

සෙනසුරු අඛණ්ඩ....

කතෘ හේ පළමු කෘතිය
'සදුගත දිගහිඟ' (විද්‍යා ප්‍රකාශනයකි)
ප්‍රථම මුද්‍රණය 1997

කතෘ හේ මිලන කෘතිය
'සෘණ පෘථිවිය' (විද්‍යා ප්‍රකාශනයකි)

සේනාසුරු අච්චය

විද්‍යා ප්‍රබන්ධයකි
(සියලු වර්ග මනාකලපිතයි)

පී. එම්. ප්‍රීති ශ්‍රීකාන්ත

ප්‍රකාශනය
එස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ
675, මරදන පාර,
කොළඹ - 10.

මෙම කෘතිය ජාතික පුස්තකාල හා පුලේඛන සේවා මණ්ඩලයේ අනුග්‍රහයෙන් මුද්‍රාපිතයි. මෙහි අන්තර්ගතය මණ්ඩලයේ අදහස් පිළිබිඹු නොකරන බව සැලකූව මනා ය.

© පී. එම්. ප්‍රීති ශ්‍රීකාන්ත
ප්‍රථම මුද්‍රණය - 2000

ශ්‍රී ලංකා ජාතික පුස්තකාලය - ප්‍රකාශනගත සුවිකරණ දත්ත

ශ්‍රී කාන්ත , පී. එම්. ප්‍රීති
සෙනසුරු අඩවිය / පී. එම්. ප්‍රීති ශ්‍රී කාන්ත .
කොළඹ : ඇස්. ගොඩගේ , 2000
පි. xii, 243 ; සෙ. මි. 21

ISBN 955-20-3714-X මිල :

i. 891.483 ඩිවි 21 ii. ග්‍රන්ථ නාමය
1. සිංහල ප්‍රබන්ධ 2. විද්‍යා ප්‍රබන්ධ , සිංහල

ISBN :- 955-20-3714-X

පිටි කවරය :- පී. එම්. ප්‍රීති ශ්‍රීකාන්ත

පරිගණක සැකසුම් :- එකෝ මැනේජ්මන්ට් සර්විස්
5, විද්‍යාල මාවත, පිළියන්දල

මුද්‍රණය :- චතුර මුද්‍රණාලය
142, අවිස්සාවේල්ල පාර
වැල්ලම්පිටිය

පිළිගැන්වීම.....

“පහත් කරුවක් සේ
නිවසට ආලෝකය දී,
ඉරබවු කරුවක් සේ
නොකල්හි අවරට ගිය,
අනන්ත විශ්වයේ
නත් විසිතුරු කරු පොකුරු අතරේ,
සද කාලිකව
සැතපී නිදන
ආදරණීය මලලී
නාරද සිසිර ශ්‍රීකාන්ත ට!”

පෙරවදන...

‘සඳුගේ දියණිය’ නම් වූ මගේ පළමු විද්‍යා ප්‍රබන්ධය, 1997 වසරේදී මුද්‍රණය වීමෙන් අනතුරුව, පොරොන්දු වූ පරිදි ම, “සෙනසුරු අඩවිය” නම් වූ දෙවන විද්‍යා ප්‍රබන්ධය, පාඨක ඔබ අතට පත් කරන්නේ බලවත් ප්‍රීතියෙනි.

සෙනසුරු අඩවිය තුළින්, ඔබ කිසි දිනෙක පා නොතැබූ, අඳුරු, ‘රාත්‍රියේ ලෝකය’ වෙත මම, ඔබ රැගෙන යන්නෙමි.

ඉහළ අහසේ සිට පහළට එල්ලෙන, විසිතුරු අතු, ඉති, සහිත වළාකුළු, නොයෙක් පැහැයෙන් හා හැඩයෙන් යුතු, යෝධ හතු පිරුණු, අද්භූත, අඳුරු වනාන්තර, කළු දියර වීල්, ගංගාවන් හා සාගර සහිත ගුප්ත, අඳුරු ටයිටැන් මත සංචාරය කිරීම සඳහා, ‘ටීටා’ යානාව ඔබ එනතුරු බලා සිටින්නී ය.

නිල්වන් මීතේන් සගයෝ, ඔබට භොරා, ඔබ ගැන විපරම් කරනු ඇත. එහෙත්, බිය වීමට කරුණක් නැත. ඔවුන් බුද්ධිමත්ය. සාධාරණ ය.

පොත ලිවීමේ දී, ටයිටැන් පිළිබඳ අළුත් ම තොරතුරු ලබා ගැනීම සඳහා පිහිට වූ, වැවල, පිළියන්දල ‘සුබෝධි’ තාරකා විද්‍යා සංගමයේ අගනා පුස්තකාලයට, මගේ පළමු ගෞරවය හිමිවෙයි. එහි මිතුරු මිතුරියන් මෙන් ම, වැදගත් අදහස් කීපයක් දෙමින් මා දිරිගැන් වූ හා සංගමයේ හිටපු සභාපතිවරයෙකු වූ, ජයමාල් ද සිල්වා මහතා ද, විශේෂයෙන් සිහිපත් කරමි.

බැක්ටීරියාවන් පිළිබඳ මා දැනුවත් කළ, සරත් හීන්කෙන්ද මහතාටත්, ටයිටැන් පිළිබඳ තොරතුරු පැහැදිලි කර ගැනීමට උදව් වූ පාලිත අනුර ප්‍රිය මහතාටත්, ජාන පිළිබඳ තොරතුරු සපයාදුන්, සයුරි නදීරා මෙනවියටත්, මගේ ස්තූතිය හිමි වෙයි.

කවදත් මගේ උපදේශකයා හා විවේචකයා වූ, පත්මන විජයසුන්දර මහතාට ද, මගේ අවංක ආදර ගෞරවය හිමි වෙයි. ශ්‍රීකාන්ත නම් වූ ආධුනිකයා, ලේඛකයෙකු බවට පත් වූයේ, ඔහුගේ පිහිපහරවල් බඳු නිර්දේශ විවේචනයන් නිසා බව, මට අමතක කළ නොහැක.

ලේඛකයෙකු වීමට පෙර, මා කලාකරුවෙකු බවට පත් , කළ, අම්මා සහ තාත්තා, මෙහි දී හක්නි පූර්වකව සිහිපත් කරන්නෙමි. මා අතින්

ලියැවුණු දෙවන පොත සියතට පත් වූ විට, ඔවුන් කෙතරම් ප්‍රීතියෙන් එය කියවනු ඇත්දැයි, මට සිනාගැනීමට පවා අසීරු ය.

ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලයේ ගරු සභාපතිතුමා ඇතුළු කාර්ය මණ්ඩලය, විශේෂයෙන් සිහිපත් කළ යුතු බව සිතමි. ‘සෙනසුරු අඩවිය’ කෘතියක් ලෙස දොරට වැඩියේ, ඔවුන්ගේ අනුමැතිය ලැබීම නිසා බව, මෙහිදී සඳහන් කළ යුතුය.

පළමු වරට මා ලේඛකයකු බවට පත් කළ, එසේ ම දෙවන පොත මුද්‍රණය කිරීම සඳහා ද අනුග්‍රහය දැක් වූ, එස්. ගොඩගේ මහතා ඇතුළු කාර්ය මණ්ඩලයට ද මගේ ස්තූතිය හිමි වෙයි.

සුන්දර ලෙස මෙහි පරිගණක මුද්‍රණය කරදුන්, පිළියන්දල එකෝ මැනේජ්මන්ට් සර්විස් ආයතනයේ, ඒ. බණ්ඩාරතිලක මහතා ඇතුළු කාර්ය මණ්ඩලයට ද, මගේ ස්තූතිය පිරිනමමි. පරිගණකය මෙහෙය වූ, සමන් ප්‍රියදර්ශන සොහොයුරා ද, මෙහිදී විශේෂයෙන් සිහිපත් කළ යුතු යයි සිතමි.

අවසන් වශයෙන්, මෙහි නම් සඳහන් නොවූ, නන් අයුරින් මේ සඳහා උදව් කළ, සැමට ම මගේ ස්තූතිය හිමි වෙයි. පාඨකයින් වශයෙන්, මගේ පොත් පිළිබඳව ඔබේ අවංක අදහස්, මගේ අඩුපාඩු හා ඔබේ අළුත් බලාපොරොත්තු, මා වෙත ලියා දැන්විය හැකි නම්, ඔබ මට දක්වන විශාලතම අනුග්‍රහය එය බව, තුනි පූර්වකව සඳහන් කරමි.

කර්තෘ

පී. එම්. ප්‍රීති ශ්‍රීකාන්ත

අංක 3/21

ද ඩිනැන්ස් වෙන්දේසි ඉඩම

වෙනිවැල්කොල,

පොල්ගස්ඔව්ට 1999.05.21

වර්තන හමුව

“මේ තරම් නිදහසක් ලැබීම නියෝජිත, ඒකෙන් ප්‍රයෝජන නොගන්නේ ඇයි? හැඟීම් තෙරපගෙන, හිරකරගෙන ජීවත් වෙන්නේ නැතුව, ඒවට ටිකක් නිදහසේ ගලාගෙන යන්න ඉඩදෙන්න දුමින්ද!”

- බ්‍රිජට් මෙස්නර්

“අපි සතු නෙවී, මිනිස්සු. ඒ වගේ දේකදි මිනිස්සුන්ගේ නියෝග මනෝ-ලිංගික පැත්තක්. හුඟාක් තදින් හිත්වලින් සම්පවුණු, විරුද්ධ ලිංගිකයෝ දෙනෙක් අතර, සුභදව, ඉබේට ම වගේ සිද්දවෙන කායික සංවාදයක් කියලයි, ඒ ගැන මට හිතෙන්නේ.”

- මිමිකෝ ඔකතගාවා.

“මමයි වැරද්ද කළේ. මම ඕනවටත් වඩා ආදරෙන් උඹට සාත්තු කළා. ඒ නිසයි මට, මාව ම “කන්ට්‍රෝල්” නැතුව ගියේ. මටත් ආත්ම ගෞරවයක් තියෙනව බං. උඹ ඔහොම කියාවි කියල හිතන නං, කවදාවත් මම ඉස්සර වෙන්නේ නෑ.”

- ජෙතිලර් කොලින්ස්.

“ඉවසන්න ඉයුජින් ! බැරි ම උනොත් ඒක කරමු. මේක උන්ගේ ලෝකය. අපි බලෙන් පාත්වුණු ආගන්තුකයා. නීතියක්, සාධාරණයක් කියල දෙයක් තියෙන්න ඕන. ඒක අපේ මහපොළවට විතරක් නෙවී. විශ්වයට ම පොදුයි!”

- නෙවිරිල් සෙර්ගේයි.

“මට සමාවෙයන් විශ්ව. මම හොරකම් කරන්න යන්නේ, උඹේ මානව අයිතිවාසිකමක්. අපේ නිදහස වෙනුවෙන් නෙවෙයි නං, පවුම් කෝටියක් වෙනුවෙන් වත් මම මේක කරන්නේ නැහැ.”

. - ඇලන් ප්ලෙම්.

“මගේ හිත කවදාවත් සැහැල්ලු කරගන්න බැහැ මිනි ! කවදාවත් බැහැ! මේ මුළු විශ්වයට ම ඇහෙන්න හයිසෙන් කැගහල මගේ වේදනාව ගැන කිව්වත්, මගේ ‘හිතේ බර එහෙමමයි.”

- විශ්වනාත් සෙන්.

“මගේ හිතා මුණ දකිද්දි, ඒ පුංචි මුණේ ඇතිවුණ හරි ම ලස්සන හිතාවක් ! ඒක කවදාවත්, කාටවත් මිල කරන්න බැරි හිතාවක් විශ්ව. ඒ

තරම් ම වටිනා නිනාවක්. පුංචි දරුවෙක්, එයාගේ ම තාත්තට විතරක්
පෙනෙන නිනාවක්”

- දුමින්ද ගුරුසිංහ.

පටුන

1. වළලුකාරි
2. රාත්‍රියේ ලෝකය
3. අඳුරට බට ආගන්තුකයෝ
4. අනපේක්ෂිත සතුරා
5. පුරෝගාමියෝ
6. ටයිටැන්වරු
7. අහසින් ආ සිරකාරයෝ
8. ඒකලිංගිකයෝ
9. පිටසක්වලින් තාත්තෙක්
10. විශ්වයේ අවසනාවන්ත පියවරු සහ පුත්තු

01

“වළලුකාරි”

‘දුමින්ද ගුරුසිංහ’, ‘සැටරේනියා - A’ යානාවේ පරිගණක තිරයක් ඉදිරියේ, දැහැන්ගතව සිටියේ ය. යෝධ සෙනසුරුගේ අංශයක් අඳුරින් වැසුණු, වර්ණවත්, වළලු සහිත, මනස්කාන්ත ප්‍රතිබිම්බයෙන් තිරය සැරසී තිබිණි. මේ පරිගණකය මගින් ස්වයංක්‍රීයව ම පාලනය වූ, ලේසර් උපාදකයක් ද විය. එය වරින් වර ක්‍රියාත්මක වී, ග්‍රහයාගේ පෘෂ්ඨයේ අපැහැදිලි තැන්වලට තියුණු ලේසර් දහරා එල්ල කරමින්, භූ විද්‍යාඥයාට වඩා පැහැදිලි ප්‍රතිබිම්බයක් ලබාදීමට උත්සාහ කළේ ය. ඉඳහිට ඔහුගේ අතැහිලි පරිගණකයේ යතුරු පුවරුව වෙත ගියේ, අවශ්‍ය වූ කිසියම් තැනකට ලේසර් දහරාවක් එල්ල කිරීම සඳහා ය.

හදිසියේ ම, පිටුපසින් යතුරු පුවරුව වෙත ආ සුදු පැහැති අතක්, ඔහුගේ දැහැන බිඳහෙළුවේ ය. සෙනසුරු ප්‍රතිබිම්බය, එහි උත්තර ධ්‍රැව පෙදෙසට වැදුණු, තියුණු ලේසර් දහරාවකින්, ආලෝකවත් විය.

“සෙනසුරු කියන්නේ වායුවෙන් හැදිවූ, පොළවක් නැති ලෝකයක්. භූ විද්‍යාඥයෙකුට ඒකෙ මොනව ද බලන්න තියෙන්නේ?” ඒ සමග ම ඇසුණේ ගැහැණු කච්ඡකි. එකවර ම හැරී බැලූ ගුරුසිංහ දුටුවේ සිනාසෙමින් සිටි, ශ්‍රීක ජාතික ප්ලාස්ටික් ඉංජිනේරුවරිය වූ, ‘බ්‍රිජට් මෙස්නර්’ ය.

“ඉතින්....! උත්තර ධ්‍රැවයේ ප්ලාස්ටික් ඇති කියල හිතන ද?” ප්‍රහාරය ආපිට කැපු හේ, සිනාසෙන්නට තැත් කළේ ය.

“කරදර කරාට කේන්ති ගියා ද?” තරුණිය යාබද අසුනට බරදෙමින්, විමසුවා ය.

සුදු, උස, කඩවසම් සිරුරකින් යුතු මෙස්නර්, ළමට මඳක් පහළින් ගැටයක් යොදා හිරකළ, තැඹිලි පැහැති බ්ලව්සයක් හා කහ පැහැති ජින්ස් එකක් හැඳ සිටියා ය. බ්ලව්සයේ පුළුල් කර, ඇගේ ළමෙන් කොටසක් නිරාවරණය කළ අතර, කලිසමට ඉහළින් සුදු පැහැති බඳ පෙනුණේ, නැබන් සමග ය.

යානය තුළ, ජීවිතාරක්ෂාව මනා ලෙස සහතික කර තිබුණු බැවින්, ඔවුනට සාමාන්‍ය ඇඳුම් පැළඳුම් සහිතව සිටිය හැකි විය. එසේ ම, යානාව සිය අක්ෂය වටා භ්‍රමණය වෙමින් ගමන් කළ නිසා, සෑහෙන ගුරුත්වයක් ද කුටියෙහි තිබිණි.

“ඔයාල අපිව හොයාගෙන එන්නෙ, කරදර කරන්න මිසක් වෙන මොනවට ද?” තරුණයා හිනැහුණේ ය.

“නෑ, මං ආවෙ ‘නෙවිරිල්’ ගේ පණිවුඩයක් අරගෙන. කරදරයක් නං, මං ඒක කියන්නෙ නෑ!” යුවතිය නොමනාපයෙන් ඉවත හැරුණා ය.

රුසියානු ජාතික ‘නෙවිරිල් සෙර්ගේයි’, යානයේ ප්‍රධාන නියමුවා සහ කණ්ඩායමේ අණ දෙන නිලධාරියා විය. සියලු ම සහායකයෝ, ඔහුගේ අණ පනත්වලට දැඩි ලෙස ගරු කළෝ ය. ගුරුසිංහ එකවර ම කලබල විය.

“විහිළුවක් වත් , තේරෙන්නෙ නැද්ද? කියන්න ඉතිං මොකක් ද පණිවුඩය?” හේ, ඇගේ උරහිස මත සුරත තැබුවේ ය.

ඇ හිස හරවා ඔහු දෙස බැලුවේ, ජයග්‍රාහී සිනාවක් ද සහිතව ය.

“ඒ පාර නං, ටිකක් කලබලයි වගේ. ඒක හදිසි ම පණිවුඩයක් නෙවී. තව ටිකකින් කියන්නං.” ඒ සිනාසෙන්නට වූවා ය.

“ඇත්ත ද? එහෙනං තව ටිකකින් එන්නකො.” ගුරුසිංහ යළිත් පරිගණක තිරය දෙස නෙත් යොමා ගත්තේ ය. මෙස්නර් සිය සිරුර ගස්සා එකවර ම නැගී සිටිනු, ඔහුට නෙත් කොනින් පෙනිණි.

“රිළහ පැය පටන්ගන්න කොට ම, ලැබී එකේ තියෙන මිටින් එකට එන්න කිව්ව.” ශ්‍රීක යුවතිය මඳක් ශබ්ද නගා පවසා ඉවත්ව යන අයුරු, ලාංකික තරුණයා බලාසිටියේ සිනාසෙමිනි.

බ්‍රහස්පති සහ සෙනසුරු වැනි, සෞරග්‍රහ මණ්ඩලයේ ඇත ග්‍රහලෝක ගවේෂණය කිරීමේ දී, පෘථිවියේ සිට ඒවාට ඇති අධික දුර ප්‍රමාණය විශාල බාධාවක් විය. යානාවකට පණිවුඩයක් යවා, ඊට පිළිතුරු ලබා ගැනීමට පවා, සෑහෙන කාලයක් බලා සිටීමට සිදුවූයේ ය. එබැවින්, දෙබසක් පවත්වා ගැනීම කිසිසේත් ම ප්‍රායෝගික වූයේ නැත. පෘථිවියේ සිට වන්ද්‍රයා වෙත පණිවුඩයක් යවා, පිළිතුරු ලැබෙන තුරු බලා සිටීමට සිදුවූ මිනිත්තු දෙකක කාලය පවා, දෙබසක් සඳහා විශාල අපහසුතාවයක් ඇති කළේ ය. මේ නිසා, සඳුගෙන් එහා පිහිටි ලෝක පිළිබඳ තත්ත්වය ගැන, කිව යුතු නොවීය.

මෙහි දී මතු වූ විශාලතම ගැටළුව වූයේ, අභ්‍යවකාශගාමීන්ට හදිසි උපදෙසක් අවශ්‍ය වූ විට, පෘථිවියේ සිට ඒවා සැපයීමේ දී, ප්‍රමාදයක් ඇති

වීමයි. එසේ ම, යානාවක් අභ්‍යවකාශයේ දී අනතුරකට ලක්වුව හොත්, අධික දුර ප්‍රමාණය නිසා, පෘථිවියෙන් ආධාර ලැබෙන විට, විය යුතු සියල්ල සිදුවී තිබිය හැකි විය.

මේ ප්‍රශ්නවලට විසඳුම් වශයෙන්, අභ්‍යවකාශ නැවතුම්පොළවල් (මධ්‍යස්ථාන) ඉදිකිරීම ආරම්භ විය. මින් පළමු ඒවා තුන, ‘ඇස්ටර්-1’, ‘2’ හා ‘3’ යනුවෙන් නම්කර, අහස හරහා බ්‍රහස්පති අතරින් හිරු වටා යන, යෝධ කක්ෂයකට පත්කරන ලදී. මේ ඕනෑම දෙකක්, හිරු සමග අංශක 120 කට ආසන්න කෝණයක් සාදන ලෙස, නැවතුම් පොළවල් තුන ම එක ම වේගයෙන්, එක ම දිශාවට හිරු වටා ගමන් කළේ ය. එසේ ම, ඒවා ග්‍රහලෝකවල වලික දිශාවට විරුද්ධ දිශාවට ගමන් කළ බැවින්, අඩු කාලාන්තරවල දී සෙනසුරු හා බ්‍රහස්පතිට සමීප වීමට හැකි විය.

මේ ක්‍රමය අනුව, පෘථිවියේ සිට බ්‍රහස්පතිට හෝ සෙනසුරුට යාමට අවශ්‍ය වී නම්, අනුගමනය කළයුතු වූයේ මෙවැනි පිළිවෙලකි. එනම්, පළමුව පෘථිවිය හා අදාළ ග්‍රහලෝකය අතර ආසන්නතාව ම පිහිටි ‘ඇස්ටර්’ මධ්‍යස්ථානය වෙත ගොස්, එහි සිට ග්‍රහලෝකය වෙත ගමන් කිරීමයි. මෙහිදී, අවශ්‍ය ඉන්ධන හා අනෙකුත් පහසුකම් ලබාගත හැකි ස්ථානයක් අතරමග දී හමුවීම, විශේෂ පහසුවක් විය. එසේ ම, ගමනේ වැඩි කොටසක් තුළ දී, යානයේ පාලනය ‘ඇස්ටර්’ මධ්‍යස්ථානය මගින් කළ හැකි වීම, තවත් වැදගත් කරුණක් විය.

මීට අමතරව, බ්‍රහස්පති හා සෙනසුරු ගවේෂණය කිරීම සඳහා, එම ග්‍රහලෝක දෙක වටා ගමන් කරන අභ්‍යවකාශ නැවතුම්පොළවල් දෙකක් ද, ඉදි කළයුතු විය. මින් පළමුවැන්න, “ගෝඩ් කිං¹” නමින් බ්‍රහස්පති අසල ඉදිවෙමින් තිබුණු අතර, දෙවැන්න සෙනසුරු අසල ඉදිකිරීමට සැලසුම් කර තිබිණි.

මේ සෙනසුරු මධ්‍යස්ථානය ශක්තිමත් ප්ලාස්ටික් වර්ගවලින් ඉදිකිරීමටත්, ඒ සඳහා අවශ්‍ය වූ ප්ලාස්ටික් ගඩොල් සෙනසුරුගේ ප්‍රධාන වන්ද්‍රයා වූ ටයිටන් මත දී නිපදවා ගැනීමටත්, තීරණය කර තිබිණි.

මේ නිසා ක්‍රි. ව. 2032 මැයි මස දී ‘ ඇස්ටර්-2’ අභ්‍යවකාශ මධ්‍යස්ථානයෙන් පිටත්ව, සෙනසුරු වෙත ගමන් කළ සැටරේනියා-A

¹ බ්‍රහස්පති හෙවත් ජුපිටර්, දෙවියන්ගේ රජු ලෙස, පැරැන්නෝ සැලකූහ. බ්‍රහස්පති කක්ෂයේ ඉදි වූ අභ්‍යවකාශ නැවතුම්පොළ, ගෝඩ්-කි හෙවත් දෙවියන්ගේ රජ ලෙස හැඳින්වූයේ, ඒ පැරණි මතයට ගරු කිරීමක් වශයෙනි.

යාතාවේ මුල් ම ඉලක්කය වූයේ, ටයිටෑන් වන්ද්‍රලෝකය මත ගොඩබැසීමයි.

සෙනසුරු, වන්ද්‍රයන් විශාල සංඛ්‍යාවකට හිමිකම් කියූ, සෞරග්‍රහ මණ්ඩලයේ දෙවන විශාලතම ග්‍රහයා විය. එය වටා ගමන් කළ ගෝලාකාර², විශාල වන්ද්‍රයන් අටදෙනාගෙන්, විශාලතමයා වූයේ ටයිටෑන් ය.

කි. මී. 5150 ක් පමණ වූ මෙහි විශ්කම්භය, පෘථිවි විශ්කම්භයෙන් අඩකට මඳක් අඩු වූ අතර, සෞරග්‍රහ මණ්ඩලයේ වායුගෝලයක් සහිත වූ එක ම වන්ද්‍රයා ද එය විය. එහි ගුරුත්වය පෘථිවි ගුරුත්වයට වඩා අඩු වූ මුත්, වායුගෝලීය පීඩනය පෘථිවියේ අගයට වඩා 60% කින් පමණ වැඩි විය.

එහි සිට සූර්යයාට ඇති දුර ප්‍රමාණය, පෘථිවිය හා සූර්යයා අතර දුර මෙන් තව ගුණයක් පමණ වූ බැවින්, මේ ලෝකයට හිරු පෙනුණේ ඉතා කුඩාවට ය. ඊට අමතරව, ටයිටෑන් වටා වූ ඉතා සන වලා පටලය නිසා, ලැබෙන හිරු එළියෙන් ද මතුපිට පෘෂ්ඨය වෙත ළඟා වන්නේ ඉතා සුළු ප්‍රමාණයක් බව, විද්‍යාඥයන්ගේ අදහස විය.

මෙහි වායුගෝලය තුළ 85% ක් පමණ නයිට්‍රජන් ද, ඉතිරිය මීතේන් හා ආගන් ද බව, විද්‍යාඥයෝ දැන සිටිය හ. මීතේන් මත හිරු එළියේ ක්‍රියාකාරීත්වය නිසා සෑදුණු කාබන්, හයිඩ්‍රජන් සංයෝග (හයිඩ්‍රෝකාබන්) මෙහි විශාල වශයෙන් පවතින බව ද, හෙලිවී තිබිණි. තව ද මේ හයිඩ්‍රෝකාබන් සංයෝග නයිට්‍රජන් සමග එකතු වී, ජීවයේ මූලික තැනුම් ඒකකයක් වූ ‘හයිඩ්‍රජන් සයනයිඩ්’ වැනි සංයෝග සෑදීමට ද, ඉඩකඩ තිබිණි.

මේ අනුව ටයිටෑන් මත ජීවයක් තිබීමට ඉඩ ඇති බව, විද්‍යාඥයන්ගේ මතය විය. එහෙත්, ඉතා දුර්වල සූර්යාලෝකය නිසා, ජීවයක් තිබුණත් එය ක්ෂුද්‍ර බැක්ටීරියා හා කුඩා දීලීර වර්ගවලට පමණක් සීමා විය හැකි බව, ඔවුහු නිගමනය කර තිබුණෝ ය.

මේ අනුව ටයිටෑන් මත ගොඩබැසීම, සෙනසුරු මධ්‍යස්ථානය සඳහා ප්ලාස්ටික් නිපදවා ගැනීමටත් වඩා සුවිශේෂ වැදගත්කමක් ඉසිලුවේ, එය ජීවය සහිත ලෝකයක් වීමට ඉඩ තිබුණු බැවිණි.

² ගෝලාකාර නොවන කුඩා වන්ද්‍රයින් සෑහෙන සංඛ්‍යාවක් ද සෙනසුරු වටා ගමන් කරන බව සලකන්න.

දිගින් මීටර් 28 ක් හා විෂ්කම්භය මීටර් 5 ක් වූ සැටරේනියා-A යානාව, ප්‍රධාන කොටස් දෙකකින් සමන්විත විය. එනම්, දිග මීටර් 16 ක් වූ මවුයානාව හා මීටර් 12 ක් දික්වූ 'ටීටා' උපයානාව, යනුවෙනි. යෝධ ජෙට් යානාවන් වූ මේවා, මුහුණට මුහුණ සිටින ලෙස සම්බන්ධ කර තිබිණි.

ඇස්ටර්-2 මධ්‍යස්ථානයේ සිට ටයිටැන් වෙත ළඟාවෙන තුරු, අභ්‍යවකාශගාමීන් ගමන් කළේ, සිලින්ඩරාකාර හැඩයක් ගත්, මවුයානාව තුළ ය. මෙහි පසු අර්ධය, ගමන සඳහා මූලික බලශක්තිය සැපයූ, ප්‍රධාන ජෙට් එන්ජින් හතර හා ඉන්ධන ටැංකි හතර සහිත, යන්ත්‍රාගාරය විය. ඉතිරි අර්ධය, යානයේ දික් අක්ෂය හරහා ගිය තලයක් ඔස්සේ, සමාන කුටීර දෙකකට බෙදා තිබිණි. එක් කුටීරයක විශාල ගබඩා කාමරයක් හා රසායනාගාරය වූ අතර, අනෙකෙහි නියාමක මැදිරිය හා අභ්‍යවකාශගාමීන්ගේ කුඩා කාමර දහය විය.

ටයිටැන් කක්ෂයේ සිට පහළට බැසීම සඳහා, ඩෙල්ටා හැඩැති තටු³ සහිත, යෝධ ගුවන් යානයක් වැනි වූ, ටීටා යානාව යොදා ගතයුතු විය. මක්නිසාද යත්, ටයිටැන්හි වායුගෝලයට හා එහි පරිසරයට ඔරොත්තු දෙන ආකාරයට, සුවිශේෂ උපක්‍රම හා උපාංග සහිතව එය නිමවා තිබුණු බැවිණි. පසු අර්ධය, අවරෝහණය හා ආරෝහණය සඳහා බලය සැපයූ, ජෙට් එන්ජින් හතරකින් හා ඉන්ධන ටැංකි හතරකින් සැදුම්ලත්, යන්ත්‍රාගාරය වූ එහි ඉදිරි අර්ධය තට්ටු දෙකේ ගුවන් යානයක් බඳු විය. උඩ තට්ටුව විශාල ගබඩා කාමරය වූ අතර, පහළ තට්ටුවේ නියමු හා රසායනාගාර මැදිරියත්, පොදු නිදන කාමර දෙකත් විය.

මුහුණට මුහුණ හමුවන අයුරු සම්බන්ධ කර තිබුණු යානා දෙකෙහි, ඉදිරියෙන් ම පිහිටි ගබඩා කාමර හා නියමු කුටි, දොරවල් දෙකකින් එකට සම්බන්ධ විය. යානා වෙන්කිරීමට පෙර හා සම්බන්ධ කිරීමෙන් පසු, එකක නියමු කුටියේ සිට අනෙකේ නියමු කුටියට යාමටත්, එකක වූ භාණ්ඩ අනෙකට පැටවීමටත්, අවශ්‍ය වූ බැවින් ඒවා මෙසේ සැලසුම් කර තිබිණි.

ඇස්ටර් මධ්‍යස්ථානවල සේවය කළ, පෘථිවියේ විවිධ රටවලට අයත්, අභ්‍යවකාශගාමීන් දස දෙනෙක් සැටරේනියා-A යානාවෙහි ගමන් කළහ. ඔවුන් පිළිබඳ මූලික තොරතුරු මෙසේ සංක්ෂිප්ත කළ හැකි විය.

³ ටයිටැන් මත වායුගෝලයක් තිබුණු බැවින්, කටු සහිත යානා යෙදවිය හැකි විය.

රුසියාව	- නෙවිරිල් සෙර්ගේයි	- ප්‍රධාන නියමුවා,
අණදෙන නිලධාරියා
රුසියාව	- ඇලවිකා ස්වෙත්ලානා	- නඩත්තු ඉංජිනේරුවරිය
ඇමරිකාව	- ඉයුජින් මැකොල්ස්	- නඩත්තු ඉංජිනේරුවා,
උපනියමුවා
ඇමරිකාව	- ජෙකිට් කොලින්ස්	- විශේෂඥ වෛද්‍යවරිය
එංගලන්තය	- ඇලන් ජලෙම්	- විශේෂඥ වෛද්‍යවරයා
ජාන ඉංජිනේරුවා
ජර්මනිය	- බාබරා හොනෙකර්	- ජීව විද්‍යාඥවරිය
ඉන්දියාව	- විශ්වනාත් සෙන්	- පරිගණක ඉංජිනේරුවා
ජපානය	- මිමිකෝ ඔකනගාවා	- ඉලෙක්ට්‍රොනික්
ඉංජිනේරුවරිය
ග්‍රීසිය	- බ්‍රිජට් මෙස්නර්	- ජලාප්තික්
ඉංජිනේරුවරිය
ශ්‍රී ලංකාව	- දුමින්ද ගුරුසිංහ	- භූ විද්‍යාඥයා

රැස්වීම ආරම්භ වන මොහොත වන විට වැඩිදෙනෙක් රසායනාගාරය වෙත පැමිණ සිටියහ. ගුරුසිංහ ඇස් කොනෙන් මෙස්නර් දෙස බැලුවේ ය. ඔහු ගණන් නොගෙන මැකොල්ස් සමග පිළිසඳරේ යෙදී සිටියා ය.

ලාංකිකයා වඩාත් ම ප්‍රිය කළේ, ඉන්දීය පරිගණක ඉංජිනේරුවා වූ, විශ්වනාත් සෙන්ගේ සමාගමය යි. හෙතෙම, පරිගණක පිළිබඳව පමණක් නොව, නමට ගැලපෙන අයුරින් විශ්වය පිළිබඳව ද විශාරදයෙකු විය.

පිටුපස සිටි සෙන් වෙත යද්දී, ඉලෙක්ට්‍රොනික් ඉංජිනේරුවරිය වූ ජපන් ජාතික මිමිකෝ ඔකනගාවා සමග විවාදයක පැටලී සිටි, ඇලන් ජලෙම් පසුකර යාමට ගුරුසිංහට සිදු විය.

“මොකද, දෙන්න එක්ක රංචු වෙනව ද?” ඔවුන් අසල දී ඔහු පැවසුවේ විභිච්චක ස්වරූපයෙනි.

“බලපන් උඹට තියෙන “ඩිමාන්ඩ්” එක. මම, මිමි ලහින් ඉඳගන්න කියලයි ආවෙ. එයා කියනව සිටි එක තියාගෙන ඉන්නෙ උඹට ලු”. ඉංග්‍රීසි ජාතික ශල්‍ය වෛද්‍යවරයා කර වටා අතක් යවා මිතුරා නතර කර ගත්තේ ය.

“ඇත්ත ද මිමි ?” භූ විද්‍යාඥයා හිනැහුණේ ය.

“ඔව්!” ඇය පැකිලීමකින් තොරව පවසා, අහිංසක සිනාවක් පෑවා ය.

මේ සියල්ල පිටුපස සිටි සෙන් දකින්නට ඇත. ලාංකිකයා සිය ඉන්ද්‍රිය මිතුරා දෙස බැලුවේ ය. ඔහුගේ මුවග රැඳී තිබුණේ උපේක්ෂා සහගත සිනාවකි. ජලෙම්, ගුරුසිංහගේ දෙවූරින් අල්ලා ඔකතගාවා අසලින් හිඳුවා, වෙනතක ගියේ ය.

“ඕනම නං විශ්වා ළඟට යන්න.” ජපන් යුවතිය තරුණයා දෙස බලමින් සිනාසුනා ය.

“ඕන නෑ ! මේ වගේ පුංචි දේකට එයා මා එක්ක තරහ වෙන් නෑ ! ”.

“ඉඳගත්තෙ නැත්තං, මම නං තරහ වෙනව” ඇය සෙමින් පවසා දෑස් පුංචි කළා ය.

“තරහ වෙනව? ඒ කිව්වෙ නං බොරුවක්!”

ඕ, ඊට පිළිතුරක් නොදී, බිම බලාගෙන හිනැහුනා ය.

මිමිකෝ ඔකතගාවා, ගුරුසිංහට වඩා වසරක් පමණ වැඩිමහල්, පියකරු, ජපන් ළදක් වූවා ය. යානයේ සිටි කාන්තාවන් අතුරින් තමාට වැඩි ම ළෙන්ගතු බවක් පාත්තී, ඕ බව හේ දැන සිටියේ ය. ඇගේ දෙනෙත්වල රාග නිශ්‍රිත බවක් නොතිබුණු අතර, සොහොයුරියක් සොහොයුරෙකුට දක්වන ලබැඳියාව එහි ප්‍රතිබිම්බිත වී තිබිණි.

“කෝ ? දුමින්දගෙ ජීන්ස් එකක් තියෙනව කිව්ව නේ රෙපෙයා කරගත්ත. දුන්නෙ නෑ නේ ඒක.”

“පස්සෙ හිතුන මිමිට කරදර කරන්නෙ මොකටද කියල.”

මම හෙමිහිට කරගන්නං ඒක.”

“මොන කරදරයක් ද ළමයෝ... පණ්ඩිතය නොවී දෙන්න, කරල දෙන්න.”

“සුළු දේවල් වලටත් කරදර කළා ම ලොකු උදව්වක් ගන්නෙ කෝම ද? ”ඔහු දෑස් පුංචි කළේ ය.

“එහෙනං හුඟාක් ලොකු ඒව වෙන්නැති බලාපොරොත්තු” ඕ සාවඤ ලෙස මුව ඇදකර හිනැහුනා ය.

ඒ සමග ම, මෙනෙක් ප්‍රමාද වී සිටි සෙර්ගේයි හා ස්වෙත්ලානා, පැමිණ අසුන්ගත්තෝ ය. රැස්වීම ආරම්භ විය.

මේ වන විට, සෙනසුරු වෙනිත් ඇත් වෙමින් හා ටයිටෑන් වෙන ළං වෙමින් තිබෙන සැටරේනියා-A යානාව, ඊළඟට එළඹෙන දසවන පැය

තුළ දී, කෙලින් ම ටයිටැන් වන්දලෝකය වටා යන කක්ෂයකට ඇතුළු වන බව, ප්‍රධාන නියමු නෙවරිල් සෙර්ගේයි විස්තර කළේ ය. ඔහු, ඒ පිළිබඳව වැඩිදුර දත්ත හා යානයේ ගමන් වේගයත්, දිශාවත් දැක්වීමට, රසායනාගාරයේ වූ සුවිශාල පරිගණක තිරය උපයෝගී කරගත් ය.

කක්ෂයෙහි රවුම් හතරක් සම්පූර්ණ කළ පසු, ටීටා උපයානාව මවුයානයෙන් වෙන්වී, ටයිටැන්හි දිවා පැත්තට පහත් වන බවත්, ඊට පෙර අවශ්‍ය සියලු ම උපකරණ ද සමග සියලුදෙනා ම උපයානාවේ සිටිය යුතු බවත්, හේ මතක්කර දුන්නේ ය.

ටයිටැන් මතට බැසීමට පෙර, එහි දිවා පැත්තේ භූමිය පරීක්ෂා කිරීම සඳහා, ඒ මතට යැවෙන පරීක්ෂණ කැප්සියුල පිළිබඳව, අනතුරුව උපනියමු ඉයුජින් මැකොල්ස් විසින් විස්තර කරන ලදී.

සූර්යයාගෙන් ඉතා ඇත්ව පිහිටීම නිසා, ටයිටැන් මතට ලැබුණේ පෘථිවියට ලැබෙන හිරු එළියෙන් 1% ක ප්‍රමාණයක් පමණි. වායුගෝලය මුළුමනින් ම වසාගත් සන වලා පටලය නිසා, මේ ප්‍රමාණය තවදුරටත් අඩු විය. එනම්, මේ වන්ද්‍රයාගේ දිවා පැත්තෙහි ද බලාපොරොත්තු විය හැකි වූයේ, අඳුරු ස්වභාවයකි. එබැවින් එය යානාව පහත් කිරීමට පෙර, පූර්ව සූදානමක් ලෙස මෙසේ කැප්සියුල පහතට හෙළීම, අත්‍යවශ්‍ය විය. නැතහොත්, කිසිවක් නොදැන අඳුරු පරිසරයකට පහත් වන ටීටා යානාව, අනතුරකට ලක්වීමට බොහෝ සේ ඉඩකඩ තිබිණි.

විශ්වතාත් සෙන්, පරීක්ෂණ කැප්සියුලවලින් නිකුත් වෙන සංඥා ලබාගැනීමේ හැකියාව පිළිබඳව විමසුවේ ය. එහෙත්, ඒ පිළිබඳව පූර්ව තීරණයක් දීමට සෙර්ගේයි අකමැති විය.

අවරෝහණයෙන් පසු ගුරුසිංහ, හොනෙකර් හා මෙස්නර් තිදෙනාට කාර්ය බහුල විය හැකි බැවින්, ඊට සුදානම්ත් සිටින්නේ දැයි, සෙර්ගේයි අනතුරුව විමසී ය.

තමන්ගේ උපකරණ සියල්ල නිසි තත්වයෙන් ඇති බවත්, සියලු ම අභියෝගයට මුහුණදීමට සුදානම්ව සිටින බවත්, පිළිතුරු වශයෙන් ඔවුහු පැවසූ හ.

පැය කීපයකට පෙර පෘථිවියෙන් ලැබුණු පණිවුඩයක් සෙර්ගේයි අනතුරුව කියවී ය. සෙනසුරු අසල ඉදිකිරීමට නියමිත අභ්‍යවකාශ නැවතුම්පොළ ‘රිං-ලේඩ්’ (වළලුකාරි) යනුවෙන් නම්කර ඇති බව හා ඒ නම යෝජනා කර ඇත්තේ ප්‍රංශ කිවිදියක විසින් බව, එහි අවසානයට සඳහන් වී තිබිණි.

සියලු දෙනා ම අත් පොළොසන් දී, ඒ පිළිබඳව සිය සතුට ප්‍රකාශ කළහ.

යානය ටයිටැන් කක්‍ෂයට ළඟා වන තුරු, සියලුදෙනාට ම විවේක ලැබෙන බව ප්‍රකාශ කරමින්, නියමුවා රැස්වීම අවසන් කළේ ය.

රැස්වීමෙන් පසු, ඔකතගාවාගෙන් සමුගත් ගුරුසිංහ ගියේ සෙන්ගේ කාමරයට ය. එහි ඇතුළු වන ඕනෑම කෙනෙකුගේ නෙතට මුලින් ම හමුවන පින්තූරයක් විය. ඒ මහත්මා ගාන්ධිතුමාගේ රූපයයි.

ලොකරයක් හැර කුඩා බියර් කෑන් දෙකක් ඉවතට ගත් ඉන්දියානුවා, එකක් මිතුරාට දිගු කළේ ය. අනතුරුව සෙන්ගේ සයනයෙහි හිඳගත් දෙදෙන දොඩමළු වූහ.

“ටයිටැන්වල ජීවයක් තියෙව් කියල ද හිතන්නේ?” ලාංකිකයා පළමුව කතා කළේ ය.

“ඇයි, දිලීර, බැක්ටීරියා වගේ ඒව තියෙන්න පුළුවන් කියලනේ, හුඟක් විද්‍යාඥයෝ කියන්නේ.”

“දිලීරයි, පූංචි හතු ජාතියි නං, අපේ ඇහැට පෙන්ව්. ඒත් බැස්ටීරියා බලන්න වෙන්තෙ අන්වීක්ෂවලින් තමයි.”

“එහෙමවත් ජීවයක් තිබුණොත් කොයිතරම් ලොකු දෙයක් ද? පොළවෙන් පිට තැනක තව ම බැක්ටීරියාවක් වත් හම්බවෙල නෑ නේ!”

“එත් මට නං හිතෙන්නෙ මේකත් එක විදියක කාන්තාරයක් වෙව් කියල!”

“ඇයි ඒ ?” ඉන්දියානුවා නළල රැළි කළේ ය.

“සෙන්ටිග්‍රේඩ් සෘණ ගණනක සීතලක, ජීවය තියෙන පුළුවන් ද? ඒක හීනයක් විතරයි.”

“ඔව් ! සමහරවිට දුමින්ද හරි වෙන්තත් පුළුවන්.”

“හැබැයි එහෙම උනොත්, අපේ නම් ටික ඉතිහාසගත වෙන එකක් නෑ ”

“ආ ! ඇයි ඒ ?”

“ඇයි, පොළවෙන් පිට, ජීවීන් ඉන්න ලෝකෙකට මුලින් ම පය ගහපු මිනිස්සු වෙන්න, අපට බැරි වෙනව නේ ” භූ විද්‍යාඥයා සිනාසුණේ ය.

“එහෙම ම හිතන්නත් එපා. ටයිටැන්වලට මුලින් ම පය තියන්නෙ අපි. ඒක ඇති ඉතිහාසගත වෙන්න.” සෙන් සිනාසෙමින් පිළිතුරු දුන්නේ ය.

“පෙරුම්පුරාගෙන හිටියට, ඒක කොයි විදියට කරන්න වෙච්ඳි කියලයි සැක.”

“ටයිටෑන් පොළවෙ තියෙනව කියන හයිඩ්‍රොකාබන් තට්ටුව මොන වගේ වෙච්ඳි කියල ද දුමින්ද හිතන්නෙ ?”

“හයිඩ්‍රජන් කුඩක් වගේ තිබුණොත් හුඟක් ලේසියි. තාර වගේ උනොත් ආරක්ෂක උපක්‍රම යොදා ගන්න වෙච්ඳි. උකු දියරයක් උනොත් යානාවෙන් බහින්න වත් බැරි වෙච්ඳි.”

“හයිඩ්‍රොකාබන්වලට යටින් තියෙන විසාල අයිස් තට්ටුව ගැන මොකද හිතන්නෙ ?”

“ඒකෙන් නං අපට වැඩක් වෙන එකක් නෑ... විශ්ව. ක්ලෝමීටර් බාගයක් විතර යටට භාරන්නේ කොහොම ද? අපිට එවර හපන් කමක් කරන්න බැහැ. නැත්තං අපේ යානාවට ඉන්ධන ටිකක් හරි ගන්න තිබුණ.”

හදිසියේ ම, ලාංකික තරුණයා සිය වමතෙහි පැළඳ සිටි පණ්ඩුඩ හුවමාරු වළල්ල, සිහින්, තියුණු හඬකින් නාදවන්නට විය. ඔහු එය කණට ලං කළේ ය.

“හලෝ...!”

“දුමින්ද, මට ඔයාව මුනගැහෙන්න ඕන.” මෙස්නර්ගේ හඬ උපකරණය තුළින් ඇසිණි.

“ඇයි බ්‍රිජට් මොකක් ද හදිස්සිය ?”

“ඉස්සෙල්ල ම කියන්න තියෙන්නෙ මේක රාජකාරි වැඩක් !”

“හරි !ඉතින් ?”

“දන්නව නේ ටයිටන්වලට බැස්සට පස්සෙ අපි දෙන්නට ගොඩාක් වැඩ කරන්න වෙන්නෙ එකට බව ?”

“ඔව් !ඉතින් ?”

“ඉතින් නෙවෙයි. නෙවරිල් කිව්ව, ‘ප්ලැන් කරල තියෙන වැඩ ගැන අන්තිම වතාවටත් සාකච්ඡා කරන්න කියල.’”

“හරි!” මම ලැස්තියි. කොයි වෙලාවට ද ?”

“දැන් එන්න බැරිද? මේ වෙලාවේ අපි දෙන්න ම නිදහස් නෙ.”

“කොහොට ද?”

“මගෙ කැබින් එකට එන්න. මොකද, ගොඩාක් විස්තර තියෙන්නෙ මගේ ‘පරිසරයේ කම්පියුටර්’ එකේ.”

“හරි ! තව විනාඩි දහයකින් විතර මම එන්නං.” තරුණයා සංවාදය අවසන් කළේ ය.

“දුමින්ද යන්න ද?” නැගී සිටි මිතුරාගේ මුහුණ බලමින් සෙන් විමසී ය.

“ඔව් ! ඉස්සරහට තියෙන ‘ජනැන්ස්’ ගැන මෙස්නර් එක්ක කතා කර ගන්න තියෙනව.” කුටියෙන් පිට වෙමින් ලාංකිකයා පැවසී ය.

ජ්‍යෙෂ්ඨ ඉංජිනේරුවරයාගේ කුටියෙහි සිටුව නාද විය. ඒ සමඟ ම, දොරෙහි පිට පැත්තේ වූ කොළ පැහැති විදුලි බුබුල දැවුණේ, ඇතුළතින් අගුළු ලා නැති බව හඟවමිනි.

භූ විද්‍යාඥයා දොර හැරගෙන ඇතුළු විය. කුඩා කාමරය තුළ වූ ජ්‍යෙෂ්ඨ නාන කුටිය දිගහැර තිබිණි. එය තුළ කිසිවෙකු සිටින බව ඔහුට පැහැදිලි විය.

“දුමින්ද තරහ නැතුව ඉඳගත්ත. මම විනාඩියෙන් එනව.” නාන කුටිය තුළින් ඇසිණි.

තරුණයා වටපිට බැලුවේ ය. බොත්තමක් තදකර, කාමරයේ දොර අසල බිත්තියට හකුලා තිබුණු, අසුනක් දිගහැරගත් හේ, එහි ඉඳගත්තේ ය.

විනාඩි කිහිපයකින් නාන කුටිය පහළට හැකිලී එතුළ සිටි තරුණයාක් පෙනිණි. ඉන් ඉවත්ව, එය නමා බිත්තියක් වෙත තල්ලුකර දැමූ ඔ, සිනාසෙමින් අමුත්තා වෙත ආවා ය. ඇය සැරසී සිටි දුහුල් ඇඳුම, රාජකාරි කටයුත්තකට නම් කෙසේවත් නොගැලපෙන බව, ඔහුට දැනිණි.

“දුමින්ද මොනව හරි බොනව ද?”

“දැන් එපා ! මම විශ්වා එක්ක බියර් එකක් ගත්තා.”

කාමරයේ ආලෝකය තරුණිය වෙත එල්ල වී තිබුණේ පිටුපසිනි. ඒ මොහොතේ ඔ පිරිසිදු වතුරක සිටි මාළුවෙකුට සමාන වූවා ය. ඒ සරාගී සිරුරේ වූ සෑම කෝමළ රේඛාවක් ම ඔහුගේ බැල්මට හසු විය. සිරුරේ කිසියම් තැනකින් ඇවිලගෙන ආ ගින්නක් සියොළඟ වෙලාගන්නා බව ඔහුට දැනිණි.

තරුණයාට පිටුපා කාමරයේ බිත්තියක් වෙත හැරුණු යුවතිය, මඳක් ඉදිරියට නැවී එහි සවිකර තිබුණු ඇගේ පෞද්ගලික පරිගණකය ක්‍රියාත්මක කර, ඒ අසලින් අසුනක් ද දිගහැරියා ය.

“එන්න දුමින්ද. ඔයා පටන් ගන්න. මම “ඔව් කෝටි එක දාගෙන එන්නං.” සිනාසෙමින් පැවසූ ඔ කුටියේ කෙළවරට ගියා ය.

ගුරුසිංහ පරිගණකය වෙත ගොස් එය ඉදිරියෙන් අසුන් ගත්තේ ය. බ්‍රිජට් මෙස්නර්ගේ, ප්ලාස්ටික් ගඩොල් නිෂ්පාදනය පිළිබඳ තොරතුරු හා දත්ත තිරයේ දිගහැරෙන්නට විය. එහෙත් දැඩි ලෙස නොසන්සුන්ව තිබූ චිත්ත සන්තානයට ඒවා ගෝචර නොවී ය.

හදිසියේ ම පිටුපසින් දැනුණේ තද විලවුන් සුවඳකි. හැරී බැලූ ඔහු දුටුවේ සිය සිරුරට ඉතා ම ආසන්නව සිටි යුවතියයි.

“දුමින්ද”

රහසින් මෙස්නර් ඇසුණු ඒ හඬත් සමග ම ඇගේ සරාගී ආලිංගනයට ඔහු හසු විය.

“රාජකාරි වැඩේ ඉවරයි. දැන් ගියාට කමක් නැහැ.” සයනය මත හිඳගෙන සිටි මෙස්නර්, උපහාසයෙන් සිනාසුණා ය.

ගුරුසිංහගේ මුහුණෙහි වූයේ, පරාජිත පෙනුමකි. කෙසේ හෝ අවසානයේ දී, මේ අනුරාගී ශ්‍රීක ගැහැනිය, සිය ආත්මය ග්‍රහණය කරගත්තා නොවේදැයි, ඔහුට සිතීණි. ඔහුට, ඔහු ගැන ම සියුම් කලකිරීමක් දැනුණේ ය.

“මොකද නිකං, පොළොවෙන් විකුණල හදෙන් ඉඩම් ගන්න මිනිහ වගේ ? ඕක ගැන ඔව්වර ම හිතන්න යන්න එපා. මේක ලංකාව නෙවී. අභ්‍යවකාශය.” පැවසූ තරුණිය සිනාසුණා ය.

ඇගේ ඒ කතාවෙහි කිසියම් සුවිශේෂ අරුතක් ද තිබිණි.

දීර්ඝ කාලයක්, මිනිස් සමාජයෙන් වෙන්ව අභ්‍යවකාශයේ ගතකිරීම, මිනිසෙකුට ඉවසුම් නොදෙන දෙයක් විය. භයානක ම දෙය වූයේ, එවැනි තත්වයක් තුළ දී, අභ්‍යවකාශගාමීන්ගේ මානසිකත්වය බිඳවැටීමට ඉඩකඩ තිබීමයි. නිරෝගී , මානසික තත්වය යනු, සෑම ගගනගාමියෙකුට ම අත්‍යවශ්‍යයෙන් ම තිබිය යුතු දෙයක් විය.

මේ ගැටළුවට පිළියමක් වශයෙන්, අභ්‍යවකාශ නැවතුම්පොළවලට හා දීර්ඝ ගමන්වල යෙදෙන අභ්‍යවකාශ යානාවලට, ගැහැණු හා පිරිමි දෙවර්ගයෙන් ම අභ්‍යවකාශගාමීන් තෝරාගැනීමට බලධාරීන් තීරණය කළහ. එහිදී විවාහකයින් නොවන අයට ප්‍රමුඛස්ථානයක් ලැබිණි. එසේ ම, රාජකාරිවලට බාධාවක් ඇති නොවන පරිදි, සුවිශේෂ ලිංගික නිදහසක් භුක්ති විඳීමේ ඉඩකඩ ද ඔවුනට ලබා දී තිබිණි. එහෙත්, සියල්ලන්ගේ ම මානව අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා විය යුතු වූ බැවින්, බලහත්කාරකම දරුණු අපරාධයක් බවටත්, ඉහළ ම දඩුවම් ලැබිය හැකි වරදක් බවටත්, පත්කර

තිබිණි. එසේ ම, තම මිතුරු මිතුරියන්ට ලිංගික වශයෙන් අනුකම්පා කරන ලෙසට ද, සෑම අභ්‍යවකාශගාමියෙකුට ම උපදෙස් දී තිබිණි.

“මම දන්නවා බ්‍රිජට්, මේ ලංකාව නෙවෙයි බව. ඒත්..” ඔහු කියන්නට ආ දෙය නොකියා ගිලගත්තේ, ඇගේ සිත නොරිදවිය යුතු යයි සිතූණු බැවිණි. ඔහුට හැඟුණේ, ඇය මායමින් තමා රවටා, කිසිවක් සොරකම් කරගත් බවකි.

“ඔයයි, විශ්වයි මොන ජාතියේ මිනිස්සු ද කියල හිතාගන්නත් අමාරුයි. ඒකට ඇලන්..., වෙලාවකට හරි ම කරදරයක්.” ඔහු සිනාසෙන්නට වූවා ය.

මද වෙලාවක් තරුණයාගේ නිහඩතාවය ඉවසා සිටි ඕ, යළිත් දොඩමළු වූවා ය.

“මේ තරම් නිදහසක් ලැබිල තියෙද්දත්, ඒකෙන් ප්‍රයෝජන නොගන්නේ ඇයි ? හැඟීම් තෙරපගෙන, හිරකරගෙන ජීවත්වෙන්නෙ නැතුව, ඒවට ටිකක් නිදහසේ ගලාගෙන යන්න ඉඩදෙන්න දුමින්ද!”

ගුරුසිංහ සිය කුටියට ගොස්, ඇඟ සෝදාගෙන අවසන් වූවා පමණි. කිසිවෙකු දොරෙහි සිනුව නාදකරනු ඇසිණි.

“මහේ...! බ්‍රිජට් ? කරදර කරන්න ආයින් ඇවිල්ල ද? ” ඔහුට එකවර ම සිතූණේ ය.

කවුද දන්නෙ නෑ. කතා නොකර ඉන්න එකත් හරි නෑ !’ යනුවෙන් පසුව සිතු හේ, දොර විවර කළේ ය. ඔහු ඉදිරියේ සිනාසෙමින් සිටියේ, ජපන් තරුණියයි. ..

“ආ මම....” ඔහුගේ මුවෙහි එකවර ම ඇඳුණේ, සැහැල්ලු සිනාවකි.

“මම කලින් ඇවිත් ගියා. ඔයා බ්‍රිජට් එක්ක ‘ඩිස්කෂන්’ එකක් කියල විශ්වා කිව්වා.”

“ආ ඔව් ! ඔව් !!” ඔහුට වචන පැටලෙන්නට ගියේ ය. හෙතෙම පරීක්ෂාවෙන් ඇගේ වත දෙස බැලුවේ, උපහාසාත්මක පෙනුමක් ඇති දැයි දැන ගැනීමට ය. එහෙත් එහි එවැන්නක් නොතිබිණි. “ටයිටැන්වලට බැස්සට පස්සෙ, කරන්න ‘ප්ලෑන් කරල තියෙන වැඩ ගැන.’ හේ අපහසුවෙන් කියා ගත්තේ ය.

“මං ඇතුළට එන්න ද දුමින්ද ?”

ඔහුට එකවර ම ලජ්ජාවක් දැනිණි. මෙතෙක් වෙලා ඇ සමග කතා කරමින් සිට ඇත්තේ, කාමරයේ දොර අසල ය. ඇතුළට පැමිණෙන ලෙස කීමට පවා, අමතක වී තිබිණි.

“ආ එන්න ! එන්න !! මිමි. ඇවිත් ඉඳගත්හ.” තරුණයා බිත්තියෙහි වූ බොත්තමක් තදකර, අසුනක් දිගහැරියේ ය.

“අද ටිකක් අප්පටි එකෙන් වගේ. මම ඔයාට කරදරයක් ද?” හිඳගන්නට පෙර ඇය විමසුවේ, දයාවන්ත ස්වරයකිනි.

“මිමි කවදාවත් මට කරදර කරලත් නෑ.....! කරදරයක් උනෙත් නෑ...” ඔහු පියවි තත්වයට පත්වන්නට උත්සාහ කරමින් සිනාසුණේ ය.

“ඒක නෙව්, ටිකකට කලින් ඇලන් ආව, මගේ කැබිත් එකට.” මඳ නිහඬියාවකට පසු, ඕ කීවා ය.

“ඉතින්... ?”

“යාළුවෙක් විදියට එයා හරි හොඳයි. ඒත්, අකමැති දේකට වඳ කරනවට නං, මම ආස නැහැ!”

“මොනවට ද ඔයා අකමැති වුණේ ?”

“මගෙන් අහන්නෙපා. ඔයාට බැරිද හිතාගන්න ?”

“බැරිමත් නෑ ! ඇලන්ගෙ හැටි මම දන්නව නෙ.” හේ සිනාසුණේ ය.

“මම වැඩියමත් ආවේ, එයා මගඅරින්න. ඔයා හරි, විශ්ව හරි ළඟ ඉන්න කොට නං, හරි ම පරිස්සම් ගතියක් දැනෙනව මට.”

ඇගේ කතාවෙන් ඔහුගේ සිතට වැදුණේ, දැඩි පහරකි. ඇගේ සිත තුළ ඔහු පිළිබඳව ඇඳී ඇති චිත්‍රය, කෙතරම් උසස් ද? එහෙත්, මොහොතකට පෙර ඔහු මෙස්නර් සමග හැසුරුණු ආකාරය, ඇය දනී නම් ?

“ඇයි ඉතින් ඕක, ඔය තරම් ප්‍රශ්නයක් කරගත්තෙ ? අභ්‍යවකාශයේ දී ‘සෙක්ස්’වලට සැහෙන නිදහසක් දීල තියෙනව නෙ.” හේ පරිස්සමින් ඇගේ වන දෙස බැලුවේ ය.

“ඒක ඇත්ත. සමහරු, අළුත් නැත්තං වෙනස් කෑම ජාතිවල රස බලනව වගේ, ඒ ගැන හිතනව ඇති. ඒත් “ඉර පායන රටේ”⁴කෙල්ලො හැමෝ ම එහෙම නෑ....!”

“හරි ! කියන්න බලන්න එහෙනං, මිමි ඒ ගැන හිතන විදිය.”

⁴ ජපානය

“අපි සත්තු නෙවී, මිනිස්සු. ඒ වගේ දේකදි මිනිස්සුන්ගෙ තියෙනව මනෝ ලිංගික පැත්තක්. හුඟාක් තදින් හිත්වලින් සම්පවුණු, විරුද්ධ ලිංගිකයෝ දෙන්නෙක් අතරෙ, සුහදව, ඉබේ ම වගේ සිද්දුවෙන කායික සංවාදයක් කියලයි, ඒ ගැන මට හිතෙන්නෙ.”

02

රාත්‍රියේ ලෝකය

ප්‍රධාන නියමු නෙවරිල් සෙර්ගෙයි හා උපනියමු ඉයුජින් මැකොල්ස්, නියමු මැදිරියෙහි වූ පාලන ඵලකය ඉදිරිපිට හිඳගෙන, සැටරේනියා යානාව මෙහෙයවමින් සිටියෝ ය. පරිගණක තිර අසල රොක්වී සිටි, අනෙක් අභ්‍යවකාශගාමීහු, කිසියම් සුවිශේෂ සිද්ධියක් නිරීක්ෂණය කරමින් පසුවූහ.

ළං වෙමින් පැවති සෙනසුරු වන්ද්‍රයාගේ අඩක් අඳුරින් වැසුණු ප්‍රතිබිම්බය, ක්‍රමයෙන් විශාල වෙමින් පරිගණක තිරවල දර්ශනය විය. ටයිටැන්, තැඹිලි හා දම් වර්ණවලින් බැබළුණු අතර, එහි උත්තරාර්ධගෝලය, දක්ෂිණාර්ධගෝලයට වඩා දීප්තිමත්ව පෙනිණි. ජීවිතයේ මුල් වරට දකින, මේ සමීප දර්ශනයේ වමන්කාරයෙන්, නියමුවන් හැර අනෙක් සියල්ලෝම උද්දාමයට පත්ව සිටියහ.

පරිධියට ඇඳි ස්පර්ශකයකට සමාන්තරව, ටයිටැන් වෙත ඵලභීන සැටරේනියා යානාවේ වෙනස් වන පිහිටීම, නියාමක පරිගණක තිරයෙහි දර්ශනය වෙමින් තිබිණි. මැකොල්ස් හා සෙර්ගෙයි දෙදෙනා, කුඩා හැරවුම් ජෙට්⁵ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා පරිගණකවලට කඩිසර ලෙස උපදෙස් දෙමින්, වන්ද්‍රලෝකය වෙත ඵලභීමේ දී යානය පැමිණිය යුතු දිශාව පාලනය කරමින් සිටියෝ ය.

සෙන් හා ඔකකගාවා දෙදෙනාට ද කාර්ය බහුල වී තිබිණි. රූපවාහිනී කැමරා හා දුරේක්ෂ විවිධ කෝණවලින් ඵල්ල කරමින් ඔවුහු, ඇස්ටර් මධ්‍යස්ථාන හරහා පෘථිවිය වෙත, ටයිටැන්ගේ ජායාරූප යවමින් සිටියහ.

නිරත වී සිටි අමාරු කාරිය සාර්ථක ලෙස අවසන් කළ සෙර්ගෙයි හා මැකොල්ස්, අසුන්වලින් නැගිට, අතට අත දී, සතුට ප්‍රකාශ කරගත්හ.

⁵ අභ්‍යවකාශයේ දී යානාවක් හරවන්නේ, ඒ සඳහා ඇති විශේෂ, කුඩා, ජෙට් යන්ත්‍රවල උදවෙනි.

“අපි කක්‍ෂගත වුණේ ටයිටැන්ට කිලෝමීටර් 650 ක් විතර දුරින්. එහෙම නේද නෙවරිල්?” අසලට ම වී බලාසිටි, නඩත්තු ඉංජිනේරුවරිය වූ, ඇලවිකා ස්වෙත්ලානා විමසුවා ය.

“ඔව් ඇලව්! තව ටිකක් විස්තර කළොත්, ටයිටැන්වල මතුපිට පෘෂ්ඨයේ ඉඳන් ඉහළට කිලෝමීටර් 600 ක් 700 ක් අතර වෙනස්වෙන කක්ෂයකට. නිරක්‍ෂයට අංශක 20 ක ඇලයක් ඇතුළුව.” නියමුවා පැවසුවේ, මඳක් ආඩම්බරයෙන් මෙනි.

“ඇයි අපි නිරක්ෂයට ළඟින් ම වගේ කක්ෂගත වුණේ? ඒකෙ විශේෂත්වයක් තියෙනව ද?” විශේෂඥ ශල්‍ය වෛද්‍යවරිය වූ, ජෙනිෆර් කොලින්ස් ඇසුවා ය.

“අපිට ඕන කරන්නෙ උණුසුම් වැඩි කලාපයක්, ජෙනී. මේක හුඟක් සීතල ලෝකයක් නිසා, ජීවයක් තිබුණොත්, ඒක උණුසුම් ප්‍රදේශවලට විතරක් සීමාවෙන්න ඉඩ තියෙනව. ඒකයි.” නියමුවන්ට පෙර, අසල, සිටි ජීව විද්‍යාඥවරිය වූ, බාබරා හොනෙකර් පැවසුවා ය.

“හැමෝම හොඳට අහගන්න!” ඉයුජින් මැකොල්ස් පිරිස ඇමතුවේ ය. දැන් තියෙන පරීක්ෂණ කැප්සියුල ටයිටැන්වලට බස්සන එක. ඊළඟ පැය එකහමාර ඇතුළත, නෙවරිලුයි, මමයි, විශ්වයි ඒව යවල තොරතුරු දැනගන්නව. ඒ වගේ ම පැය දෙකක් ගතවෙන කොට අපි සේරම, අභ්‍යවකාශ ඇඳුම් ඇඳගෙන, ‘ටීට’ එක ඇතුළෙ ඉන්න ඕන. ඒ වෙන කොට, ටයිටැන් කක්‍ෂයේදී අප යන, හතරවෙනි රවුම් ඉවරයි. ජ්ලැන් එකේ හැටියට, ඊට පස්සෙ ටීටා එක, “මදර් ඡිප්” එකෙන් වෙන්වෙල, පහළට බහිනව.

නියමුවන් දෙදෙනා හා ඉන්දියානුවා හැර, අනෙක් අය සැණෙකින් ක්‍රියාත්මක වූහ. ටීටා යානාවේ කටයුතු සොයාබැලීමටත්, ටයිටැන්ගේ සීමාවට ඇතුළු වීමේදී භාවිතා කළ යුතු වූ, අභ්‍යවකාශ ඇඳුම් හැඳගැනීමටත් ඔවුහු නික්ම ගියහ.

සෙර්ගේසි හා මැකොල්ස් දෙදෙනා, යානය කක්‍ෂගත වී දෙවන රවුමේ දී, ටයිටැන් වායුගෝලයේ දිවා පැත්තේ ස්ථාන තුනකට, පරීක්ෂණ කැප්සියුල මුදා හැරියහ. විශ්වනාත් සෙන් ඇන්ටොනා සකස්කරමින්, ඒවායින් ලැබෙන සංඥා හා පණිවුඩ ග්‍රහණය කරගැනීමට සූදානම් වෙමින් සිටියේ ය.

තෙවන රවුමේ දී එම ස්ථාන කරා ළංවත් ම, වන්දලෝකය මත පතිත වූ කැප්සියුලවලින්, සංඥා ලැබෙන්නට විය. පළමුවන පරීක්ෂණ කැප්සියුලය කිසියම් ද්‍රවයක් මත ඉපිලෙන බව, මුල් ම පණිවුඩය විය. නියමුවෝ දෙදෙනා, සුන්වූ බලාපොරොත්තුවලින් යුතුව, එකිනෙකාගේ මුහුණ බැලුවෝ ය.

“අපිට තව ‘වාන්සස් දෙකක්’ තියෙනව නෙ. බලමු මොකද වෙන්නෙ කියල.” බලාපොරොත්තු ඇතිකර ගනිමින් පැවසූ මැකොල්ස්, ඊළඟ කැප්සියුලය පිළිබඳව විමසීය.

“තව ටිකකින් ‘සිග්නල් ඒච්.’ සෙන් කීවේ ය.

ඉන්ද්‍රියානුවා නැවතත් කතා කළේ, විනාඩි පහකට පමණ පසුව ය.

“කිසි ම උත්තරයක් නෑ ඉයුජින්. දැන් ඒක වැටුණු තැනත් පහුවෙලා...” සංඥා ලබාගැනීම සඳහා දැඩි වෙහෙසක් දැරූ, පරිගණක ඉංජිනේරුවා පැවසුවේ කඩ වූ බලාපොරොත්තු සහිතව ය.

“එක්කො, ඒක විනාශ වෙන්න ඇති. නැත්තං, තාර වගේ උකු ද්‍රවයක් තියෙන තැනකට වැටිල, ගිලෙන්න ඇති. පණිවුඩයක් නැත්තේ ඒකයි.” සෙර්ගේයි කල්පනාකාරීව පැවසී ය.

තවත් විනාඩි පහක් පමණ ගතවී ගියේ ය. එය ඔවුන්ගේ අවසාන බලාපොරොත්තුව විය.

“විශ්වා, බලන අන්තිම එකවත් හරියාවී ද කියල.” මැකොල්ස් නොඉවසිල්ලෙන් පැවසී ය.

“හරි! මේ එන්නෙ සිග්නල්ස්!”

“බලන්න මොනවද කියන්නෙ කියල.” ප්‍රධාන නියමුවා පරිගණක ඉංජිනේරුවා දෙසට නැඹුරු විය.

“ඔහ්! ඒක නං ටිකක් තද මතුපිටක් උඩ තියෙන හැඩයි. පොළොවෙ ද, පොළොව උඩ තියෙන දෙයක් ද, කියල නං කියන්න අමාරුයි.” ඉන්ද්‍රියානුවා පැවසී ය.

“කමක් නැහැ. ඒ ඇති.” මැකොල්ස් සැහීමට පත් විය.

“හුභාක් උඩ ඉඳන් වැටෙන දෙයක්, පොළොවෙ මීසක්, වෙන තැනක රැඳෙන්න තියෙන ඉඩකඩ අඩුයි. ඒ නිසා, ඔය කියන තැන ටිකක් තද මතුපිටක් තියෙන පොළොවක් කියල හිතමු.” සෙර්ගේයි බලාපොරොත්තු සහගතව පැවසී ය.

“එහෙනං මම. කම්පියුටර් එකට කියනව, හතරවෙනි රවුම ඉවරවෙල විනාඩි දහයකට පස්සෙ, යානා දෙක වෙන්කරන්න කියල. හරි ද?” මැකොල්ස්, සෙර්ගේයි දෙස බැලුවේ ය.

සෙර්ගේයි මඳක් කල්පනා කළේ ය.

“අපිට ‘ලැන්ඩ්’ කරගන්න අංශක 180⁶ ක් වත් ඕන. තුන්වෙනි කැල්සියුල් එක වැටුණු තැනට අංශක 180 කට වැඩියෙන් තියෙද්දි, ටීටා එක වෙන්කර ගත්තොත් හුඟාක් ලේසියි.”

ටයිටැන් වායුගෝලයට ඉහළින් එය වටා කක්ෂගත වී තිබුණු සැටරේනියා-A, සිව්වන වටය සම්පූර්ණ කළා ය.

ඒ වනවිට, අභ්‍යවකාශ ආරක්ෂක ඇඳුමෙන් සැරසුණු, සියල්ලෝම ටීටා උපයානයෙහි, නියමු කුටිය තුළ වූහ.

“අපි, හරියට ම විනාඩි දහයකින්, මවුයානයෙන් වෙන් වෙනවා.” සෙර්ගේයි දැනුම් දුන්නේ ය. “අන්තිම වතාවටත්, හැමදේ ම හරිද කියල බලාගන්න.” ඔහු සියල්ලන්ට ම පොදුවේ පැවසී ය. .

ටීටා යානාවේ නියමුවා ඉයුජින් මැකොල්ස් විය. ඔහුට උපදෙස් දෙමින්, සෙර්ගේයි පාලන ඵලකය අසල සිටියේ ය.

“දුමින්ද බර කල්පනාවක් වගේ.” ඔකතගාවා, අසල සිටි තරුණයා වෙත නැඹුරු වූවා ය.

“මට අම්මා, තාත්ත, ගම, රට මතක් වුණා.” හේ ඇය දෙස බලා, සිනාසෙන්නට උත්සාහ කළේ ය.

“අපි යන්නේ තීරණාත්මක ගමනක් නිසා ද, එකපාරට ම, ගම-රට මතක් වුණේ?” අනෙක් පසින් සිටි සෙන් විමසුවේ සිනාසෙමින් නොවේ. ඔහුට ද ඒ හැඟීම එලෙස ම දැනුණු බැවිණි.

ඇත්තට ම ඔව් ! අපි යන්නේ නොදන්නා, අඳුරු ලෝකයකට. අමුතූ ම තැනකට. අපේ යානය සියයට සියයක් ම නිවැරදිව ක්‍රියාකරන්න හදපු එකක් උනත්, ටයිටැන් මතුපිට මොන වගේ තත්වයක් ඇද්ද කියල හරියට ම කියන්න බැහැ. එහේ දි මොන වගේ ප්‍රශ්ණ මතුවෙව් ද, ඒවට “කොහොම මුණදෙන්න වෙව් ද, කියන එක හරි ම අවිනිශ්චිතයි.” ගුරුසිංහ පැවසුවේ ය.

⁶ කක්ෂ තලයේ අංශක 180 ක ප්‍රමාණය.

“ඒත්, නිශ්චිත එක දෙයක් කියෙනව. මෙතන ඉන්න ගැණු, මිනිස්සු සේරම පුදුමාකාර බැඳීමකින් එකතුවෙලා ඉන්න අය. එකෙනෙකුට වත් තනියම මැරෙන්න අනිත් නවදෙනා ඉඩදෙන එකක් නෑ..” ජපන් යුවතිය හැඟීමිබරව පැවසුවා ය.

“මවුයානය සහ ටීටා යානය වෙන්කිරීමට තිබෙන්නේ තවත් විනාඩි පහක් පමණයි.” ටීටා යානාවේ ස්පීකරයක් තුළින් සැටරේනියා ප්‍රධාන පරිගණකයේ යාන්ත්‍රික හඬ ඇසිණි.

“හැමෝම හෙල්මට දාගන්න. සුදානමින් ඉන්න.” ඒ සමග ම සෙර්ගේයිගේ විධාන හඬ නිකුත් විය.

සියල්ලෝම එයට කිකරු වෙමින්, අභ්‍යවකාශ හිස්වැසුම් පැළඳගෙන, සිය බාහිර ජීවිතාරක්ෂක ක්‍රම ක්‍රියාත්මක කරගත්තෝ ය. අභ්‍යවකාශ ඇඳුම හා සම්බන්ධ වූ මේ බාහිර ජීවිතාරක්ෂක ක්‍රමය මගින්, පැය අටක් එකදිගට ම ඔවුනට අවශ්‍ය වූ, ඔක්සිජන්, ජලය හා දියර ආහාර ලබාගත හැකි විය. එසේ ම, සිරුරෙන් බැහැරවන මුත්‍ර එකතුවීම සඳහා ද, සුවිශේෂ ක්‍රමයක් ඇඳුම තුළ විය.

මේ වනවිට, සැටරේනියා ප්‍රධාන පරිගණකය විසින් යානයේ ආර්ථික භ්‍රමණය⁷ නවතා දමා ඇති බව, ගගනගාමීන්ට දැනිණි. වෙන්වීමට පෙර එසේ කිරීම අනිවාර්ය විය. නැතහොත්, වෙන් වීමෙන් පසුව ටීටා යානාව භ්‍රමණය වන්නට පටන් ගැනීම නිසා, ගුවන්යානාවක් සේ ක්‍රියාකිරීමට තනා ඇති එය, හසුරුවා ගැනීම නියමුවන්ට අපහසු වනු ඇත.

ටීටා යානාවෙහි නියමුවා වූ ඇමරිකානු ජාතික ඉයුජින් මැකොල්ස් නියාමක පරිගණකය හා සම්බන්ධ වී සිටියේ ය. අවසන් විනාඩි පහේ අන්තිම. නිමේෂය ගෙවියත්ම, කලින් දී තිබුණු අණ අනුව ස්වයංක්‍රීයව ම ක්‍රියාත්මක වූ, මවු යානය සිය ලෝහමය සම්බන්ධක කොකු ටීටා වෙතින් ඉවත් කරගන්නා ආකාරය තිරයෙහි දිවිය.

මැකොල්ස් පළමුව, ටීටා යානයෙහි ඉදිරිපස වූ, කුඩා ජෙට් යන්ත්‍රයක් ක්‍රියාත්මක කළේ ය. එයින් ඉදිරියට නිකුත් වූ වායු ධාරාව නිසා සිදුවූයේ, මවුයානය සමග මුහුණට මුහුණ ලා සම්බන්ධ වී එම වේගයෙන්

⁷ අභ්‍යවකාශයේ ගමන් කරන යානා, සිය අක්ෂය වටා භ්‍රමණය වෙමින් ගමන් කිරීම සාමාන්‍ය සිරිතයි. නැතහොත්, හිරුට මුහුණ දී ඇති පැත්ත අධික ලෙස රත් වීමත්, අනෙක් පැත්ත අධික ලෙස සිසිල් වීමත් නිසා, යානයට හානි සිදු වනු ඇත.

ම පසුපසට ගමන් කරමින් සිටි විටා, මවුයානයෙන් ඉවත් වී, අභ්‍යවකාශය තුළ තවදුරටත් පසුපසට ගමන් කිරීම යි. ඒ වන විට යානා දෙක ම එක ම, මාර්ගයක ඇදී යමින් තිබිණි. අනතුරුව, ස්වයංක්‍රීයව ම සිය ගමන් මග වෙනස් කරගත්, මවුයානාව උපයානයට මග ඉඩ දී, තරමක් ඉහළ කක්ෂයක් කරා ගියේ ය. මවුයානය ඉවත්ව ගිය පසු, විටා යානයේ පසුපස වූ, ප්‍රධාන ජෙට් යන්ත්‍ර ක්‍රියාත්මක කරන ලදී. එයින් පිටුපසට නිකුත් වූ විශාල වායු ධාරාවන් නිසා යානය ඉදිරියට ගමන් කරවීම සඳහා බලයක් ඇති විය. පසුපසට ගමන් කරමින් සිටි, විටා ඉදිරියට ගමන් කරවීමට බලයක් යෙදීම, තිරිංග යොදා එය පසුපසට යන වේගය අඩු කිරීමක් විය. මෙසේ ක්‍රමයෙන් සිය වේගය අඩුකරගත් විටා, ටයිටැන් ගුරුත්වයට හසුවෙමින්, පසුපසට යොමු වූ ආනත පටයක් ඔත්සේ, පහළට බසින්නට විය. ඒ වනවිට යානය, ටයිටැන් වායුගෝලයේ ඉහළ ම ස්ථරය වූ, පාරජම්බුල විකිරණ අවශෝෂක තීරයටත්, කිලෝමීටර දෙසියක් පමණ, ඉහළින් විය.

නිවැරදි ආනතියෙන් යුතුව වායුගෝලය වෙත එළඹීම අත්‍යවශ්‍ය ම කරුණක් විය. එසේ නොවුණොත්, වායුගෝලය තුළට ඇතුළුවනවා වෙනුවට වෙනත් දෙයක් සිදුවීමට ඉඩ තිබිණි. එනම්, ජලාශයකට ඇලකර ගැසූ ගල් කැටයක් සේ, යානය වායුගෝලයේ වැදී නැවත අභ්‍යවකාශයට විසිවී යාමයි. විසිවී ගොස් සෙනසුරුගේ ආකර්ෂණයට හසුව එය වටා කක්ෂගත වීමයි.

මේ අවස්ථාවේ වූ තීරණාත්මක හා භයානකකම පිළිබඳව, සෙර්ගේයි, මැකොල්ස් දෙදෙනා තුළ, හොඳ අවබෝධයක් විය. එබැවින්, යානයේ පාලනය පිළිබඳව අතිශයින් ම සැලකිලිමත් වූ ඔවුහු, නියාමක පරිගණකයේ ද සහාය ඇතිව, සිය වගකීම ඉහළින් ම ඉටුකිරීමට උත්සාහ කළහ.

එසේ ම, පෘථිවියට වඩා ඝන වූ වායුගෝලයක් ටයිටැන් සතු වූ බැවින්, ඉතා ම අඩු ප්‍රවේගයකින් එයට ඇතුළුවීම වැදගත් විය. ඊට හේතුව වූයේ, වායුගෝලය සමග ගැටීම නිසා ඇති වන ඝර්ෂණයෙන්, යානය රත්වීම හැකිතාක් අඩු කළ යුතු වූ බැවිනි. නැතහොත්, අධික ලෙස රත්වන යානාව, අවරෝහණයට පෙර වායුගෝලය තුළදී ම, ගිනිගෙන දැවීයාමට ඉඩ තිබිණි.

එහෙත්, වායුගෝලය වෙත පහත්වීමේ දී, ටයිටැන්ගේ ගුරුත්වාකර්ෂණයට හසුවූ බැවින්, ටීටා යානයේ ප්‍රවේගය ක්‍රමයෙන් වැඩිවන්නට විය. ගුවන්යානාවක් සේ, තිරස් අතට පහත්වෙමින් තිබූ, යානාවේ වේගය අඩුකරගැනීම සඳහා, මැකොල්ස් ක්‍රියාකාරී වූයේ සුදුසු ම අවස්ථාවේදී ය.

ටීටා යානයේ ඉදිරි කොටසේ පිහිටි, පහළට යොමුකර තිබුණු, කුඩා ජෙට් යන්ත්‍ර කිහිපයක් ක්‍රියාත්මක කළ හේ, යානයේ හිස අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට ඔසවා, එහි පසුපස වලින දිශාවට යොමු කළේ ය. මේ අවස්ථාවේ දී, යානය පහළට ආ ක්‍රමය අනුව, එහි ප්‍රධාන ජෙට් යන්ත්‍රවලින් නිකුත් වූ වායු ධාරා වලින දිශාව දෙසට එල්ල වී ක්‍රියාත්මක විය. මෙයින් උත්පාදනය වූ, සුවිශාල තිරිංග බලය නිසා, යානය පහළට ආ වේගය සීඝ්‍රයෙන් අඩුවීම ඇරඹිණි.

අවසානයේ දී, බලාපොරොත්තු වූ අකාරයට ම, නිරූපදිතව, යානය ටයිටැන් වායුගෝලය තුළට ඇතුළු විය. සිය ගමනේ වූ, පළමු මාරක කපොල්ල පසුකළ අභ්‍යවකාශගාමීහු සැනසුම් සුසුමක් හෙළාහ.

අනතුරුව නියමුවන් ඉදිරියෙහි වූයේ, ගුප්ත ටයිටැන් වසා සිටියා වූ, සන වලා පටලය යි. වායුගෝලය තුළ, කිලෝමීටර 150 ක් පමණ ගමන් කිරීමෙන් පසු, ටීටා යානය එය තුළට විදින්නට නියමිතව තිබිණි. මේ සඳහා, යානයේ වේගය අවශ්‍ය ප්‍රමාණය දක්වා අඩුකර ගැනීමට, මැකොල්ස් යුහුසුළු විය.

කිලෝමීටර 50 ක් පමණ වූ, සන වලා පටලය පසුකළ යානාව, ‘ඇරසෝල්’ ප්‍රදේශය වෙත පහත් වෙමින් තිබිණි. ටයිටැන් වායුගෝලයේ වූ, හයිඩ්‍රෝකාබන හා කාබන්, නයිට්‍රජන් සංයෝග, කුඩා බිඳිති වශයෙන් තැන්පත්ව තිබූ ප්‍රදේශය, ඇරසෝල් තට්ටුව යනුවෙන් හැඳින්විණි.

වහා ගිනි ඇවිළෙන සුළු, හයිඩ්‍රෝකාබන⁸ සහිත වායුගෝලයක් තුළට, ප්‍රබල ගිනි දැල්ලක් නිකුත්කරන ජෙට් යානාවක් බැස්සවිය හැකි ද යන්න, ටයිටැන් ගමන සැලසුම්කළ විද්‍යාඥයන්ට, මුලින් ම මතු වූ ගැටළුවක් විය. එහෙත්, එවැනි විශාල ගින්නක් ඇතිවීම සඳහා අවශ්‍ය වූ ඔක්සිජන් ටයිටැන් වායුගෝලයෙහි නොමැති වූ නිසා, එය අන්තරායකාරී නොවන බව අනතුරුව තීරණය විය. එනම් ටයිටැන් වායුගෝලයෙහි

⁸ භූමිතෙල් පෙට්‍රල් වැනි ඉන්ධන වර්ග ද හයිඩ්‍රෝකාබන වේ.

සියයට 85 ක් ම නයිට්‍රජන් ද, ඉතිරි සියයට 15 ප්‍රධාන වශයෙන් මිනේන් හා සුළු වශයෙන් ආගන්⁹ ද වූ බැවිණි.

කෙසේ වුව ද, වැඩි ආරක්ෂාව පතා, ටීටා යානාවේ වූ සෑම ජෙට් යන්ත්‍රයක ම, දැවුණු වායුව පිට වූ සිදුරු වටා, කාබන්ඩයොක්සයිඩ් නොසල සවිකර තිබිණි. මේ නොසල තුළින් වේගයෙන් නිකුත් වූ කාබන්ඩයොක්සයිඩ් වායු ධාරාවන් නිසා, එවැනි විශාල ගින්නක් ඇතිවීමට කුඩා ඉඩක් හෝ තිබුණොත් එය ද වළක්වාලීමට නියමුවන්ට හැකි විය.

කෙතරම් උත්සාහ කළත්, ඇරසෝල් තට්ටුව තුළින් ගමන් කරද්දී ඇති වූ අධික සර්ෂණය නිසා, යානයේ පිට පැත්ත තාපදීප්තවීම වළක්වාගත නොහැකි විය. එහෙත්, යානයේ පිටත ආලේපකර තිබුණු, සුවිශේෂ තාප පරිවාරක සංයෝගයක් නිසා, ඇතුළත හුන් මිනිස්සු පිටත ඇති වූ අධික උණුසුමින් ආරක්ෂා වූහ.

අඳුරු වායුගෝලය තුළින්, ටීටා යානාව ටයිටැන් වෙත පහත්වෙමින් තිබුණේ, කඩාවැටෙන වල්ගා තරුවක් ලෙසිනි. වායුගෝලයේ පහළ කොටසට යානය ඇතුළු වෙද්දී, සෙනසුරු වන්ද්‍රයාගේ මතුපිට වෙත ළඟාවීමට, තවත් ගමන් කළයුතුව තිබුණේ කිලෝමීටර පනහක පමණ ප්‍රමාණයකි.

මෙහි දී, නියමු කුටියට ඉහළින්, ඉහළට යොමුකර තිබුණු, කුඩා ජෙට් යන්ත්‍ර කිහිපයක් මැකොල්ස් අතින් ක්‍රියාත්මක විය. එවිට, එසවී තිබුණු හිස පහත් වී, යානය තිරස් වූ අතර, එය සිය චලිත දිශාව වෙනස්කර පසුපසට වායු ධාරා පිටකරමින්, ජෙට් ගුවන්යානාවක් මෙන්, ආනත පථයක් ඔස්සේ, පහළට ඇදී එන්නට විය. සැහෙන දුරක් මේ ආකාරයට ගමන්කර, ගුරුත්වාකර්ෂණය මර්දනය කරගෙන, යානයේ චලිත දිශාව තිරස් තත්ත්වයට ආසන්න වූ පසු, එහි ප්‍රධාන ජෙට් යන්ත්‍ර හතර ක්‍රියා විරහිත කරන ලදී.

රිළඟ මොහොතේ යානය පිටුපසින් ඉවතට ආවේ දිගු, ලෝහ දණ්ඩකි. එහි කෙළවරට අමුණා තිබුණු, යෝධ, ප්ලාස්ටික් පැරණුට තුනක්, අනතුරුව දිගහැරෙන්නට විය. ඒවායින් ඇති වූ තිරිංග බලය නිසා, අවශ්‍ය

⁹ නිශ්ක්‍රීය වායුවකි.

වූ අවමය දක්වා, ඉදිරියට එමින් සිටි වේගය අඩුකර ගැනීමට මැකොල්ස් සමත් විය.

ඒ සමග ම, යානයේ ඉදිරියෙන්, දෙපසින් හා පතුලෙන්, දීප්තිමත් වීදුලි පහන් දැල්වීණි. යානය වටා වූ, අඳුරු ටයිටැන් වායුගෝලය මේ නිසා එකවර ම ආලෝකවත් විය.

අනතුරුව, යානයේ වහලෙන් විවර වූ, විශාල, රවුම් දොරක් තුළින්, එකවර ම ඉවතට එත් සැණෙකින් සතර අතට දිගහැරී ගියේ, යෝධ අවර පෙත්තකි. ඒ සමග ම, පසු - කෙළවරේ, පැත්තකින්, හැරුණු දොරකින්, පිටතට ආවේ කුඩා අවර පෙත්තකි. ඊළඟ නිමේෂය තුළ, නිහඬ ටයිටැන් වායුගෝලය තියුණු හඬකින් කම්පනය කරමින්, ඒවායේ භ්‍රමණය ඇරඹිණි. විනාඩි කිහිපයක් තුළ දී, මේ ජෙට් යානාව යෝධ හෙලිකොප්ටරයක් බවට එසේ පරිවර්තනය විය.

අනතුරුව, තුන්වන පරීක්ෂණ කැප්සියුලයෙන් නිකුත් වූ, සංඥා පැමිණි දිශාව ඔස්සේ, එය ගමන් කරන්නට විය.

පහළට යමින් ඉදිරියට ගමන්කළ යානයේ සිට, ටයිටැන් තලයට ඇති කිලෝමීටර ගණන, පළමුවන දශමස්ථානය දක්වා නිවැරදිව, නියාමක පරිගණකයෙහි සටහන් වෙමින් තිබිණි. පෘෂ්ඨයට කිලෝමීටර එකක් තිබිය දී යානයේ කවුළුවල වූ පිටත දොරවල් විවර විය.

යානාවේ දීප්තිමත් ලාම්පු නිසා, ආලෝකවත් වූ පරිසරය, කවුළු වීදුරු තුළින් පෙනිණි. මෙය වන්දුලෝකයේ දිවා ප්‍රදේශය වුව ද, යානයේ ආලෝකය වැටුණු සීමාවෙන් එහාට පැවතුනේ, ඉතා ම දුර්වල සූර්යාලෝකයක් සහිත, අඳුරු පරිසරයකි.

ආනත පටයක් ඔස්සේ යානය පහළට ඇදී එද්දී, වීදුරු කවුළු තුළින් පිටත වූ දර්ශනය, ගඟනගාමීන් විශ්මයට පත් කළේ ය.

“ආහ්...! බලන්න මේ වලාකුළු දිහා. හරි ම අමුතූයි.” ස්වෙත්ලානා කැගැසුවා ය. ඒ වනවිට, අනෙක් අය ද සිටියේ ඒ විශ්මයානුකූල පරිසරය, කුතුහලයෙන් නිරීක්ෂණය කරමිනි.

“පහළට එල්ලෙන අතු තියෙන, අමුතූ ම විදියෙ සනකම වලාකුළු ! කොලින්ස් පැවසුවේ නෙත් අදහාගත නොහැකිවාක් මෙනි.

“හුභාක් ඒව ලා දුඹුරු පාටයි. කළු පාටට හුරු ඒවත් තියෙනව.” මෙස්නර් ද එකතුකළා ය.

තවදුරටත් පොළොවට ළං වෙද්දී, සියල්ලන්ගේ ම අවධානය භූමිය වෙත යොමු විය.

“අර බලන්න ! විශාල කඳුවැටියක්.” බාබරා හොනෙකර්ගේ හඬ මුලින් ම ඇසිණි.

“මෙහේ පොළව හැම තැන ම දුඹුරු පාටයි වගේ නේද?” අනතුරුව, විශ්වනාත් සෙන් භූ විද්‍යාඥයා දෙස බැලුවේ ය.

“ඔව් ! හයිඩ්‍රෝකාබන් නිසා, දුඹුරු පාට වෙන්න පුළුවන්. ඒත්, බැහැල බලන තුරු, හරියට ම කියන්න අමාරුයි.” ගුරුසිංහ පිළිතුරු දුන්නේ ය.

“හරි ම දුර්වල ඉර එළියක් තියෙන්නේ. දවාලක් කියල හිතාගන්නත් අමාරුයි.” ගුරුසිංහ යළිත් පැවසුවේ, යානයේ කවුළුවක් තුළින්, පරිසරය නිරීක්ෂණය කරමිනි.

“ශිෂ් එකේ, ‘ඉන්ග්‍රාලරඩ් ග්ලාසස්’ තියෙන එක ලොකු දෙයක්. නැත්නම් අපිට මෙහෙමවත් බලාගන්න බැරි වෙනව.” ඔකතගාවා පිළිතුරු දුන්නා ය.

‘අධෝරක්ත කිරණ’ යනු, අප අවට ඇති සෑම වස්තුවකින් ම නිකුත්වන, එහෙත් පියවි ඇසට නොපෙනෙන, කිරණ විශේෂයකි. ‘අධෝරක්ත කණ්ණාඩි’ (ඉන්ග්‍රාලරඩ් ග්ලාසස්) නමින් හැඳින්වූයේ, මේ කිරණ හසුකරගෙන, වස්තුවේ ප්‍රතිබිම්බය ඇසට පෙනෙන ආකාරයට සකස්කිරීම සඳහා යොදවා තිබුණු උපක්‍රමයකටයි. මේ නිසා ටයිටැන් මතුපිට අඳුරු පරිසරයක් තිබුණත්, එය විනිවිද බැලීමේ හැකියාව ගතගාමින් සතු විය.

“වල, ගොඩැලි නං ජේනව. ඒත් ගල්, පර්වත නං නැහැ වගේ.” මැකොල්ස්, රූපවාහිනී දුරේක්ෂය තුළින්, පහළ බලමින් කීවේ ය.

ටයිටැන් මතුපිට තැනිතලාවක් සේ පෙනුනත්, ඔවුනට ගොඩබැසීම තහනම් විය. ඒ සඳහා, තද පොළොවක් බවට කැල්සියුමයෙන් ලද පණ්ඩුඩ මගින් තහවුරු වූ ස්ථානය ම සොයා යායුතු විය.

“දුමින්ද ! මේ බලන්න. මේ පැත්තෙ ලොකු විලක්.” මෙස්නර් පැවසුවේ දැඩි කුතුහලයෙනි. වහා ක්‍රියාත්මක වූ, ස්වෙත්ලානා යානයේ වූ දීප්තිමත් විදුලි පහන් කීපයක් ඒ දෙසට හැරවූවා ය. . .

“ලයිට් එළිය වැටිල, වතුර වගේ දිලිසෙනව. ඒත්, පාට හිතාගන්න නං අමාරු යි.” ඇලන් ජලෙම් කවුළුව වෙත නැඹුරු විය.

“හයිඩ්‍රොකාබන් දියරයක් වෙන්න පුළුවන්. බාගදා මීනේන්, නැත්නම් ඊතේන් වගේ එකක්.” ගුරුසිංහ, අනෙක් පස කවුළුවෙන් පෙනුණු දර්ශනය පරීක්ෂා කරමින්, පැවසුවේ ය.

‘ෂාන් ! මේ ලස්සන විල තියෙන හරියේ ‘ලැන්ඩ්’ කරන්න පුළුවන් නං, කොච්චර හොඳ ද?’ ජපන් යුවතියට සිතුවේ ය. එහෙත්, ඇයට තබා, කණ්ඩායමේ නායකයා වූ, සෙර්ගෙයි ට වත් එවැනි තීරණයක් ගැනීමට බලය නොතිබිණි. මන්ද යත්, මෙවැනි බැරෑරුම් ගමනකදී, දී තිබුණු නියෝග පිළිපැදීම අතිශයින් ම වැදගත් වූ බැවිණි.

නිරතුරුව ම, තුන්වන කැප්සියුලයෙන් ලැබුණු සංඥා විශ්ලේෂණය කළ, නියාමක පරිගණකය එය පිහිටි දිශාව හා දුර ප්‍රමාණය නියමුවාට පෙන්වුම් කළේ ය. සෙර්ගෙයි, රූපවාහිනී දුරේක්ෂය තුළින් නිරීක්ෂණය කරමින්, කැප්සියුලය පෙනෙන්නට තිබේදැයි සොයා බැලුවේ ය.

“හරි! මේ තියෙන්නෙ.” රුසියානුවා හදිසියේ ම පැවසීය.

“පොළවෙ මොකවත් බාධක නැහැ නේද?” මැකොල්ස් රූපවාහිනී දුරේක්ෂය වෙත නැඹුරු විය.

“නැහැ ! මේ හරිය තැනිතලාවක් වගේ. ඒත් කැප්සියුල් එක වැටිල තියෙන්නෙ අගලකට. අපි ඒ ළඟින් ම තියෙන සමතලා තැනට බහිමු.”

“කරුණාකර සවන්දෙන්න ! යානය පොළවට පහත් කිරීමට සූදානම්.” හදිසියේ ම, ප්‍රධාන පරිගණකයේ යාන්ත්‍රික හඬ, ගගනගාමීන්ගේ දෙසවන් තුළ දෝංකාර නැගිණි.

“කරුණාකර සවන්දෙන්න ! යානය පොළවට පහත් කිරීමට සූදානම්. ආසනවල ආරක්ෂක පටි තද කරගන්න.” නැවතත් ඒ අමිහිරි හඬ ඇසිණි.

සියල්ලෝම කවුළුවලින් නෙත් ඉවතට ගෙන ආසනවල තැන්පත් වූහ. අනතුරුව, සිරුරු වටා වූ, ආරක්ෂක පටි තද කරගත්හ.

බැසිය යුතු තැනට ඉහළින්, යානාව අහසේ නතර කරගත් මැකොල්ස්, පාලන ඵලකයේ වූ බොත්තම් කිහිපයක් තද කළේ ය.

සැණෙකින්, යානාවේ පතුලෙන් රවුම්, පැනල් ද්වාර සතරක් විවර විය. අනතුරුව, ඒවා තුළින් පහළට පැමිණියේ, ශක්තිමත්, ලෝහමය පාද සතරකි. පාද කෙළවරවලට, මීටරයක පමණ විශ්කම්භයෙන් යුතු, රවුම් පියන්පත් සවිකර තිබිණි. ටයිටැන් පොළොවේ එරෙන සුළු බවක් වී නම්, ඊට මුහුණ දීම සඳහා මෙවැනි ක්‍රමයක් අත්‍යවශ්‍ය විය.

ටයිටැන් මත, තද පොළොවක් සොයාගත නොහැකි වී නම්, යානය පහත්කරන්නේ කෙසේද යන්න ටීටා හි සැලසුම් ශිල්පීන්ට මතු වූ, ගැටළුවක් විය. ඒ සඳහා ඔවුහු, යානයේ බර දරාගත හැකි, ශක්තිමත් ප්ලාස්ටික්, වායු මෙට්ටයක් සැලසුම් කළහ. අවශ්‍යතාවයක් ඇති වූයේ නම්, එය ස්වයංක්‍රීය ක්‍රමයකට යානයෙන් පිටතට ගතහැකි විය. ඉන්පසු, යානයෙන් පිටතට එන ගගනගාමියෙකු විසින්, අවරෝහණයට පෙර, එය යානයේ පාදවලට සවි කළ යුතු විය. අනතුරුව එයට වායුව පුරවනු ලැබේ. සෙර්ගෙයි හා මැකොල්ස්, තද පොළොවකට බැසීමට වැඩි කැමැත්තක් දැක්වූයේ, මෙය මඳක් කරදරකාරී කටයුත්තක් සේ පෙනුණු බැවිණි.

අවරපෙත්ත භ්‍රමණය වන වේගය ක්‍රමයෙන් අඩුකරමින් මැකොල්ස්, යානය නියමිත තැනට පහත් කරන්නට විය. අවරෝහණයේ දී, යානයේ පාදවලට පොළොවේ සිට ඇති කිලෝමීටර ගණන, තුන්වන දශමස්ථානය දක්වා නිවැරදිව, නියාමක පරිගණකයෙහි දිස්වන්නට විය.

'කිලෝමීටර 0.205 යි.'

ඉලක්කය සොයමින් යානය මඳක් ඉදිරියට ගියේ ය.

'කිලෝමීටර 0.151 යි.'

යානය පොළොවට පහත් වෙයි.

“කිලෝමීටර 0.108 යි.”

කුඩා අවරපෙත කැරකෙන වේගය වෙනස් කළ මැකොල්ස්, ටීටා යානය මඳක් වමට හැරවී ය.

'කිලෝමීටර 0.074 යි.'

යානය තවදුරටත් පහත් වෙයි. '

කිලෝමීටර 0.043 යි.'

රූපවාහිනී දුරේක්ෂය තුළින් බැලූ මැකොල්ස්, භූමියේ ඉතා ම සමතලා තැනට යානය පහත් කරනු වස්, එය මඳක් ඉදිරියට ගෙන ගියේ ය.

'කිලෝමීටර 0.022 යි.'

සියල්ල ම නිවැරදි ය. යානය පහත් වෙයි.

'කිලෝමීටර 0.009 යි.'

වැදගත් ඓතිහාසික අවස්ථාවකට මුල පුරමින්, තවත් අද්භූත ආගන්තුක ලෝකයකට, පෘථිවි මිනිස්සුන් රැගත් යානාවක් පහත් වීමට තිබුණේ නිමේෂයක් පමණි.

'කිලෝමීටර 0.000 යි.'

සුළු ගැස්සීමක් සමග යානයේ පාද පොළොවෙහි ගැටිණි. ටයිටෑන් පොළොව මතට ටීටා යානාව සිරුවෙන් පහත් විය.

'සෙනසුරු අඩවියට' ගිය - පෘථිවි මිනිස්සු, සෙනසුරුගේ ප්‍රධාන චන්ද්‍රයා වූ ටයිටෑන් මතට, නිරූපිතව යානාවක් පහත් කළහ. එය ඔවුනට සීමාරහිත වූ ද, වර්ණනා විෂයාතික්‍රාන්තික වූ ද, ප්‍රීතියක් දැනවූ අනුස්මරණීය මොහොතක් විය.

සියලු දෙනාගේ ම හදවත් ප්‍රීතියෙන් ගැහෙමින් තිබිණි. එහෙත් තවමත්, ප්‍රධාන පරිගණකයේ රතු එළිය දැක්වෙමින් තිබුණු නිසා, ඔවුනට අසුන්වලින් සෙලවීම හෝ තහනම් විය.

චිනාඩි කීපයකට පසු, සියල්ල ම නිවැරදිය යන්න අඟවමින්, රතු එළිය නිවී ගියේ ය. ඒ සමග ම, ආරක්ෂක පටි ගලවා අසුන්වලින් ඉවතට පැනගත් ඔවුහු, එකිනෙකා තදින් බදාගෙන සිය සතුට ප්‍රකාශ කර ගත්හ.

විශ්වතාත් සෙන්, පරිගණක පද්ධති භාවිතා කරමින්, තවදුරටත් යානයේ තත්වය පරීක්ෂා කළේ ය. ටීටා හි සියලු ම කොටස්, උපකරණ හා පද්ධතිවල ක්‍රියාකාරිත්වය නිසි තත්වයෙන් තිබිණි. අවරෝහණයේ දී ඒවාට කිසිදු හානියක් වී නොමැත.

අවරෝහණයෙන් පැයක් ගතවන තුරු, ටයිටෑන් මත පා තැබීම ගමන් සැලසුම අනුව තහනම් වී තිබිණි. ඒ කාලය තුළ ඔවුහු, යානය පතිත වූ ප්‍රදේශය හාත්පස, අධෝරක්ත කණ්ණාඩි හා රූපවාහිනී දුරේක්ෂ භාවිතා කර, සියුම් ලෙස පරීක්ෂා කළ යුතු විය. මන්ද යත්, නොදන්නා අඳුරු ලෝකයක් වූ. මෙහි දී මිනිස් ජීවිතවලට කුමන විදියේ අහියෝගයක්, අනතුරක් එල්ලවේ දැයි කිසිවෙකුටත් ස්ථිරව ම පැවසිය නොහැකි වූ බැවිනි.

සැලැස්මට අනුව, ටයිටෑන් වෙත පා තබන පළමු කණ්ඩායම හතරදෙනෙකුට වැඩි නොවිය යුතු විය. එසේ ම, ටීටා නියමුවන් දෙදෙනා ඇතුළත් නොවිය යුතු¹⁰ වූවා සේ ම, වෛද්‍යවරයෙකු ද ඒ සමග යා යුතු විය. එසේ ම, කාන්තාවන් හැකි තරම් අඩුවෙන් යෙදිය යුතු ද විය.

¹⁰ මෙවැනි ගමනක දී, අනෙක් අයට සාපේක්ෂව, නියමුවන්ගේ ජීවිතවල වටිනාකම, බොහෝ සේ වැඩි වූ බැවිණි.

පැය භාගයකට¹¹ පසු ප්‍රධාන නියමු සෙර්ගේයි අභ්‍යවකාශ ඇඳුමින් මිදීම සඳහා ගගනගාමීන්ට අවසර දුන්නේ ය. තවත් පැය භාගයකට පසු ටයිටැන් මත පා තැබිය යුතු පළමු කණ්ඩායම ද, ඒ සමග ම ඔහු විසින් නම් කෙරිණි. ඒ සෙන්, ගුරුසිංහ, ජලෙම් හා භොනෙකර් විය. ටයිටැන් පරිසරය වෙත යාම සඳහා, විශේෂයෙන් තනා තිබුණු ආරක්‍ෂක ඇඳුම් කට්ටල හා උපකරණ පරීක්ෂ කර ගමනට සූදානම් වීම සඳහා, ඔවුහු යුහුසුළු වූහ.

කිසිදු අභියෝගයක් හෝ අනතුරක සේයාවක් මේ වනතුරු නොපෙනුනත්, යානය තුළ නතර වියයුතු භයදෙනා ගුප්ත ටයිටැන්ගේ අඳුරු පරිසරය නොකඩවා ම පරීක්ෂ කළහ.

දිවා කාලය වුව ද, මේ වන්ද්‍රලෝකය මත පැතිර තිබුණේ ඉතාමත් ම දුර්වල සූර්යාලෝකයකි. එය කෙතෙක් දුබල වීද යත්, පෘථිවිය මත නම්, ඒ දිවා කාලය දැයි කෙනෙකුට සැක සිතෙන තරම් විය. සූර්යයා පිහිටි දිශාව නිරීක්ෂණය කළ ගගනගාමීන් දුටුවේ, දුර්වල ලෙස දිස්වූ, බොඳවූ, කුඩා ආලෝක උපයක් පමණි. ඉහළ වායුගෝලයේ වූ සන වලා පටලය ටයිටැන් මත එතරම් ම ප්‍රබල වූ බලපෑමක් ඇති කළේ ය.

පරිසරයේ වූ අනෙක් සුවිශේෂ දර්ශනය වූයේ, පහළට එල්ලෙන, ලා දුඹුරු, තැඹිලි හා අඳුරු පැහැති වලාකුළු ය. විශාල මැස්සක් මත හෙවුණු වැලකින් පහළට ඇදෙන දළ කරටි මෙන්, මේ වලාකුළුවල කොටස් පහළට එල්ලෙමින් තිබිණි.

දුබල සූර්යාලෝකය නිසා මිනිස් ඇසට දැකගත හැකි වූයේ ඉතා සුළු දුරක් වුව ද, යානාවේ දීප්තිමත් විදුලි පහන්, අඳුරු ලෝකය මතුපිට සැහෙන පෙදෙසක් ආලෝකවත් කළේ ය. අධෝරක්ත කණ්ණාඩි හා දුරදක්න මෙහිදී සැහෙන කාර්යභාරයක් ඉටු කළේ ය.

ගල් පර්වත හා ඉතා උස් කඳු නොතිබීම භූමියෙහි වූ සුවිශේෂ ලක්ෂණයක් විය. එහෙත් අළු, දුඹුරු පැහැ ගත්, පළල්, නොඋස් කඳු වැටි, වල ගොඩැලි සහිත දුඹුරු පැහැති තැනිතලා හා ඇතින් පෙනුණු අපැහැදිලි අඳුරු ප්‍රදේශ, ගගනගාමීන්ගේ නිරීක්ෂණවලට හසු විය. ජලාශ හෝ විල් යයි සිතිය හැකි පහත් බිම් ද ඒ අතරතුර තිබිණි. ඇතින් පිහිටා තිබුණු

¹¹ හදිසි කරදරයක් ඇති වී ආපසු යාමට සිදුවූව හොත්, පළමු පැය භාගය ඊට සූදානම්ව සිටිය යුතු වූ බැවිණි.

බැවින්, ඉවුරුවලට මුවා වූ ඒවා පැහැදිලිව දැකගැනීමට ඔවුනට නොහැකි විය.

විශ්වනාත් සෙන්, දුමින්ද ගුරුසිංහ, ඇලන් ජලෙම් හා බාබරා හොනෙකර්, ටයිටෑන් මත පා තැබීම සඳහා සූදානම්ව, ප්‍රධාන නියමු නෙවිරිල් සෙර්ගේයි වෙත පැමිණියහ. පෘථිවියට වඩා සියයට 60 කින් වැඩි වූ ටයිටෑන්ගේ වායු පීඩනයට ඔරොත්තුදීම සඳහා, විශේෂයෙන් නිර්මාණය කළ, ජීවිතාරක්ෂක ඇඳුම් කට්ටල හතරක් ඔවුහු හැඳ සිටියහ. ටයිටෑන් මත බැක්ටීරියා ක්‍රියාකාරීත්වයක් තිබුණොත් එයින් හානි නොවීම සඳහා, ඇඳුමේ පිටත ම ස්ථරය ප්ලාස්ටික්වලින් නිමවා තිබීම විශේෂත්වයක් විය.

අඳුරේ දැකිය හැකි කණ්ණාඩි සහිත වූ ඇඳුමේ, හිස් ආවරණවල නළලෙහි, දීප්තිමත් ආලෝකයක් විහිදුවිය හැකි, ලාම්පු සවිකර තිබිණි. පැය අටක් එක දිගට ඔක්සිජන්. ජලය හා දියර ආහාර ලබාදීමටත්, පිටවන මුත්‍ර එකතුකර ගැනීමටත්, මේ ජීවිතාරක්ෂක ඇඳුමට හැකියාව තිබිණි.

සිව් දෙනාගේ ම ඉණෙහි, නිමේෂයක් තුළ දී සුරතට ගත හැකි වන ලෙස රඳවා තිබුණු, ප්‍රබල ලේසර් පිස්තෝලය බැගින් විය. ඇඳුම් කට්ටලයට ම සම්බන්ධ වූ, කුඩා, එහෙත් ප්‍රබල ලේසර් උත්පාදකයකින් ශක්තිය ලබාගත්, මේ ආයුධවලින් මීටර් සියයක් පමණ දුර පිහිටි ඉලක්කයකට වුව ද නිවැරදිව පහරදීමට හැකි විය. කුඩා වුව ද මේ අතිනවීනතම ආයුධවලට, ඔවුනට විරුද්ධව. පැමිණෙන කෙතරම් දරුණු සත්වයෙකු හෝ මාරාන්තික ශාකයක් වුව ද, විනාඩි කිහිපයක් තුළ කපා කොටා විනාශ කරදැමීමට හැකියාවක් තිබිණි.

“සේරම හරිද විශ්ව?” සෙර්ගේයි, ආරක්ෂක ඇඳුමින් වැසුණු ඉන්ද්‍රියානුවාගේ දෙවුර දැනින් අල්ලා ගනිමින්, විමසී ය.

“සේරම හරි ! දැන් ඕන පිටත්වෙන්න අවසරය විතරයි.” කණ්ඩායමේ නායකයා වූ සෙන් පැවසී ය.

ඒ වන විටත්, ටයිටෑන් මතට මුලින් ම පා තබන සිව්දෙනාගේ ඉරියව් ඔකතගාවා හා ස්වෙත්ලානා අතින් විඩියෝ ගතවෙමින් තිබිණි. ඒ සජීවී, රූපවාහිනී ඡායාරූප ඇස්ටර් මධ්‍යස්ථාන හරහා, මේ මොහොත දැකගැනීමට. නොඉවසිල්ලෙන් බලා සිටි, කෝටි සංඛ්‍යාත පෘථිවි වැසියන් වෙත යවන ලදී. ඔවුන් වෙත, එම සිදුවීම්වල ඡායාරූප ළඟා වූයේ, ඒවා සිදුවී පැය එකයි කාලකට පමණ පසු වුව ද, දැඩි උනන්දුවකින් හා කුතුහලයකින්, ඔවුහු මේ ඓතිහාසික මොහොත නැරඹූහ.

යානය තුළ සිටි හයදෙනා, ඓතිහාසික කාර්යයක් සඳහා යන සිය සගයින් වැළඳගෙන, ඔවුනට උණුසුම් සුභපැතුම් පිරිනැමූහ.

අවසානයේ දී සෙර්ගෙයි, ඔවුනට ඒ සඳහා අවසර දුන්නේ ය.

නියමු මැදිරියේ වූ, යානයෙන් පිටවන දොරටුවට සම්බන්ධ, වායුරෝධක කුටිය වෙත ඔවුන් ගමන් කළහ. මැකොල්ස් පරිගණකයට දුන් නියෝගය අනුව, පළමුව කුටියේ දොර විවර විය. සිව්දෙනා ම එහි ඇතුළු වූ පසු ස්වයංක්‍රීයව ම දොර වැසිණි. ඊළඟ විනාඩිය තුළ දී කුටිය තුළ වූ වායුව ආපසු යානය තුළට පොම්ප කෙරිණි. වායුවෙන් හිස්වූ කුටියට පිටින් වූයේ, පෘථිවිය මෙන් 1.6 ගුණයක වායු පීඩනයකින් යුතුව පරිසරයකි. මේ නිසා, පිටතට ඇරෙන, යානයේ පිටත දොර, එකවර ම විවර කළ නොහැකි විය. එබැවින්, පිටත දොරෙහි වූ වායු කරාම විවර කළ පරිගණකය, ටයිටැන් වායුගෝලයෙහි වූ වායුවට කුටිය තුළට ගලා ඒමට ඉඩ ලබා දුන්නේ ය. විනාඩියක් ඇතුළත කුටිය තුළ හා යානයෙන් පිටත වූ, පීඩන සමාන විය. අනතුරුව පරිගණකය මගින්, යානයේ පිටත දොර විවර කරන ලදී.

රූපවාහිනී යන්ත්‍ර වටා රොක්වී සිටි කෝටි සංඛ්‍යාත පෘථිවි වැසියෝ, ගැහෙන හඳවත්වලින් හා කුතුහලයෙන් අයාගත් නෙත්වලින් යුතුව, බලා සිටියහ. ටීටා යානාවේ පිටත දොර පිටතට විවරවීම, යානය ඇතුළතට පෙනෙන ආකාරය, ගුරුසිංහ හා භෞතකර් අත වූ විඩියෝ කැමරා මගින්, පෘථිවි රූපවාහිනී තිරවල දර්ශනය විය. ඒ මොහොතෙහි නරඹන්නන් වෙතින් නැගුණු ඔරසන් හා අත්පොලසන් නාදය, සමස්ත පෘථිවිය පුරා ම පැතිර ගියේ ය.

ඉන්දීය හා ලාංකික අජටාකාශගාමීන් දෙදෙනා, පිටත දොර අසල ම කුටිය තුළ පිහිටි, කුඩා වේදිකාවක් වැනි වූ, විවෘත, විදුලි සෝපානයට ගොඩවන අයුරු අනතුරුව පෙනිණි. ඉක්බිති, දොරටුවෙන් ඉවතට ඇදී ගිය එය, සිරුවෙන් පොළොවට පහත් විය.

ගුප්ත ටයිටැන් පරිසරය, මොහොතක් සියුම් ලෙස නිරීක්ෂණය කළ ගහනගාමීන් දෙදෙනා, එහි අනතුරක් නැති බව සැකහැර දැනගත්හ. අනතුරුව, යානයේ විදුලි පහන් එළියෙන් ආලෝකවත්ව තිබුණු, ටයිටැන් පොළොව මතට සෙන් පළමුවත්, ගුරුසිංහ දෙවනුවත් පා තැබුවේ ය.

සගයා පරිසරය දෙස නෙත් යොමා සිටිය දී, විදුලි සෝපානය යළිත් ඉහළට යැවූ, ලාංකිකයා, සිය රූපවාහිනී කැමරාව දොරටුව වෙත හැරවී ය.

අඳුරු පරිසරය දෙස නෙත් දල්වාගෙන සුදානමින් සිටි, ඇලන් ජලෙමිං හා රූපවාහිනී කැමරාවක් අතැතිව සිටි බාබරා හොනෙකර් ද, ඊළඟ මොහොතේ විදුලි සෝපානයට ගොඩවූහ. අනතුරුව ඔවුන් දෙදෙනා ද සිරුවෙන් පහළට පැමිණ, මිතුරන්ට එක්වූහ.

ආරක්ෂක ඇඳුමෙන් සැරසී, ලේසර් පිස්තෝලවලින් සන්නද්ධව සිටි, අප්ටාකාශගාමීහු, සිය හිස් ආවරණවල වූ ලාම්පු දල්වා ගත්හ. සිතෙහි උතුරා ගලන සතුටින් හා දැඩි කුතුහලයෙන් යුතුව සිටි ඔවුහු, පරිස්සමින් පියවර නගමින් ලාම්පු එළි ඔස්සේ, මඳක් ඉදිරියට ගියහ. ටයිටැන් පොළොවේ, එරෙහි සුලු ස්වභාවයක් තිබිය හැකි බවට අනුමානයක් වූ බැවින්, ඔවුන්ගේ සපත්තුවල අඩි, මඳක් පළලට තනා තිබිණි.

“දුමින්ද, මේ හරිය නං සැහෙන්න තදයි වගේ නේද?” සෙන්, සිය ආරක්ෂක ඇඳුමට සම්බන්ධ පණිවුඩ හුවමාරු පද්ධතිය¹² මගින් සගයා ඇමතුවේ, වම් කකුල මඳක් ඔසවා පොළොවට තෙරපමිණි.

“ඔව් ! අපරාදේ අපි බය වුණේ. දුඹුරු පාට, වේලිව්ව කාබනික සංයෝග තට්ටුවක්. ගල්, වැලි වගේ දේවල් ඇත්තෙ ම නැහැ වගේ.” පිළිතුරු දුන් ඔහු, සිය කැමරාව භාත්පස පොළොව වෙත යොමු කළේ, පෘථිවි නිරීක්ෂකයින් වෙනුවෙනි.

“විශාල, දුඹුරු පාට කඳුවැටියක්. දුර්වල ඉර එළිය නිසා, කඳුවල සමහර පැති ජේන්තෙ අළු පාටට. ගහකොළ, සත්තු නං ජේන්ත නැහැ.” හොනෙකර්ගෙන් කැමරාව ඉල්ලාගත් ජලෙමිං, එය අපැහැදිලි ලෙස පෙනුණු පරිසරය වෙත යොමු කරමින්, පෘථිවි නිරීක්ෂකයින්ට පැවසී ය.

ජීව විද්‍යාඥවරිය, සිය හිසෙහි වූ දිප්තිමත් ආලෝකය පොළොව වෙත යොමු කරමින්, කිසිවක් සොයමින් සෙමෙන් ඉදිරියට යමින් සිටියා ය.

ගුරුසිංහ ද ඇය අනුව පොළොව දෙස පරීක්ෂාවෙන් බලන්නට විය. එකවර ම ඔහු දුටුවේ සුවිශේෂ දෙයකි. හොනෙකර් සොයන්නට ඇත්තේ එය විය යුතුය.

¹² ටයිටැන් පරිසරය වෙත යාමේ දී භාවිතා කළ ආරක්ෂක ඇඳුම්, සම්පූර්ණයෙන් ම සිල් කරන ලද ඒවා වූ බැවින්, එකිනෙකා ඇමතිම සඳහා ඔවුනට, ඒ ඇඳුම් කට්ටල තුළ ම වූ, පණිවුඩ හුවමාරු පද්ධති භාවිතා කිරීමට සිදු විය.

“විශ්ව.. බාබරා...! ඇලන්...! ඉක්මනට එන්න.” කලබලයෙන් සගයින් ඇමතු හෙතෙම පරිස්සමින් පොළොව මත ඇත තබා ගත්තේ ය. සැණෙකින් අනෙක් තිදෙනා ද, ඔහු වෙත පැමිණියහ.

“දෙවියනේ...” තිදෙනාට ම කැගැසිණි. ගුරුසිංහ හා ජලේමිගේ රූපවාහිනී කැමරා එකවර ම ඒ දෙසට එල්ල විය. හොනෙකර්, ඇලුමේ සාක්කුවකින් ගත් කුඩා ස්පර්ශක උපකරණයකින්, එය පරීක්ෂා කර බැලුවා ය.

පාටීව් රූපවාහිනී තිරය මත දිස් වූයේ, සමස්ත සෞරග්‍රහ මණ්ඩලය තුළ මෙතෙක් අභිමානයෙන් වැජඹුණු පාටීව්ගේ ඔද තෙද එකවර ම සිඳිලීමට සමත් වූ, අපූර්වතම වස්තුවකි.

එනම්, එය ජීවය විය.

දුඹුරු පැහැති කුඩා හතුවක් වූ එය, සෙන්ටිමීටර තුනකට වඩා උස් නොවී ය. එහෙත්, රූපවාහිනී තිරය පුරා පෙනුණු එය, පාටීව්වාසින් දුටුවේ තල් ගසක් මෙනි.

ටයිටැන් මත පා තැබූ, පළමු මිනිසා වීමේ ගෞරවය, ඉන්දීය ජාතික විශ්වනාත් සෙන් සතු විය. වෙනත් ලෝකයක් වෙත ගොස්, ජීවය සොයා ගත්, පළමු මිනිසා වීමේ භාග්‍යය ශ්‍රී ලාංකිකයෙකු වූ, දුමින්ද ගුරුසිංහට හිමි විය. ඔවුහු තමන්ගේ නම්, මෙසේ ඉතිහාසයට එක්කර ගත්හ.

යානය තුළ සිට සුභපතන මිතුරන්ගේ හඬින්, පළමු ටයිටැන් වීරයින් සිව්දෙනාගේ දෙසවන් පිරී ගියේ ය.

අඟුන, ආගන්තුක, අඳුරු ලෝකයකට පා තබා, සුළු කාලයක් ඇතුළත ජීවය සොයාගැනීම, ඇත්තෙන් ම වීරකමක් වී තිබිණි.

අවසානයට ගුරුසිංහට ඇසුණේ, ජපන් යුවතියගේ හඬයි.

“ඔයා භොයාගත්තෙ පුංචි හත්තක් උනත්, ඒක කප්රුකක් වගෙයි මට නං දැනෙන්නෙ. මට හරි ම සන්තෝසයි දුමින්ද. එත්, ඒ එක්ක ම දුකයි.” ඔ කීවා ය.

“දුකයි, ඇයි ඒ?” තරුණයා විමසී ය.

“ඇයි, ඔයත් එක්ක සන්තෝස වෙන්න, මම ඔතන නැහැනේ” ඇය පැවසුවා ය.

තරුණයින් තිදෙනා හා තරුණිය, යානයෙන් මඳක් ඇතට ඇවිදගෙන ගියහ. එකවැනි ම ඇලුම් හැඳ සිටි ඔවුන්, පිටතින් බැලූ කල, හඳුනාගැනීම මඳක් දුෂ්කර විය. මේ අපහසුව මගහරවා ගැනීම සඳහා,

අඳුරේ දිලිසෙන තීන්ත වර්ගයක් භාවිතා කර, ඇඳුම්වල ඉදිරිපස හා පිටුපස, ඔවුන්ගේ නම්, විශාල ඉංග්‍රීසි අකුරින් පින්තාරු කර තිබිණි. එසේ ම උරහිස්වල, නමට යෙදෙන වචනවල ඉංග්‍රීසි මුලකුරු පින්තාරුකර තිබිණි.

පෘථිවි මිනිස්සු, පරිසරය හා භූමිය නිරීක්ෂණය කරමින්, ඉතා ඉවසිල්ලෙන් ඉදිරියට ගියහ. අතර මග දී හමුවූ ඉතා කුඩා හතු කීපයකට ම රූපවාහිනී කැමරා එල්ල වූ අතර, ඔවුන් ඒවා සැලකිල්ලෙන් පරීක්ෂා කළහ. එහෙත්, ඊට වැඩි යමක් සොයාගත හැකි නොවී ය. ශුෂ්ක බවක් ඉසිලූ, වල ගොඩැලි සහිත, විශාල, දුඹුරු පැහැති තැනිතලාව පමණක් අඳුරේ ඉදිරියට විහිදී තිබිණි. අපැහැදිලි ලෙස දිස් වූ කඳුවැටිය හා අපැහැදිලි අඳුරු ප්‍රදේශ, කෙටි පා ගමනකින් ළඟාවිය නොහැකි දුරක විය. අහස අඳුරින් වැසී තිබුණු අතර ලා දුඹුරු, තැඹිලි හා අඳුරු පැහැති, පහළට එල්ලෙන අතු ඉති සහිත වලාකුළු, සෑම තැනම පාහේ දැකිය හැකි විය.

පළමු සංචාරය සඳහා ඔවුනට ලැබී තිබුණේ පැයක් පමණි. ඒ වනවිට එයින් විනාඩි 20 කට වඩා ඉතිරිව නොතිබිණි. එබැවින් ආපසු යායුතු බව, සෙන් තීරණය කළේ ය. ඔහු අනුව ඉතිරි තිදෙනා ද හැරී, යානය තිබුණු දෙසට ගමන් කළහ.

ටීටා යානය ටයිටෑන් මතට පහත් වී, තවු විහිදා ගත් යෝධ පක්ෂියෙකු සේ, සාඩම්බර විලාසයෙන් සිටි ආකාරය, ගුරුසිංහ හා ප්ලෙමිංගේ කැමරා තුළින්, පෘථිවි නිරීක්ෂකයින්ට දැක ගත හැකි විය. ඒ ඡායාරූප පසු දා පෘථිවි පුවත් පත්වල මුල් පිටු ආක්‍රමණය කර තිබිණි.

යානාවට ඇතුළු වී දොර වසාගත් ගගනගාමීන්ට, එකවර ම ඇතුළට යාමට නොලැබිණි. ඒ වෙනුවට, ඔවුන් සිටි වායුරෝධක කුටිය, විෂබීජ නාශක දියරයකින් පිරෙන්නට විය. මද වේලාවක් දියරය තුළ ගතකර, ඇඳුම්වල තැවරුණු විෂබීජයක් හෝ වී නම් ඒවා ද විනාශ කරගත් පසු, දියරය ඉවත් වී, කුටිය යානය තුළ වූ වායුවෙන් පිරෙන්නට විය. - ඇතුළත දොර හැරුණේ ඉන් පසුව ය. අනතුරුව, වීරයෝ සිව්දෙනා මිතුරන්ට එක් වූහ.

මුල් කණ්ඩායම සිය ආරක්ෂක ඇඳුම් ඉවත් කළ පසු, ටයිටෑන් ගෙන යාම සඳහා ආරක්ෂක ඇඳුමෙන් සැරසුණු, ඉතිරි හයදෙනා වායුරෝධක කුටියට ඇතුළු වූහ. සෙන්, පරිගණකය ක්‍රියාත්මක කර, සගයින්ට උදව් කරද්දී, හොනෙක, මුද්‍රිත ප්ලාස්ටික් අසුරණ දෙකක් තුළ රැගෙන ආ, ටයිටෑන් කාබනික පස් සාම්පලය හා කුඩා හතුව පිළිබඳ, රසායනාගාර

පරීක්ෂණ සඳහා සුදානම් වූවා ය. ගුරුසිංහ හා ජලෙම් දෙදෙනා ද ඇයට එක් වූහ.

ටයිටෑන් මතට නිරූපිතව ගොඩබැසීම හා එහි දී ජීවය සොයාගැනීම, අභ්‍යවකාශගාමීන්ගේ සිත් තුළ දැඩි සතුටක් දැනවූ කරුණු විය. ඒ වෙනුවෙන් යානයේ සාදයක් පැවැත්විය යුතු බව, වැඩි දෙනෙකුගේ අදහස විය. වගකීම් පිළිබඳව අසීමිත ලෙස සිතන සෙර්ගේයි පවා, ඊට විරුද්ධ නොවී ය.

පොදු නිදනකාමර දෙක එකිනෙකින් වෙන්කළ බිත්තිය හකුලා, තනි කාමරයක් බවට පත්කර, සාදය සඳහා අවැසි වූ ඉඩ ලබාගන්නා ලදී. කෑම සමඟ බීම ද සුදානම් වීණි. අජටාකාශගාමීන්ට මත්බීම තහනම් වුව ද, ඔවුන් සඳහා ම නිපදවා තිබූ, බියර් වර්ග කිහිපයක් විය. ප්‍රශ්න ඇති නොවන බවට විශ්වාස, යම් යම් විශේෂ අවස්ථාවල දී, මඳක් සැර බියර් වර්ග පාවිච්චි කිරීමට අවසර දීමේ බලය, ප්‍රධාන නියමුවා සතු විය.

සෙනසුරු වන්ද්‍රයා මත ගොඩබැස ගෙවී ගිය දසවන පැය අවසන, සාදය ඇරඹිණි. මුහුණ පුරා වැඩුණු රැවුළුන් යුතු, තිස් පස් හැවිරිදි, පාංශු දේහධාරී රුසියානුවෙක් වූ නෙවිරිල් සෙර්ගේයි, පිරිස අතරින් මුලින් ම නැගී සිටියේ ය.

ඔහු පැවැත්වූයේ ඉතා කෙටි, එහෙත් හරවත් වූ දේශනයකි. ටයිටෑන් වෙත පැමිණි ගමනේ දී තමාට සහයෝගය දුන් මිතුරු මිතුරියන්ට, සිය ස්තූතිය, ආදරය හා ගෞරවය පුද කළ හේ, මෙය සිය කණ්ඩායමේ පමණක් නොව, සමස්ත මානව සංහතියේ ම ජයග්‍රහණයක් ලෙස හැඳින්වීය. ඉදිරියේ දී ඉටු කිරීමට ඇති දුෂ්කර වගකීම් වලදී ද, කණ්ඩායම් හැඟීමෙන් යුතුව උපරිම සහයෝගය දෙන ලෙස, ඔහු සැමගෙන් ම ඉල්ලා සිටියේ ය.

බියර් විදුරු පිරවීණි. ඒවා දහය ම එකට ගැටුණේ මහා¹³ පෘථිවියට, පළමුව ටයිටෑන් මත පා තැබූ විශ්වතාත් සෙන්ට හා එහි දී පළමුව ජීවය සොයා ගත් දුමින්ද ගුරුසිංහට සවුදිය පුරමිනි.

මිතුරු මිතුරියෝ කමින් බොමින් දොඩමළු වූහ. ආසියාතිකයෝ වූ සෙන්, ගුරුසිංහ හා ඔකතගාවා, සුපුරුදු ලෙස එකට එක් වී සිටියෝ ය.

¹³ පොළොව වර්ගයේ (මිනිසෙකුට පය තබා ඇවිදීමට හැකි පොළොවක් සහිත) ග්‍රහලෝක හෙවත් බුධ, සිකුරු, පෘථිවි, අභහරු හා ජලුටෝ අතුරින් විශාලතමයා පෘථිවිය වේ.

කොලින්ස් හා මෙස්නර් දෙදෙනා පෙරදිග මිතුරන් වෙත පැමිණියේ, විදුරු හා විශාල බියර් කෑන් එකක් ද සහිතව ය. ඔවුන් සෑහෙන තරම් මත් වී සිටි බව පෙනෙන්නට තිබිණි. ජපන් තරුණිය, දෙමිතුරන්ට මැදි වී සාමිවියේ යෙදී සිටි බැවින්, එකවර ම ඔවුන් දුටුවේ නැත.

“මිනිසු! උඹ තමයි ගැනි. කොයි වෙලේ බැලුවත් දෙන්න දෙපැත්තෙ. “කොලින්ස් ඉඟි කරමින් සිනාසුණා ය.

ඔකතගාවා හිස ඔසවා බැලුවා ය. මිතුරිය ගේ කතාව නිසා ඤාණ කෝපයක් ඇවිලුනත්, ඒ එය සිතෙහි සඟවා ගත්තා ය.

“එයාට එක පාරට එක්කෙනෙක් මදි ඇති ජෙනි!” ඒ සමග ම මෙස්නර්ගේ සිනා හඬ ඇසිණි.

එවර නම්, ඇගේ ඉවසීමේ සීමාව ඉක්ම ගියේ ය. ජපන් යුවතිය, ග්‍රීක තරුණිය දෙස බැලුවේ දත් සපමිනි.

“බ්‍රිජට්!” ඇය පැවසුවේ තරමක් උස් හඬින්. එසේ ම ඇයට පවසන්නට ඉඩ ලැබුණේ ද එපමණකි.

“මිනිසු!” එකවර ම සැරෙන් පැවසූ ඉන්දියානුවා, ඇ වෙත හෙළුවේ තද බැල්මකි. ලොකු අයියා කෙනෙක් නැගණියකට නිකුත් කළ අණක් බඳු වූ ඒ හඬත් සමගම, ඔහුගේ වත වෙනස් වී ඇති අයුරු, ඒ දුටුවා ය. තමා වෙනුවෙන් එහි. ලියවී තිබුණු සියල්ල, ඇය කියවන්නට ඇත.

ඒ නිහඬව කර බා ගන්නා ය. යම්

“ආසියාවේ කෙල්ලෝ ඔයාල හිතනවට වඩා වෙනස්. ඔයාලගෙ මිනිසුන් එයාලට මනින්න එපා.” ඉන්දියානුවා පැවසුවේ, ජපන් හිතවතියගේ උරහිස මත අතක් තබමිනි.

“ඔළුව උස්සපං මිනිසු! ඔහොම ගියොත් ඉක්මනට ම නාකි වෙව්” කොලින්ස් සිනාසෙමින්, මිතුරියගේ නිකටෙන් අල්ලා එසවුවා ය.

“අපි ආවෙ රණ්ඩු වෙන්න නෙව්. ඔයාලත් එක්ක බියර් එකක් ගත්හ.” මෙස්නර් සිනාසෙමින් කෑන් එක විවෘත කර, සියල්ලන්ගේ ම විදුරු පිරවුවා ය.

“ඉදගන්න ඉතින් දෙන්න ම..” ලාංකික තරුණියා අසුන් දෙකක් දිගහැර, මිතුරියන්ට පිරිනැමුවේය. කොලින්ස්, විදුරු එකින් එක අයිතිකරුවන් වෙත දිගු කළා ය.

“වියර්ස්!” ඔවුහු විදුරු පහ එකට ගටමින් සවුදිය පිරූහ. ඔකතගාවා ද, පහවූ කෝපය ඇතිව, ඔවුනට එක් වී සිටියා ය.

සෙන්, බියර් ගත්තේ කල්පනාවෙන්, උච්චතා ප්‍රමාණයට පමණි. එහෙත්, ඒ වන විටත් ගුරුසිංහ, සැහෙන තරමට පදම් වී සිටියේ ය. නැවතත් වීදුරුව පිරවීම සඳහා, මෙස්නර්ට ඉඩ දෙන්නට ගිය ඔහු වෙත ජපන් තරුණිය දැඩි බැල්මක් හෙළවා ය.

“ඔයාට දැන් හොඳට ම ඇති..” ඇගේ දෑසේ ලියැවී තිබෙන ඔහුට පෙනිණි.

බියර් මතින් සිටියත්, මෙස්නර් සියල්ල දුටුවා ය. ඇය කෝපවූයේ ඔකතගාවා සමග නොවේ. තමා වෙත දිගු කරන්නට ගිය වීදුරුව පසෙකින් තැබූ, ගුරුසිංහ කෙරෙහි ය.

බදින ලද ටින් මාළු පෙත්තක් ගත් ලාංකිකයා, තසිම ග්‍රීක මිතුරිය වෙත පැවේ, සුහදතාවය ආරක්ෂා කර ගැනීමට වුව ද, ඇය එයින් සැහීමකට පත් නොවූවා ය.

“ගන්න බ්‍රිජට් ”හේ පෙරැත්ත කළේ ය.

ඔහුට අවනත වෙමින් ඇය කල්පනා කළේ, සිය සරාගී සිරුරටත් වඩා වැඩි බලයක්, අහිංසක බවක් පෙන්වූ මේ ජපන් ගැහැනිය ගේ දෑසට ලැබුණු ආකාරය පිළිබඳව ය.

හදිසියේ ම පිරිස නිහඬ කරවූයේ වෙග රිද්ම සංගීතයකි. ජ්ලෙම්, මේ සඳහා ම තෝරා ගෙන තිබුණේ යයි සිතිය හැකි, සංයුක්ත තැටියක් වාදනය කරන්නට විය. එය, මෙතෙක් අසුන්ගතව සිටි තරුණ තරුණියන්ට, රැඳුම් සඳහා කළ ආරාධනයක් විය.

හොනෙකර් හා ජ්ලෙම් එක්ව රැඳුම ආරම්භ කළහ. අනතුරුව මැකොල්ස් හා ස්වෙත්ලානා ද, ඔවුනට එක් වූහ. ආලිංගන නැටුමෙහි යෙදුනු ජෝඩු දෙක, සියල්ලන්ගේ ම නෙන් සිත් පැහැර ගත්තේ ය.

ඒ සමග ම කොලින්ස් නැගී සිටියා ය.

“විශ්වා ! එන්න ඩාන්ස් කරන්න.” ඔ සිනාසෙමින්, ඔහුගේ අතින් ඇද්ද ය.

ඔහු එය ප්‍රතිෂ්ප කළේ, ඉතාමත් ම විනිත අයුරිණි. "

තැන්ක්ස් ජෙනී ! මම ආස නැහැ ඔකට.” අසුනින් නැගිට, ඇගේ පිටට තට්ටු කළ හේ කීවේ ය. "ඔයා වගේ උස කෙනෙකුට හරියට ම ගැලපෙන්නෙ නෙවිරිල්.” ඔහු පැවසුවේ, සෙර්ගේසිට සංඥාවක් ද කරමිනි. මොහොතකින්, කොලින්ස් හා සෙර්ගේසි ද රැඳුමට එක් වූහ.

අන්තිමට මෙස්නර්ගේ වාරය විය. ඇය ගුරුසිංහ දෙසත්, හොඳහින් ඕකතගාවා දෙසත් බැලුවා ය. ගුරුසිංහ, සෙන් තරම් ම අන්තවාදියෙකු නොවේ. එසේ ම සිය හැකියාවන් ඕකතගාවාට පෙන්වීමට ද, මෙය හොඳ අවස්ථාවක් බව ඔ ඔ සිතුවා ය. එහෙත්, එක බැල්මකින් ගුරුසිංහ වැළැක්වීමට සමත්, පෙරදිග යුවතියගේ හැකියාවන් පිළිබඳව ද, ඔ දැන සිටියා ය.

මෙස්නර්, හැට හතරෙන් එකක් පාවිච්චි කළා ය.

නැගී සිටි ඇය, කෙලින් ම ලාංකිකයා හා ජපන් තරුණිය අතරට ගොස්, ඇගේ බැල්මෙන් ඔහු මුවා කළා ය.

“දුමින්ද, යමු අපි දෙන්නත්.” ඔ, දැනින් අල්ලා දහකාර ලෙස ඔහු නැගිටුවමින්, සිය සරාගී දැසින් හා සිනාවෙන්, ඔහු මෝහනයට පත් කළා ය.

බියර් මතින් සිටි තරුණයා ට ජපන් භිතවතිය ගැන සිහිවූයේ නැත. හේ නිරායාසයෙන් ම නැගිට, ග්‍රීක යුවතිය සමග මිතුරන් වෙත ඇදුණේ ය.

ඕකතගාවා භිස ඔසවා ගුරුසිංහ දෙස බැලූ අයුරුත්, ඔහුට දැසින් කිසිවක් පවසන්නට ඉඩ නොලැබ, ඇගේ වත අසරණ වූ අයුරුත්, ඉන්ද්‍රියානුවාට පෙනිණි.

“ඇලන් හරි ලස්සනට නටනව. බාබරන් මිනිහට ම හරියන කෙල්ල!” අනතුරුව සෙන් තැන් කළේ, මිතුරියගේ සිතිවිල්ල වෙනතකට යොමු කරන්නට ය. එහෙත් ඔ පිළිතුරක් නුදුන්නා ය.

“මම ඩාන්ස් කරන අකමැති වුණත් බලා ඉන්න ආසයි.” ඔහු නැවතත් පැවසී ය. එහෙත්, ඇගේ බිමට යොමු වී තිබුණු භිස එසවුණේ නැත.

“මිමි!” සුපුරුදු දයාබර හඬින් ඇමතු හේ, ඇගේ උරහිසට අත තැබුවේ ය. ඔ භිස යමින් ඔසවා බලත්ම, කියන්නට ගිය දේවල් උගුරේ පැටලී, තමා ගොළුවෙනු ඔහුට දැනිණි. ජපන් යුවතියගේ දැස් කඳුලින් පිරී තිබිණි.

3

අඳුරට බට ආගන්තුකයෝ

ටීටා යානයෙහි, ඉදිරිපස මුහුණතෙහි, ඉහළ අර්ධයේ වූ විශාල ද්වාරය හැර දමා තිබිණි. විවර වුණු, විශාල ගබඩා කාමරයෙහි වූ, බර ඔසවනයක් මගින්, සිරුවෙන් බිමට පහත් කළේ, කුඩා වායුපායාන¹⁴ දෙකකි.

යානය පාමුල, ආරක්ෂක ඇඳුමින් සැරසී සිටි, ගගනගාමීන් දස දෙනා කණ්ඩායම් දෙකක් ලෙස, වායුපායානවලට ඇතුළු වූවෝ ය.

බර ඔසවනය ඇතුළට ඇදී, ගබඩාවේ යෝධ දොර ස්වයංක්‍රීයව ම වැසිණි. මගීගෙන් හිස්වූ ටීටා හි පාලනය හා ආරක්ෂාව, එහි පරිගණකවලට පැවරී තිබිණි.

සෙර්ගේයි, සෙන්, ජලෙමි, හොනෙකර් හා ස්වෙත්ලානා, ‘ඩෙල්ටා’ නමින් හැඳින් වූ යානාවෙහි වූ අතර, මැකොල්ස්, ගුරුසිංහ, ඔකතගාවා, මෙස්නර් හා කොලින්ස්, ‘ගැමා’ නමින් හැඳින් වූ යානාවෙහි විය.

පරිගණක මගින් ස්වයංක්‍රීයව ම පාලනය වූ යානා දෙක, ලැබුණු අණ පරිදි ක්‍රියාත්මක වී, පොළොවෙන් මඳක් ඉහළට නැග, ඉදිරියට ගමන් කරන්නට විය. වැඩි ආරක්ෂාව සඳහා, නිරතුරුව ම ඒවා එකිනෙකට පෙනෙන දුරින් ගමන් කළේ ය. යානාවල වූ, අවශ්‍ය දිසාවලට එල්ල කළ හැකි, : නිරීක්ෂණ විදුලි පහන් නිසා, මග සොයාගැනීමත්, අවට පරීක්ෂා කිරීමත්, අපහසු වූයේ නැත. පොළොවෙහි වූ උස්, පහත් තැන්වල දී, උස්වෙමින් හා පහත්වෙමින් ඒවා ඉදිරියට ඇදුණේ ය. බිත්ති වැනි කඳු පර්වත හෝ ප්‍රපාත හමුවූව හොත්, කල් ඇතිව හඳුනාගෙන ස්වයංක්‍රීයව ම ඒවා මගහැර යාමේ හැකියාව, වායුපායාන සතු විය. මක්නිසා ද යත්, යානා ගමන් කළ මූලධර්මය අනුව, හදිසියේ එවැනි තැන් හමුවූව හොත්, අනතුරු

¹⁴ පීඩනයකින් යුතුව, වේගයෙන් පහළට විදින වායු ධාරාවන් නිසා, පොළොවේ නොගැවී, පොළොවට මීටර් කීපයක් ඉහළින් ගමන් කරන, රෝද නොමැති යානා විශේෂයකි.

සිදුවීමට ඉඩ තිබුණු බැවිණි. එහෙත්, ටයිටැන්වල භූ විෂමතාව අනුව, එවැනි තැන් අතිශයින් ම විරල විය.

නොගැඹුරු වල ගොඩැලි සහිත, දුඹුරු පැහැති තැනිතලාව මතින්, ඩෙල්ටා හා ගැමා යානාවෝ ඉදිරියට ඇදී ගියහ. ඒවා තුළ හුන් ගගනගාමීහු, විවිධ දිශාවලට විදුලි. පහන් එල්ල කරමින්, අවට පරිසරය තියුණු ලෙස නිරීක්ෂණය කළහ.

හදිසියේ ම, ඩෙල්ටා යානයේ දකුණු පස වූ විදුලි පහන තනිව ම වලනය කරමින් සිටි, ස්වෙත්ලානා එක්තරා සුවිශේෂ යමක් දුටුවා ය. ඕ, සිය දෑස් පිස දමා නැවතත් බැලුවා ය. වැරදීමට ඉඩක් නැත.

“බාබරා! නෙවිරිල් !! විශ්ව!!! මෙහෙ එන්න. මේ බලන්න!” ඉවසාගත නොහැකි සතුටින් ඇය කැගැසුවා ය. කලබලයට පත් වූ ඉතිරි සිව් දෙන, වහා ඇය වෙත පැමිණියහ.

“ඇයි ! ඇයි ! ඇලව්? අලියෙක් වත් දැක්ක ද?” ජලෙම් සිනාසුණේ ය.

“අලියෙක් විතර ඇති, ජේන විදියට නං. අර බලන්න..” ඇය අත දිගු කරමින්, ඔවුනට කිසිවක් පෙන්වුවා ය.

“ආහ් ! ඔව්මයි. හරි ම විශාලයි ”. හොනෙකර්ට එකවර ම කැගැසිනි. වහා ක්‍රියාත්මක වූ සෙන්, ගැමා යානය වෙත පණිවුඩයක් දුන්නේ ය. මොහොතකින් ඩෙල්ටා අනුගමනය කළ, ගැමා ද දිශාව වෙනස් කර දකුණට හැරී යන්නට විය.

විනාඩි කීපයක්, සියුම් ලෙස, පරිසරය නිරීක්ෂණය කිරීමෙන් පසු, වායුපායාන පොළොවට පහත් කරන ලදී. අනතුරුව ගගනගාමීහු පරෙස්සමෙන් බිමට බැස ගත්හ.

හිසෙහි ලාම්පු දල්වාගත් නියමුවෝ දෙදෙනා, පිරිසේ පෙරමුණ ගත්තෝ ය.

“නෙවිරිල්! එකපාරට ම හුඟාක් කිට්ටුවට යන්න එපා!” හොනෙකර් කැගැසුවා ය.

“ඇයි ඒ ?” රුසියානුවා ඇසී ය.

“පිට ලෝකවල ජීවීන් ගැන අපි නිතර ම පරිස්සමින් ඉන්න ඕන. විෂ වායු, විෂ දියර වගේ ඒවයින්, පහර දෙන්න ඉඩ තියෙනව, සමහර විට. පරිස්සමින් ”

ගගනගාමීහු, ඔවුන් දුටු, සුවිශේෂ වස්තුව අසලට සමීප වූහ.

ඒ, එකකට එකක් මුවා වී පිහිටි, තද දුඹුරු පැහැති, යෝධ හතු දෙකක් විය.

“අම්මෝ...! සයිස් එක. විස්සකට විතර හෙවනට ඉන්න පුළුවන්.” ස්වේත්ලානා කීවා ය. .

ඔවුහු මුලින් ම මේ අදහස, යෝධ දිලීරවලට මීටර පහළොවක් පමණ දුරින් නැවතී පරීක්ෂා කළහ. මේවා අනතුරුදායක ශාක විශේෂයක් නොවන බව තේරුම් ගත් පසු, සෙමෙන් ඉදිරියට ගිය ඔවුහු, ඒවා අසලට ම ළං වූහ.

සම්පූර්ණ උස මීටර හතරක් පමණ වූ, මේවායේ බණ්ඩි සහිත කඳන්වල උපරිම විෂ්කම්භය මීටර 2/3 ක් පමණ විය. ඒවායේ කළු පුල්ලි වැටුණු, විශාල, රවුම් කුඩ විෂ්කම්භයෙන් මීටර තුනකට අඩු වූයේ නැත. වරින් වර මේ යෝධ දිලීර සෙමින් පැද්දුනේ, පරිසරයෙහි වූ තරමක සුළඟ නිසා බව පැහැදිලි විය.

“පොළොවෙ හෝටල්කාරයෝ දන්නව නං, කියක් දීල හරි බෝකර ගනිවි. ‘සමර්හට්’ වලට කියාපු බඩු!” ප්ලේම් හඬනවා සිනාසුණේ ය.

ඔකතගාවා සහ සෙන්, අත වූ රූපවාහිනී කැමරා විවිධ කෝණවලින් එල්ල කරමින්, මේ යෝධ හතුවල ඡායාරූප පෘථිවියට යවන්නට වූහ.

සියල්ලන්ට ම හතු අසල සිට ඡායාරූපයකට මුහුණදීමට උවමනාව තිබිණි. ඔවුහු සියලු දෙනාමත්, කිහිපදෙනා බැගිනුත් ඡායාරූපවලට පෙනී සිටියහ. අවසානයේ ඔකතගාවා ගුරුසිංහට කතා කළා ය.

“මට, ඔයා විතරක් එක්ක පින්තුරයක් ගන්න ඕන, දුමින්ද”

ඔහු ඇයට අවනත විය. සෙන් ඡායාරූපය ගත්තේ ය. එහෙත්, එහි සටහන්ව තිබෙනු ඇත්තේ, යෝධ හතු පසුබිමක සිටින, ආරක්ෂක ඇඳුමින් සැරසුණු, උසෙහි සුළු වෙනසක් සහිත අභ්‍යවකාශගාමීන් දෙදෙනෙකු පමණි.

ඔවුන් කවුදැයි හඳුන්වා දෙනු ඇත්තේ, ඇඳුම්වල ඉදිරිපස, විශාල ඉංග්‍රීසි අකුරින් මුද්‍රිත වචන පමණි.

“බාබරා! ගිය සැරේ වගේ මෙයින් එකකුත් ගෙනියමු, ටෙස්ට් කරන්න.” පැවසුවේ සියල්ලම හිනස්සවමිනි.

එහෙත් තරුණ ජීව විද්‍යාඥවරියට එය විනිච්චක් වූයේ නැත.

“එකක් බැරි වුණත්, කැල්ලක් නං කොහොම හරි ගෙනියන්න ම ඕන. අරගෙන දෙන්නකො සාම්පල් එකක්!” ඔ ඉල්ලා සිටියා ය.

මැකොල්ස්, සිය ලේසර් පිස්තෝලය අතට ගත්තේ ය. එහි කිරණ තීව්‍රතාවය අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට වෙනස් කළ හේ, හොනෙකර් දෙස බැලී ය.

“කොව්වර චිතර කැල්ලක් ද?”

“ගුම් පන්සියක් චිතර!”

හතුවෙහි උඩ කොටසේ දාරයට ඇමරිකානුවාගේ පිස්තෝලය එල්ල විය. ඉන් නිකුත් වූ ලේසර් දහරාව මගින් ත්‍රිකෝණාකාර ලෙස කැපූ කුඩා කොටසක් බිම වැටිණි.

“ආහ් ! කුඩු වෙලා ගියා. අපරාදේ.” කොලින්ස් කීවා ය.

“හරි ! ආයින් කපන්න.” ක්‍රිකට් ක්‍රීඩකයෙකු වූ ජ්‍යෙෂ්ඨ, හතුව යටට ගියේ ය. මැකොල්ස් දෙවන වර කැපූ කොටස, හේ දක්ෂ ලෙස සිය දෝතට ගත්තේ ය.

“මටත් ගන්න දෙයක් තියෙනව.” තියුණු දාරයක් සහිත සිලින්ඩරාකාර කෙලවරක් ඇති උපකරණයක් පොළොවට තද කරමින් ගුරුසිංහ පැවසී ය.

“ඇයි, මේ හරියෙ පස්වල වෙනසක් පේන්න තියෙනව ද දුමින්ද?” හොනෙකර් විමසුවා ය.

“ඔව් ! අපි පහුකරගෙන ආපු හරියට වඩා, මෙතන පස්වල සංයුතිය වෙනස් වගේ. ඒ හරියෙ පුංචියට තිබුණු හතුව, මේ හරියෙ මේතරම් විශාලට වැඩුනො, ඒ නිසා වෙන්ත පුළුවන්.”

යළිත් වායුපායනවලට නැගගත් ගගනගාමීහු ගමන් ඇරඹූහ. තරමක් විශාල, දුඹුරු පැහැති කඳුවැටියක් වෙත, ඔවුහු ළඟා වූහ.

මෙහිදී පරිගණකවලට විශේෂ අණක් නොලැබුණු බැවින්, යානාවන් උත්සාහ කළේ කඳුවැටිය මගහැර ගොස්, එයින් එහා පැත්තේ වූ පහත් බිමට ළඟා වීමට ය. එබැවින් කඳු පන්තිය අසලට ම ගිය ඩෙල්ටා හා ගැමා යානා, ස්වයංක්‍රීයව ම දිශාව වෙනස් කරමින්, හැරී හැරී, වැටිය අයින දිගේ ඉදිරියට යන්නට විය. කඳු නිරීක්ෂණය කිරීමට ද අවශ්‍ය වූ නිසා, යානාවල මේ ස්වයංක්‍රීය ගමන් ක්‍රමය, ගගනගාමීන්ට ඉතා ප්‍රයෝජනවත් විය.

ගල් හා පර්වත රහිත වූ බැවින්, කඳුවැටිය ඇගේ පළලෙහි තරමට උස් නොවූවා ය. එසේ ම ඇගේ මුදුන් කඩතොලු අඩු, බොහෝ දුරට සුමට බවක් ඉසිලීය. යෝධ හතුව, වෙනත් පැළෑටියක් හෝ ජීවියෙක් එහි දී දැකගත හැකි නොවීය.

පළමුව කඳුවැටිය පසු කළ ගැමා යානාව අවතල බවක් ගත් තැනි බිමකට පිවිසුණේ ය.

“ආහ් ! අන්න, අපි ඉස්සෙල්ල ම දැකපු යෝධ විල.” එකවර ම කැගැසුවේ කොලින්ස් ය. ගුරුසිංහ හා ඔකතගාවා, යානයේ විදුලි පහන්, වහා ඒ දෙසට හැරවූහ.

කළු පැහැයෙන් පෙනුණු දියරයකින් පිරුණු, යෝධ විලක් විය, එය. මැකොල්ස්, ඩෙල්ටා යානයට සංඥා කරමින්, විල් ඉවුර වටා ගමන් කරන ලෙස, ගැමා යානයේ නියාමක පරිගණකයට අණ කළේ ය.

“මේ හරියේ තරමක සුළඟක් තියෙනව වගේ!” විල් කළුවන් දියර මත නැගෙන රැළි දෙස බලමින්, මෙස්නර් කීවා ය.

“ඒ සුළඟ වැදි වැදි, මේ කළු දියර විල් ඉවුර දිගේ ඇවිදින්න ඇත්නම්!” ගුරුසිංහ සිනාසුණේ ය.

“අපට කොයිතැන්ද එව්වර වාසතාවක්!” ඔකතගාවා ! දුකින් මෙන් පැවසුවා ය.

ඇත්තෙන්ම යථාර්තය එය විය. යානයෙන් පිටත අඳුරු, එහෙත් සෞම්‍ය පරිසරයක් ලෙස පෙනුන ද, ටයිටැන් වායුගෝලයේ වූ මීනේන් විෂ වායුවත්, පරිසරයේ වූ සෘණ ඵකසිය ගණනක දැඩි සීතලත්, මිනිසෙකුට මොහොතකින් මරු කැඳවීමට සමත් විය. පරිසරයෙහි කිසියම් සුන්දරත්වයක් විණි නම්, එය ආශ්වාදනය කිරීමත්, වැදගත් යමක් තිබුණේ නම්, ඒ පිළිබඳව සොයා බැලීමත් හැර, පෘථිවියේ ජලජ මිනිස්සුනට කෙලින් ම එය හා ගැටෙන්නට හැකියාව නොතිබිණි.

“බලන්නකො, මෙව්වර ලොකු විලක් වෙලත්, ඉවුරේ හත්තක්වත් නැති හැටි!” මෙස්නර් කණගාටුවෙන් කීවා ය.

“හතු නෙවයි බ්‍රිජට්, බලපත් මාළුවෙක්වත් ඉන්නවද කියල ”කොලින්ස් සිනාසුණා ය.

“හුහ කාලෙකින් අළුත් මාළු ටිකක් කන්නත් බැරි වුණා.” ලාංකිකයා ද සිනාසෙමින් ඔවුනට එක් විය.

“සුදුමයි ! මෙව්වර කල් මං හිතා හිටියෙ, උඹයි, විශ්වයි මස්, මාළු කන එවුන් නෙවී කියල.” කොලින්ස් එවර කීවේ ඇනුම් පදයකි.

“ජෙහී, හෙල්මට් එක නොතිබුණා නං, දෙනව මං උඹට හොඳ ටොක්කක්!” තරුණයා ඇ වෙත කඩා පැත්තේ ය.

“ඕකිව තරහ කරගන්න එපා දුමින්ද. උණ හැදුනොත්, බඩයන බෙහෙත් දේවි.” මැකොල්ස් හඬනගා සිනාසුණේ ය.

“ඒකන් ඇත්ත. “තරුණයා සිනාසෙමින් කර බා ගත්තේ ය.

“ආහ්..! අන්ත...! අන්ත...!”විල පිරික්සමින් සිටි ජපන් යුවතිය, එකවර ම කැගැසුවා ය.

“ඇයි මිමි මොකක් ද?” ගුරුසිංහ වහා ඇ වෙත ළං විය. අනෙක් අය ද කුතුහලයෙන් ඔවුන් වටා රොක් වූහ.

“විල මැදින් රැල්ලක් මතු වුණා, එකපාරට ම!” ඔකතගාවා පැවසුවා ය.

“කෝ, මොකුත් ජේන්න නැහැ නේ!”

“දැන් නං නැහැ ! ඒත් මම හොඳට ම දැක්ක. විලෙන් රැල්ලක් මතු වුණා.”

“එහෙම නං, විලේ මොකෙක් හරි සතෙක් ඉන්න ඕන.” කොලින්ස් කීවා ය.

“අපි බලාගෙන ඉඳිමු. සමහර විට ආයෙත් පෙනේවි”ජපන් යුවතිය බලාපොරොත්තු සහගතව පැවසුවා ය. ඔවුහු ඩෙල්ටා යානයට ද මේ බව පවසා, මීටර කිහිපයක් ඉහළින් විල හරහා ද යමින් පරීක්ෂා කළහ. පැය දෙකක් පමණ පරීක්ෂා කළ මුත්, කිසිවෙකුටත් කිසිදු විශේෂත්වයක් දැකගත හැකි නොවීය.

“මේකිගෙ බොරුවක් ද කොහෙ ද!”අවසානයේ දී කොලින්ස් සිනාසුණා ය.

“හීනෙන් වගේ දකින්න ඇති. නිතර ම හීන දකින එක්කෙනා නෙ”මෙස්නර් ද ඊට එකතු කළා ය.

ඒ කතාවෙන් ඔකතගාවාගේ සිතට නැගුණේ කෝපයකි. මේ ග්‍රීක ගැහැනිය, ළඟ දී සිට තමාට ඇනුම්පද කීමට පෙළඹී ඇතැයි, ඕ සිතුවා ය.

“ත්‍රිජට”ජපන් තරුණිය කීවේ මඳක් සැරෙහි. “මමත් හීන දකිනව තමයි. හැබැයි, ඔයා වගේ ගොඩක් නෙවෙයි. එකයි!”

“මිමි! ඔයාට හොඳට ම විශ්වාස ද, ඔයා දැකපු දේ ?” ඩෙල්ටා යානයේ සිට පණිවුඩයක් දෙමින්, සෙන් විමසුවේ ය.

“ඔව් ! ඇයි විශ්වට මගේ ඇස් දෙක විශ්වාස නැද්ද?”

“හොඳට ම විශ්වාසයි. ඒත් කෝ ? මොකවත් ම නැහැනේ!” .

“ඉතින් ඒකට, මම මොනව කරන්න ද, විශ්ව!” .

“මේ දියර විනිවිද ජේනව අඩු නිසා, ලයිට්ස් ඇල්ලුවට පතුල බලන්න අමාරුයි. ඒත්, අපි පුළුවන් තරම් ට්‍රයි කරනව” ඉන්දියානු මිතුරා පැවසී ය.

හදිසියේ ම, ඩෙල්ටා යානයේ නියාමක පරිගණකය දන්වා සිටියේ, එහි වූ ඉන්ධනවලින් හරි අඩක්, අවසන් වී ඇති බවයි. ඒ වනවිට ඔවුහු, කිලෝමීටර දෙසිය ගණනක් දුර පැමිණ සිටිය හ..

මැකොල්ස් හා සෙර්ගේයි දෙදෙනාගේ ම තීරණය වූයේ, ආපසු යාම ක්‍රමයට හුරු බවයි. ඒ අනුව, විලෙන් දියර සාම්පල කිහිපයක් ලබාගැනීමෙන් පසු, ටීටා වෙත යාම සඳහා පරිගණකවලට අණ ලැබිණි. අවසාන වරටත් විල හරහා ගිය ඩෙල්ටා හා ගැමා යානා, ඉන් අනතුරුව දුඹුරුවන් කඳුවැටිය පිහිටි දෙසට ඇදී යනු පෙනිණි.

“අපි මෙතනට ආයින් එමු දුමින්ද. මට හොඳට ම විශ්වාසයි, මම දැක්ක දේ.” කවුළුවෙන් දැස් ඉවත් කර, මිතුරා දෙස බැලූ ජපන් ඉංජිනේරුවරිය කීවා ය.

“ඔව් ! තව ටිකක් ඒ ගැන හොයල බැලුවට නං, වරදක් නැහැ” තරුණයා පැවසී ය.

පෘථිවි වන්ද්‍යාට සමාන ලෙස වලිත වුණු ටයිටැන්, සෙනසුරු වටා එක් වටයක් ගමන් කරන විට, තමා වටා ද කැරකුනේ එක් වටයකි. එබැවින් මේ වන්ද්‍යාගේ එක් අර්ධයක් නිරතුරුව ම මවුලොව වෙත එල්ල වී පැවතීණි.

ටයිටැන් මත දිනය, පෘථිවි දින දහසයකට සමාන විය. පෘථිවි කාලයෙන් දින පහක පමණ, දුර්වල, කෙටි දිවා කාලයක් හා දින එකොළහක පමණ, දිගු, අඳුරු රාත්‍රියක් සහිත වූ මේ දිනය, ඉතා දිගු විය. එබැවින්, එක ම රාත්‍රියක් බඳු වූ මේ ලෝකය තුළ දී, පෘථිවි මිනිස්සුනට දිනය පිළිබඳ සුවිශේෂ හැඟීමක් ඇති වූයේ නැත. මේ නිසා ඔවුන් පැය විසිහතරක් යනු, දවසක් ලෙස සැලකූ කාල සටහනකට අනුව වැඩ කළහ. ඒ අනුව ඔවුන්ගේ දවස සකස් විය.

මුලින් ම ලබාගත් ටයිටැන් පස් සාම්පලයෙහි, ක්ෂුද්‍ර ජීවීන් සිටින බව, භෞතකර්මයේ පරීක්ෂණවලින් ඔප්පු විය. ඒ අනුව ටයිටැන් මත ක්ෂුද්‍ර ජීවීන් සිටින බව, මුල් වරට තහවුරු කළ ජීව විද්‍යාඥවරිය ලෙස, ඇගේ නම ඉතිහාසයට එක් විය.

එසේ ම, යෝධ හතු අසල තිබුණු පසෙහි සංයුතිය, යානය අසල වූ පස්වලට වඩා වෙනස් බව, ගුරුසිංහ පරීක්ෂණාත්මකව පෙන්වී ය. මෙම දෙවන පස් සාම්පලයෙහි, ජීවයට අවශ්‍ය රසායනික ද, වැඩිපුර තිබිණි.

විලෙන් ගත් දියර සාම්පල කිහිපය ද, පරීක්ෂා කරන ලදී. ද්‍රව මිනේන් එහි ප්‍රධාන සංඝටකය ද, ද්‍රව ඊතේන් දෙවන සංඝටකය ද විය. තවත්

හයිඩ්‍රොක්කාබන වර්ග කිහිපයක් ද සුළු වශයෙන් එහි අඩංගු වී තිබුණු අතර, කළු දියර විලෙනි දියරය හයිඩ්‍රොක්කාබන මිශ්‍රණයක් විය.

ජ්ලාස්ටික් ඉංජිනේරුවරිය වූ, බ්‍රිජට් මෙස්නර්ගේ අදහස වූයේ, මෙම දියරයෙන් නිස්සාරණය කරගන්නා හයිඩ්‍රොක්කාබන මගින්, ජ්ලාස්ටික් නිෂ්පාදනය සාර්ථකව කරගත හැකි බවයි. අනෙක් අය ද ඇගේ අදහසට එකඟ වූ බැවින්, ටීටා යානය කළු දියර විල අසලට ගෙන යායුතු බව, සැමගේ ම මතය විය.

විවේකය හා නින්ද සඳහා සියලුදෙනාට ම ලැබෙන, පැය දොළහක කාලය අවසන, එළඹෙන ඊළඟ දිනයේ දී, ටීටා යානය විල අසලට ගෙන යාමට තීරණය විය.

පොදු නිදන කාමරය තුළ සිටියේ, සෙන් හා ගුරුසිංහ පමණි. ඔවුහු සුපුරුදු ලෙස පිළිසඳරේ යෙදී සිටියහ. විශේෂ මාතෘකාවක් නොවූ බැවින් කතා බහ කෙරුනේ හිතවතුන් පිළිබඳව ය. .

“මිමිකෝ ගැන මොකද හිතන්නේ?” සෙන්, මිතුරා දෙස බැලුවේ ය.

“වැඩිපුර මොකවත් නෑ. හරිම ලෙන්ගතු කෙල්ල. වැඩියෙන් ම අපි දෙන්නට” ගුරුසිංහ සාමාන්‍ය ලෙසින් පැවසී ය.

“ම... මෙහෙම කිව්වොත්. ? අපි දෙන්නගෙනුත් වැඩිපුර ම ඔයාට!” ඉන්දියානුවා සිනාසුණේ ය.

“වෙනත් පුළුවන්. අපි උනත්, එක එක්කෙනාට කැමති, එක, එක තරමට නේද ?”

“ඒක හරි. ඒත් මට හිතෙනව මිමි, දුමින්ද ගැන වැඩිපුර ඉන්ටරෙස්ට් කියල.”

“වෙලාවකට මටත් හිතෙනව. ඒත් ඒකි ලැජ්ජ බයට හැදුණු, අමුතු ම විදියක කෙල්ලෙක්. තේරුම්ගන්න ටිකක් අමාරුයි”

“පෙරදිග ගැණු කොහොමත් එහෙමයි. මිමිගෙ ඔයා ගැන විශේෂයක් තියෙන බව, මට තේරුනේ පාවියෙදි”

“මට ඒ වෙලාවෙ පොඩ්ඩක් වැඩිවෙලයි තිබුණෙ.” ලාංකිකයා සිනාසුණේ ය.

“එහෙම උනු නිසා තමයි, මටත් ඒක තේරුම් ගියේ.”

“ඇත්තටම මොකක්ද උනේ විශ්ව?” හේ කුතුහලයෙන් මිතුරා දෙස බැලුවේ ය.

“දුමින්ද දන්නව නේ, මම ගැණු එක්ක සම්බන්ධකම්වලට පැටලෙන්නෙත් නෑ..., කාටවත් ඒ වගේ දේවලට අනුබල දෙන්නෙත් නෑ, කියල.”

“හරි ! හරි !! මම දන්නව”

“එව්වර ලොකුවට හිතන්න එපා. මම දැක්ක පුංචි දෙයක්. ඒක මම කියන්න කැමති නෑ...! ඔයාට ඕන නං, ඔයිට වඩා මිඹිව තේරුම්ගන්න. නැත්තං අල්ලල දන්න. එව්වරයි”

“හලෝ ! එන්න ! එන්න ! දුමින්ද.” ස්වෙත්ලානා සිනාසෙමින් තරුණයා ඔවුන්ගේ කාමරයට කැඳවුවා ය.

“මම ඉන්නව ද?” හේ සිනාසෙමින් දොර අසල නැවතුණේ ය.

“මේ දැන් හිටිය. කොහොට උනාද මේකි ?” ඇය සිය බිලවුසයේ හා ජීන්ස් එකේ සාක්කු බලමින් සිනාසුණා ය.

“විහිළු නෙව් ඇලව්..., කෝ මිඹි ?”

“මිඹිව ම අහන්නෙ ඇයි අපි නරකද ?” ඕ ඔහුගේ අත අල්ලාගනිමින් රහසින් මෙන් විමසා හිනැහුණා ය.

“මම කිව්ව යැ, එහෙම එකක්. ඒත් මට දැ හම්බවෙන්න ඕන, මිඹිකෝව” තරුණයා සුරත මුදාගනිමින් හිනැහුණේ ය.

උඩ තට්ටුවේ ගබඩා කාමරයෙහි ආශ්වාස වායුව නොතිබිණි. එබැවින්, ආරක්ෂක ඇඳුමින් සැරසුණු ගුරුසිංහ එහි ඇතුළු වූයේ, වායුරෝධක කුටිය හරහා ය. එවැනි ම ඇඳුමකින් සැරසුණු තවත් කෙනෙක්, කෙලවරක වූ ඩෙටා, යානයෙහි, උපකරණ පිරික්සමින් සිටියේ ය.

“මිඹි මෙහේ කියල ඇලව් කිව්ව.” තමා පැමිණෙන්නේම හිස හරවා බැලූ අනෙකාට ඔහු පැවසී ය.

“ඔව් දුමින්ද, නෙව් රිල් කිව්ව මේක වෙක් කරන්න කියල.

“ඉන්ඩික්ටර් සර්කිට් එකක ලෙඩක්.”

“ඉතිං දැ? හරිද ?”

“ඔව් ! යාන්තං කරගත්තා. දැන් මේක එලියට අරගෙන ‘ටෙස්ට්’ කරන්න වෙනව.”

“යමු ! මමත් එන්නං.”

ඔවුහු වායුපායනයට ඇතුළු වී, දොර වසා ගත්හ. යුවතිය, යානයේ වූ වායු කරාමයක් විවෘත කළා ය.

“මොනවට ද මිඹි ? මේ ඇඳුමෙ ඔක්සිජන් තියෙනව නේ.”

“මේ හැව හරි ම කරදරයක්. නිදහසේ වැඩ කරගන්න අමාරුයි.” සිනාසුණු ඕ, යානයට පිරුණු ආශ්වාස වායුවේ පීඩනය නියමිත අගයට පැමිණි පසු, ආරක්‍ෂක ඇඳුම ගලවා ඉවත් කළා ය.

තරුණයා ද, ඒ අනුව කරදරකාරී ඇඳුමෙන් නිදහස් වූයේ ය.

ස්වයංක්‍රීයව ගබඩාවේ දොර ඇරුනු පසු ක්‍රියාත්මක වූ ස්වයංක්‍රීය බර ඔසවනය මගින්, වායුපායානය පහළට පැමිණියේ ය.

නියමිත අසුනේ නිදහසේ සිටි තරුණයා, විදුලි පහන් දල්වා, යානය පනගන්වුවා ය. සෙමෙන්, පොළොවෙන් මීටර දෙකක් පමණ ඉහළට එසවුණු එය, ඉදිරියට ඇදීයන්නට විය.

ජපන් ඉලෙක්ට්‍රොනික් ඉංජිනේරුවරිය, ඇය විසින් අළුත්වැඩියා කරන ලද, දර්ශක පරිපථය පරීක්ෂා කරමින් සිටියා ය. සුළු වේලාවකට පසු, ඕ නිස ඔසවා ගුරුසිංහ දෙස බැලුවා ය.

“හරි ද මිනි ?”

“කම්පියුටර් එකෙන් දෙන සිග්නල්වල හැටියට නං, හරි වගෙයි.” යානයේ පාලනය ස්වයංක්‍රීය කර, පරිගණකයට කිසියම් අණක් දුන් ඕ, ඔහු වෙත හැරුණා ය.

“කොහොට ද අපි මේ යන්නේ ?”

“හොකයිඩෝ¹⁵වල අපේ ආච්චි මම්මගෙ ගෙදරට!” ඇය සිනාසෙන්නට වූවා ය.

තරුණයා සිනාසෙමින්, ඇගේ කෙස්ටියෙන් අල්ලා ගත්තේ ය.

“ඌයි!”

ඔහු කෙස්ටිය අත හැරියේ ය. ඇය, ඔහු දෙස බැලුවේ, තරහක් මවාගෙන ය.

“එන්නෙපා ඕවට”

“යමු එහෙනං ආපහු ! මට නිදාගන්නත් ඕන.” ඔහු ද තරහක් මවා ගත්තේ ය.

“හරි වැඩක් නෙ. මම යන්නේ මගේ ‘ටෙස්ට් රන්’ එක.” ඕ යළිත් සිනාසෙන්නට වූවා ය.

“මම නිදාගන්නව එහෙනං...” හෙතෙම අසුනට හේත්තු විය. ..

තරුණයා එකවර ම යානය තියුණු ලෙස හැරවූවා ය. ඔහු අසුනින් නොවැටී බේරුනේ, ඇගේ උරහිස අල්ලා ගත් බැවිණි.

¹⁵ ජපන් දූපත් හතරෙන් එකකි.

“ජපනි ගානට වැඩී ! දෙනව හොඳ ටොක්කක්.” හේ සැරවිය.

“ආ, මං බයවෙව්!” සිනාසුණු ඕ, කට උල්කර, පහත් හඬින්, කවට වදනක් තොල් මැතිරුවා ය.

“බිං-කු-න්-ඩ...!”

ටයිටැන් ආරක්‍ෂක ඇඳුමින් සැරසුණු තැනැත්තෙක්, කළු දියර විලෙහි දකුණු ඉවුරට නුදුරු, උස්, සමතලා බිම් තීරුවක් පරීක්ෂා කරමින් සිටියේ ය. ටීටා තරමක් පහළින්, විල් ඉවුර අයිනේ, තවත් එවැනි ම දෙදෙනෙක් ඇවිදිමින් සිටියහ. විල අයිනේ සිටි දෙදෙනා, බැවුම නැග, උම්බිම වෙත පැමිණියෝ ය.

“කොහොමද බ්‍රිජට් ඉවුරේ තත්වය ?” උස්බිම මත හුන් තැනැත්තා විමසී ය.

“වරදක් නෑ වගේ දුමින්ද. අපි හිතුවට වඩා හොඳයි. කොහොම ද මෙතන ?”

“අපූරු තැන. හොඳට ඉඩ කඩ තියෙනව.” පැවසූ ගුරුසිංහ අනෙකා වෙත හැරුණේ ය.

“මෙමිත්ස් හයිකරන්තේ කොහේද ඇලව් ?”

“ඉවුරේ තියෙනව ටිකක් උස, සමතලා තැනක්. එතන පොළොවත් හොඳයි වගේ.”

“බැරි වෙලාවත්, විල පිටාර ගැළවෙත්, කරදරයක් වෙයිද?”

“මම හිතන්නෙ නෑ ! විල් දියර මට්ටමට වඩා මීටර් හතරක් විතර උසයි, එතන.” රුසියානු යාන්ත්‍රික ඉංජිනේරුවරිය කීවා ය.

තරුණියන් දෙදෙනා සමග පහළට ගිය තරුණයා, යන්ත්‍ර සවිකිරීම සඳහා යෝජනා වූ, ස්ථානය පරීක්ෂා කළේ ය. එහි පස්සේ ශක්තිමත් බව ගැන, හේ සැහීමට පත් විය.

“සැහෙන්න හොඳයි. මම තෝරපු තැනටත් වඩා හොඳයි වගේ.” ඔහු එකඟත්වය පළ කළේ ය.

නුදුරින් වූ ඩෙල්ටා යානය වෙත ගිය ඔවුහු, එහි නැගී නැවත උස්බිම වෙත පැමිණියහ. යානයෙන් ඉවතට ගත්, අඳුරේ දිලිසෙන, සංඥා ආලෝක හතරක් පොළොවේ තැනින් තැන තැබූ ඔවුහු, දීප්තිමත් ආලෝකයක් නිකුත්කළ ඒවා මගින් අහසට පෙනෙන පරිදි, විශාල චතුරස්‍රයක් සලකුණු කළහ.

අනතුරුව ඔවුහු මැකොල්ස් වෙත පණිවුඩයක් යැවූහ. ටීටා යානය පහත්කිරීම සඳහා, කළු දියර වීල අසල සුදුසු ස්ථානයක් තෝරා ගත් බව, එයින් කියවිණි.

පැයක් පමණ ගත වෙද්දී, අඳුරු ටයිටැන් වායුගෝලය ආලෝකවත් කරමින් වීල දෙසට ළඟාවන, වර්ණවත් විදුලි පහන් එළි කිහිපයක් දිස්වන්නට විය. ඒ සමග ම හෙලිකොප්ටරයක අවරපෙතිවල තියුණු ගිගුම් හඬ ද, ඇසෙන්නට විය.

වීල වටා රවුම් ගසමින් තිබුණු වායුපායානය හරවාගත් ක්වෙන්ලානා, සංඥා එළිවලින් සලකුණු කළ උස්බිම් වෙත, එය ගෙන ගියා ය. ලකුණු කරන ලද වතුරසුයෙන් පිටත ඩෙල්ටා නතර කළ ඔවුහු, ඉන් බිමට බැස ගත්හ.

භාත්පස ආලෝකවත් කරමින් පියඹා එන, යෝධ පක්ෂි රාජයෙකු සේ, ටීටා යානාව සංඥා එළි ඔස්සේ කෙලින් ම උස්බිම් වෙත ළඟා විය. අවරපෙත්ත නිසා ඇති වූ සුළඟින් දුහුවිල්ල නැගෙද්දී, හකුලාගෙන සිටි, දිගු, ලෝහමය පා සතර ඉවතට විහිද වූ ඕ, පරිසරය කම්පානය කරමින්, පොළොවට පහත් වූවා ය.

“භාග් ! ලස්සන ‘ලැන්ඩින්’ එක.” ස්වෙත්ලානා කීවා ය.

“ලකුණු කරපු කොටුවෙ හරි මැදට ම බැස්සුව. ඉයුජින් හරි දක්ෂයි.” මෙස්නර් පැවසුවා ය.

එදා, අභ්‍යවකාශගාමීන්ට කටයුතු බහුල දිනයක් විය. මුලින් ම, විද්‍යුත් ජනක යන්ත්‍රයක් ක්‍රියාත්මක කළ ඔවුහු, විදුලි පහන් සවිකර, අවශ්‍ය ස්ථාන ආලෝකවත් කළහ. අනතුරුව, ටීටා නැවත අහසට නංවා, ගබඩාවේ දොර හැර, ශ්වයංක්‍රීය බර ඔසවනය මගින්, ප්ලාස්ටික් නිෂ්පාදන යන්ත්‍ර විල් ඉවුරේ වූ උස් තැනට, ස්වෙත්ලානාගේ සුපරික්ෂාව යටතේ, සිරුවෙන් පහත් කරන ලදී.

මැකොල්ස් හා ස්වෙත්ලානා එක් වී, යන්ත්‍රවල කොටස් එකලස් කළෝ ය. විශේෂඥ වෛද්‍යවරයෙක් වූව ද, ශක්තිමත් තරුණයෙක් වූ ජ්ලෙම් හා ජීව විද්‍යාඥවරිය වූ භොනෙකර්, ඔවුනට අවශ්‍ය උදව් ලබා දුන්නෝ ය. ඔකතගාවා, කොලින්ස්ගේ ද උදව් ඇතිව, ප්ලාස්ටික් නිෂ්පාදන යන්ත්‍රවල විද්‍යුත් හා ඉලෙක්ට්‍රොනික් ඒකක, විද්‍යුත් ජනක යන්ත්‍රවලට සම්බන්ධ කළා ය. සටහන් අතැතිව එහා මෙහා දුවමින් සිටි මෙස්නර්, ඇයට උවමනා ආකාරයට වැඩ කටයුතු කරවා ගත්තා ය.

සෙර්ගේයි හා සෙන් එකතුව, කුඩා ලේසර් කැපුම් යන්ත්‍රයක ආධාරයෙන්, යානය පිහිටි උස්බිමේ සිට, ජලාස්ථික් නිෂ්පාදන යන්ත්‍ර සවිකරන තැනට පහසුවෙන් පැමිණීම සඳහා, පාරක් කපමින් සිටියෝ ය. ගුරුසිංහ, එය සකස් වියයුතු ආකාරය කියාදෙමින්, ඔවුනට උදව් කළේ ය.

සයනය මත වැතිර සිටි ගුරුසිංහ දැස් හැර බැලුවේ ය. පාළු කාමරයේ සිටින්නේ ඔහු පමණි. ඇලයකට හැරෙන්නට තැත් කරද්දී, දකුණු පාදයේ වළලුකර මඳක් වේදනා ගෙන දුන්නේ ය. මඳක් එසවුණු හේ, පාදය දෙස බැලුවේ ය. පසුගිය දෙදිනෙහි එයින් නැගුණු වේදනාව ගැන සිතන විට, අද සෑහෙන තරම් සුවයක් ලැබී ඇතැයි ඔහුට සිතීණි. හෙට වනවිට, ඇවිදීමට හැකි වීමට ද ඉඩ තිබේ.

ජලාස්ථික් නිෂ්පාදන යන්ත්‍ර සවිකර අවසන් වූ පසු, ඒවාට අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීම සඳහා, විශාල නළ සවි කළ යුතු විය. නළ පද්ධතියේ පැත්තක් මූලික යන්ත්‍රයට සම්බන්ධ කර, අනෙක් කෙළවරවල් විලේ දියරය තුළ තැබිය යුතු විය. තරමක් බර වූ මෙම නළ, එසවීමේ හා සවිකිරීමේ දුෂ්කර කටයුත්ත සඳහා, පිරිමි පස්දෙනා ම එකා මෙත් වෙහෙස වූහ.

විලට පිටුපා, ඉවුර අයිනේ සිටගෙන සිටි ගුරුසිංහ, නළයක පිහිටීම වෙනස් කිරීමට තැත් කළේ ය. එය අපහසු වූ බැවින්, යන්ත්‍රයට සම්බන්ධ කර තිබුණු තැන බුරුල් කර, නළය ගැලවීමට සිදුවිය. සම්බන්ධය බුරුල් කළ මුත්, නළය ගලවාගැනීම ලාංකිකයාට තනිව ම කළ නොහැකි විය. ගුරුසිංහ හා ජලෙමි දෙදෙනා ම එක් වී, දෙවන වර උත්සාහ කිරීමේ දී, බුරුල් කර තිබුණු නළය, එකවර ම යන්ත්‍රයෙන් ගැලවී ආවේ ය.

පිටුපසට බර වී සිටි ලාංකිකයා, නළය අතහැරී, ඉවුරෙන් පහළට පෙරළිණි. වහා ක්‍රියාත්මක වූ ඉංග්‍රීසි ජාතිකයා, අන්තිම මොහොතේ දී, සගයාගේ දකුණු පාදයෙන් අල්ලා ගත්තේ ය.

ඒ මොහොතේ, සිරුරේ මුළු බරත් සමග ආ, ආවේගී ගැම නිසා, ගුරුසිංහගේ කකුල පෙරළිණි. වහා දිව ආ මිතුරෝ, පාදයෙන් අල්ලා ඉහළට ඇදගත් නමුත්, කකුල පෙරළීම නිසා, ඔහුට පය බිම ගසා ඇවිදීමට අපහසු විය.

හදිසියේ ම කාමරයට ඇතුළු වූ, කළුවන්, උස, මහත තරුණියක් නිසා, දුමින්දගේ දැහැන බිඳුණේ ය.

“හලෝ... නැගිට ද? මම, දැන් ටිකකට කලින් ඇවිල්ල යි ගියේ.” සිනාසෙමින් ළඟට ආ කොලින්ස්, ඔහුගේ දෙපා අසලින්, සයනය මත හිඳගන්නා ය.

“කොහොමද දැන් උමේ කකුල ?” ඔහුගේ දකුණු පාදය සිය උකුළු මතට ගත් ඕ, වළලුකර මෘදු ලෙස පිරිමැද්දා ය.

“දැන් සැහෙන්න හොඳයි පෙනී. ඔයාට පින් සිද්ද වෙන්න.” හෝ සිනාසුණේ ය.

“හෙට වෙනකොට ඇවිදින්න පුළුවන් වෙව්. මස් පෙරළීමක් විතරයි. ඒත්, ඒක ටිකක් දරුණු විදියට වෙලා. ඒකයි ගොඩක් අමාරු වුණේ.” තරුණ වෛද්‍යවරිය සිනාසුණා ය.

මේ කළු ඇමරිකානු ගැහැනිය පිළිබඳව හක්තියක් වැනි හැඟීමක්, පසුගිය දින දෙකේ දී තරුණයාගේ සිතෙහි ඇති වී තිබිණි. වෛද්‍යවරියක් වුව ද, ඇ හැසිරුණේ සාත්තුසේවිකාවකටත් වඩා සමීප අයුරිණි. හදිසියේ ආබාධිතයෙක් වූ ඔහුගේ දෛනික කටයුතු බොහොමයකට ම, ඕ නොපැකිල උදව් වූවා ය.

ඔහුට තේ කෝප්පයක් සාදා දුන් ඇය, අනතුරුව මුහුණ කට සෝදා ගැනීමට උදව් කළා ය. ඉක්බිති ඔවුහු එකට එක් වී, උදය ආහාරය සඳහා ඉඳගත්තෝ ය.

“අද මොකද කරන්නෙ, අපේ අය?” ගුරුසිංහ ඇසුවේ ය.

“රියෙ මැමින්ස් හොඳට වැඩ කළ නිසා, අද ‘ලේක්’ එක ළඟ ඉන්නේ බ්‍රිජට්, ඇලව් දෙන්න විතරයි. අනිත් හයදෙනා “එයා ක්‍රාන්ට්” දෙකේ නැගල ගියා. තව ටිකක් ඇතට ගිහිල්ල බලන්න.”

“ගොඩාක් වෙලා ද එයාල ගිහින් ?”

“පැයක් විතර ඇති. කකුලෙ අමාරුවට රියෙ නින්ද අඩු වුණු නිසා, කවුරුවත් උඹට කතා කළේ නැ.” කොලින්ස් පරික්ෂාවෙන් තරුණයාගේ වත දෙස බැලුවාය.

“ඇත්තද?” ගුරුසිංහ බලාපොරොත්තු කඩවූ හඩින් පවසා නිහඬ විය. තරුණයා යළිත් දොඩමළු වූවා ය.

“මිමිට නං, හොඳට ම ඕන කළා කතා කරන්න.”

“ඉතිං?” තරුණයා වහා මිතුරිය වෙත හැරුණේ ය.

“හරි දුකෙන් වගේ උඹ දිහා බලාගෙන ඉඳල ගියා. ඒකිට හරි හිතට අමාරුයි, උනු දේට.”

ඔහු යළිත් නිහඬව අහර ගන්නට විය.

“දුමින්ද!”

හෝ හිස ඔසවා මිතුරියගේ මුහුණ බැලුවේ ය.

“ඇත්ත කියපං මට!”

“මොනව ගැන ද?”

“කෙල්ලො හැමෝම හිතනව මිමිගෙයි, උඹෙයි ‘එගෙයාර්’ එකක් තියෙනව කියල.” ඕ සිතාසෙන්නට වූවා ය.

“පිස්සු ! අපේ එහෙම විශේෂ යාළුකමක් නෑ. හැබැයි විශ්වයි, මිමිකෝයි, මමයි හරි ම එකතුයි. එව්වරයි.”

“ඔය ඇත්තම ද?”

“ඕක තමා ඇත්ත. එහෙම දෙයක් තියෙනව නං අනිත් අයට හංගල වැඩක් නැහැ නේ.”

උදය ආහාරයෙන් පසු, කොලින්ස් සමග කාඩ් සෙල්ලම් කළ ගුරුසිංහට, දැඩි කම්මැලිකමක් දැනුණේ ය. ඔහු කාඩ් අත පසෙක දමා, ඇඟ මැළි කැඩුවේ ය.

“හරි ම කම්මැලියි පෙනී!” හේ සිතාසුණේ ය.

“වොෂ් එකක් දාගන්න නං හරි!”

“ඒකත් බැහැ නෙ මේ කකුලත් එක්ක.”

“වරො...! මම ‘හෙල්ප්’ කරන්න.” ඇමරිකානු යුවතිය නැගී සිටියා ය , අනතුරුව ඔහු වාරු කරන්ගෙන, නාන කුටියට පිය නැගුවා ය. ආබාධිතයා අසුනක් මත හිඳවූ ඕ, ඔහුට සිරුර දොවාගැනීමට පහසුකම් සැලසුවා ය. අවසන, උණුසුම් වායු තලය සිරුරට අල්ලමින්, තෙත වියළාගැනීමට ද උදව් කළා ය.

යුවතියට වාරු වී ආපසු එද්දී, ඇගේ පිරිපුන්, මෘදු ළම ඔහුගේ දකුණු ඇලයට තෙරපී තිබිණි. එහෙත් ඇය, ඒ පිළිබඳව සැලකිලිමත් වූ බවක් පෙනුණේ නැත.

ගුරුසිංහ පහසු ඉරියව්වකින් හිඳ වූ කොලින්ස්, සිරිත් පරිදි ඔහුගේ සිරුරට, ඕඩ්-කොලෝන් ස්ප්‍රේකළා ය.

“ඡාන් ! හරි ම සුවඳයි දැන් උඹ.” එකවර ම ඔහු වෙත නැඹුරු වී, දෙවුරෙන් අල්ලා ගත් ඇ ඔහුගේ සුවඳ ඉව කළා ය. සුනම්‍ය රෙද්දකින් මැසූ ඇඳුමක් හැඳ සිටි ඇගේ සිරුර පුරා, මොහොතකින් ඔහුගේ අකීකරු නෙත් දිව ගියේ ය. ඇය නැඹුරුව සිටි ඉරියව්ව නිසා, බොහෝ සේ නිරාවරණය වී තිබුණු පිරිපුන් ළම මත, ඒ දෙනෙත් නතර විය.

“දු.මි..න්.ද. ”ඇගේ හඬ ඉතාමත් ළගන්නා සුළු විය. ඒ අකුරු සතර තුළින්, මේ බොහෝ දේ ඉල්ලා සිටියා ය. මෙතෙක් කළ සියලු උදව් සඳහා, ප්‍රති උපකාරයකි ඒ.

“මගේ කකුල ආයෙත් අමාරු වෙව්” ඔහු ඇයට තුරුළු වී සිනාසුණේ ය.

“චුට්ටක් අමාරු උනාට කමක් නෑ! අවුරුද්දක් හරි ළඟ ඉඳන් සනීප කරල දෙන්න.” ඇය සිනාසෙමින් පැවසුවේ දහකාර ලෙසිනි.

ඕ, ඔහු වාරුකරගෙන සයනය වෙත ගියා ය.

සදාතනික ස්වභාවිකත්වයේ ගංගාව කඳු, හෙල්, තැනිතලා, නිම්න මතින් ඉවුරු බිඳගෙන ගලා ගියේ ය.

කොලින්ස්, ගුරුසිංහගේ සයනයෙහි පසෙකින් හිඳගෙන සිටියාය. කළු යුවතිය දැඩි තෘප්තිමත් බවකින් යුතුව සිටි මුත්, තරුණයා කල්පනාවේ ගැලී වැතිර සිටියේ ය.

“දුමින්ද!” ඇය ඔහුගේ නිකටෙන් අල්ලා, ඒ වත තමා දෙසට හරවා ගත්තා ය.

ඔහු ඇ දෙස බලා, කෘත්‍රීම සිනාවක් නැගුවේ ය.

“උඹේ කකුල රිදෙනව ද කොල්ලෝ?”

“නෑ”

“එහෙනං, ඇයි මේ අස්සෙට එකෙන් වගේ?” ඕ ඔහුගේ හිස පිරිමැද්දා ය.

“මට සාත්තු කළේ මේකට ද පෙනී?” ඔහු විමසුවේ අසන්නෝෂයෙනි.

විදුලි සැරයක් වැදුණු කලක මෙන්, ඕ එකවර ම තිගැස්සී ගියා ය. ඒ සමග ම නැගී සිට, ඉවතට හැරී, හිසකෙස් හා ඇඳුම් සකස් කරගන්නට වූවා ය.

“පෙනී!” ඔහු කතා කළේ ය.

එහෙත්, ඕ පිළිතුරක් නොදුන්නා ය.

වහා ඇඳ මත හිඳගත් හේ, ඇගේ සුරතීන් අල්ලා ගත්තේ ය.

“පෙනී!”

පිළිතුරක් වෙනුවට ඇය හැරී බැලුවා ය. ඒ දැල කඳුළු පිරි තිබෙනු දුටු ඔහුගේ සිත සසල විය.

“මට එහෙම කියවුණා. තරහ වෙන්න එපා පෙනී.”

“නෑ ! මමයි වැරද්ද කළේ. මම ඕනවටත් වඩා ආදරෙන් උඹට සාක්ෂු කළා. ඒ නිසයි මට මාව ම ‘කන්ට්‍රෝල්’ නැතුව ගියේ. මටත් ආත්ම ගෞරවයක් තියෙනව බං. උඹ ඔහොම කියාව් කියල හිතන නං, කවදාවත් මම ඉස්සර වෙන්නෙ නෑ.” ඇගේ හඬ සෝබර විය.

“ඒක අමතක කරල දාන ජෙනි. ජ්‍යෙෂ්ඨ!”

“මෙව්වර ‘ඕපන්’ විදියට උඹලව ආශ්‍රය කරලත්, මං ගැන එහෙම හිතපු එකට හරි ම කණගාටුයි මට.” ඕ යළිත් පැවසුවා ය.

ඒ සමග ම, ඇය සුරතෙහි පැළඳ සිටි දුරකථන වළල්ල නාද වන්නට විය.

“හලෝ...!” ඇය එය කණට ලං කළා ය. “අර දෙන්නට ඇතුළට එන්න ඕන වෙලා...!” තරුණයාට පැවසූ ඕ, කුටියෙන් පිට වූවා ය.

ගුරුසිංහ නියමු මැදිරියේ, පණිවුඩ හුවමාරු පරිගණකය අභියස වූ අසුනක, විය. තරුණියෝ තිදෙනා ඔහුගේ දෙපසින් පරිගණක තිරයට එබී සිටියහ.

ජපන් යුවතියගේ ප්‍රීතිමත් වතින් තිරය පිරි තිබිණි.

“අපි දැන් යන්නෙ හතු වනාන්තරයක් ළඟින්. එක එක තරමේ, එක එක හැඩේ, එක එක පාට, ලස්සන හතුවලින් ඒක පිරිලා...” මිමිකෝගේ හඬ යන්ත්‍රය තුළින් ඇසිණි. අනතුරුව, වනාන්තරයේ වූ විවිධ වර්ගවල යෝධ දිලීර, විදුරු තිරයෙහි දිස්වන්නට විය.

“සමහර හතු, අපි එදා දැකපු ඒව වගේ, තුන් ගුණයක් විතර විශාලයි. කළු පාට, අළු පාට, දුඹුරු පාට, දම් පාට, ගුරු පාට, කුණු ලේ පාට වගේ පාට ගොඩාක් තියෙනවා. ඒත්, සේරම වගේ අඳුරු, තද පාටවල්...” ඔකතගාවා විතර කළා ය.

“ආහ්..! මෙන්න ලස්සන ඒව වගයක්. ගුරු පාට, විශාල, මල් වගේ හතුවල, කළු පාට පුල්ලි වැටිල. හරි ම ලස්සනයි..!” යළිත් ඇය, දහකාර දැරියක සේ, කැගැසුවා ය.

ඒ සමග ම, රූපවාහිනී තිරයේ වැටුණු සමීප දර්ශනයෙහි දිස් වූයේ, අළු පැහැති, පඳුරු වගයෙන් වැටුණු, සිහින් දිගු කඳන් ඇති දිලීර විශේෂයකි.

“මේ බලන්න ! මේව හරි ම උසයි. අනිත් ජාති වගේ තුන් ගුණයක් විතර! මිමිකෝ කීවා ය.

ඉන් අනතුරුව පෙනුණේ, විශාල තොප්පි වැනි හිස් සහිත, දම් පැහැති, යෝධ හතු වර්ගයකි.

“ඔයාලට ජේනව ද, මේ හතුවල උඩ පැත්ත හරියට, ලස්සන වෙල්වට් රෙද්දකින් කුෂන් කරල වගේ. ජපන් යුවතිය විස්තර කළා ය. අනතුරුව, මහත කඳන් සහිත, දුඹුරුවන්, අර්ධගෝලීය හිස් ඇති වර්ගයක් දිස් විය.

“මේවයෙ කඳන් මැදින් මහතයි. තරමක බණ්ඩියක් තියෙනව.” ඔකතගාවා පැහැදිලි කළා ය.

“මේ බලන්න, ඒ වගේ ම කඳන් තියෙන තවත් වර්ගයක්. ඒත් ඒවට තියෙන්නේ ගෝලාකාර ඔලු. පිට පැත්තෙ ලස්සනට රැලි, රැලි තියෙනව.” තිරයේ වැටුණු, කුණු ලේ පැහැති නවත් දිලීර විශේෂයක් පෙන්වමින් තරුණිය පැවසුවා ය.

අනතුරුව පෙනුණේ විශාල, ගෝලාකාර හිස් හා කුඩා කඳන් ඇති වර්ගයකි.

“මේ බලන්න ! මේ දුඹුරු පාට, යෝධ බෝලයක් මීටර් තුනක් විතර පළලයි.” මිමිකෝ සිනාසෙමින් කීවා ය.

“තවත්, ගෝලාකාර ඔලු තියෙන ජාතියක්!” උල් කටු වැනි තුඩුවලින් හිසෙහි පිට පැත්ත වැසුණු එය, මඳක් කුඩා වර්ගයක් විය. “මේවයෙ තියෙන්නෙ දිලිසෙන කළු පාටක්. හරි ම ලස්සනයි.” යුවතිය පැවසුවා ය.

“ඔය යෝධ හතු අස්සෙ, කරුවලේ අලි, කොට් වගේ එවුනුත් ඉන්න පුළුවන්. ඉයුජින්ටයි, නෙවිලේටයි ටිකක් පරිස්සමින් යන්න කියාපන් මිමි.” කොලින්ස් සිනාසෙමින් පැවසුවා ය.

“අලි, කොට් තියා, තව ම භාවෙක්වත් දැක්කේ නැහැ.” ඔකතගාවා සිනාසෙමින් පිළිතුරු දුන්නා ය. “ආ ! මෙන්න තව ලස්සන හතු ගොඩාක්. ! මුදුන මලක් වගේ වල ගැහුණු, කළු පුල්ලි වැටුණු, දම්පාට වර්ගයක්.” ඔ කැගැසුවා ය.

“ජෙහිට අද දොළදුකක් හැදිල ලු, පුඩ්මක් කන්න. ළපටි හතු අහුවුණොත්, කඩාගෙන වරෙන් මිමි.!” ස්වෙත්ලානා කැගැසුවා ය.

“ආ....මෙන්න, ‘ඩෙල්ට’ එක අපිට ඉස්සර වුණා.” ජපන් තරුණිය පැවසුවා ය. හතු වනාන්තරය පසුබිමෙහි, ආලෝකය විහිදුවමින් ඉදිරියට ඇදී යන යානාව, මනස්කාන්ත ලෙස තිරයෙහි දිස් විය.

“හතු කැලේ ළහදි, නෙවිරිල්ට හදිස්සි වුණේ මොකද දන්නෙ නෑ. කෝකටත් අහල බලන්න මිමි..” ගුරුසිංහ සිනාසුණේ ය.

“ඔයාල ඔක්කොම මට විහිළ කරනවා. මම නවත්තනව ටෙලිකාස්ට එක.” ජපන් යුවතිය, නොමනාපයෙන් ඉවතට හැරෙමින්, කීවා ය.

“මෙව්වර වෙලා ම දුමින්ද අප්පෙට එකෙන් හිටියෙ, ඔය සුරතල් මුණු පොඩ්ඩ දකින්න නැතුව. ඇත්තට උඹට හිතක්, පපුවක් නැද්ද මිමි..” කොලින්ස් කෑගැසුවා ය.

එකවර ම ඔකතගාවාගේ වත ලජ්ජාවෙන් රතු විය. ඕ, හිස ඔසවා බලා හිනැහුණා ය.

ඩෙල්ටා යානය, වනාන්තරය අයිනේ සමබ්මකට පහත් විය.

“ඉයුජින්, අපි එළියට බැහැල, ටිකක් කැලේ ඇතුළට යන්නයි හදන්නෙ.” ඒ සමග ම, ගැමා යානයේ පණ්ඩුඩ හුවමාරු යන්ත්‍රය තුළින්, සෙර්ගේයිගේ හඬ ඇසිණි.

“නියම අදහස නෙවිරිල්. ඉන්න අපිත් එනතුරු!” පිළිතුරු දුන් මැකොල්ස්, සිය යානාව ද සමබ්මකට පහත් කළේ ය.

අනතුරුව, යානා දෙකෙන් පිටතට ආ ආරක්‍ෂක ඇඳුමෙන් සැරසුණු ගගනගාමීහු, එකම කණ්ඩායමක් වශයෙන් හතු කැලෑවට ඇතුළු වූහ.

තැනින් තැන වූ, එතරම් උසට නොවැඩුණු හතු පඳුරු පසු කළ ඔවුහු, සන අඳුරු හතු යායට පිවිසුණෝ ය.

“සදාහරිත නෙව්! මේක ‘සදාඅඳුරු වනාන්තරයක්.’ සෙත් සිනාසුණේ ය.

හිස් වැසුම්වල වූ දීප්තිමත් ආලෝකය නිසා, මීටර කීපයක් දුරට අඳුර විනිවිද බැලීම අපහසු නොවී ය. ඉදිරියෙන් වූ හතු කඳන්වල නොහැපීම සඳහා, වරින් වර හැරෙමින් හා පොළොවේ තත්වය පිළිබඳව කල්පනාවෙන් යුතුව, පරිස්සමින් ඉදිරියට යාමට ඔවුනට සිදු විය.

හිසට ඉහළින් වූයේ, දැල් වැනි රටාවන් සහිත, හතු සිලිමකි. රවුම් සහ රැලි සහිත හැඩයන් ගත් ඒවා, එක ම උසකින් නොතිබීම, අලංකාරයට හානියක් විය.

“කැලේ ඇතුළෙ හින්ද වෙන්න ඇති, උණුසුම ටිකක් වැඩියි.” හොනෙකාර් උෂ්ණත්වමාණයක් දෙස බලමින් කීවා ය.

“කරුවලේ, වංකගිරියක යනව වගේ වැඩක්, මේක.” ඇලන් ජ්ලෙම් සිනාසුණේ ය.

“බය වෙන්න එපා. කොහේ ගියත් යන පැත්තයි, දුරයි මේකෙ සටහන් වෙනවා. වරදින්නෙ නැතුව ආපහු එන්න පුළුවන්.” සිය ඇඳුමට ම සවිකරගෙන සිටි සුවිශේෂ, විද්‍යුත් මෙවලමක් පෙන්වමින්, සෙර්ගේයි පැවසී ය. ඊට සමාන එකක් මැකොල්ස් වෙත ද විය.

ඒ වනවිට, ඔවුන් හතු වනාන්තරයෙහි කිලෝමීටර භාගයක් පමණ ඇතුළට ගොස් තිබිණි. හදිසියේ ම අනෙක් අයට සංඥාවක් දුන් හොනෙකර්, නැවතුනා ය.

“සද්දයක් එනව වගේ. ටිකක් අහගෙන ඉන්න.”

සියල්ලෝම නිහඬ වී කන් යොමු කළහ. ඉතා සිහින් වුව ද, තරමක් දුරින් නැගුණු හඬ ඔවුන්ගේ සවනත වැකිණි. ආරක්‍ෂක ඇඳුම්වල වූ, බාහිර ශබ්ද සංවේදකවල තීව්‍රතාවය වැඩිකර ගත් ඔවුහු, තව දුරටත් සවන් දුන්නෝ ය.

“මේ පැත්තෙන් වගේ එන්නෙ.” සෙන් කීවේ ය.

“ඔව් ඒ පැත්තෙන් තමයි” මැකොල්ස් එකඟ විය.

“අපි යමු ඒ පැත්තට. ගිහිල්ල ම බලමු.” සෙර්ගේයි නියම නායකයෙකු සේ, පෙරමුණ ගත්තේ ය.

ඉදිරියට යනවිට, හඬ වඩාත් පැහැදිලිව ඇසිණි. එවර එය තරමක් ළඟින් ඇසුණේ ය.

“මොකෙක් හරි සතෙක් වෙන්න බැරිද?” මැකොල්ස් විමසී ය.

“සමහරවිට වෙන්න පුළුවන්.” හොනෙකර් කීවා ය.

“අපි ටිකක් නැවතිල, කන්දීල බලමු. සතෙක් නං, එකපාරට ම ඉස්සරහට යනවට වඩා, ඒක හොඳයි.” ඔකතගාවා කීවා ය.

ඔවුහු නැවතුනහ. නිහඬව සවන් යොමු කළහ.

“සද්දේ ටික ටික වැඩිවෙනව නේද?” ජලෙම් විමසී ය.

“මං හිතන්නෙ සතෙක්. ඌ අපි දිහාට එනව.” සෙර්ගේයි පැවසී ය.

“ඌට අපේ ඉව දැනෙන්න ඇති.” ජපන් යුවතිය කීවා ය.

“ඒක නං කොහොමවත් වෙන්න බෑ.. මේ ඇඳුම නිසා, කිසිම සතෙකුට අපේ ඉව දැනෙන්නෙ නෑ.” පැවසුවේ හොනෙකර් ය.

“එහෙනං කොහොම ද, ඌ අපි දිහාට එනෙ?” ජලෙම් ඇසී ය.

“සමහරවිට, අපේ ‘හෙඩ් ලැම්ප්’වල එළිය නිසා වෙන්න ඇති.” සෙන් අදහසක් දැමුවේ ය.

“හරි ! අපි මේව නිවල බලමු.” යෝජනා කළේ සෙර්ගේයි ය.

ඔවුහු ආලෝකය නැතිකර දමා අඳුරෙහි තනි වූහ. එවිට වැඩිවෙමින් ඇසුණු ශබ්දය නැවතිණි.

“ඔහ් ! උෟ එන්නෙ එළිය දිහා බලාගෙන තමයි. ඉතිං කොහොම ද අපි උාව බලන්නෙ ?” ..

“හරි ! ඒකට තියෙනව බෙනක්.” සෙර්ගේයි, ඇඳුමෙහි වූ සාක්කුවකින් විදුලි පන්දමක් ඉවතට ගත්තේ ය. සැහෙන ආලෝකයක් විහිද වූ එය දල්වාගෙන, මඳක් ඉදිරියට ගිය හේ, ආලෝකය ඉදිරියට යොමුවන සේ එය බිම තබා, ආපසු ආවේ ය.

මුලින් ආ හඬ ඉතාම ළඟින් නැවතත් ඇසෙන්නට විය.

සියලුදෙනා ම නිහඬව හා නිසලව බලා සිටියහ. හතුවලට මුවා වී, අඳුරේ සිටි ඔවුහු, විදුලි පන්දමට මීටර හත, අටක් පිටුපසින් වූහ.

පොළොව මත කිසියම් අඩු පඩි රැසක් ඇතිල්ලීමෙන් නැගෙන, සර-සර හඬක්, පැහැදිලිව ම, ළඟින් ම ඇසිණි.

ඒ සමග ම, අඳුරු සෙවණැල්ලක් හතු අතරින් මැත් විය. එය මඳක් නැවතී, අලෝකය දෙස බලා හිඳ, නැවත ඒ දෙසට ඇදෙන්නට විය.

“ආහ් ! ලොකු සතෙක් නේද?” ජලෙමිං කීවේ ය.

“ඔව් ! හරකෙක් විතර ඇති.” සෙර්ගේයි පැවසී ය.

“විශාල මැක්කෙක් වගේ. කකුල් ගොඩාක් තියෙනව.” බාබරා ද එකතු කළා ය.

“කළු පාට, හරි ම කැත එකෙක් ! බලන්න, පිටෙයි, ඔලුවෙයි තියෙන කෙඳිවල හැටි!” ඔකතගාවා කීවා ය.

“උෟ ටෝව් එකේ එළිය ඉවකරනව. බලන්න, අර බඩ පැත්තෙ තියෙන, කහ පාට ඉරි.” සෙන් පැවසී ය.

“අන්න උෟ අපි දිහාට හැරුණා. සද්ද කරන්න එපා!” කීවේ මැකොල්ස් ය.

“ආහ් ! අන්න තව එකෙක් එනවා!” ඔකතගාවාට කියවිණි. උෟට සමාන, එම ප්‍රමාණයේ ම සතෙක් හතු කඳන් අතරින් මැත් වී, හිස ඔසවා බලා, ඉදිරියට එන්නට විය.

“මං හිතන්නෙ, උං රංචුවක් ම එනව. හොඳට කන් දෙන්න. ඒ පැත්තෙන්. තව සද්ද ඇහෙනව.” හොනෙකර් කීවා ය.

“ආහ් ! ඔන්න තව එකෙක් අපි දිහාට එනවා.” ජපන් යුවතියට කැගැසිණි.

“උෟට අපි ගැන තේරුණා. පස්සට වෙන්න.” සෙර්ගේයි පැවසී ය.

“බලන්න උෟ කට අරින හැටි. යක්ෂ කටක් ඒක නං..., හරි ම හිරිකිකයි.”

“ඔන්න එනවා ළඟට ම පිටිපස්සෙන් අනිත් කටටිය”

“නෙවිරිල්, මුං අපට පහරදෙන්න වගේ” මැකොල්ස් ලේසර් පිස්තෝලය සුරතට ගත්තේ ය.

“ඉයුජින්, එපා!” එය නියෝගයක් විය. සෙනසුරු වන්දයා මත දී, පළමු වරට, සෙර්ගෙයි සිය බලතල පාවිච්චි කළේ ය.

“සේරම ආපහු හැරෙන්න. ඉක්මන් කරල යානා තියෙන දිහාට යන්න.” හේ කණ්ඩායමට අණ කළේ ය. “විශ්ව, ගන්න මේක අතට. ඉස්සර වෙන්න. පරිස්සමින් පාර සොයාගන්න.” අනතුරුව හේ විද්‍යුත් මෙවලම සගයාට දුන්නේ ය. “ඉයුජිනුයි, මමයි උෟ ගැන බලාගන්නව.” ඔහු අවසාන වශයෙන් පැවසී ය.

“උන් පස්සෙන් ම එනව. ආයුධ පාවිච්චි නොකර බැරිවෙව්.” මැකොල්ස් කැගැසුවේ ය.

“ඉවසන්න ඉයුජින් ! බැරි ම උනොත් ඒක කරමු. මේ උන්ගෙ ලෝකය. අපි බලෙන් පාත්වුණු ආගන්තුකයෝ. නීතියක්, සාධාරණයක් කියල දෙයක් තියෙන්න ඕන. ඒක අපේ මහපොළවට චිතරක් නෙව්. විශ්වයට ම පොදුයි...” සෙර්ගෙයි කියාගෙන ගියේ ය.

“උන් රංචුව ම කටවල් ඇරගෙන එනව. උන් අපිට ටික ටික ළං වෙනව පසුබසින කණ්ඩායමේ අවසානයට සිටි ඇමරිකානුවා නැවතත් කැගැසුවේ ය.

“මේ ‘කෝඩ්’ එක අල්ලගන්න.” සෙර්ගෙයි, සාක්කුවකින් ගත් ආරක්ෂක කඹයක කෙලවරක්, පිටු පසින් සිටි මැකොල්ස්ට දුන්නේ ය. එහි ඉතිරිය ඔහුට ඉදිරියෙන් සිටි ප්ලේම් අතට ලැබිණි. “මේක දිගඇරල ඉස්සරහට යවන්න. හැමෝටම ඕක අල්ලගෙන දුවන්න කියන්න.” ඉංග්‍රීසි ජාතිකයාට උපදෙස් ලැබිණි.

අඳුරේ වේගවත් ගමනක යෙදීමට සිදුවුව හොත්, ප්‍රයෝජනයට ගැනීම සඳහා, එය ඔවුන් විසින් අත්හදා බලා තිබුණු, සරල ක්‍රමයක් විය. මෙයින් කිසිවෙකු හෝ කණ්ඩායමෙන් මගහැරී, අතරමං වීම වැළකිණි.

සෙන් ද දක්ෂ ලෙස මග සොයාගනිමින්, වේගයෙන් දිව ගියේ ය. මනා සෞඛ්‍යයකින් හෙබි කාන්තාවෝ දෙදෙනා, ඔහු පසු පසින් දුවමින් සිටියෝ ය. අනතුරුව ප්ලේම්, සෙර්ගෙයි හා මැකොල්ස් විය.

ආරක්ෂක ඇඳුම් හා වායු සිලින්ඩර නිසා, අමතර බරක් එකතු වී තිබුණත්, අඩු ගුරුත්ව ලෝකයක් වූ ටයිටන් මත දී, පෘථිවි මිනිස්සුන්ගේ සිරුරුවල බර, සැහෙන ප්‍රමාණයකින් අඩුවී තිබිණි. මේ නිසා ඇවිදීම, උඩ පැනීම, දිවීම වැනි කටයුතු වඩා පහසු විය.

හඹා එන සතුරු ජීවීන් කොටසකගෙන් බේරීම සඳහා, දිවීම සාධාරණ ක්‍රමයක් ලෙස, සෙර්ගේයි තීරණය කළේ එබැවිණි.

“හරියන්නෙ නෑ! උන්ටත් දුවන්න පුළුවන්.” මැකොල්ස් කැගැසුවේ ය. “මම පහර දෙන්න ද?”

සෙර්ගේයි පිළිතුරක් දුන්නේ නැත. ඒ වෙනුවට, ඔහු සිය මිතුරා ද ඇදගෙන, දිවීම ඉක්මන් සලේ ය.

“ඌ හොඳට ම කිට්ටයි. මං පහරදෙන්න ද?” ඇමරිකානුවා නැවතත් ඇසුවේ ය. එවර ද පිළිතුරක් නොදුන් සෙර්ගේයි, ඉක්මන් කරන ලෙස ජලේම් පෙළඹවීය.

“නෙවරිල්, ඌ මට පනින්නයි එන්නෙ!” මැකොල්ස් හඬනගා කැගැසුවේ ය.

එවර ද පිළිතුරක් ලැබුණේ නැත. එහෙත්, අවසන් නිමේෂයේ සෙර්ගේයිගේ ලේසර් පිස්තෝලය ක්‍රියාත්මක විය.

මර හඬක් නැගූ, බිහිසුණු, අඳ්භූත සත්වයින්ගෙන් පළමුවැන්නා, සිරුර විනිවිද ගිය, ප්‍රබල ලේසර් දහරාවකින් දරුණු ලෙස පිලිස්සී ගොස්, මැරී වැටුණේ ය.

එකෙකු මියයනු දුටු අන්‍යයෝ, හිරිකිත ලෙස කැගසමින්, ඌ මතට කඩා පැන්නෝ ය. ඔවුන්ගේ ම එකා ඔවුනට ආහාරයක් විය. එහෙත්, මිනිස්සුන්ගේ අනතුර අවසන් නොවී ය. ඔවුන් පළා යනු දුටු, රංචුවේ ඉතිරි සත්තු, ලුහුබැඳීම දිගට ම පවත්වා ගත්හ.

“ආහ්! මට නං දැං, දුවගන්නත් අමාරුයි....” හොනෙකර් වේගය අඩු කරමින් කීවා ය.

“මටත් එහෙමයි.” මිමිකෝ ද ගමන බාල කළා ය. ඒ අනුව, අනෙක් අයට ද, වේගය අඩුකරන්නට සිදු විය.

විශාල සත්ත්වයෝ කිහිපදෙනෙක් ම මැකොල්ස් පසුපසින් වූහ. ඔවුහු, හිරිකිත ලෙස කළු පැහැති මුවවල් විවර කරමින්, කැගැසූහ. ඉතාමත් ම ආසන්න වනතුරු ඔවුනට අනතුරක් නොකරන ලෙස සෙර්ගේයි පැවසී ය.

තවදුරටත් සමාවක් දිය නොහැකි අවස්ථාව එළඹිණි. මැකොල්ස් හා සෙර්ගේයි දෙදෙනා එකවර ම, සිය පිස්තෝල ක්‍රියාත්මක කළහ. විනාඩි කිහිපයක් ඇතුළත, සත්වයින් කිහිපදෙනෙක්, ප්‍රබල ලේසර් දහරා මගින්, දරුණු ලෙස පිලිස්සී ගියේ ය. බියකරු මර හඬක් නැගූ ඔවුහු, නිමේෂයක් තුළ දී පොළොව සිපගත්හ.

“රංවුවෙ අනිත් අයට සැහෙන කෑම වෙලක්. දැ ඉතිං අපිට කරදරයක් නැතුව යන්න පුළුවන්.” මැකොල්ස් පැවසී ය.

ලේසර් ආයුධවලින් කපා යෝධ හතු කිහිපයක් බිම හෙලූ ඔවුහු, මාර්ගය අවහිර කළහ. අනතුරුව, වායුපායාන නවතා තිබූ තැන බලා, ගමන ඉක්මන් කළහ.

“උන්ට ලොකු කටවල් තිබුණට, දත් තිබුණෙ නෑ” මැකොල්ස් කීවේ ය.

“මං හිතන්නෙ උන්ට, ඇස් තිබුණෙත් නෑ...” සෙර්ගේයි එකතුකළේ ය.

“කොහොම උනත් මස් කන සත්තු. හැබැයි නොදියුණු එවුන්.” සෙන් කීවේ ය.

“හුහාක් ම නොදියුණු එවුන්. උන්ගෙ කකුල්වල පුරුක්වත් තිබුණෙ නැහැ. හරියට ඇටසැකිල්ලක්වත් නැතිව ඇති.” ජලෙම් පැවසුවේ ය.

“මම නං තාම ගැහෙනව. මොක්කු උනත්, යක්කු වගෙයි පෙනුනෙ.” ඔකතගාවා සිනාසුණා ය.

“බාබරා ඇයි කතාවක් නැත්තේ ? උන් මොක්කු කියල ද හිතන්නෙ ?” සෙර්ගේයි විමසී ය.

“හිතන්න නං පුළුවන්. ඒත් කියන්න තමා, මම අකමැති.” ජීව විද්‍යාඥවරිය කීවා ය.

“ඇයි ඒ ?..” ඔහු නැවත ඇසී ය.

“ඔයගොල්ලො මට හිතාවෙව් ”ඔ කීවා ය.

“නෑ... නෑ!! අපි කවුරුවත් ඔයාට හිතාවෙන්නෙ නෑ මැඩම්. ඇත්තට ම ඒ මොක්කු වෙන්න පුළුවන් ද? ක්ෂුද්‍ර ජීවීන් ද ?” ජලෙම් සිනාසුණේ ය.

“ඔව් ඇලන් ! මේක විහිළුවක් නෙව්. මං හිතන්නෙ උන් බැක්ටීරියාවෝ. මාංග භක්ෂක යෝධ බැක්ටීරියාවෝ!” හොනෙකර් කීවා ය.

04

අනපේක්ෂිත සතුරා

ඔහු ගැස්සී පිබිදුණේ, සිය කම්මුලක කිසිවක් ගැවෙනු දැනුණු බැවිණි.

“හායි!” ඔහු හඬනගා සිනාසෙමින්, පිටුපසට වූවා ය. ඇගේ සුරතෙහි කුඩා, හිස පිරණ බුරුසුවක් විය.

“හලෝ...! ගුඩ් මෝනිං!¹⁶ ජපනි!”

“ගුඩ් මෝනිං...” ඔහු වට පිට බැලුවේ, කිසිවෙක් සිටී දැයි බැලීමට ය. “...බිං කුඩ්ඩා.” ඇය ඔහු වෙත නැඹී, පහත් හඬින් පවසා, සිනාසෙන්නට වූවා ය.

“ටොක්කක් අනිනවත් එන්න විදියක් නැත.” ගුරුසිංහ සිනාසෙමින්, සිය පාදය දෙස බැලුවේ ය.

“ඇත්තද, ඉන්න මං ළඟට එන්න.” ජපන් යුවතිය සිනාසෙමින්, ඔහුගේ සයනය අසලට ම ආවා ය.

“මම ටිකක් පරක්කුයි. කෝ මිනි අනිත් අය ?”

“ඒ ගොල්ලො වැස්ස දිහා බල බල, කැම කනව.”

“මොනව ? වැස්ස ?”

“ඔව් ! එළියේ විදුලි කොට, කොටා වහිනව. ලොකු මිනේන් වැස්සක්.”

“ආහ් ! ආසයි මටත් බලන්න. ජේනව ද හොඳට?”

“විදුලි කොටන කොටයි, හොඳට ජේන්තේ. අපේ ලයිට්ස් වලිනුත්, ටිකක් බලාගන්න පුළුවන්.”

තරුණයා අපහසුවෙන් ඇඳෙන් බැස්සේ ය. පාදය රිදුම් දුන් බැවින්, ඔහුගේ මුහුණ ඇඹුල් විය.

“රිදෙනව ද තාමත් ?” ඇ ඇසුවේ, ඒ රිදුම තමාට ද දැනුණු බව, මුහුණින් පළ කරමිනි.

¹⁶ ඔවුන්ගේ කාලසටහනට අනුව එය උදෑසන විය.

“ඔව්!” හේ, ඇගේ උරහිස අල්ලාගත්තේ ය. ඕ, ඔහුට වාරුව සැපයුවා ය. ඔවුහු කුටියෙන් ඉවතට පිය නැගූහ.

නියම මැදිරියෙහි කවුළු අසල අසුන්ගෙන සිටි ගගනගාමීහු, පිටත ඇදහැලෙන විශාල මිනෙත් වැස්ස නරඹමින්, ආහාර ගනිමින් සිටියහ.

ඔකතගාවාගේ වාරුවෙන්, කුටියට ඇතුළු වූ ගුරුසිංහ වෙත, ඔවුන්ගේ තෙත් යොමු විය.

“ඡාන්! හරි සනීප ඇති නේද දුමින්ද?” මැකොල්ස් සිනාසුණේ ය.

“අම්මප මටත් හිතෙනව කකුල කඩාගත්හ.” ජලෙම් පැවසුවේ සියල්ලන්ම හිනස්සවමිනි.

“උඹටත් නියම වාන්ස් එක. නේද මිම්” කොලින්ස් හඬනගා සිනාසුණා ය.

“රීරිසියාකාරයෝ...!” ලාංකිකයා සිනාසෙමින් පවසා, ලජ්ජාවෙන් ඇඹරුණු යුවතිය ද කැටිව, කවුළුවක් අසල තනිව සිටි, උපැස් පැළඳි පුද්ගලයෙක් වෙත පියනැගුවේ ය.

“ම. ඒත් බැලුව, ජපනි කෝ, කියල..!” උපැස් පැළඳි, උසැති තරුණයා, පහත් හඬින් පවසා, හිනැහුණේ ය.

“හායි, ‘තාපසය’ දැන් කෙල්ලො ගැනත් හොයනව ද?” ඔකතගාවා ඇසුවේ, ගුරුසිංහට ඉඳගැනීමට සලස්වා, ඔවුන් අතරින් අසුන් ගනිමිනි.

“හැමෝ ගැන ම නෙවී. ජපනි වගේ කරදරයක් නැති එවුං ගැන විතරයි.” සෙන් සිනාසෙමින්, ඉදිරියෙහි වූ කෑම පිභාන ඔවුන් දෙසට තල්ලු කළේ ය.

හදිසියේ ම ඇති වූ විශාල, නිල් පැහැති විදුලි කෙටිමක් නිසා, යානය ඇතුළත පවා ආලෝකවත් විය. අඳුරු පැහැති දියරයක් සේ ඇදහැලෙන මිනෙත් වැස්සත්, වැස්ස හා සුළඟ නිසා නටන, කළු දියර විලෙහි දියර කඳත්, නිමේෂයක් තුළ පැහැදිලිව පෙනිණි.

“කට සෝදගෙන මිසක්, කන්නෙ නෑ...!” දරුවෙකුට තරවටු කරන මවක සේ, වතුර වීදුරුවක් ගුරුසිංහ වෙත දිගු කරමින්, ඔකතගාවා සිනාසුණා ය.

“අනේ අපට නෑ නෙ, ඔහොම පිළිපදින මිනිස්සු” ඒ සමග ම පිටුපසින් ඇසුණු කටහඬක් නිසා, ඇය හැරී බැලුවා ය.

එකවර ම ඔවුන් අතරට පැමිණියේ, මෙස්නර් ය.

“ඇයි, ඔය ඉන්නෙ ඕන තරං.” සිනාසුණු ජපන් යුවතිය, ප්‍රහාරය ආපිට කැපුවා ය.

කට සෝදාගෙන සිටි දුමින්ද, අත වූ රෝල්ස් එකෙන් අඩක් කා, හිස ඔසවා බැලුවේ ය.

“මොකට ද ආවෙ ? මොනව ද ඕන?” ශ්‍රීක තරුණිය දෙස බලමින්, සෙන් ඇද පැද පැවසුවේ, කාන්තාවන් දෙදෙනා ම සිනහ ගත්වමිනි.

“බඩගිනි ද?” ඒ සමග ම ඇසු ගුරුසිංහ සිනාසුණේ ය.

“ඔව්!” තරහින් මෙස්නර් පැවසූ මෙස්නර්, එකවර ම ඔහු අත වූ රෝල්ස් කැබැල්ල උදුරාගෙන කැවා ය. අනතුරුව, ඔකතගාවා දෙස ඔව්වම් බැල්මක් හෙළා, සිනාසෙමින් ඉවත්ව ගියා ය.

“ලැප්පා නැති ගැනි!” තරහින් පැවසූ ජපන් යුවතිය ගුරුසිංහ දෙස බැලුවා ය.

“ඉතින් ඇයි මට රවත්තෙ ?” හේ සිනාසෙමින් විමසී ය.

“ඔයා ඕනවට වඩා ඒකිව කරට ගන්නව. ඒක නේ මේ සේරම” ඇය සෙමින් පැවසුවේ රෝල්ස් කැබැල්ලක් කටින් කඩාගනිමිනි.

“නෑ ! මීමිට ඊරිසිය හිතන.” සෙන් සිනාසුණේ ය.

“අපෝ වැඩිමයි!” ඔහු දෙස බැලූ ඕ පැවසුවා ය.

එකවර ම යුවතිය වෙත නැමුණු ගුරුසිංහ, ඇගේ අත වූ රෝල්ස් කැබැල්ල උදුරා ගත්තේ ය. ඇය සිනාසෙමින් හැරී බලන විටත්, ඔහු එය සපමින් සිටියේ ය.

“ඔය ඉන්නෙ ලැප්පා නැති මිනිස්සුන්. දැං හිතේ අමාරුව හරි නේද?” මිතුරිය වෙහෙසට පත්කරමින්, ඉන්දියානුවා හඬනගා සිනාසුණේ ය.

“පුදුම වැස්සක් නෙ මේක!” ඇලන් ජලෙම් පැවසුවේ ය.

“දවස් දෙකකුත්, පැය ගණනක් වෙනව.” කවුළුවකින් පිටත බලමින් සෙන් කීවේ ය.

“මැෂින්ස්වල වැඩත්, සේරම නැවතිලා.” මෙස්නර් අසන්නෝෂයෙන් තෙපළා ය.

“විලේ දියර මටමත්, ටික ටික ඉස්සෙනව. මෙහෙම ගියොත්, මෙෂින් යටවෙව් ද කියන්නත් බැහැ.” ස්වෙත්ලානා ද එකතු වූවා ය.

හදිසියේ ම, නියමු මැදිරිය කම්පනය කරමින් නැගුණු නළා හඬක් නිසා, ඔවුන්ගේ අවධානය බිඳී ගියේ ය. එය කුමක්දැයි තේරුම්ගත් ඔවුහු තැනිගත්හ. යානයේ ආරක්ෂව භාර පරිගණකයේ අනතුරු ඇඟවීමේ සංඥාවයි ඒ.

පොදු නිදන කාමරවල සිටි අනෙක් අය ද, කලබලයෙන් දිව ආහ. සෙර්ගෙයි පැමිණියේ කම්සයක් හෝ නොමැතිව ය.

සෙන් ඒ වන විටත්, ආරක්ෂක පරිගණකය හා සම්බන්ධ වී සිටියේ ය. යානයට ඇති අනතුර කුමක් දැයි වහා ම පැහැදිලි කරන ලෙස, හේ පරිගණකයට අණ කළේ ය.

“යන්ත්‍රාගාරයේ ඉහළ බිත්තිය මත විශාල පිඩනයක් තිබෙනවා. යානයේ චලිතයටත් එවැනි ම තෙරපුමක් යෙදෙනවා. එය නැව් යන්තන් ඉඩ තිබෙනවා.” පරිගණකය පිළිතුරු දුන්නේ ය.

“වැස්ස නිසා වෙච්ච දෙයක් ද දන්නේ නැහැ. හේතුව අහන්න විශ්ව” සෙර්ගේයි කලබලයෙන් පැවසී ය.

“විශාල බරක් යානයේ පසු කොටස මතත්, චලිතය මතත් තිබෙනවා. වරින් වර ඒවායේ පිහිටීම වෙනස් වෙනවා.” කොමිපියුටරය පැවසී ය. .

“මේක වෙන්න පුළුවන් දෙයක් ද? කඩා වැටෙන්න ගහක් කොළක් ඇත්තෙන් නැත්තං, වැහි වතුර එකතුවෙන්න විදියකුත් නැත්තං, මේක උනේ කොහොම ද?” පැවසූ සෙර්ගේයි සිතිවිල්ලට වැටුණේ ය.

“පිහිටීම සැරින් සැරේ වෙනස්වෙන්නේ, සතෙක් නිසා වෙන්න බැරි ද?” භෞතකර් ඇසුවා ය.

“ඒත්, විශාල සත්තු කොයින් ද මේ හරියෙ ?” කොලින්ස් කීවා ය.

“ඇයි, මම එදා විල මැද්දෙන් මතු වෙනව දැකපු රැල්ල? ඒ සතෙක් වෙන්න බැරි ද?” ඔකතගාවා ප්‍රශ්න කළා ය.

“මොකක් උනත් කමක් නැ. අපි ගිහින් බලමු.! ඉක්මන් කරමු.!” මැකොල්ස් කලබල කළේ ය.

“මේ වැස්සෙ එළියට බැස්සොත්, ඇඳුම්වලින් ගන්න දෙයක් නැති වෙව්.” මෙස්නර් කීවා ය.

“එහෙම කියල බැහැ.! ඇඳුම්වලට වඩා යානාව වටිනව.” මැකොල්ස් අවධාරණය කළේ ය.

“අපි ‘එයා ක්‍රාස්ට්’ දෙකෙන් යමු. ඕන උනොත් විතරක් එළියට එමු.” කල්පනා කරමින් සිටි සෙර්ගේයි, සුදුසු ම අදහස ඉදිරිපත් කළේ ය. සියල්ලෝම ඊට එකඟ වූහ.

“හරි! විශ්වයි, මමයි ගැමා එකෙන්. ඉක්මන් කරමු.!” මැකොල්ස් ආරක්ෂක ඇඳුමක් ඇඟලාගන්නට විය.

“මමත් එනව.” භෞතකර් කීවා ය. “සතෙක් නං මට උඹ බලාගන්න ඕන.!”.

“ඇලන් යමු මාත් එක්ක, ඩෙල්ටා එකෙන්.” සෙර්ගේයි පැවසුවේ ය.

“මමත් එනව. දැන් කකුල සනීපයි.” ගුරුසිංහ ද ඔවුනට එකතු විය.

“මිමිකෝත් යමු ! ඇතුළෙ තුන්දෙනෙක් ඉන්නව නෙ.” සෙර්ගේයි කීවේ ය.

“අපිත් ඇදගෙන ලැස්තිවෙලා ඉන්න ද?” ස්වෙත්ලානා ඇසුවා ය.

“ඇඳුම් ඕන නෑ. ඒත් ‘පයිලට රූම්’ එකේ ඉන්න. අපි උදව්වක් ඉල්ලුවොත් දෙන්න ලැස්තිවෙල.” සෙර්ගේයි කීවේ ය.

මැකොල්ස්, සෙන් හා හොනෙකර්, ඉහළ මාලයේ වූ ගබඩා කාමරයට යාම සඳහා, වායුරෝධක, ආරක්ෂක කුටියට ඇතුළු වූහ. ස්වෙත්ලානා, පරිගණක ක්‍රියාත්මක කරමින්, ඔවුනට උදව් කළා ය.

දෙවන කණ්ඩායම වූ සෙර්ගේයි, ප්ලෙම්, ගුරුසිංහ හා ඔකතගාවා ද, ආරක්ෂක කුටිය තුළින් ගබඩා කාමරය වෙත යැවූ ඕ, ආරක්ෂක පරිගණකය සමග සම්බන්ධ වී සිටි, මෙස්නර් හා කොලින්ස් වෙත ගියා ය.

ගබඩා කාමරයෙහි වූ ස්වයංක්‍රීය බර ඔසවනය මගින්, මගීන් ද සහිත වායුපායාන දෙක පොළොවට පහත් කරන ලදී. නිරීක්ෂණ එළි දල්වාගත් ගැමා හා ඩෙල්ටා යානාවෝ, පොළොවෙන් මදක් ඉහළ නැග, ටීටා යානාවෙහි දෙපසින් එහි පිටුපස දෙසට ගමන් කළහ.

“කෝ, මේකෙ නං මොකවත් ජේන්න නැහැ.” ටීටා. යානාවේ වලිගය වෙත, ගැමා යානයේ නිරීක්ෂණ ලාම්පුවක් එල්ල කළ, හොනෙකර් පැවසුවා ය.

“අපි ටිකක් ඉහළට නැගල බලමු. මැෂින් රූම් එකේ වහල බලන්න ඕන, මට.” යානය හරවාගත් මැකොල්ස්, එය ඉහළ නංවමින් පැවසී ය.

ඩෙල්ටා යානයේ නිරීක්ෂණ ලාම්පුවක් ටීටා හි වලිගය වෙත එල්ල කළ ඔකතගාවා, එකවර ම කැගැසුවා ය.

“නෙවිරිල්, අර බලන්න ! අර !!”

“කළු පාට, විශාල කුටියක් නේද, ඒ එල්ලිල තියෙන්නේ?” ප්ලෙම් හඬනැගුවේ විශ්මයෙනි.

“අන්න හෙලවුණා! උෞ පණ තියෙන සතෙක්.” ගුරුසිංහ කලබලයෙන් කැගැසුවේ ය.

“සතෙක් තමයි. විශාල එකෙක්. අපි තව ටිකක් ළං වෙලා බලමු.” සෙර්ගේයි, යානය ඒ දෙසට යොමුකරවමින්, පැවසී ය.

“නෙවිරිල්, වහල උඩ කළු පාට, යෝධ සතෙක් ඉන්නවා.” ඒ සමග ම, ඩෙල්ටා යානයෙහි පණිවුඩ හුවමාරු උපකරණය තුළින්, මැකොල්ස්ගේ කටහඬ ඇසිණි.

“ඔව් ! ඔව් ! වලිගයෙන් එකෙක් එල්ලිලා. කිට්ටු කරල බලන්න ටිකක්..!” සෙර්ගේයි පිළිතුරු දුන්නේ ය.

“ආහ් නෙවිරිල්!” හදිසියේ ම ගුරුසිංහ කැගැසුවේ ය.

“ඇයි දුමින්ද ?” නියමුවා ඔහු දෙස බැලුවේ ය.

“මොකක්ද මේ වෙලා තියෙන ? යානාවේ පතුරු ගැලවිල ගිහින් නේ ද ?”

“මොනවා!” රුසියානුවා ඕනෑකමින් යානය පිරික්සී ය.

“දෙවියනේ!” ඔහුට කැගැසිණි. ඒ සමග ම, මැකොල්ස්ගේ හිතියට පත් කටහඬ, පණිවුඩ හුවමාරු උපකරණය තුළින්, ඇසිණි.

“අපි ඉවරයි නෙවිරිල් ! අපි ඉවරයි !! මේ කාලකන්නි සත්තු ටිටා එකේ පිට බිත්තිය කාල.”

ගගනගාමීන් සියලුදෙනාම, හිතියෙන් ගල්ගැසී ගොස්, යානාව දෙස බලා සිටියහ. ඔවුන්ගේ ජීවිත රැදී තිබුණේ ටිටා හි නිසි ක්‍රියාකාරිත්වය මත ය. අනපේක්ෂිත ලෙස පැමිණි මේ මුසල, අද්භූත සත්ත්වයින් විසින් එහි පිටත බිත්තිය හෙවත් තාප පරිවාරක ආවරණය, විශාල ලෙස කා දමා තිබිණි.

ටයිටැන්හි ඝන වායුගෝලය හරහා යාමේ දී, යානය වටා ආලේප කර තිබුණු මෙම තාප පරිවාරක සංයෝගය, අතිශයින් ම වැදගත් විය. වායුගෝලය තුළින් වේගයෙන් ගමන් කිරීමේ දී, යානයේ පිට පැත්ත, ඝන වායු තට්ටු සමග ඇතිල්ලීම නිසා ඇතිවන දැඩි උණුසුමෙන්, ගිනියම් වීමක් සිදුවේ. සෙන්ටිග්‍රේඩ් අංශක දහසකටත් වඩා වැඩිවන මේ උණුසුම, ඇතුළතට දැනුණේ නම්, එහි සිටින මගීන් ඒකාන්තයෙන් ම පිලිස්සී මිය යනු ඇත. පිටත ඇතිවන අධික උෂ්ණත්වය, යානයෙහි ඇතුළතට දැනීම වළක්වන්නේ, රසායනික සංයෝග මිශ්‍රණයකින් සාදන ලද, මේ සුවිශේෂ, තාප පරිවාරක ආවරණය මගිනි. එය කිසියම් තැනකින් හෝ පළු වුවහොත්, ඇති විය හැකි ප්‍රතිඵලය සුළුකොට තැකිය නොහැකිය. ටිටා යානයෙහි වූ මෙම ආවරණය විශාල ලෙස පළු වී තිබුණු බැවින්, එය යළිත් අභ්‍යවකාශ ගතකිරීම බරපතළ ප්‍රශ්නයක් විය.

“නෙවිරිල්, මු හරි ම වේගෙන් කාගෙන යනව. මුව කපල දාන්න ද? මැකොල්ස් සිය ප්‍රධානියා විමසී ය.

“ඔව් ! මමත් කරන්න හදන්නෙ ඒක තමයි.” සිය යානාවේ කවුළුවක් විවර කළ සෙර්ගේයි, මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ ලේසර් තුවක්කුවක් සත්ත්වයා වෙත එල්ල කළේ ය. ක්‍රමානුකූලව නිකුත් කළ ලේසර් දහරා මගින්, උණ කැබලි කිහිපයකට කපා දැමීමට, ඔහු සමත් විය.

“ආහ් ! කපන්න එපා නෙව්ව්ල්... මුව කපන්න එපා...” මැකොල්ස් මහ හඬින් කැහැසුවේ ය. “කැපිල වෙන්වෙන හැම කැල්ලකින් ම තව එකෙක් හැදෙනවා.”

සෙර්ගේයි විස්මයට පත් විය. ඇමරිකානුවා කීවේ සත්‍යයකි. මුල් සත්වයා කැපීම නිසා සෑදුණු, අළුත්, කුඩා සත්ත්ව යෝ ඒ වනවිටත්, එකිනෙකාගෙන් ඇත් වෙමින්, යානය උලාකමින් සිටියහ.

“හොඳ වෙලාවට මං කන පිට බිත්තිය විතරයි. ඉතුරු ටිකත් කැවනං, මෙලහකට අපි සේරම ඉවරයි.” ඔකතගාවා පැවසුවා ය.

“කරන්න දෙයක් නෑ ඉයුජින්. ලේසර් පවර් එක වැඩිකරල පුවල දාමු.” රුසියානුවා ආයුධයේ කිරණවල ප්‍රබලතාවය වැඩි කර ගනිමින් පැවසීය.

“බිත්තිය තුවාල වුණු තැනකට ලේසර් ‘බීජ්’ එක වැදුනොත්, ටීටා එකට කරදරයක් වෙව් ද?” ඔකතගාවා ඇසුවා ය.

“සීතල ලෝකෙක ඉන්න, සීතල ජීවියෙකුගේ ඇහේ එව්වර විශාල රස්නයක් තියෙන්න බෑ. අඩු උණුසුමකින්, මුව පුවල දාන්න පුළුවන් වෙව්.” ජලෙම් පිළිතුරු දුන්නේ ය.

“නෙව්ව්ල්, අපි හරි! කාලකණ්ණි ටික සේරම ඉවරයි..” මැකොල්ස් කීවේ ය.

“හරි ! අපේ වැඩෙන් ඉවරයි.” පිලිස්සි ගිය ජීවීන්, යානයේ වලිගයෙන් බිමට ඇදවැටෙනු බලාසිටි සෙර්ගේයි, අවිය පසෙකින් තැබුවේ ය.

“ඇත්තට ම බාබරා මුත් මොක්කු වෙන්න පුළුවන් ද?” සෙන්, ජීව විද්‍යාඥවරියගෙන් විමසුවේ ය.

“මුට ශාරීරික අවයව නෑ. හැඩය වෙනස් කර ගන්න පුළුවන්. කැලිවලට කැඩුන ම අළුත් සත්තු හැදෙනව. සාමාන්‍යයෙන් මේ ලක්ෂණ තියෙන්නෙ ඇමිබාවට! ඕ කීවා ය.

“මොනව ? මේ යෝධ සත්තු ඇමිබාවො ? උන් ඒක සෛලික ක්ෂුද්‍ර ජීවීන් නේද?” ඉන්දියානුවාගේ ඇහිබැම, නළල ආක්‍රමණය කළේ ය.

“ඇත්ත ! ඒ උනත්, මේ සත්තුන් ඇමිබාවා වෙන්න ඉඩ තියෙනව. කාලයක් තිස්සේ පරිණාමය වෙලා, සමහරවිට මුං යෝධයෝ වෙන්න ඇති.” හොනෙකර් පැවසුවා ය.

“මුං යානයට මෙව්වර විනාශයක් කරන තුරු, ආරක්ෂක කොමිසියුටර් එක අපට නොදැනුවෙ ඇයි ?” ගුරුසිංහ ඇසුවේ ය.

“යානයෙ පිට බිත්තිය තුළාල උනාට, ඒක කොමිසියුටර් එකට දැනෙන්නෙ නැහැ. සේරම ‘සර්කිට්’ තියෙන්නෙ ඇතුළෙ බිත්තියෙ. පිට බිත්තිය විනාශවෙලා, යෝධ සත්තූන්ගෙ බර ඇතුළෙ බිත්තියට දැනෙන්න ගත්ත ම තමයි, කොමිසියුටර් එක අපිට දැනුම් දුන්නෙ.” ඔකතගාවා කීවා ය.

“මුං කොහෙන් පාත් උනා ද මෙහේට ? මේ හරියෙ සතෙක් තියා, හත්තක්වත් නැති එකේ. ?” සෙර්ගෙයි කීවේ ය.

“ඒක නං මටත් හිතාගන්න අමාරුයි. සමහරවිට පොළොව යට ගැඬවිල්ලු වගේ ඉඳල, මිනේන් වැස්සට මතු වුණා වෙන්න පුළුවන්.” භූ විද්‍යාඥයා කීවේ ය.

“නෑ ! මං හිතන්නෙ එහෙම නෙවෙයි” ජපන් යුවතිය හරස් කැපුවා ය.

“එහෙනං කොහොම ද ?”

“මතක ද මම විලේ රැල්ලක් මතුවෙනව දැක්ක ? මට හොඳට ම විශ්වාසයි, මුං ඉන්න ඇත්තෙ විලේ. එදා මං දැකපු රැල්ල මුං එකෙකුගෙ වැඩක්.”

“අපට කරදරයක් නොකර විලේ හිටපු සත්තු, එකපාරට ම ගොඩට ආවෙ මොක ද?” ජලෙමී ඇසුවේ ය.

“ඒක නං මට කියන්න අමාරුයි. බාබරාගෙන් අහල බලමු.” ඔකතගාවා කීවා ය.

“මුං විලේ හිටපු දියර සතු නං, මිනේන් වැස්ස වහින කොට, මිනේන් දියර පාරවල් දිගේ ගොඩට එන්න ඇති. අපේ යානාවෙ පිට බිත්තිය, ආහාරයක් විදියට උන් අඳුනගන්න ඇත්තේ අහම්බෙන් වෙන්න ඇති.” පණිවුඩ හුවමාරු යන්ත්‍රය තුළින් හොනෙකර්ගේ හඬ ඇසිණි.

“එහෙම නං, මේ වගේ එවුන් විලේ තව ඉන්න පුළුවන්. සමහරවිට වැස්සෙ ම ගොඩට එනව වෙන්නත් පුළුවන්.” සෙර්ගෙයි කීවේ ය. .

“අපි විල වටේ හොඳ ‘සර්වි’ එකක් දාල බලමු, නෙවිරිල්!” ගුමා යානයේ සිටි මැකොල්ස් යෝජනා කළේ ය.

සෙර්ගේයි එකඟ විය. වායුපායාන දෙක ම විල වටා රවුම් ගසමින්, තවත් යෝධ ඇමිබාවන් ඇත්දැයි සොයා බැලුවේ ය. පැය භාගයක් පමණ සෙවූවත්, හමු වූයේ, විල් ඉවුරේ අනෙක් පැත්තේ බඩගාමින් සිටි, කුඩා ප්‍රමාණයේ සතෙකු පමණි. ඒ සමග ම ගැමා යානාවෙන් නිකුත් වූ ලේසර් දහරාවක්, නිර්දය ලෙස උෘ විනාශ කළේ ය.

“විලේ, ඇමිබාවෝ ලොකු රංචුවක් නැතුව ඇති. නැත්තං, මීට වඩා සත්තු අපිට හම්බවෙන්න ඕන.” හොනෙකර්ගේ අදහස විය. යානා දෙකේ නියමුවෝ දෙදෙනා ද, ඊට එකඟ වූහ.

“කොහොම උනත්, සැරින් සැරේ ඇවිල්ල බැලුවොත්, කෝකටත් හොඳයි! සෙන් කීවේ ය.

අභ්‍යවකාශගාමීන් දසදෙනා ම නියමු මැදිරියට රැස්වී සිටියහ. ඔවුන් මුහුණ දී සිටි අවස්ථාව බරපතල එකක් විය.

“ඉතින් මොකක්ද ඔය දෙන්නගෙ අදහස?” සෙර්ගේයි, යානයේ නඩත්තු ඉංජිනේරුවන් දෙදෙනා ඇමතුවේ ය. “අපට මේක ‘රෙපෙයාර්’ කරගන්න විදියක් ඇත්තෙ ම නැද්ද?”

මැකොල්ස් හා ස්වෙත්ලානා දෙදෙන සිය හිස් බිමට නැඹුරු කරගෙන සිටියහ. ඉතිරි අටදෙන ඔවුන්ගේ පිළිතුරු බලාපොරොත්තු වූහ.

අවසානයේ දී මැකොල්ස් හිස එසවී ය.

“පොඩ් පඵද්දක් නං හදාගන්න තිබුණා. ඒත් සමහර නැන්වල වර්ග අඩි ගණන් විනාශ වෙලා. අපිට කොහොමවත් මේක රෙපෙයාර් කරගන්න බැහැ” ඔහු පැවසුවේ බිඳුණු හඩිනි.

“ඒ කියන්නෙ, ටීටා එක ආයෙත් අභ්‍යවකාශ ගතකරන්න බැහැ!” සෙර්ගේයි, මැකොල්ස් වෙත බලාපොරොත්තු සුන් වූ බැල්මක් හෙළුවේ ය.

“ඔව් ! අපි පිළිගන්න කැමති උනත්, නැතත් ඇත්ත තත්වය ඒකයි.” ඇමරිකානුවා පැවසී ය.

“දෙයියනේ ! ඒ කියන්නෙ අපි දැන් ටයිටැන්වල හිරකාරයෝ කියන එක ද?” කොලින්ස් ඇසුවේ කම්පනයෙන් යුතුව ය.

“ඔව්! අපිව බේරගන්න ඇස්ටර් මධ්‍යස්ථානයකින් යානයක් එනතුරු!” රුසියානුවා පිළිතුරු දුන්නේ ය.

“දැන් පිටත් වුණත්, ඒ හරියෙ ඉඳල මෙහේට යානයක් එනකොට, මාස පහක් විතර යාවි.” සෙන් පැවසී ය.

“එතකල් අපි කොහොම ද ජීවත් වෙන්නෙ?” මෙස්නර්: ඇසුවා ය.

“ඒක තමයි වැදගත් ම ප්‍රශ්නය.” ජලේම් කීවේ ය.

“අපේ කෑමයි, වතුරයි, ඔක්සිජනයි මාසෙකින් විතර ඉවර වෙව්.”

“මාස පහකට සෑහෙන කෑමයි, වතුරයි, ඔක්සිජනයි ඔලුවට උඩින් රවුම් ගහඳ්දි, අපට වෙලා තියෙන්නෙ මාසෙකින් මැරෙන්න.” යයි, ටයිටෑන් මත දී හෙලූ, දීර්ඝතම සුසුම පිට කළේ ය.

ටයිටෑන් වෙත පැමිණි අභ්‍යවකාශගාමීන්ට, ආපසු ඇස්ටර් මධ්‍යස්ථානයකට යාම සඳහා, සාමාන්‍යයෙන් ගතවන කාලය මාස පහක් පමණ විය. එම කාලය සඳහා අවශ්‍ය, කෑම, ජලය හා ඔක්සිජන් සැපයීමේ මධ්‍යස්ථානය තුළ තිබිණි. එහෙත්, ටීටා යානය අභ්‍යවකාශ ගතකිරීමට නොහැකි තත්වයක් ඇති වී තිබුණු නිසා, ටයිටෑන් වායුගෝලයට ඉහළින් අභ්‍යවකාශයේ කක්ෂගතව තිබූ, සැපයීමේ මධ්‍යස්ථානය වෙත යාමට ඔවුන්ට නොහැකි විය. එසේ ම, මධ්‍යස්ථානයේ තාප පරිවාරක ආවරණයක් නොතිබුණු බැවින්, එයට ද, ටයිටෑන් මතුපිට වෙත පැමිණීමට හැකියාවක් නොතිබිණි. මාස පහකට පමණ සෑහෙන, ආහාර, ජලය හා ඔක්සිජන් සංචිතයක් තමන්ට. ඉහළින් කක්ෂගතව තිබුණත්, ඔවුන්ට එයින් කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් ගත නොහැකි විය.

සෙර්ගෙයි , සිය කණ්ඩායම මුහුණපා ඇති බරපතළ තත්වය පිළිබඳව විස්තර කර, සෙනසුරුට ආසන්නව තිබුණු ඇස්ටර් - 2 හා 3 මධ්‍යස්ථානවලට ගුවන් විදුලි පණිවුඩ යැව්වේ ය. ටීටා යානය නැවත අභ්‍යවකාශගත කළ නොහැකි බවත්, සිය කණ්ඩායම ගලවාගැනීම සඳහා, හැකි ඉක්මනින් යානාවක් එවනු ඇතැයි බලාපොරොත්තුවන බවත්, ඒවායේ විශේෂයෙන් සඳහන් විය.

ටීටා යානය නැවත අභ්‍යවකාශගත කිරීමට නොහැකි තත්වයකට පත්වී ඇති බව අසා, ඉමහත් කම්පනයකට පත් වූ බව, ඇස්ටර් මධ්‍යස්ථානවලින් ලැබුණු පිළිතුරු පණිවුඩවලින් කියවිණි. අභ්‍යවකාශගාමීන් ගලවාගැනීම සඳහා, යානාවක් එවීමට ඉක්මනින් ම කටයුතු කරන බවත්, එතෙක් කණ්ඩායමේ ජීවිත රැකගැනීම සඳහා, අවශ්‍ය සියලු ම පියවර ගන්නා ලෙසත්, මධ්‍යස්ථානවලින් වැඩිදුරටත් දැනුම් දී තිබිණි.

ටයිටෑන් ජීවයෙන් සපිරුණු ලොවක් බව සත්‍යයක් විය. එහෙත්, එහි වූ විශාල විල්වල දියර හෝ වනාන්තරවල වූ යෝධ හතු, පෘථිවි මිනිස්සුන්ගේ ප්‍රයෝජනයට ගත නොහැකි විය. මන්ද යත්, ඒ විල දියර ජලය නොවුණා සේ ම, ඒ යෝධ හතු ද, ජලීය ජීවයක් නොවීම යි. ටයිටෑන්

මත වූ මිනෙත් දියරය හා මිනෙත් මූලික වී තැනුණු මිනෙත් ජීවය, පෘථිවියෙන් පැමිණි, ජලය පානය කළ, ජලය මුල් වී තැනුණු, ජලජ ජීවීන්ට දැඩි ලෙස විෂ සහිත විය.

ජීව පරිණාමයේ අන්ත දෙකක් වූ, මේ අවස්ථා දෙකෙහි නොගැලපීම, අනපේක්ෂිත හදිසි අනතුරකින් ටයිටැන් මත අතරමං වූ අභ්‍යවකාශගාමීන්ගේ, බරපතළ අවාසනාවක් විය.

“අපි කැමයි, වතුරයි මෙහෙන් භෝයාගන්න ඕන! නැත්නම් මැරෙන්න ලැස්තිවෙන්න ඕන.” සෙර්ගේයි හිස අත ගසාගෙන පැවසී ය.

“වතුර භෝයාගන්නොත් ප්‍රශ්න සම්පූර්ණයෙන් ම වගේ විසඳෙනව.” භොනෙකර් කීවා ය.

“ඒ කොහොම ද?” මෙස්නර් ඇසුවා ය.

“මූලින් ම වතුර ප්‍රශ්න විසඳෙනව. ජලය විච්ඡේදනය කරල අපට ඔක්සිජන් ලබාගන්න පුළුවන්. ඒකෙන් ඔක්සිජන් ප්‍රශ්නය විසඳෙනවා.”

“එනකොට කැම?” ජලාස්ථික් ඉංජිනේරුවරිය හරස් කැපුවා ය.

“වතුර තියෙනව නං, අපට ටයිටැන් පස්වලම ජලීය ආහාර වගා කරගන්න පුළුවන් වෙව්.” ජර්මානු ජීව විද්‍යාඥවරිය කීවා ය.

“ඇත්තට ම දුමින්ද පුළුවන් වෙව් ද?” සෙර්ගේයි නව පණක් ලද්දෙකු සේ, හිස ඔසවා, භූ විද්‍යාඥයා දෙස බැලුවේ ය.

“බැරිවෙන එකක් නෑ. මේ පස්වල සංයුතිය අපි දැනටමත් සොයාගෙනයි තියෙන්නෙ. විෂ රසායනික සංයෝග අයින් කරල, අඩු රසායනික සංයෝග පිටින් ඇතුල් කරන්න වෙව්.” තරුණයා කීවේ ය.

“ටයිටැන්වල, ක්ලෝරීටර් බාගයක් විතර යටට ගියා ම තියෙන්නෙ, යෝධ අයිස් ඉල්ලමක්. එහෙම තියෙද්දි, අපි ඇයි මේ තරම් බය වෙන්නෙ?” ජලෙම් වේගයෙන් ඇසුවේ ය.

“ඒක කවුරුත් දන්නව. ඒව ලබාගන්න විදියක් නැති එකයි, මෙතන තියෙන ප්‍රශ්නය..” මැකොල්ස් සන්සුන් ලෙස පැවසී ය.

“කිසි ම ප්‍රශ්නයක් නෑ. අපි දැන් ම පටන්ගන්න ඕන. අපි කොහොම හරි, මේක භාරන්න ඕන.” ඉංග්‍රීසි ජාතිකයා කීවේ ය.

“ඒක කරන්න බැරි වැඩක්. අපට උපකරණ නෑ! ක්ලෝරීටර් බාගයක් පොළොව යටට භාරනව කියන එක හිතන්නත් අමාරුයි.” සෙර්ගේයි බිඳුණු හඬින් පැවසී ය.

අතොරක් නැතිව ඇදහැළුණු මිනෙත් වැස්ස පායා පරිසරය ශාන්ත වී තිබිණි.

භූ විද්‍යාත්මක උපකරණයක් ක්‍රියාත්මක කරමින් සිටි ගුරුසිංහ, එමගින් ටයිටැන් භූමිය තුළට රේඩියෝ තරංග නිකුත් කරමින් සිටියේ ය. පහළින් වූ ඝන අයිස් නිධිය, කෙතරම් ගැඹුරකින් පිහිටා ඇත් දැයි, උපකරණය තුළින් යැවුණු රේඩියෝ තරංගවලින් සොයාගත හැකි විය.

“කිය ද ගණන ?” උපකරණයේ කුඩා දර්ශක තිරය වෙත එබෙමින් මැකාල්ස් විමසී ය.

“මීටර් 533 යි.” ගුරුසිංහ කීවේ ය.

අනතුරුව, ඔකතගාවා අත වූ ඉලෙක්ට්‍රොනික් සටහන් තබනය වෙත, ඇමරිකානුවාගේ නෙත් යොමු විය. මේ ඔවුන් පරීක්ෂා කළ අටවන ස්ථානයයි. මීට පෙර සොයා බැලූ ස්ථානවල අයිස් නිධිය දක්වා වූ ගැඹුර එහි සටහන්ව තිබිණි. ඒ සියලුම අගයයන් මීටර් 450 ත් 550 ත් අතර විය.

“වැඩි වෙනසක් නෑ. මේ කොයිවත් එක වගේ ගණන්.” හේ දුර්මුඛව පැවසී ය.

“මේ විදියට මේ ප්‍රශ්න විසඳන්න බෑ.” උපකරණය අතහැර නැගී සිටි භූ විද්‍යාඥයා පැවසී ය. ඔහුගේ කතාවට අනෙක් අයගේ අවධානය එකවර ම යොමු විය. “පොළොවේ භූ විෂමතාවය අපට වාසි වෙන විදියට තියෙන තැනක් භෞයාගන්න ඕන අපි.” හේ යළිත් කීවේ ය.

“ඒ කිව්වේ දුමින්ද ? තව ටිකක් පැහැදිලි කරන්න ඒක!” සෙර්ගේයි ඉල්ලා සිටියේ ය.

“අපි මෙහෙම හිතමු.” ලාංකිකයා කතාව ඇරඹී ය. “පෘථිවියත් එක්ක ටයිටැන් සන්සන්දනය කළොත්, මේ අයිස් තට්ටුව පෘථිවියේ ගල් තට්ටුවට සමානයයි.”

“ඔව් ! ඒක හරි.” මැකොල්ස් එකඟ විය. නැවතත් භූ විද්‍යාඥයා දොඩමළු වූයේ ය.

“පෘථිවියේ කඳු කියල කියන්නෙ මොනව ද ? යට තියෙන පාෂාණ තට්ටුව ඉහළට නෙරල ආපු තැන්. ඒ වගේ ම සාගර කියන්නෙ මොනව ද? පාෂාණ තට්ටුව පහළින් පිහිටපු තැන්. ටයිටැන්වල අයිස් නිධිය පිහිටීමත් මේ වගේ වෙන්ත පුළුවන්.”

“ඉතින් අයිස් නිධිය උස් පහත් උනාට, හයිඩ්‍රෝකාබන් තට්ටුවේ වෙනසක් නැත්නම්, මොකද කරන්නෙ?” මෙස්නර් ඇසුවා ය.

“අපිට ඒක එහෙමමයි කියන්න බෑ. භෞයල බලන්න ඕන. සමහරවිට ඒ වගේ තැනකදි අපට වාසියක් වෙන්න පුළුවන්.”

“දුමින්ද කියන එක හරි. අපි හොයල බලන්න ඕන.” සෙර්ගේයි තීරණය කළේ ය.

“ඔව් ! ඒක ඇත්ත. කරන්න තියෙන එක ම දේ ඒක. සමහරවිට මීට වඩා ලේසියෙන් අයිස් නිධියට කිට්ටුවෙන්න පුළුවන් තැනක්, එතකොට අපට අහුවෙන්න පුළුවන්.” ඔකතගාලා කීවා ය.

“අපිට තව මාසෙකට විතර වතුර තියෙනව නේ. කොහොමත් එකපාරට ම හදිස්සි වෙන්න ඕන නෑ!” සෙන් කීවේ ය.

අවරපෙතිවල ගිගුම් හඬින් වායුගෝලය කම්පනය කරමින් හා දීප්තිමත් විදුලි පහන්වලින් භාත්පස ආලෝකවත් කරමින්, ටීටා යානය ටයිට්නස් අභස හරහා ගමන් කළේ ය. කළු දියර විල්තෙරින් ඉවත් කරගත්, ප්ලාස්ටික් නිෂ්පාදන යන්ත්‍ර සියල්ල, නැවත එයට පටවා තිබිණි. ඒ වනවිට වඩා වැදගත් අවශ්‍යතාවය බවට පත්වී තිබුණු, අයිස් නිධිය වෙත ළඟාවීමේ පහසු ම මග සෙවීම මේ ගමනේ අරමුණ විය.

වර්ග කිලෝමීටර ගණනාවක් පුරා පැතිර තිබුණු, යෝධ හතුවනාන්තරයට ඉහළින් ගමන් කළ යානාව, විශාල කළු දියර විලක් මතින් ගමන් කරමින් තිබිණි. ටීටා ඔබ්බෙන් වූයේ උස් කඳු පන්තියකි. යානය ඒ දෙසට සම්පවත් ම ගුරුසිංහ නියමුවා ඇමතී ය.

“නෙට්ටල්, අපි මේ කඳු මුදුන්වල ඉඳල, අයිස් ‘ලේයර්’ එකට තියෙන දුර මනිමු. මට හිතෙනව, මෙතන අපිට වාසියක් තියෙනව කියල.”

“අදහස නං හොඳයි. ඒත් කොහොම ද කඳු මුදුන්වලට යන්නේ ? ටීටා එක කඳු උඩට පාත් කරන්නත් බෑ. අපේ ‘එයා ක්‍රාෆ්ට්’ දෙකට කඳු නගින්නත් බෑ!” සෙර්ගේයි සිනාසුණේ ය.

ලාංකිකයා හිස කසන්නට විය.

“දුමින්ද ! මට පුළුවන් ටීටා එක කඳු මුදුනකට හරි කෙලින්, අහසෙ නවත්තගෙන ඉන්න. පුළුවන් නං ‘ලිෆ්ට්’ එකේ එල්ලීල මුදුනට පැනපං!” මැකොල්ස් සිනාසුණේ ය.

එය ඉතා අපහසු මෙන්ම, බැරෑරුම් හා භයානක කටයුත්තක් විය. ගුරුසිංහ මදක් කල්පනා කළේ ය.

“ලිෆ්ට් එකේ එල්ලීල බිමට පතින්න පුළුවන් වෙව් කියල හිතන්න අමාරුයි. මට හරියට කඹේකුත් ඕන වෙව්. අපි වැඩේ අල්ලල දාමු. මම ඒ තරම් විරයෙක් නෙවෙයි.” අනතුරුව හේ සිනාසුණේ ය.

“නෑ ! වැඩේ අල්ලල දාන්න ඕන නෑ. මේකෙන් ප්‍රයෝජනයක් වෙනව නං, මම ලැස්තියි පතින්න. මට කියල දීපං, උඹේ ඔය ‘ගැජට්’

එකෙන්, පොළොවට රේඩියෝ වේව්' යවන විදිය." ජලෙම් පැවසුවේ, ඔවුන් පුද්ගලයාට පත් කරවමිනි.

සෙර්ගෙයි, රූපවාහිනී දුරේක්ෂවල උපකාරයෙන්, කඳු මුදුන්වල පිහිටීම සියුම් ලෙස පිරික්සමින්, ටීටා යානය හැසිරවිය යුතු ආකාරය පිළිබඳව, මැකොල්ස්ට උපදෙස් දෙමින් සිටියේ ය. ඇමරිකානුවා ඉතා දක්ෂ ලෙස, යානය කඳු මුදුනක් වෙත පහත් කරන්නට විය.

හෙලිකොප්ටරයකට සමාන ලෙස ක්‍රියාකාරී වූ ටීටා යානාව, සියුම් ලෙස හසුරුවමින්, මෙවැනි කටයුත්තක් කිරීම සඳහා අවැසි වූ නිපුණත්වය, මැකොල්ස් සතු විය.

අවශ්‍ය දැනුම ගුරුසිංහගෙන් ලබාගෙන, අවශ්‍ය උපකරණද සහිතව, සම්පූර්ණ ආරක්ෂක ඇඳුමෙන් සැරසුණු, තරුණ, ඉංග්‍රීසි ජාතික වෛද්‍යවරයා, පිටවන දොරට සම්බන්ධ වායුරෝධක, ආරක්ෂක කුටිය තුළ විය.

පාද හකුලාගෙන සිටි ටීටා යානාව, කඳු මුදුනට මීටර හයක් පමණ ඉහළින්, අහසේ නතරව තිබිණි.

ඊට වඩා එය පහත් කිරීමට, නියමුවා කැමති වූයේ නැත. අනතුරුව යානයේ ඉදිරි දොර හැරී, අභ්‍යවකාශගාමී ඇලන් ජලෙම් රැගත් වීදුලි සෝපානය, පිටතට පැමිණියේ ය. ඉන් පසු එය පහළට ඇදී එන්නට විය.

සෝපානය උපරිමය තෙක් පහත් වී තිබුණු නමුත්, තවත් මීටර තුනක් ජලෙම්ට ඉතිරිව තිබිණි.

“ඉයුජින්, තව මීටර් දෙකක් විතර පහත් කරන්න. පොළොවට තව දුර තියෙනව. “ජලෙම්, සිය හිස් ආවරණය තුළ වූ පණිවුඩ හුවමාරු පද්ධතියෙන්, නියමුවා ඇමති ය.

“ලිෆ්ට එක බිම වදිව් ද?” මැකොල්ස් අදි මදි කළේ ය.

“නෑ මනුස්සයෝ ! බය වෙන්න එපා.”

මැකොල්ස්, තවත් මීටර එකහමාරක් පහත් කළේ ය.

“තව පුළුවන්. තව මීටරයක් පහත් කරන්න.” ජලෙම් ඉල්ලා සිටියේ ය.

එහෙත්, මැකොල්ස් පහත් කළේ, මීටර භාගයක් පමණි. මිතුරාගේ බසට අවනතවනවා වෙනුවට, ඔහු යානයට ආදරය කළේ ය.

ඉවසීමේ සීමාව ඉක්මවා ගොස් සිටි එල්ලෙම්, සෝපානයෙන් බිමට පැන්නේ ය. අවසාන මීටරය ඔහු ලබා ගත්තේ එසේ ය. එතරම් ඉඩ කඩක්

නොතිබුණු, සමතලා නොවූ කඳු මුදුනින් පහළට නොවැටී බේරීමට, ක්‍රීඩාශීලී තරුණයෙක් වූ හේ සමත් විය.

ගුරුසිංහගේ උපකල්පනය නිවැරදි විය. කඳු මුදුනේ සිට අයිස් නිධියට ඇති දුර, ප්ලේමි වාර්තා කර තිබුණේ මීටර 352 ක් වශයෙනි.

“මිනේන් වැහිවලට හේදිල ගිහිං, කඳු මුදුන්වල හයිචෝකාබන් තට්ටුවේ සනකම අඩුවෙලා ඇති.” භූ විද්‍යාඥයා පැහැදිලි කළේ ය.

“එහෙම නං චිල් පතුල්වල, කිලෝමීටර් බාගෙකටත් වඩා සනකම හයිචෝකාබන් තට්ටුවක් ඇති.” සෙන් කීව්වේ ය.

“ඒ කොහොම ද ?” ස්වෙත්ලානා ඇසුවා ය.

“ඇයි, හේදිල ඇවිත් ගොඩවෙල.” ඉන්දියානුවා පැවසුවේ මිතුරන් හිනස්සවමිනි.

“හිනාවෙන්න එපා. ඇත්ත තත්වය ඒක වෙන්න පුළුවන්.” ගුරුසිංහ කීවේ ය.

තවත් කඳු මුදුනකට යානය පහන් කර, පරීක්ෂා කළයුතු බව, සියල්ලන්ගේම, අදහස විය. ප්ලේමි ඒ සඳහා ද කැමැත්ත පළකළ බැවින්, සෝපානය ඉහළට ගෙන, ඊළඟ කඳු මුදුන වෙත ටීටා යානය ගමන් කළේ ය.

එහි මුදුනේ සිට අයිස් නිධියට තිබුණු දුර මීටර 345 ක් විය.

“දුමින්ද හරි!” සෙර්ගෙයි සිනාසෙමින් ඔහුට අතට අත දුන්තේ ය. “ඒත් වැඩක් නෑ.....”

“ඇයි ඒ ?” හොනෙකර් ඇසුවා ය.

“මීටර් 345 ක් උනත්, අපිට ලොකු දුරක්. අපට, ඒ තරම්වත් භාරන්ත බෑ ”හේ බිඳුණු හඩින් පැවසී ය.

“මේක මෙතනින් ඉවර නෑ. අපි තව භොයන්ත ඕන.” ලාංකිකයා කීවේ ය. “භොයාගෙන ගියොත්, මීට වඩා ළඟින් අයිස් නිධිය පිහිටපු තැනක්, අපිට අහුවේවි.”

“මටත් ආව අදහසක් ” ඔකතගාවා කීවා ය.

“මේක ඉලෙක්ට්‍රොනික් ප්‍රශ්නයක් නෙවි. ඒත් කියමු බලන්න” මැකොල්ස් සිනාසුණේ ය.

“අපි හිතමු මෙහෙම. කාලයක් තිස්සේ ගලන, මිනේන් ගංගාවක් ගැන.” ජපන් යුවතිය විස්තර කළා ය.

“ඉතිං ”

“ඒ වගේ ගහක හයිඩ්‍රෝකාබන් තට්ටුව සෑහෙන හේදිල ගිහිල්ල තියෙන්න පුළුවන්.”

“එහෙම උනත්, ගලන ගහක් නං මොකද කරන්නෙ.? අපට මිනේන් වතුරෙ කිමිදෙන්න වෙව්!” මෙස්නර් සිනාසුණා ය.

“මිමිගෙ කතාව හරි. ඒ වගේ ම ත්‍රිජට් කියාපු එකත් හරි. මිනේන් වතුර නං, අපට කිසි දෙයක් කරගන්න බැරි වෙව්.” ගුරුසිංහ කීවේ ය.

ආරක්‍ෂක ඇඳුමෙන් මිදුනු ජලෙමිං, මේ මොහොතේ දී සිනාසෙමින් ඔවුනට එක් විය.

“කොහොමද ! මගේ මහන්සියෙන් වැඩක් උනා ද, දුමින්ද ?” හේ ලාංකිකයා විචාළේ ය.

“මේ ! ඔක්කොටම ඉසෙල්ල එකක් කියල ඉදපං!” කොලින්ස් සිනාසෙමින් හරස් කැපුවා ය.

“මොකක් ද ජෙනි ?” ඉංග්‍රීසි ජාතිකයා විමසුවේ ය.

“උඹ, දුමින්දගෙ මෙමින් එක, හරියට “ඔපරේට්” කළා ද?”

ඇගේ කතාවට සියල්ලෝම හඬනගා සිනාසෙන්නට වූහ. ජලෙමිං සිනාසෙමින්, කළු ඇමරිකානු තරුණිය වෙත පැන්නේ, ඇයට පහරක් ගැසීමට ය.

ඒ වනවිට, ඔවුන් කිලෝමීටර පනහක් පමණ ඉදිරියට ගොස් තිබිණි.

“දුමින්ද, මේ බලන්න ! යෝධ මිනේන් විලක්.” මෙස්නර් කෑගැසුවා ය.

“අපි දැකපු හුඟක් ඒව යෝධ ඒව මිසක්, පොඩ් ඒව නෙව් නෙ” ලාංකිකයා සිනාසුණේ ය.

“මේ, දැකපු ඒවයිත් ලොකු ම එක. එහා පැත්තෙ ඉවුර පේන්නෙත් නෑ!” ග්‍රීක තරුණිය යළිත් කීවා ය.

භූ විද්‍යාඥයා කවුළුව වෙත ගොස්, පරීක්ෂා කළේ ය. යානය ඒ වන විටත්, විල මතින් ගමන් කරමින් තිබිණි.

“මොනව ! මේක විලක් නෙවෙයි වගේ.!” ඔහුට එකවර ම කියවිණි.

“විලක් නෙවෙයි ? එහෙනං මොකක් ද?” සෙන් කුතුහලයෙන් විමසී ය.

“ඉවුර අයිනෙ රැළත් සෑහෙන්න වැඩියි. මේක මිනේන් සාගරයක් වගෙයි.” සේ පැහැදිලි කළේ ය.

“කෝ බලන්න..” සෙර්ගේයි ද අළුත් උනන්දුවකින් යුතුව, සුවිශාල මිනේන් ජලාශය පරීක්ෂා කළේ ය. “ඔව් ! ඔව් !!

මේක සාගරයක් තමයි.” කලබලයෙන් පැවසූ ඔහු, සිය සභායක නියමුවා වෙත හැරුණේ ය.

“ඉයුජින් ! ඔප් එක හරවන්න. මේක උඩින් ගිහිල්ල කරදරයක් උනොත්, සේරම ඉවරයි.”

ටීටා යානය, මිනේන් සමුද්‍රයේ වෙරළ තීරය ඔස්සේ, ගමන් කරන්නට විය. විශාල රැළි නැගෙන, කළු පැහැති දියර තලාව, යානයේ ආලෝකය වැටී, රිදී පැහැති පැල්ලම් සහිතව දිලිසුණේ ය. වෙරළට මඳක් දුරින්, තැනින් තැන, විවිධ පැහැගත් හතුවලින් පිරුණු, කුඩා වනාන්තර පෙනිණි.

“ආහ් ! අන්න ගහක්!” ස්වෙත්ලානා කැගැසුවා ය. වෙරළ ඔස්සේ කිලෝමීටර කිහිපයක් ගමන් කළ ඔවුන්, ළඟා වී තිබුණේ, විශාල මිනේන් ගංගාවක් මුහුදට වැටෙන, ගං මෝයක් වෙත ය.

“නෙවිරිල්!” ගුරුසිංහ නියමුවා ඇමතී ය.

රුසියානුවා ප්‍රශ්නාර්ථයෙන් යුතුව භූ විද්‍යාඥයා වෙත හැරුණේ ය.

“අපි මේ මෝයෙන් හැරීල, ගහ දිගේ ඉහළට යමු!”

“ගිහින් ”

“එහෙම ගියොත්, වෙනස් භූ විෂමතා කලාප අනුවෙනව. සමහරවිට, අපට වාන්ස් එකක් තියෙන්න පුළුවන්” ලාංකිකයා පැහැදිලි කළේ ය.

සෙර්ගේයි එකඟ විය. ටීටා යානය හැරවූ මැකොල්ස්, එය උඩු ගං බලා පදවන්නට විය.

“දුමින්ද, අපේ ගහවල් වගේ නෙවී. මේ ඉවුරු සැහෙන්න උසයි නේද?” සෙන් ඇසුවේ ය.

“මි... ඔව්! බුරුල් හයිඩ්‍රොකාබන් තට්ටුව කාලයක් තිස්සේ හේදිල ගිහින්, ගහ ගැඹුරු වෙලා, ඉවුරු උස් වෙන්න ඇති.” භූ විද්‍යාඥයා පිළිතුරු දුන්නේ ය.

“එහෙනං මම හිතපු දේ හරි. ගහ පතුලේ ඉඳන්, අයිස් ලේස්යර් එකට දුර, හුඟාක් අඩු ඇති.” ඔකතඟාවා කීවා ය.

“මම කිව්වේ නැතො ජපනි වැරදියි කියල. කිමිදෙන්න අමාරු එකයි, මෙතන තියෙන ප්‍රශ්නය: ගුරුසිංහ හඬ බාල කර පවසා හිනැහුණේ ය.

“එහෙනං මොකට ද බිංකුණ්ඩො, මේ ගහ දිගේ යමු කියල කිව්වේ ?” තරුණිය ව්‍යාජ කෝපයක් මවාගෙන ඇසුවා ය.

“ජපනිට තේරෙන්නෙ නෑ. මේක ඉලෙක්ට්‍රොනික් ප්‍රශ්නයක් නෙමේ. භූ විද්‍යාත්මක එකක්.” සෙන් පහත් හඬින් පවසා සිනාසුණේ ය.

“තාපසය කලබල වෙන්න එපා. මං ඔහේට කිව්වේ නැහැ!” ඔහි හිස ගස්සා ඉන්දියානුවාට රැවා ය.

ගුරුසිංහ සිනාසෙමින්, ගවේෂණ විදුලි පහන් අවශ්‍ය දිශාවන්ට යොමු කරමින්, භූමිය පරීක්ෂා කරන්නට විය.

“නෙවිල් අර බලන්න!” හදිසියේ ම, ඔහු සතුටින් කැගැසුවේය. ප්‍රධාන නියමුවා කුතුහලයෙන් කවුළුව වෙත එබුණේ ය. භූ විද්‍යාඥයා පෙන්වූ දෙය දැකගැනීමට සියල්ලන්ටම හදිසි වී තිබිණි.

“අර...! අර බලන්න..!”

“අර උස කන්ද ගැන ද, දුමින්ද කියන්නේ ?”

“ඔව් ! ඔව් !! ඒක තමයි.”

“එක පැත්තක තද බෑවුමක් නං, තියෙනව. මොකක්ද ඒක අමුත්ත ?” රුසියානුවා විමසී ය.

“ඒ තද බෑවුම තමා, අපට වැදගත්. මෙහේ කඳුවල, ඔය වගේ ඒව, හරි අඩුයි.”

“ඉතිං ?”

“මේ විදියේ තද බෑවුමක් ඇති වෙන්නේ, ලොකු පාෂාණයක් නිසා. කිසි ම සැකයක් නැ. අයිස් පාෂාණය නිසා.”

“හොඳයි අපි බලමු.” පැවසූ ප්‍රධානියා, යානය ඒ දෙසට ගෙනයන ලෙස, දෙවැනියාට අණ කළේ ය.

ඔවුහු ඉක්මනින් ම කන්ද වෙත ළඟා වූහ. ගවේෂණ විදුලි පහන් මගින්, අඳුරු කඳුගැටය, සියුම් ලෙස පරීක්ෂා කෙරෙන්නට විය.

“වෙනසක් නැ! හැම තැනම තියෙන්නේ හයිඩ්‍රොක්සාබන් තටුව තමයි” මෙස්නර් කීවා ය.

“ඒක හරි. ඒත් මං හිතන්නේ, බෑවුම වැඩි පැත්තේ හයිඩ්‍රොක්සාබන් තටුවේ ගතකම, හුඟාක් අඩු වෙන්න ඕන.” ලාංකිකයා පැවසුවේ ය.

“ඒත් මේක අමාරු වැඩක්. අපි කොහොම ද බෑවුමට ළං වෙන්නේ ? ළං වුණත් කෙනෙකුට බහින්න අමාරුයි.” මැකොල්ස් කීවේ ය.

“බෑ කියල බැහැ. කොහොම හරි බෑවුමට බැහැල බලන්න ඕන” ගුරුසිංහ තදින් ම කීවේ ය.

“හරි ! පුළුවන් විදියකින් ඡිප් එක ළං කරන්න. මම කොහොම හරි බහිනව.” ජලෙම් ස්ථිරව ම පැවසී ය.

මැකොල්ස්, කඳු බෑවුම අසලින්, යානාව පදවන්නට විය. සෙර්ගේයි, රූපවාහිනී දුරේක්ෂයෙන් මතුපිට සියුම් ලෙස පිරික්සමින්, සුදුසු තැනක්

සොයන්නට විය. අවසානයේ දී, තරමක, නොගැඹුරු අගලක්, ඔහුට හමු විය. යානය ඒ කෙලින් පහත් කරවන ලදී.

විදුලි සෝ පානයෙහි එල්ලී, පරිස්සමින් බිමට පැනගත් ජලෙම්, සිය වාර්තාව ඉදිරිපත් කළේ ය. එතැන සිට, තිරස් අතට, අයිස් නිධියට දුර, මීටර 103 ක් විය.

සියල්ලෝම ප්‍රීතියට පත් වූහ. ඔවුහු භූ විද්‍යාඥයා පසසන්නට වූහ..

“මැරුණු ම අරන් තියාගන්න වටින මොළයක් ”කොලින්ස් විනිච් කළා ය.

“ඒත් දුමින්දට නං, සන්නේසයක් නෑ වගේ..!”සෙන් පැවසුවේ ය.

“ඔව්, ඇත්ත ! මම බලාපොරොත්තු වුණේ මීටත් වඩා අඩු දුරක්.” හේ බිඳුණු හඬින් පැවසී ය.

“කොහොමත්, මීටර් 103 ක උමගක් කපන එක, ලේසි නැහැ. අපි තව ටිකක් හොයමු.” සෙර්ගේයි තීරණය කළේ ය.

නැවතත් ටීටා යානය උඩු ගං බලා දිවෙන්නට විය.

“අර බලන්න..! හරි ලස්සනයි..! අනේ හරි ම ලස්සනයි..!”ඉදිරි කවුළුව අසල සිටි කොලින්ස් එකවර ම කැගැසුවා ය.

“ලස්සන කොල්ලෙක්වත් දැක්කද ජෙනි ?” ජලෙම් සිනාසෙන්නට විය.

“කොල්ලෙක් නෙවෙයි බං..! ලස්සන දිය ඇල්ලක්!” ඕ යළිත් කැගැසුවා ය. සියල්ලන්ම පෙරලාගෙන භූ විද්‍යාඥයා කවුළුව වෙත ගියේ ය.

“ඔහ් ! හැබෑ නේන්නං!” එකවර ම ඔහුට කියවිණි. ඒ සමග ම දැඩි සතුටක් ඔහුගේ වතෙහි රහඳෙන්නට විය. ඔහු සැණෙකින් ප්‍රධාන නියමුවා වෙත හැරුණේ ය.

“ඇයි දුමින්ද මොකද?” තරුණයාගේ වතෙහි වූ අසාමාන්‍ය සතුට නිසා, රුසියානුවා කුතුහලයට පත් විය.

“මගේ වැඩ කොටස ඉවරයි නෙවිලි!” .

“ඒ කොහොම ද?”

“මම අයිස් හොයාගත්තා. අපි පොළොව භාරන්න ඕන නැහැ..!”

සියල්ලන්ගේ ම මුහුණු කුතුහලයෙන් පිරිණි. දිය ඇල්ල ඔවුනට අමතක විය.

“අයිස් හොයාගත්ත ? කොහේ ද තියෙන්නෙ?” ජලෙම්. නොඉවසිලිමත් විය.

භූ විද්‍යාඥයා සියල්ල පැහැදිලි කළේ ය.

“දිය ඇල්ලක් හැදෙන්නේ, දිය පාරක් හරහට හිටින, ලොකු පාෂාණයක් නිසා.”

“ඔව් ඒක හරි!” හොනෙකර් කීවා ය.

“එහෙමනං, දැං අපට අයිස් තියෙනවා. මේ දිය ඇල්ල පහළට වැටෙන්නේ, ගහෙන් මතු වුණු, යෝධ, අයිස් පාෂාණයක් උඩින් ”හේ සිනාසෙමින් පැවසුවේ ය.

සියල්ලෝම එය පිළිගත්හ. නිධානයක් සොයමින් සිටි සොර මුළුකට, එය තිබෙන බව දැනුණු සඳ ඇතිවන සතුට, ඔවුන්ගේ මුහුණුවල විය.

ඇල්ල කෙලින් පැමිණි ටීටා යානය සෙමෙන් පහත් වන්නට විය. ගවේෂණ ආලෝක හා රූපවාහිනී දුරේක්‍ෂ මගින්, ‘කළු දියර ඇල්ල’ සියුම් ලෙස පිරික්සමින් අයිස් පාෂාණය දැකගැනීමට, සියල්ලෝම වැයම් කළහ.

“මේ වතුර කළු පාට නිසා, කිසි ම දෙයක් පැහැදිලි නෑ ! අයිස් තියෙනව කියල අපි කොහොම ද හරියට ම දැනගන්නේ ? මෙස්නර් ඇසුවා ය.

“කිසි ම සැකයක් නෑ. ටයිටැන්වල වෙන පාෂාණ වර්ග නැති නිසා, වතුරට යටින් තියෙන්නේ අයිස් පර්වතයක්..!” ගුරුසිංහ ස්ථීරව ම පැවසී ය.

“හොඳයි එහෙමමයි කියමු. අපි කොහොම ද මේ අයිස් කඩා ගන්නේ. ?” ඔකතගාවා ඇසුවා ය.

“ඒක ඇලව්ටයි, ඉයුජින්ටයි බාරයි. ප්‍රශ්නය භූ විද්‍යාත්මක පැත්ත දැන් ඉවරයි.” ලාංකිකයා සිනාසුණේ ය.

“මේක හුඟක් ම විශාල ඇල්ලක් නෙවී. වතුර මට්ටම මීටරයකට වඩා නැතුව ඇති.” සෙන් කීවේ ය.

“ඒ උනාට සැඩ පාර හරි සැරයි. මෙතනට බහින්න තියා, හිතන්නවත් බැරි විදියයි පේනේ.” හොනෙකර් කීවා ය.

5

පුරෝගාමියෝ

අප්පාකාශගාමීහු, නියමු මැදිරිය තුළ, සිය රාත්‍රී ආහාරය ගනිමින් සිටියහ. කවුළු අසල දිගහරින ලද, කුඩා මේස තුනක් වටා, කණ්ඩායම් තුනක් වන සේ, ඔවුනට අසුන් පැනවී තිබිණි.

ප්‍රධාන නඩත්තු ඉංජිනේරු මැකොල්ස්, විහිළු තහළුවෙන් සිටි පිරිසට, නිහඬ වන ලෙස සංඥා කළේ ය. අනතුරුව, ඔහුගේ දෙවැනියා වූ ස්වෙත්ලානා, කපාව ආරම්භ කළා ය.

“මං හිතනවා, ඊයෙ අපි කියපු ප්‍රශ්න ගැන, හැමෝම දැන් කල්පනා කරල ඇති, කියල. මේක ටිකක් බැරෑරුම් වැඩක්. වේගයෙන් ගලන කළු දියර ඇල්ලක් යට තියෙන පර්වතයකින්, අයිස් කඩාගන්න එක ලේසි නැහැ. අපි කැමතියි, හැමෝගෙම අදහස් දැනගෙන, පහසු ම විදියට මේක කරන්න.” රුසියානු ඉංජිනේරුවරිය පැහැදිලි කළා ය. සියල්ලගේම මුහුණුවලට කල්පනාකාරී බවක් ආරූඪ විය. නිහඬතාවය බිඳහෙලමින්, යළිත් ස්වෙත්ලානා කතා කළා ය.

“ඔව් ! කියන්න බලන්න, එක එක්කෙනා, තම තමුන්ගේ අදහස්!” .

“අපි, ගහ ඉහළ පටු තැනකින් බැම්මක් හදල, දිය ඇල්ලෙ වතුර හින්දමු. ටීටා පස්සෙ පුළුවන් අයිස් කඩාගන්න.”

හොනෙකර් ඇගේ අදහස පැවසුවා ය.

“ක්‍රමය නං හොඳයි.” ස්වෙත්ලානා කීවා ය. “ඒත් අපි කොහොම ද බැම්මක් හදන්නෙ ? ගලන ගහක් හරස්කරල, එහෙම දෙයක් කරන එක ලේසි නැ. එකපාරට ම පස් ගොඩක් ගේන්න ක්‍රමයක් අපට නැහැ. පස් ටික ටික ගෙනල්ල දාල ඒක කරන්න අමාරුයි.”

“ඇල්ලට ඉහළින්, ගහ පටු ඉවුරු උස තැනක, ඉවුරු දෙක ම එකපාර පුපුරවන්න පුළුවන් නං, දෙපැත්තෙ පස් කඩා වැටිල ඉබේට ම ගහ හරස් වෙව්.” විශ්වනාත් සෙන් පැවසී ය.

“ඒ අදහසත් බොහෝ ම හොඳයි. ඒත් විශ්ව, අපි ළඟ පුපුරන ද්‍රව්‍ය නැ. ඒ වගේ ම, ඒ ක්‍රමය නිසා සම්පූර්ණයෙන් ම බැම්මක් හැදේව් කියල ස්ථිරව ම කියන්නත් බෑ. අනික, බැම්මක් හදාගත්තත්, අපිට වැඩකරන්න

ලැබෙන්නේ, ඒක උතුරුල පිටාර යන තුරු විතරයි. සුළු කාලයක් ඇතුළත, අයිස් කඩල අයිත් කරගන්න වෙව්.” රුසියානු තරුණිය කීවා ය.

“ඇල්ලට ඉහළින් ඉවුර කපල, ගහ වෙන පැත්තකට හරවන්න පුළුවන්. ගහ දිගේ තව ඉහළට ගියොත්, සමහරවිට ඒකට හොඳ තැනක් හොයාගන්න පුළුවන් වෙව්.” ජපන් ඉලෙක්ට්‍රොනික් ඉංජිනේරුවරිය කීවා ය.

“හොඳ අදහසක් මිනි. ඒත්, අපට ලොකු කාණුවක් කපන්න වෙව්. ඒකට සැහෙන කාලයකුත් යාවි. ඒ වගේ ම කාණුව අග කෙළවරේ ඉඳන් කපල, අන්තිමේදි ඒක ගහට සම්බන්ධ කරන්නයි වෙන්නේ. ඒක ටිකක් හයානකයි. වතුරපාර එකපාරට ම, වේගයෙන් ආවොත්, යන්ත්‍ර නැතුව වැඩ කරන අපිට, ඒකට මූණ දෙන්න අමාරු වෙව්.” නඩත්තු ඉංජිනේරුවරිය කීවා ය.

“අපි ගහ දිගේ ඉහළට ම යමු, ඒක පටන්ගන්න තැන හොයාගෙන. ඒ හරියෙදි ගහ පුංචියි. අපට එහේදි, වැඩි අමාරුවක් නැතුව, ගහ වෙන පැත්තකට හරවන්න පුළුවන් වෙව්.” මෙස්නර් කීවා ය.

ස්වෙත්ලානා සිනාසුණා ය.

“බ්‍රිජට්, ඔයාට අමතක වුණා ද, අතු ගංඟාවලුත් තියෙන්න පුළුවන් බව ? එහේදි අපට එක ගහක් නෙව්, ගහවල් විශාල ගණනක් හරවන්න වෙව්. ඒ ක්‍රමය ප්‍රායෝගික නෑ!”.

“සමහරවිට, අපි ටික දවසක් බලා හිටියොත්, දිය ඇල්ල වතුර මට්ටම අඩුවෙන්න පුළුවන්. ඒ මොකද, කාලගුණය හැමදාම එකවගේ නැති නිසා.” කොලින්ස් කීවා ය.

“අපි කොච්චර කාලයක් බලා ඉන්නද, ජෙනී.? වැඩි ම පුළුවන් මාසයයි. ඒ අතරෙදි මිනේන් වැස්සක් ආවොත්, අපි තවත් අමාරුවේ.. අනික, ගහේ ඉහළට වැස්සත්, වතුර වැඩි වෙන්න ඒ හොඳට ම ඇති.” ස්වෙත්ලානා සිනාසුනා ය.

“දිය ඇල්ල වැටෙන්නේ අයිස් පර්වතයක් උඩින් නිසා, ඒ හරියෙදි පොළොව මතු පිට ඉඳල අයිස් තට්ටුවට දුර, හුඟාක් අඩු වෙන්න ඕන. එහෙම තැනක් හොයල, ගං ඉවුර හැරුවොත්, අයිස් ගන්න පුළුවන් වෙව්.” ගුරුසිංහ කීවේ ය.

“හරියන්නේ නෑ! ඇල්ල දෙපැත්තෙ ඉවුරු සැහෙන්න උසයි. අනික, ඉවුර භාරනකොට, ගහෙන් මිනේන් දියර උනන්න ගනිව්. ඒක අපට විශාල කරදරයක් වෙව්.” රුසියානු තරුණිය පැවසුවා ය.

“ටීටා එකේ ‘ලිස්ට’ එකේ, ‘කේබල්’ එකක් ගැට ගහල, අනිත් කෙළවර ඉණේ බැඳගත්තොත්, මට පුළුවන් වේව් ඇල්ලට බහින්න. චතුර පාරට ගහගෙන යන්න නොදී, මාව නවත්තගන්න පුළුවන් නං, මං කොහොම හරි අයිස් කඩනව.” ජලෙමිං පැවසුවේ ය.

“ඔයාව ගහගෙන නොගියත්, චතුර පාරේ වේගය නිසා, කඩන අයිස් ගහගෙන යන්න පුළුවන්. චිනිවිද නොපෙනෙන නිසා, මීතේන් චතුරේ වැඩ කරනඑක කොහොමත් ලේසි නෑ. අනික, මේ වගේ භයානක වැඩකට යොමු කරල, අපේ දොස්තර කෙනෙක්ගේ ජීවිතය නැති වුණොත්, ඒක දරන්න බැරි පාඩුවක්.”

අවසානයට ඉතිරිව සිටියේ සෙර්ගේයි පමණි. ස්වෙත්ලානාගේ සිනා පිරි වත, ඔහු දෙසට යොමු වී, නැවතිණි.

“මේ යානාවේ ප්‍රධානිය හැටියට, මට විශේෂ බලතල තියෙනව. ඒ නිසා, දැන් ම මේ ප්‍රශ්නය ගැන අදහස් දක්වන එක, මම ප්‍රතිකේෂ්ප කරනව.” හේ සිනාසෙන්නට විය.

“ඒක කපටිකමක්. තමුන්ගේ අදහස හැල්ලුවෙන නිසා, හිතාමතා ම කරන දෙයක්.” කොලින්ස් සිනාසෙන්නට විය.

“ඒ වගේ ම, නායකයෙක් හැටියට, වගකීම් පැහැර හැරීමක්!” මෙස්නර් සිනාසෙමින්, මීට මෙලවූ අතින් මේසයට ගැසුවා ය.

“බලතල අයුතු විදියට පාවිච්චිකරීමක්.” හොනෙකර් ව්‍යාජ කෝපයකින් කැගැසුවා ය.

“හොඳයි, අපි මෙහෙම කියමු. ප්‍රශ්නයකදී, අවසාන තීරණය ගැනීමේ බලය තියෙන්නේ, මට. ඒ නිසා, ඇලවකයි, ඉයුජිනුයි දෙන්නගේ අදහසුත් කිව්වට පස්සෙ, මගේ අදහස කියන්න අයිතියක් තියෙනවා මට.” රුසියානුවා සිනාසුණේ ය.

“නීති හදල තියෙන්නේත් ලොක්කගේ වාසියට.” සෙත් සිනාසෙන්නට විය.

“එහෙනං, මේ පාරත් බේරුණා කියල හිතාගන්න බොස්.” ජලෙමිං සියල්ලන්ම හිනැස්සුවේ ය.

රාත්‍රී ආහාරයෙන් පසු, යානයේ ප්‍රධාන නඩත්තු ඉංජිනේරු මැකොල්ස්, දියර ඇල්ලෙන් අයිස් ලබාගැනීම පිළිබඳව, ඔවුන්ගේ සැලසුම ඉදිරිපත් කරන්නට විය.

“මේ තියෙන ගැමා එකෙන් ගිහිල්ල ගත්තු ‘එක්ස් - ඊ’ පොටෝ එකක්” ඇමරිකානුවා, දියර ඇල්ලට ඉහළින් සිට ගත් එක්ස් -ඊ

ජායාරූපයක්, සගයින්ට පෙන්වීය. “මේකෙ හැටියට, අයිස් පාෂාණයෙ මේ පැත්ත පළලයි. මේ පැත්ත පටුයි.”

සියල්ලෝම නිහඬව ඔහුට කන් දී සිටියහ.

“අපි මේ පටු පැත්තෙන් පාෂාණය කපල, තරමක කාණුවක් හැදුවොත්, ඒ පැත්තෙන් වතුර වැඩිපුර බහීවි.”

“පොඩ්ඩක් ඉන්න ! දැන් කොහොම ද, පාෂාණය කපන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ?” කොලින්ස් ඇසුවා ය.

“ඇයි, ටීටා එකේ තියෙන, ලොකු, ලේසර් තුවක්කු ? අපට ඒව පාවිච්චි කරන්න පුළුවන්.” ස්වෙත්ලානා පිළිතුරු දුන්නා ය.

“අපි කාණුව ටික ටික විශාල කරල, සේරම වතුර ඒ පැත්තෙන් බහින්න සලස්වනවා.” මැකොල්ස් විස්තර කළේ ය.

“හරි ! මට තේරෙනව. එතකොට අනිත් පැත්තෙන්, බබා වගේ අයිස් කුට්ටිය මතු වෙනව, නේද ?” හොනෙකර් ප්‍රිතියෙන් ඇසුවා ය.

“ඔව් ! ඇත්තට ම එහෙම වෙච්චි කියල, අපි ස්ථිරව ම බලාපොරොත්තු වෙනව.” මැකොල්ස් දෙසුම නිම කළේ ය.

“මට හරි ම සන්තෝසයි. වැඩේ ඉක්මනට වගේ ම, ලේසියෙන් ම කරගන්න පුළුවන්, හොඳ ම ක්‍රමය තමයි, ඒක.” සෙර්ගේයි සිය අනුමැතිය හා සතුට පළ කරමින්, ඉංජිනේරු යුවලට අතට අත දුන්නේ ය.

“හරි ම හොඳ අදහසක්. ඒත් පොඩ් ප්‍රශ්නයක් අහන්න තියෙනව.” ජ්ලෙම් හිනැහුණේ ය.

“ඕන දෙයක් අහන්න” ස්වෙත්ලානා කීවා ය.

“මේ අදහස ඔයාගෙ ද, නැත්තං ඉයුජින්ගෙ ද ?”

“අපි දෙන්නාගෙ ම.” ඕ පැවසුවා ය. මැකොල්ස් ද එය ස්ථිර කරමින් හිස වැනුවේය.

“ඒක ටිකක් සැක සහිතයි. දෙන්නෙකුට කොහොමවත් එක ම අදහස එන්න බැහැ!” මෙස්නර් සිනාසුණා ය.

“ඇයි බැරි? අපි දෙන්නාගෙ ම ඩියුටිය එකයි.” ස්වෙත්ලානාගේ පිළිතුර විය.

“ඩියුටිය එක උනත්, ඔඵ දෙක වෙනස්.” හොනෙකර් හිනැහෙමින් හරස් කැපුවා ය.

“දෙන්නෙක් එකට සම්බන්ධවෙලා වැඩක් කරන කොට, ඔඵ දෙකේ ම අරමුණ. එකයි.” රුසියානු යුවතිය ද මෙල්ල නොවූවා ය.

“අරමුණ කොහොම උනත්, ලොකු සම්බන්ධයක් තියෙන බව නං ජේන්නව.” කොලින්ස් සිනාසුණා ය.

“අයථා සම්බන්ධයක්!” ජලෙම් කැගැසුවේ ය.

උප නියමු මැකොල්ස්, දියර ඇල්ලට ඉහළින්, ටීටා යානය පදවමින් සිටියේ ය.

යානයේ පතුලෙහි, දෙපස වූ කුඩා, රවුම් දොරවල් දෙකක් විවරව, උවමනා අතකට හැරවිය හැකි, විශාල ප්‍රමාණයේ, ලෙසර් තුවක්කු දෙකක් පිටතට පැමිණ තිබිණි. පරිගණක මගින් ක්‍රියා කළ මේ තුවක්කු, භාරව සිටියේ විශ්වනාත් සෙන් ය.

රූපවාහිනී දුරේක්‍ෂයෙන් පහත බලමින් සිටි සෙර්ගේයි, වරින් වර සගයින්ට අවශ්‍ය උපදෙස් ලබාදුන්නේ ය.

“ඉයුජින්, ‘ෂිප්’ එක තව ටිකක් පහත් කරන්න පුළුවන් ද ?” හේ විමසී ය.

“තව මීටරයක් පුළුවන්.” ඇමරිකානුවා ක්‍රියාත්මක වෙමින්, පිළිතුරු දුන්නේ ය.

අනතුරුව යානයේ පතුලේ සිට දියර ඇල්ලට ඇති උස මීටර තුනක් ලෙස පරිගණක මගින් පෙන්වුම් කෙරිණි.

“තුවක්කු දෙකෙන් කැපෙන්නෙ, කාණුවෙ දෙපැත්තෙ බිත්ති දෙකක් විතර නෙ. අයිස් කුට්ටිය පතුලෙන් ගැලවෙන කොහොම ද?” හොනෙකාර්, අසල සිටි ස්වේත්ලානාගෙන් ඇසුවා ය.

“අපි කපන්නෙ ‘V’ අකුරෙ හැඩේ කාණුවක්. දෙපැත්තෙ කැපුම් යාඩුණු ගමන්, කෙළින් ම අයිස් කුට්ටිය ගැලවෙනව.” රුසියානු ඉංජිනේරුවරිය කීවා ය.

“නෙවිරිල්, කාණුවෙ ගැඹුර කොහොම ද?” සෙන් විමසී ය.

“පළවෙනි සැරේ, මීටර් දෙකක් ගැඹුරට කපල බලමු.” නියමුවාගේ අදහස විය.

විශාල දියර ඇල්ල තුළ පිහිටි අයිස් පර්වතයට ඉහළින් වූ, දියර කඳෙහි සාමාන්‍ය උස මීටරයක් පමණ වන බව, ගුවන් විදුලි තරංග යැවීමෙන්, සොයා ගත හැකි විය. ඒ අනුව ඉන්දීය පරිගණක ඉංජිනේරුවා, තුවක්කුවල ලේසර් ධාරාවන් මීටර හයක් දුර ගමන් කිරීමෙන් පසු එකතු වන ලෙස, ඒවායේ ආනතිය සැකසී ය.

“හරි ! මම ලැස්තියි.” අවසානයේ දී හේ පැවසී ය.

“මම සිග්නල් එක දෙනතුරු ඉන්න.” ඔහුට පැවසූ සයි, සිය දෙවැනියා වෙත හැරුණේ ය.

“ඉයුජින්, වේගය හුඟාක් අඩු කරල, ඇල්ලට හරියට ම මීටර් තුනක් උඩින්, එක ම රේඛාවක් දිගේ, නවත්තන්න කියන තුරු, මිස් එක ඉස්සරහට, පස්සට ගෙනියන්න”

“හරි ! ඔන්න මම පටන් ගත්තා!” පැවසූ මැකොල්ස් ප්‍රධානියාගේ නියමයට අනුකූලව, සියුම් ලෙස යානය පදවන්නට විය. මැකොල්ස් යානය පදවන ආකාරය, නියාමක පරිගණකය මගින් පරීක්ෂා කළ සෙර්ගේයි, තිරස් හා සිරස් දිශාවන් ඔස්සේ, එහි ගමන් මගෙහි වෙනස ඉතා අඩු බව, සැකහැර දැන ගත්තේ ය. අනතුරුව, ඉන්දියානුවා වෙත හැරුණේ ය.

“විශ්වා, ලැස්ති වෙන්න.”

ඉන්දියානුවාගේ සුරත, පරිගණකයේ යතුරු පුවරුව වෙත ගමන් කළේ ය.

ඇල්ලේ සිට පසුපසට ආ යානාව, ඇල්ල පසුකර මීටර දහයක් පමණ ගොස් නැවතී, අනතුරුව ඉදිරියට ගමන් කිරීම ඇරඹිණි.

“හරි ! පටන් ගත්හ.” සෙර්ගේයි සංඥාව දුන්නේ ය. පරිගණකයේ වූ ස්විචය සැණෙකින් ක්‍රියාත්මක විය.

යානයේ පතුලෙන් ඉවතට පැමිණ තිබූ, විශාල, ලේසර් තුවක්කු දෙකෙන්, ප්‍රබල ලේසර් දහරාවන් දෙකක්, නොනවත්වා ම නිකුත් වන්නට විය.

පාෂාණය කපාගෙන, ඇල්ලට ඉහළින් ඉදිරියට ගිය යානය, දෙවන වරටත් පාෂාණය කපමින් පසුපසට ගමන් කර, ඇල්ලේ සීමාවෙන් ඉවත් වෙද්දී, සෙර්ගේයිගේ හඬ යළිත් ඇසිණි.

“නවත්තන්න විශ්ව ! දැං ඇති!

“ආහ් ! අන්න ! අන්න !!” රූපවාහිනී දුරේක්ෂය අසල සිටියේ එකවර ම කැගසමින් යමක් පෙන්වූහ. කළු දියර ඇල්ල තුළින්, ත්‍රිකෝණාකාර මුහුණතක් ඇති, විශාල, සුදු පැහැති ස්ථටිකයක් සෙමෙන් ඉවතට එමින් තිබිණි.

“දෙවියනේ අයිස්...!” ඔවුනට කැගැසිණි.

ඇදහැලෙන දියර ඇල්ලේ ප්‍රබල තෙරපුමට හසුවී, සෙමෙන් ඉදිරියට තල්ලු වූ, සුදු පැහැති, විශාල අයිස් ස්ථටිකය, එකවර ම ඇල්ලෙන් පහළට

පෙරළිණි. ඒ සමග ම, අළුතින් තැනුණු කාණුව තුළින් ඇදී ආ, විශාල කළු දියර කඳක්, ඇල්ල පරයමින් වෙගයෙන් ඉදිරියට විදින්නට විය.

“අපිට ඒ කුටිය ගන්න බැරි ද ?” විශාල අයිස් කුටිය පහළට වැටෙන අයුරු බලාසිටි, ඔකතගාවා ඇසුවා ය.

“බැහැ ! ඇල්ල පාමුල හුඟාක් ගැඹුරුයි. ඒ වගේ ම සැඩ පාරක් වැඩියි. අනික, බරෙන් වැඩි නිසා, ඒක ගිලෙන්න ඇති.” ගුරුසිංහ කීවේ ය.

“කාණුව කැපුවට, එව්වර වෙනසක් උනේ නැහැ වගේ.

අයිස් පර්වතය තාමත් හැංගිල” ජලේම් පැවසී ය.

“තව ම වැඩේ පටන් ගන්නා විතරයි. අයිස් මතු වෙන තුරු ම, අපි කාණුව විශාල කරනව.” ස්වේත්ලානා පිළිතුරු දුන්නා ය.

යානය තවත් මීටරයක් දිය ඇල්ලට පහත් කර, නැවත ලේසර් දහරා නිකුත් කිරීමෙන්, වම්පස බිත්තියෙන් විශාල අයිස් තීරුවක් කපා, කාණුවේ V හැඩය ගැඹුරින් හා පළලින් වැඩි කිරීමට, ඔවුහු සමත් වූහ. එවර ද අයිස් පර්වතය මතු නොවූ මුත්, ඇල්ලේ දියර මට්ටම පැහැදිලිව ම පහත් කිරීමට හා කාණුවෙන් විදින දියර කඳ වැඩි කිරීමට, ඔවුනට හැකි විය.

“තව මීටරයක් පහත් කරල, අපි අනිත් බිත්තියත් කපමු.!” පැවසූ සෙර්ගේයි, ඒ සඳහා පිරිස මෙහෙය විය.

තෙවන වර, කාණුවේ V හැඩය තව දුරටත් විශාල වී, සුවිශාල දියර කඳක් එයින් නිකුත් වන්නට වූ මුත්, එවර ද . අයිස් පර්වතය මතු වූයේ නැත.

“හරියන්නෙ නෑ. V හැඩේ නිසා කාණුවේ පතුල හීනියි. ඒක අපට විශාල පාඩුවක්. ඕන කරන දියර ප්‍රමාණය බස්ස ගන්න, මේක තව හුඟාක් ගැඹුරු කරන්න වෙව්.” සුළු ගණනය කිරීමක් කර බැලූ, සෙර්ගේයි පැවසී ය.

“කාණුව ඕනවට වඩා ගැඹුරු කරන එකත්, තේරුමක් නැහැ තෙවරිල් ! ඒ වෙනුවට, වෙන ක්‍රමයක් ගැන අදහසක් තියෙනව අපි ලහ මැකොල්ස් පැවසී ය.

“මොකක් ද ඒ ?” රුසියානුවා විමසී ය.

“ලේසර් පවර් එක වැඩි කරල, අපි අයිස් දිය කරමු. ඒ විදියට කළොත්, අපට පුළුවන් වෙව්, කාණුවේ පතුල විශාල කර ගන්න.” හේ පැවසී ය.

“නියම අදහස!” සතුටින් එය අනුමත කළ ප්‍රධානියා, ඉන්දියානුවාට කිසියම් උපදෙසක් දුන්නේ ය. අනතුරුව, ප්‍රබලතාවය වැඩිකර නිකුත්

කරනු ලැබූ ලේසර් දහරා මගින්, අයිස් පර්වතයේ කැපු කාණුවේ පතුල දියවෙන්නට විය.

ක්‍රමයෙන් කාණුවේ ‘V’ හැඩය, U’ හැඩයක් බවට පරිවර්තනය වෙද්දී, ඇල්ල තුළින් ඉදිරියට විදින දියර කඳ මහත් වීමත්, ඇල්ලේ දියර මට්ටම පහත බැසීමත්, එකවර සිදු වන්නට විය.

“ආ අන්න ! අන්න !!” දියර ඇල්ල දෙස බලා සිටි කිහිපදෙනෙක්, එකවර ම සතුටින් කැගසන්නට වූහ. එය, ඔවුන් මෙනෙක් වෙලා බලාපොරොත්තුව සිටි, අනුස්මරණීය නිමේෂය විය. ඇල්ලේ එක් අංශයකින්, සුදු පැහැති අයිස් පර්වතය සෙමෙන් මතු වෙමින් තිබිණි. අයිස් දියකිරීමෙන් කාණුව විශාල කළ ඔවුනට, පර්වතය සම්පූර්ණයෙන් මතුකරගත හැකි විය. සියලු දෙනාගේ ම මුහුණුවල, ජීවිතය පිළිබඳ බලාපොරොත්තු දැල්වී තිබිණි. එකිනෙකා වැළඳ ගනිමින් සුභපැතුම් විසිර යද්දී, මැකොල්ස්, ඉවුරක් මත වූ ආරක්ෂිත ස්ථානයක් වෙත, යානය ගෙන ගියේ ය.

ගැමා වායුපායනය, අයිස් පර්වතය මතට සෙමෙන් පහත් විය. විවර වූ දොරෙන් පළමුව පිටතට පැමිණියේ, ඇලන් ජ්ලෙම් ය .

“බලාගෙන බහින්න. ගල උඩ ලිස්සනව.” හෝ අනෙක් අයට දැනුම් දුන්නේ ය. පරිස්සමින් පිටතට පැමිණි සෙර්ගේයි, මැකොල්ස්, සෙන් හා ගුරුසිංහ ඊළඟ මොහොතේ ඔහුට එක් වූහ.

“පිටින් තුනී හයිඩ්‍රෝකාබන් තට්ටුවක් තැවරිල තිබුණට, මේ පිරිසිදු අයිස්!” තමා අත වූ උපකරණයක් මගින්, පර්වතයෙන් කුඩා සාම්පලයක් ලබා ගෙන පරීක්ෂා කළ, භූ විද්‍යාඥයා පැවසී ය.

“එක එක තැන්වලින්, සාම්පල් තුන හතරක් අරගන්න දුමින්ද. අපි ලැබී එකට ගිහින්, හරියට ම ටෙස්ට් කරල බලමු.” සෙර්ගේයි උපදෙස් දුන්නේ ය.

“දැන් කොහොමද කරන්න හිතාගෙන ඉන්නේ.? අයිස් කුට්ටි කඩල අරගෙන ගිහින් දියකර ගන්නව ද ? නැත්නම් මෙතනදි ම දියකරල, කෙලින් ම වතුර විදියට පොම්ප කරගන්නව ද ?” සෙන් ප්‍රශ්නයක් නැගුවේ ය.

“ටීටා එක ඇතුළේ සැහෙන රස්නයක් තියෙනව. අයිස් කුට්ටි අරගෙන ගිහින්, ඇතුළේ නිකං. කියල තිබුණත්, ඒ හොඳට ම ඇති දිය වෙන්න. මෙතනදි ම දිය කරන්න, බලශක්තිය නාස්ති කරන එකේ තේරුමක් නැහැ.” කොලින්ස් පිළිතුරු දුන්නේ ය.

ඇල්ලට පහළින්, ගංගාවේ වම් ඉවුරෙහි, සියලු ම ප්ලාස්ටික් නිෂ්පාදන යන්ත්‍ර සවි කර තිබිණි. දියර ඇල්ල පාමුළ වූ ස්වභාවික තටාකයෙහි කළු දියරයෙන්, නිස්සාරණය කරගත් හයිඩ්‍රොකාබන් මගින්, ප්ලාස්ටික් නිෂ්පාදනය සාර්ථක ලෙස ආරම්භ වී තිබුණේ ය.

රිං -ලේඩ් නැවතුම්පොළ ඉදිකිරීම සඳහා අවශ්‍ය වූ, විශාල, ප්ලාස්ටික් ගඩොල් එකින් , එක යන්ත්‍ර අසල ගොඩගැසෙමින් තිබිණි. ආරක්ෂක ඇඳුමෙන් සැරසුණු, ශ්‍රීක, ප්ලාස්ටික් ඉංජිනේරුවරිය, කඩිසර ලෙස එහා මෙහා යමින්, යන්ත්‍රවල නිෂ්පාදනය පරීක්ෂා කරමින් සිටියා ය. ඇ අසලට කඩිනමින් පැමිණියේ එවැනි ම ඇඳුමින් සැරසුණු තවත් දෙදෙනෙකි.

“බ්‍රිජට්, අපට 2-2 සයිස් එකෙන් ගඩොල් තුනක් ඕන” ගුරුසිංහ කීවේ ය.

“තාම යන්නෙ 2-4. මේකෙන් පනහක් ගියා ම තමයි, ආයිත් 2-2 ‘ප්‍රෝග්‍රැම්’ කරල තියෙන්නෙ.” ඇ හිස ඔසවා බලමින් කීවා ය.

“ප්‍රෝග්‍රැම් එක වෙනස්කරල හරි දෙන්න. ඉයුජින්ට හදිසියි.” ඔකතගාව ඉල්ලා සිටියා ය.

“එයාට හදිසියි උනාට, මට හදිසියි නෑ. එක විදියකට ප්‍රෝග්‍රැම් කරල, තව විදියකට බඩු ඉල්ලනව.” මෙස්නර් කඩා පැන්නා ය.

“රත්කරල පාස්සනකොට, සමහර ගඩොල් තරක් වෙනව. ඔය ප්‍රෝග්‍රැම් එකේ විදියට ම වැඩ කරල හරියන්නෙ නැහැ.” ජපන් තරුණිය ද කැගැසුවා ය.

“ඇයි, මොකක්ද ප්‍රශ්න?” යන්ත්‍රවල ක්‍රියාකාරිත්වය පරීක්ෂාකරමින් සිටි ස්වෙත්ලානා, ඔවුන් වෙත දිව ආවා ය.

“හරියට කරන්ට එක දීල, ගණනට රත් කරන එක, ඔයාගෙ වැඩක්. මට ජේන්නේ, හරියට හදන ගඩොල්, ඔයාලගේ නොසැලකිල්ල නිසා නරක් වෙනව.” මෙස්නර් යළිත් කැගැසුවා ය.

“2-2 ත් තුනක් ගන්න බැරිද ඇලව් ? අපට හදිසියිසි! ලාංකිකයා, රුසියානු යුවතියට කීවේ ය.

“කරන්ට එක හරියට දෙන හැටි මම දන්නව. ඔයා ඒක මට උගන්නන්න එන්න එපා.” ඔකතගාවා කෝපයෙන් මෙස්නර් වෙත කඩා පැන්නා ය.

“කෙලවරක් තරක් වුණු, 2-4 වගයක් තිබුණ. මුත් දෙන්නට ආසාව යන තුරු ඇරගන්න දීල, අපි යමු. මං ඒව 2-2 ට කපල දෙන්න: ස්වෙත්ලානා සිනාසුණා ය.

ප්‍රධාන නඩත්තු ඉංජිනේරු ඉයුජින් මැකොල්ස්, විශාල කාර්යභාරයකට උර දී සිටියේ ය. යෝජිත, රිං-ලේඩ් අභ්‍යවකාශ මධ්‍යස්ථානයේ, ප්‍රධාන ගොවිපොළවල් තුනෙන් කුඩා ම එක, ටයිටැන් මත දී, ප්ලාස්ටික් වලින් නිමකිරීමයි, ඒ.

මධ්‍යස්ථානයේ මේ කොටස, ටයිටැන් මත ඉදිකිරීම සඳහා, එහි පියස්ස වෙනස් කළ යුතු වූ අතර, ඒ සඳහා මනා කල්පනා ශක්තියක් අවශ්‍ය විය. සෙර්ගේයි හා සෙන් සිය අදහස් ද දක්වමින්, හැකි පමණින් ඔහුට සහාය වූහ. හොනෙකර්, ගොවිපොළේ සැලසුම අතැතිව ඇගේ අවශ්‍යතාවයන් පැහැදිලි කරමින්, උවමනා ආකාරයට එය නිමකර ගැනීම සඳහා කැපවී සිටියා ය.

කළු දියර ඇල්ලට පහළින්, ගං ඉවුරේ, ආරක්ෂිත උස් බිමක, විශාල ප්ලාස්ටික් ගඩොලින් ගොවිපොළ ඉදිවෙමින් තිබිණි. සෘජුකෝනාස්‍රාකාර, දැවැන්ත, ප්ලාස්ටික් කුටියක් වූ එය, මීටර දහසයක් දිග, දහසක් පළල හා හතරක් උස් විය. එසේ ම, මෙහි ඇතුළත ඉඩ, වර්ග මීටර එකසිය හතළිහක් පමණ විය. ටයිටැන් මත සිරකරුවන් බවට පත්ව සිටි, අභ්‍යවකාශගාමීන් දසදෙනාට ආහාර ලබාගැනීම සඳහා, මෙය සාර්ථකව නිමකර ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය විය.

පිරිසේ ශක්තිමත් ම තරුණයා හා තරුණිය වූ, ප්ලෙමිං හා කොලින්ස් දෙදෙනා එකතුව, විශාල ප්ලාස්ටික් ගඩොල් දක්ෂ ලෙස පිරිද්දුහ. ගුරුසිංහ හා ඔකතගාවා එකතුව, ඒවායේ පිරිද්දුම් අතරින් සුවිශේෂ සන්නායක දියරයක් යවා, එතුළින් විදුලිය යැවීමෙන්, ගඩොල් රත්කර ඒවා ඇලවූහ.

කණ්ඩායමේ ගැහැණු, පිරිමි දසදෙනා ම, පෘථිවි දින පහක් තිස්සේ, එකා මෙත්ම මහන්සි වී වැඩ කළේය. අවසන කෘත්‍රීම ගොවිපොළ සඳහා අවශ්‍ය වූ, දැවැන්ත, ප්ලාස්ටික් කුටියේ, පිට බිත්තිවල වැඩ නිම කරගැනීමට හැකි විය.

කුටිය තුළ, පැළෑටි සඳහා අවශ්‍ය සාමාන්‍ය උෂ්ණත්වය පවත්වාගැනීම, අත්‍යවශ්‍ය වූ කරුණක් විය. සෘණ එකසිය හත්තැගණනක් වූ, පරිසරය සමග සසඳන විට, එය සැහෙන තරම් විශාල ප්‍රමාණයක් විය.

ටයිටැන් මත දී භාවිතාකිරීම සඳහා රැගෙන ආ, කුඩා, විද්‍යුත් ජනක යන්ත්‍ර, මෙහි දී ප්‍රයෝජනවත් විය. ඉන්ධනය වශයෙන් මිනේන් සහ රිනේන් දියර මිශ්‍රණයක් යොදා, එය ඔක්සිජන් සමග දහනය කිරීමෙන්, මේ ජනක යන්ත්‍ර ක්‍රියා කරවිය හැකි විය. උවමනා තරම් ලබාගත හැකි වූ, ජලය විශෝජනය කිරීමෙන්, අමතර ඔක්සිජන් සපයාගත හැකි විය. එබැවින් මෙතෙක් ප්ලාස්ටික් නිෂ්පාදන යන්ත්‍රවලට බලශක්තිය සැපයීම සඳහාත්, පරිසරය ආලෝකවත් කිරීම සඳහාත්, සුළු පරිමාණයෙන් භාවිතා වූ මේ විද්‍යුත් ජනක යන්ත්‍ර, විශාල පරිමාණයෙන් භාවිතා කිරීම ඇරඹිණි. ජනක යන්ත්‍ර කිහිපයකින් ලබා ගත් විදුලිය, තාපය බවට හරවාගෙන, කුටිය ඇතුළත උණුසුම් කරන ලදී.

“දැන් ඉතින් මගේ කොටස ඉවරයි.” සතියක් එක දිගට, වෙහෙස නොබලා වැඩ කළ ඇමරිකානු ඉංජිනේරුවා, මූලික වැඩ කටයුතු අවසන් වී තිබුණු, ලා කහ පැහැති, සුවිශාල, ප්ලාස්ටික් කුටිය දෙස බලා සිනාසුණේ ය.

“ඒ කොහොම ද ඉවර වෙන්නේ.? මායි, දුමින්දයි තාම පටන්ගත්තේ නැහැ. අපේ වැඩ කෙරෙන කොට, ඔය දෙන්නට ඕන තරං අමතර වැඩ ඒව්.” ජර්මානු ජීව විද්‍යාඥවරිය, මැකෝල්ස් හා ස්වෙත්ලානා දෙස බලමින් කීවා ය.

“උඹල දෙන්නට කියන තැනකට වදින්නං, මොන සෙල්ලමක් හරි දාල, තණකොළ ටිකක් හරි වචපල්ල. නැත්තං ඉතිං අපි සේරම බඩගින්නේ.” ගුරුසිංහ හා හොනෙකර් දෙස බලමින්, කළු ඇමරිකානු තරුණිය සිනාසුණා ය.

“එහෙනං ඔහේලටත් දෑ තේරෙනව අපේ වටිනාකම, තේද?” හොනෙකර් හඬ නගා සිනාසුණා ය.

ටීටා යානයෙහි රසායනාගාරය තුළ, ටයිටැන් පස් සම්බන්ධ පරීක්ෂණයක යෙදී සිටි, ගුරුසිංහ පසුවූයේ දැහැන් ගත වූවෙකුගේ විලාසයෙනි. කහ පැහැති, පිරිපුන් අහ පසහිත් යුතු, සුන්දර තරුණියක්, සෙමෙන් අඩිය තබමින්, පිටුපසින් ඔහු වෙත ළං වූවා ය.

“හායි ! බිංකුණ්ඩ බරට ම වැඩ වගේ.” හිස නමා එකවර ම කණට කර පැවසූ ඕ, ඔහුගේ අවධානය බිඳ හෙළවා ය.

“කෑව ! ජපනි කෑව !!” ඔහු නොසතුටින් ඇ දෙස බැලුවේ ය.

“බිංකුණ්ඩා පස් කෑවට, අපි කන්නේ නෑ...!”, යි සිනාසුණු ඕ, “තරහවෙන්නෙපා දුමින්ද කරදර කළාට. පාළු හින්දයි මං ආවෙ. මටත්

දෙන්න මොනව හරි කරන්න. ඔයාට ඕන කරන වැඩක්!!” යනුවෙන් පවසා, අහිංසක සිනාවක් පෑවා ය.

“හරි ! එහෙනං මේ මීටර් එකේ ‘රිඩින්ස්’ කම්පියුටර් එකට ‘ෆිඩ්’ කරල, ග්‍රාෆ් එක අඳින්න.” යනුවෙන් ඇයට පැවරූ හේ, අතපසු වූ කාරිය සඳහා නැවතත් දැහැන්ගත විය.

ජපන් යුවතිය ඇයට පැවරූ කොටස නිමකර, ඔහු යළිත් හිස ඔසවන තුරු බලා සිටියා ය. ඔහුගේ සමාගමය කෙතරම් අවශ්‍ය වුවත්, වගකීම වෙනුවෙන් උපරිම ලෙස කැප වී වැඩකරන, මේ ශූර තරුණයාට බාධා කිරීමට, ඔී උත්සාහ නොකළා ය.

එවර ඔහුගේ හිස එසවුණේ, පරිගණක තිරය නැරඹීම සඳහා ය. ඒ දැස් එකවර ම දීප්තිමත් වූ බවත්, දෙතොල සිනාවකින් විකසිත වූ බවත්, ඇයට පෙනිණි.

“ෂාන් ! අපි දිනුවා ජපනි ! අපි දිනුවා!” එකවර ම පැන, ඇගේ දෙවූරින් අල්ලා, තදින් මිරිකාගත් හේ, සතුටින් සිනාසෙන්නට විය.

“ඌයි ! ඉතිං අකාරින්න මාව!” ඔී සිනාසෙමින් ඔහුගේ දැත් සිය දෙවූරින් ඉවත් කළා ය. අනතුරුව, ඔහුගේ සතුට බෙදා ගැනීමේ අපේක්ෂාවෙන්, ප්‍රශ්නාර්ථයක් සහිතව තරුණයා දෙස බැලුවා ය.

“අපි දිනුවා කෙල්ලෙ. දවස් ගානක් ට්‍රයි කරල, අත්තීමේදි මම ක්‍රමය හොයා ගත්තා. ටයිට්න්වල කාබනික පසේ, විෂ රසායනික අයින් කරල, අපේ ගස්වලට හරියන විදියට, මම ඒක හදා ගත්තා.” ඇගේ සුරත මිරිකාගනිමින් හෝ පැවසී ය.

“ෂාන් ! මට හරි ම සන්තෝසයි දුමින්ද!” ඔී සිය දැතින් ම ඔහුගේ සුරත බදා ගත්තා ය. ජීවිතය පිළිබඳ දැක්වෙන බලාපොරොත්තුවල ආලෝකය, ඇගේ දැස්වලින් විහිද යන අයුරු ඔහු දුටුවේ ය. හදිසියේ ම, දොර හැරගෙන මැදිරියට ඇතුළු වූයේ, උපැස් පැළඳී, උසැති තරුණයෙකි. තමා ඉදිරියේ හුන්, තරුණ යුවලගේ ඉරියව්ව දුටු හේ, එකවර ම නැවතිනි.

“ස්... සොරි!” .

“නෑ....!” එන විශ්ව. සතුටුවෙන්න පුළුවන් සුභ ආරංචියක්”ලාංකික තරුණයා පැවසී ය.

“මොකක්ද මිනි ?” හේ සිනාසෙමින්, ඔවුන් වෙත ළං විය.

විෂ හරණය කරන ලද, පස් සාම්පලය ප්‍රධානියාට පෙන්වමින්, භූ විද්‍යාඥයා කතා කළේ ය.

“මේ කාබනික පසේ ඇමෝනියම් සංයෝගත් නියෙන නිසා, ගස් වැඩෙන්න ඕන කරන කාබන්, හයිඩ්‍රජන්, නයිට්‍රජන් තුන ම ලැබෙනව. ඒත් සල්පර්, පොස්පරස් මේ පස්වල නැහැ. ඒක සැහෙන අඩුපාඩුවක්.” හේ පැහැදිලි කළේ ය. .

“මි.... ඒකටත් විසඳුමක් තියෙනව. මම ඒ ගැනත් හිතලයි තියෙන්නෙ.” ජර්මාණු ජීව විද්‍යාඥවරිය, කල්පනාකාරී බවක් ආරූඪ කරගනිමින්, කීවා ය.

“ඒ මොකක්ද?” රුසියානු තරුණයා ඇසුවේ ය.

“යෝධ හතුවල සාම්පල් ටෙස්ට් කරදි, සමහර ඒවයේ සල්ෆර් සංයෝග තියෙන බව ඔප්පු වුණා. හතුවලින් සල්පර් සංයෝග නිස්සාරණය කරගන්න, අපට පුළුවන් වුණොත්, ප්‍රශ්න විසඳනව.” ඕ කීවා ය.

“එතකොට පොස්පරස් ?”

“මි..., අඳුරෙදි සියුම් එළියක් විහිදෙන හතු ජාතියක්, අපි සොයාගන්න, මතක ද ?”

“ඔව් ! ඉති....?”

“ඒ හතුවල පොස්පරස් සංයෝග තියෙනව. අපට ඕනකරන පොස්පරස්, ඒවයින් ගන්න පුළුවන් වෙව්.”

“එහෙනං දැ, ඒ ටික හරි.! හිටවන පැළ වර්ගත්, මේ එක්ක ම ලැස්ති කරගත්ත නං, වැඩේ ඉක්මන්.” සෙර්ගේයි කීවේ ය.

“පැළ? සුළු දෙයක්නෙ. සතියකින් දෙන්න පුළුවන්. අළුත් ම අළුත් එළවළු, පළතුරු, අල ජාති හුඟාක් මේක තියෙනව.” ආරක්ෂිත ආහාර ශීතකරණයක් හරිමින් පැවසූ ජර්මානු තරුණිය, අභ්‍යවකාශ ශාක ආහාර බොහෝ ගණනක් පෙන්වමින්, සිනාසුණා ය.

“කැමට ගෙනාපු දේවලින්, අපි කොහොම ද පැළ හදා ගන්නෙ ?” රුසියානුවා ජීව විද්‍යාඥවරිය දෙස බලමින්, විමතියෙන් නළල රැළි කළේ ය.

“අපට ඕන කරන්නේ මේවයෙ අංකුර පටක විතරයි. දවස් කීපයක් ඇතුළත, පටක රෝපනයෙන් ඕන තරම් පැළ හදාගන්න පුළුවන්.” හොනෙකර් පැහැදිලි කළා ය.

ටයිටැන් මත, දැවැන්ත ප්ලාස්ටික් කුටියක් තුළ, කෘත්‍රීම වායුගෝලයක හා කෘත්‍රීම ආලෝකයේ පිහිටෙන්, පළමු පෘථිවි ගොවිපොළ සාර්ථක ලෙස ආරම්භ වී තිබිණි.

“ඔයා වගේ ම ලොකුවට හැදෙන්න කියල හිතාගෙන, මේ ගෝව පැළ ටික හිටවන්න.” හොනෙකර් සිනාසෙමින් පැළ අහුරක් කොලින්ස්ට දුන්නා ය.

“මේ සයිස් ඒව නං එකක් හැදුනත් මදද. ඒ උනාට පොඩි ප්‍රශ්නයක් තියෙනව.” උස, මහත, පිරිපුන් තරුණිය දෙස බලා පැවසූ ජලේමි, පස සකස්කිරීම නවතා, හිස කසන්නට විය.

“ඔව්!” කියාපං බලන්න ප්‍රශ්නේ?” කළු ඇමරිකානු තරුණිය ව්‍යාජ කෝපයක් මවා ගත්තා ය.

“ගෝවත් මේකි වගේ ම කළු පාට උනොත් තමා නරක” හේ සිනාසුණේ ය.

“ඒ උනත් උඹ නං අහක දාන එකක් නෑ!” ඔ සිනාසෙමින් ප්‍රහාරය ආ පිට කැපුවා ය.

“බාබරා ! කෝ අර අර්තාපල් පැළ ටික?” ඔවුන් වෙත ආ ඉන්දියානුවා විමසී ය.

“ඔහේට මොන අල ද හලෝ...? හිටව ගන්නව පරිප්පු ටිකක් ! වඩේවත් කන්න” කොලින්ස් සිනාසුණා ය.

“පරිප්පු හිටවල, වඩේ හදල කවද කන්න ද? දුමින්ද, අර එහායින් ‘ස්පෙෂල් පාත්තියක් හදනව, කෙලින් ම වඩේ ම හිටවන්න.” ඉන්දියානුවා සිනාසෙමින් ඉවත්ව ගියේ ය.

ගුරුසිංහ, තමා අසලට ආ මිතුරා දෙස, හිස ඔසවා බැලුවේ ය.

“ආ ගෙනාව ද ? හිටවමු එහෙනං!” හේ අත් මුල්ලුව රැගෙන නැගී සිටියේ ය.

“අපි මේ ටික, ජපනිට ම දෙමු හිටවන්න. කහ පාටට, ලස්සන අල බහිව් එතකොට.” සෙන් සිනාසෙමින්, පසෙකින් සිටි ඔකතගාවා දෙස බලා, ඉගි මැරුවේ ය.

“ඇයි, මුරුංග පැල එහෙම තිබුණේ නැද්ද, බාබරා ගාව? ඔය වගේ ම, හීනියට, දිගට කරල් හැදෙන්න හිටවන්න.” ජපන් යුවතිය, ඉන්දියානුවා දෙස බලා, දෙනොල් සපාගෙන හිනැහුණා ය.

සෙර්ගේයි හා මැකොල්ස් දෙදෙනා එක්ව, ප්ලාස්ටික් පුවරුවලින්, කුඩා කොටුවක් සකස් කරමින් සිටියහ. ඒ අසල වූ කුඩා බඳුනක, බල්බයක් දල්වා තබා, බිත්තර තැන්පත් කරමින් සිටියේ මෙස්නර් හා ස්වෙත්ලානා ය.

“අපි මහන්සි උනාට, පැටව් ඒව්ද දන්නෙත් නෑ!” මැකොල්ස් පැවසී ය.

“බය වෙන්න එපා. කෑමට ගෙනාපු ඒව උනාට, මේ බිත්තර හතර සෑහෙන්න පුර් කියලයි, බාබරා කිව්වෙ.” ග්‍රීක යුවතිය පිළිතුරු දුන්නා ය.

“බිත්තර නං පුර් ඇති. රකින දෙන්න තමා පුර් නැත්තෙ.” ඇමරිකානුවා සිනාසුණේ ය.

“ආ.... අපිට කියන්නෙ, අපි කිකිළියො කියල ද හිතේ?” රුසියානු තරුණිය ව්‍යාජ කෝපයක් මවා ගනිමින්, ඇමරිකානුවා දෙස රවා බැලුවා ය.

“රතු කිකිළියි, සුදු කිකිළියි පුර් නැත්තං, කළු කිකිළිට කියල රක්කව ගන්න කියන්න ඇලව්!” ග්‍රීක තරුණිය ඉඟි කරමින් සිනාසුණා ය.

ටයිටැන් ආරක්‍ෂක ඇඳුමෙන් සැරසී සිටි දෙදෙනෙක්, කෘත්‍රීම ගොවිපොළ වෙත පැමිණියහ. පළමුව, ඇතුළුවන ස්ථානයේ වූ වායුරෝධක කුටිය තුළට ගිය ඔවුහු, එහි පිටත දොර වසාගත්හ. ඇතුළත වූ ටයිටැන් වායුව පිටතට පොම්පකිරීමෙන් අනතුරුව, එහි වූ බැක්ටීරියා නාශක දියර ටැංකියෙහි ගිළුණු ඔවුහු, ඉන්පසු කුටිය ගොවිපොළ තුළ වූ වායුවෙන් පිරවූහ. අවසන් ආරක්‍ෂක ඇඳුම් උනා, කුටිය තුළ ම තැන්පත් කළහ.

“මම වතුර ටැංකිය බලන්න යනව. ඔයා, වැඩ ඉවර කරල එහාට එන්න.” තරුණිය කුටියේ ඇතුළත දොර හරිමින් කීවා ය.

“මම ටිකක් පරක්කු වෙච්චි. උදව්වක් ඕන උනොත් කතා කරන්න.” ඇයට පැවසූ තරුණියා ගොවිපොළට ඇතුළු විය.

බුරුල් කලිසමකින් හා කම්පයකින් සැරසී සිටි ජපන් යුවතිය, කෙළවරක වූ කුඩා සෝපානය ඔස්සේ ඉහළ නැග, ටැංකිය වෙත යනු, ගුරුසිංහට පෙනුණේය. ටැංකියට සම්බන්ධ පරිගණකයේ හා අනෙකුත් ඉලෙක්ට්‍රොනික උපකරණවල ක්‍රියාකාරිත්වය, වරින් වර පරීක්ෂකිරීම වැදගත් විය. නැතහොත්, නිසි වේලාවට ස්වයංක්‍රීයව ලැබෙන ජල සැපයුම අඩාල වී, ශාක වියළී යනු ඇත.

පරිගණක මගින් ක්‍රමානුකූලව සැපයෙන, ජලය හා දියර පොහොර ලබමින්, නිරෝගී ලෙස වැඩි එන කොළ හා ගෙඩි එළවළුන්, අල වර්ගත්, සහිත පාත්ති පිරික්සමින්, ලාංකිකයා ඉදිරියට යන්නට විය. සති දෙකත්, තුනත් අතර කාලයක් තුළදී, අස්වැන්න ලබා ගත හැකි වූ මෙම අධිවේගී ශාක, අභ්‍යවකාශ මධ්‍යස්ථාන සඳහා ම නිර්මාණය කරන ලද, සුවිශේෂ

ඒවා විය. නරක් වූ ශාක කොටස් හා පත්‍ර කපා ඉවත් කළ තරුණයා, ඒවා බැගයකට දැමුවේ ය. අනතුරුව, එක් එක් පාත්තිවල තෙත් ගතිය පිරික්සා බැලූ හේ, සැහීමට පත් විය.

කුකුල් කුඩුව වෙත ගිය ඔහු, එහි දොර හැර, කුඩා පැටවුන් තිදෙනා පිටතට ගත්තේ ය. කුකුළු පැටවා සහ කිකිළි පැටවුන් දෙදෙනා දිවයන අයුරු, ඔහු බලා සිටියේ ආශාවෙනි. ඔවුනට නිදහසේ හැසිරෙන්නට ඉඩ හළ හේ, වෙනත් පැත්තකට ගියේ ය.

පැය භාගයකට පමණ පසු, වතුර ටැංකිය වෙත යන සෝපානය නැග ගිය ගුරුසිංහට, එහි මුදුනේ දී ඔකතගාවා හමු විය.

“මිනි ඉවර ද?”

“ඔව් ! දැන් ටිකක් වෙලා...” ඔ සිනාසුණා ය.

“ඇයි ඉතිං පහළට ආවේ නැත්තෙ?”

“මං උඩ ඉඳන්, අපේ පුංචි ගොවිපළේ ලස්සන බැලුව. ‘හැන්ඩ්සම්’ කොල්ලෙක් ඒකෙ වැඩ කරන හැටි එහෙම.” මී දැස් පුංචිකර පවසා සිනාසුණා ය.

“ඇති ! ඇති !! ඔය හඳුන්නෙ මට කියල, ඔයත් ලස්සනයි කියල, කියව ගන්න.” හේ සිනාසෙමින්, ඇගේ මුව අතින් වැසුවේ ය.

“ඉඳා ! ඔයා නොකිව්වට මං දන්නව, මං ලස්සන බව.” ඔහුගේ අත මුවින් ඉවත් කළ ඔ, සිනාසෙන්නට වූවා ය. එහෙත් ඔහුගේ සුරත, ඇගේ සුරතීන් මුදා හැරුණේ නැත.

“ඇත්තට ම ජපනි, උඹ ලස්සනයි.! ඒක, හැම කෙල්ලෙක් ළඟ ම නැති, අමුතු ම, අහිංසක ලස්සනක්.” හේ සිනාසුණේ ය.

“ඒක නෙව් ! බිංකුණ්ඩ නානව ද?” ඔ සිනාසුණා ය.

ගොවිපොළෙහි වූ විශාල වතුර ටැංකිය, ඔවුහු නාන තටාකයක් ලෙස ද භාවිතා කළහ.

“මම අඳින එකක් ගෙනාවෙ නෑ, ජපනි.”

“මං ගෙනාව ඔයාටත් එක්ක. එනව ද?” ඔ ඇසුවාය.

“හා...!”

ඇසුම් ඉවත්කර, ඇය දුන් කෙටි කලිසම හැඳගත් තරුණයා, ටැංකිය තුළට දෙපා දමා, එහි ගැට මත හිඳගෙන, හැරී බැලුවේ ය. තමාට පිටුපා ඇසුම් ගලවන ඇය, ඔහුට පෙනිණි. මේ සුන්දර, ජපන් යුවතියගේ අඩ නග්න සිරුර, මීට පෙර ඔහු දැක තිබුණේ නැත. හේ ආශාවෙන් ඇ දෙස ම බලා සිටියේ ය.

ඇඳුමට යටින් නාන ඇඳුම් හැඳ, සුදානමින් පැමිණ සිටි බැවින්, ඇයට එය පහසුවක් විය. ඕ හැරී, සිනාසෙමින් ඔහු වෙත පැමිණියා ය.

“ආහ්! ජපනිගෙ ලස්සන.” හේ සිනාසුණේ ය. සිනාසෙමින් ඉදිරියට පැනගත් ඇය, එකවර ම ඔහු ටැංකියට තුළට තල්ලු කළා ය.

පිරිසිදු, සිසිල් ජලයේ කිමිදී ගිය හේ, බුබුළු නගමින් මතු විය. තමා සමග ම දියට පැන සිටි යුවතිය, ඉහළට මතු වී, වතෙහි වූ දිය අතින් බේරා හැර සිනාසෙණු, ඔහුට පෙනිණි.

“දැන් හිනාවෙනව. ඇයි මාව තල්ලු කළේ?” හෝ ව්‍යාජ කෝපයක් මවාගෙන, ඇ දෙසට දැන් දිගු කරගෙන, ජලය තුළින් ඉදිරියට පැත්තේ ය. ඕ සිනාසෙමින්, ඔහුගෙන් බේරීම සඳහා, ටැංකිය වටා පිහිනන්නට වූවා ය. එහෙත්, වැඩි වේලාවක් නොගොස් ම, තරුණයාගේ කඩසර දැන් අතරට, ඇය මැදි විය.

“අනේ අතාරින දුමින්ද! ආයින් කරන්නෙ නෑ මං.” ඕ සිනාසෙමින් බැහැපත් වූවා ය. එහෙත්, ඇගේ මුදු මොළොක්, අඩ නගන්න සිරුර, එකවර ම ග්‍රහණයෙන් මුදා හරින්නට, ඔහු පැකිළුණේ ය.

“එහෙම බෑ ! කරපු වැඩට දඩ ගහන්න ඕන. මට ඕන ‘කිස්’එකක්!” හේ, ඇගේ වතට වත ළංකර, හිනැහෙන්නට විය.

“බෑ ! බෑ! පොඩි විහිළුවකට, ලොකු දඩයක් ගහන්න නීතියක් නෑ.” ඕ බේරී යන්නට තැත් කරමින්, සිනාසුණා ය.

ඔහු අතිශය හැඟීම් බර දැසින්, ඇ දෙස බැලුවේ ය.

“ඔඹු!”

“ඔ...!”

“හොඳ කෙල්ල වගේ, එක ම එකක් දෙන්න.”

එකවර ම, ඇගේ වත රතු වී, පහළට යොමු විය. දැඩි ලජ්ජාවෙන් ඒ රත් පැහැති දෙතොල් නැටවිණි. නිල් පැහැති දෑස් කඳුලින් පිරිණි.

“හරි තරකයි ඔයා. මට බෑ..” ඇගේ වතෙහි කෝපයක සලකුණු පෙනිණි. කිසිවක් නොදෙඩු හේ, ඇ සිය ග්‍රහණයෙන් මුදා හැර, පරාජිතයෙකු සේ ආපසු හැරුණේ ය.

“දුමින්ද...” ඇය කැගසන හඬ ඇසිණි. ඔහු හැරී බැලුවේ අකමැත්තෙනි.

“තරහ උනා ද?” පසුතැවිල්ල රැඳුණු හඬින් පැවසූ ඕ, මඳ සිනාවක් පෑවා ය. ඒ සමග ම, ඇගේ කහ පැහැති, සුසිනිඳු දැත් ගොබ, ඔහුගේ ගෙළ වටා වෙලිනි. .

“ආ!” ඇය කීවේ එපමණකි. ඇගේ සියුමැලි, රන් පැහැ දෙතොල්, ඔහුගේ කොපුල් තලයක් මත, දැඩි ලෙස තෙරපිණි.

ඔහු හිස ඔසවා ඇ දෙස බැලුවේ, හැඟීම් බර දැසිනි. ඒ සමග ම ඇත් වූ ඕ, ආපසු හැරී බලා සිනාසුණා ය.

“එව්වරයි හොඳේ.”

6

ටයිටැන්වරු

පෘථිවි මිනිස්සුන් සිතා සිටියේ ටයිටැන්, දිලීර හා බැක්ටීරියා පමණක් සහිත ලෝකයක් ලෙසිනි. එහෙත්, එය සත්‍යයක් නොවී ය. සෙන්ටිග්‍රේඩ් සෘණ ඵකසිය හැත්තෑ ගණනක උෂ්ණත්වයක් යටතේ වුවද, මේ අඳුරු, හයිඩ්‍රෝකාබන ලෝකය තුළ, දියුණු මිනිස්සු කොටසක් වාසය කළහ. එහෙත්, ඔවුහු ජලජ මනුෂ්‍යයෝ නොවූහ. ශීතල රුධිරය සහිත, මිනේන් ආශ්වාස කළ, මිනේන් මිනිස්සු වූහ.

කළු දියර ගංගාවට කිලෝමීටර කිහිපයක් දුරින්, ඔවුන්ගේ හතු ගොවිපොළක් විය. වැසි නොමැති කාලවල දී, මේ ගොවිපොළට මිනේන් දියර සැපයුනේ, කළු දියර ගංගාවෙනි. ඇල්ල පාමුල වූ, ස්වාභාවික තටාකයෙහි, පතුලේ සිට, පොළොව යටින් යෙදූ නළ මාර්ගයක් ඔස්සේ, ගොවිපොළ වෙත, මිනේන් දියර ගලා ගියේ ය.

ටයිටැන්වරු කිහිප දෙනෙක්, ගොවිපොළ භාරව සිටියහ. එහෙත්, ඔවුහු එහි පදිංචි වී නොසිටි අතර, වරින් වර එහි පැමිණ, කටයුතු සොයා බැලූහ.

එය, සුපුරුදු ලෙස ඔවුන් පැමිණෙන අවස්ථාවක් විය. අඳුර තුළින් වැටුණු, පුරුදු මාවත දිගේ පැමිණි දෙදෙනෙක්, ගොවිපොළට ඇතුළු වූහ. ඔවුහු, මීටර එකහමාරකට වඩා උස් නොවූ, නිල් පැහැති, සිහින් සිරුරු ඇත්තෝ වූහ. විශාල ඇස් හා මදක් විශාල, සෙලවිය හැකි, උල් කන් සහිත සිහින් මුහුණුවලින් යුතු මොවුන්, සැරසී සිටියේ අඳුරු පැහැති ඇඳුම් විශේෂයකිනි. ඔවුහු ආලෝකය භාවිතා නොකළ අතර, අඳුර තුළින් දැකිය හැකි, සුවිශේෂ දෘෂ්ටියක් ඇත්තෝ වූහ.

උපකරණ සහිත බැග දෙකක් කරෙහි එල්ලාගෙන සිටි ඔවුහු, සෙමින් සෙමින් හතු වගාව තුළට පිය නැගූහ.

“ටෙරා...!” මඳක් දුර ඉදිරියට ගිය එක් අයෙක්, සිහින් හඬින්, ඔවුන්ගේ භාෂාවෙන් අනෙකා ඇහී ය. “මේ බලන්න, මේ ගස් මැලවීගෙන යනව.”

“ඔව් ! ඔව් !! මමත් කියන්නයි හැදුවෙ, ‘රිනු’!” අනෙකා ද දොඩමළු විය. මැලවී ගිය හතුවලට ළං වී පරික්ෂා කළ ඔවුහු, මුහුණට මුහුණ බලා ගත්හ.

“කවදාවත් මෙහෙම දෙයක් උනේ නැහැ..” රිනු කීවේ ය.

“අපි හැම දෙයක් ම හරියට, වෙලාවට, නියම විදියට කරලත්, කොහොම ද මෙහෙම උනේ ?” ටෙරා, සිය අළු පැහැති කෙස් සහිත හිස, කසන්නට විය.

“දැන්ම ම මේ දැනුම් දෙමු. වගාව විනාශ උනොත්, අපි සේරම අමාරුවෙ.” රිනු කීවේ ය.

“ඔව් ! ඒක තමයි කරන්න තියෙන්නෙ. අපි මේ ගස්වල කැලී අරගෙන ගිහින්, අනිත් අයටත් පෙන්නමු.”

වගාව තුළ තවත් ඉදිරියට ඇවිද ගිය ඔවුහු, විස්සෝපයට පත් වූහ. සෑම ප්ලියක ම, මේ අද්භූත රෝගය වැළඳුනු පැළෑටියක්, දෙකක් දැකිය හැකි විය. දැඩි ලෙස රෝගයට ගොදුරු වූ බව පෙනුණු, හතු කීපයක කොටස් ලබා ගත් ඔවුහු, ආපසු හැරී ගොවිපොළෙන් පිටතට ගමන් කළහ.

ටයිටැන්වරු, ඔවුන්ගේ ගොවිපොළෙන් ගෙන ආ, මැලවී ගිය හතුවල කොටස්, පරික්ෂා කළහ. ශාකවලට ලැබුණු මිනේන් දියර විෂවීමක් නිසා, මේ රෝගය වැළඳෙන බව ඔවුහු සොයාගත්හ. මින් පෙර කිසි ම දිනෙක මෙවැන්නක් සිදු වී නොතිබිණි. ගොවිපොළට ලැබුණු මිනේන් දියර විෂ වූයේ, කෙසේ ද යන්න, ඔවුනට විශාල ගැටළුවක් විය.

‘වෙනාට්’ ගංගාවේ ‘මිනෝ’ ඇල්ලෙන් මේ මිනේන් දියර ලබාගන්නා බව, ගොවිපොළේ භාරකරුවෝ පැවසූහ. ඒ අනුව, මිනෝ ඇල්ල වෙත ඔවුන්ගෙන් කිහිපදෙනෙක් යවා, එහි මිනේන් දියර විෂ වූයේ කෙසේ දැයි සොයා බැලීමට, ටයිටැන් බලධාරීන් තීරණය කළහ.

හතු ගොවිපොළේ භාරකරුවන්ට අමතරව, ටයිටැන් විද්‍යාඥයින් කිහිපදෙනෙක් ද, ගමනට එක් වී සිටියහ. තැනිතලා බිම් පෙදෙස පසුකළ ඔවුහු, කඳුකර හතු වනාන්තරයකට ඇතුළු වූහ. එය මැදින් ගමන් කිරීමෙන්, මිනෝ ඇල්ල පිහිටි ප්‍රදේශයට, පහසුවෙන් ළඟාවීමට හැකි විය.

වනාන්තරය අවසන් කළ ඔවුහු, මිනෝ ඇල්ල පෙනෙන තෙක් මානයට පැමිණියහ. හතු ගොවිපොළේ ප්‍රධානියා වූ ‘කැමිසි’, එකවර ම කිසියම් සුවිශේෂ දෙයක් කෙරෙහි, අන් අයගේ අවධානය යොමු කරවී ය.

“අමුතු සද්දයක් ඇහෙනව වගේ.. හොඳට ඇහුම්කන් දෙන්න.”

අඳුරු පරිසරයක් තුළ ජීවත් වූ බැවින්, පෘථිවි මිනිස්සුනට නැසෙන, ඇතැම්, සියුම් ශබ්ද පවා, ඇසීමේ හැකියාවක් ඔවුනට තිබිණි. දියර ඇල්ල ඇද හැලෙන හඬට අමතරව ඇසෙන, සියුම් හඬක්, අන් අයට ද ශ්‍රවණය විය.

“ඔව් ! ඔව් !! ටිකක් අමුතු සද්දයක්.” ටොරා පැවසී ය.

“මීට කළින් නං, කවදාවත් මේ වගේ සද්දයක් ඇහිල නැහැ.” රිනු කීවේ ය.

“මොකක් හරි මැණින් එකකින් එන සද්දයක් වගෙයි ඇහෙන්නෙ.” විද්‍යාඥයෙක් වූ ‘බෙරිල්’ පැවසී ය.

“මේ හරියෙ කොයිතැන්ද මැණින් ? අපේ අය කවුරුවත් මෙහේ නැහැ.” තවත් විද්‍යාඥයෙක් වූ ‘ඩෝරි’ කීවේ ය.

මේ අද්භූත ශබ්දය පිළිබඳව, ඔවුන් තුළ ඇති වූයේ කුතුහලයකි. එකවර ම දියර ඇල්ලට ළං නොවූ ඔවුහු, පරිසරයට මුඛාවේමින්, ඇල්ල අවට ප්‍රදේශය පරීක්ෂා කළහ.

හදිසියේ ම බෙරිල් කැගැසුවේ ය.

“ආහ්...! මේ මොකක් ද, මේ ?”

අනෙක් අය ද කුතුහලයෙන් එය නිරීක්ෂණය කළහ. දියර ඇල්ලට නුදුරුව, වම් ඉවුර මත වූ එය, ලා කහ පැහැති, විශාල, අභූත පෙට්ටියක් විය.

කෙලින් ම දියර ඇල්ල වෙත යාමේ අදහස, අත්හැර දැමූ ඔවුහු, ගං ඉවුර ආසන්නයට ගොස්, හාත්පස පරීක්ෂා කරන්නට වූහ.

“ආහ් අන්න තව එකක්!” කැගැසුවේ ඩෝරි ය.

ඇල්ලට නුදුරින්, උස් බිමක් මත වූ එය, රිදී පැහැති, දැවැන්ත, අද්භූත, ලෝහමය සිලින්ඩරයක් විය.

පෙට්ටිය තිබුණු පෙදෙසින් ඉවත් වූ පිරිස, දැඩි කුතුහලයෙන් යුතුව, පරිස්සමෙන්, විශාල සිලින්ඩරය පෙනුණු දිශාවට ගමන් කළහ.

“බලන අර විශාල තටු ! මේක විශාල අහස් යානාවක් වගෙයි.” ටයිටැන් විද්‍යාඥයෙක් වූ, ‘නිමෝ’ අදහස් දැක්වී ය.

“ඔව් ! ඔව් !! ඒ වගේ තමයි පේන්නේ. ඒත් කාගේද මේක ? කොහොම ද මෙහාට ආවේ ?” බෙරිල් විමසී ය.

“ම... මට ආව අදහසක්!” ඩෝරි පැවසී ය. “මේක අමුතු ම නිර්මාණයක්. වෙනත් ලෝකයකින් ආපු එකක් වෙන්න බැරි ද ?”

ඒ අදහසින් සියල්ලෝම තැනිගත්හ. වෙනත් ලෝකයකින්, පිටසක්වළ සත්වයින් රැගෙන යානාවක් පැමිණ ඇත්නම්, එය සංකීර්ණ ප්‍රශ්නයක් විය හැකිය.

“මම කියන්න ද?” කීමෝ යෝජනා කළේ ය. “අපි ඉස්සරහින්, ඇල්ල පැත්තට, තව ටිකක් කිට්ටු කරමු. මේ යානාවයි, විශාල පෙට්ටියයි දෙක, ඇල්ලත් එක මොකක් හරි සම්බන්ධයක් තියෙන්න පුළුවන්.”

සියල්ලෝම ඊට එකඟ වූහ. ඔවුහු ඉදිරිපසින් ඇල්ල වෙත ආසන වූහ.

“ආ! අර මොකක් ද අර, ඇල්ලට වෙලා තියෙන්නේ?” එකවර ම ‘කැමිසි’ කැහැසුවේ ය. “එක පැත්තකින් යට තියෙන, සුදු පාට, විෂ ගල මතු වෙලා. අනිත් පැත්තෙන් ඇල්ල හුඟාක් ඉස්සරහට වැටෙනව.”

“බලන්න ! අර ඇල්ල පාමුල ඉවුරේ පේන්නේ, අමුතු ම මෙඹින් ජාතියක්. කවුරු උනත් මේ අය, ඇල්ලේ දියරයෙන් මොනව හරි විශේෂ දෙයක් කරනව. අපේ වගාවට යන දියරවල සංයුතිය වෙනස් වෙල, ඒව විෂවෙන්න හේතුව ඒකයි.” සැහෙන වෙලාවක් නිරීක්ෂණය කළ බෙරිල් පැවසී ය.

ටයිටැන් ආරක්ෂක මණ්ඩලයේ ප්‍රධානියා වූ ‘කෙනරි’, ඔවුන්ගේ නායකයා වූ ‘රිච්ටන්’ හමු විය. පිටසක්වලින් යානාවක් පැමිණ, වෙනාටි ගමේ මීනෝ ඇල්ල අසල නවතා ඇතැ යි යන, දූෂමාන ආරංචිය රිච්ටන්ට ලැබී තිබිණි. ඒ පිළිබඳව පරීක්ෂ කර, වහාම විස්තර සහිත වාර්තාවක් සපයන ලෙස, රිච්ටන් විසින් කෙනරිට නියෝග කර තිබිණි.

කෙනරිගෙන් මේ පිළිබඳව විස්තර දැනගැනීමට, රිච්ටන්ට තිබුණේ නොඉවසිල්ලකි.

“මේ කතාව ඇත්තක් ද කෙනරි ?” රිච්ටන් විමසුවේ, සිය ආරක්ෂක ප්‍රධානියා අසුන් ගන්නටත් පෙර ය.

“ඔව් ! අපේ ආරක්ෂක නිලධාරීන්, විද්‍යාඥයෝ දීල තියෙන වාර්තාවේ හැටියට කතාව ඇත්ත.” කෙනරි පැවසී ය.

“අපේ අය, ඒ යානාවෙන් ආපු අය දැකල තියෙනව ද ?”

“ඔව් ! කැලේ ඇතුළෙන්, ඒ ගොල්ලො හුඟාක් ම කිට්ටුවට ගිහිල්ල තියෙනව.”

“මොන වගේ ද, ඒ අය ?”

“අපි වගේ ම දෙපයින් ඇවිදින මිනිස්සු ජාතියක් කියලයි කියන්නෙ. ඒත් අපට වඩා උස, මහත, යෝධයෝ වගේ අය ලු. ඇහ සම්පූර්ණයෙන් ම වහගෙන ඉන්න නිසා, හරියට ම හැඩ, රුව කියන්න අමාරු ලු.”

මෙහිදී කෙනරි විසින්, සාක්ෂි ලෙස ජායාරූප කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරන ලදී. ‘එක්ස් කිරණ ජායාරූපවලට සමාන වූ ඒවා, ඇත සිට ගනු ලැබූ පින්තූර වුව ද, අඟුන පෙට්ටිය හා යානාවත්, පිට සක්වළ යෝධ මිනිස්සුන් කිහිපදෙනෙකුත්, හඳුනාගත හැකි ලෙස සටහන්ව තිබිණි.

“මේ අයගෙ නළල දිලිසෙන්නේ ඇයි ?” රිච්ට් විමසී ය.

“ආ, මට කියන්න බැරි වුණා. ඒ අයගෙ ඇඳුමෙ හෙල්මට එකෙන් සැර එළියක් විහිදෙනව ලු. ඒ එළියෙන් ලු එයාල ඇවිදින්නෙ. දිය ඇල්ල ලහන්, ඒ වගේ එළි කීපයක් ම හයි කරගෙන තියෙනව ලු.”

“සුදුමයි ! මොකටද එයාලට එළිය ? ඇවිදින්නයි, වැඩ කරන්නයි මොනවට ද එළිය?” රිච්ට් කුතුහලයෙන් විමසී ය.

“අපේ විද්‍යාඥයෝ හිතන විදියට, මේ අය හුඟාක් ආලෝකවත් ලෝකයකින් ආපු කට්ටියක්. එයාලට මෙහේ තියෙන එළිය හොඳට ම මදි නිසා ලු, කෘත්‍රීම එළි පාවිච්චි කරන්නෙ .”

රිච්ට් හිස සලන්නට විය.

“එතකොට ඒ අය මොකද, දියර ඇල්ල ලහ කරන්නෙ ? ”

“එතන එයාලගෙ මෙමින් වගයක් හයිකරල. මිනෝ ඇල්ලෙ දියරයෙන්, මෙන්න මේ විශාල කුට්ටි ජාතිය හදනව.” කෙනරි ජායාරූපයකට ඇඟිල්ලක් තැබුවේ ය. “ඒ කුට්ටි වලින් ලු, මේ විශාල පෙට්ටිය හදල තියෙන්නේ.” .

“මොකක් ද මේ පෙට්ටිය ?” රිච්ට් කුතුහලයෙන් විමසී ය. .

“ඒක අපට තවම පැහැදිලි නැහැ. ඒ අය මේක ඇතුළත් යනව, අපේ අය දැකල තියෙනව. ඒත් තවම හිතාගන්න අමාරු ලු.”

“එතකොට, ‘තෝල්’ ගොවිපොළේ පැල මැරෙන්න ගත්තෙ, මෙයාලගෙ මේ වැඩේ නිසා.”

“ඔව් ! ආ, එව්වර විතරක් නෙවෙයි. මේ අය තවත් හයානක වැඩක් කරනව ලු.”

“ආ ! මොකක් ද ඒ ?” රිච්ට් තැනි ගත්තේ ය.

“මේ බලන්න මේ පින්තූරෙ ! මේගොල්ලෝ මේ ඇල්ල යට තියෙන, ‘රෝ’ ගල මතුකරගෙන.” කෙනරි පැවසී ය.

“ආහ්!” පොළොව යට තියෙන, විෂ ගල් තේද ? මේගොල්ලන්ට මොකට ද ඒවා ?” .

“එයාල රෝ ගල් කුට්ටි කපල, මේ විශාල පෙට්ටිය ඇතුළට, ගෙනියනව ලු. යානාවටත් ගෙනියනව ලු”

“පුදුමයි ! මොනවට ද එයාලට මේ විෂ ගල ?”

“මොනවට උනත් මේක හරි ම භයානක දෙයක්. රෝ ගල් කුට්ටි පොළොව මතුපිටට ගේන එකෙන්, අපේ ලෝකේ නැති ප්‍රශ්න ඇති වෙන්න පුළුවන්. අපේ විද්‍යාඥයෝ වැඩිදෙනෙකුගේ අදහස ඒකයි.”

“කෙතරි හිතන්නෙ, මේ ගැන අපි මොනව කළොත් හොඳයි කියල ද?” රිච්ට් සිය ආරක්ෂක ප්‍රධානියා විමසී ය.

“මේ අය මිනෝ ඇලෙ දියර පාවිච්චි කරන එක, වහාම නවත්තන්න ඕන. ඒ වගේ ම මේ රෝ ගල් පොළව මතුපිටට ගේන්න එකත් නවත්තන්න ඕන. හොඳින් බැරිනම් නරකින් හරි අපි ඒක නොකළොත්, අපට සැහෙන ප්‍රශ්නවලට මුණ දෙන්න වෙව්.” කෙතරි පැවසී ය.

“අපි කෙළින් ම ගිහින් මෙයාල මුණගැහෙමු. අපට පුළුවන් වෙව්, සමාදානකට එන්න.” රිච්ට් පැවසී ය.

“මම හිතන්නෙ, ඒකෙන් වැඩක් වෙන එකක් නෑ!”

“ඇයි ඒ ?”

“වෙන ලෝකෙක ඉඳන් මෙව්වර දුර ඇවිත්, මේ වැඩේ කරන්නෙ, මෙයාලට මේක හුඟක් වැදගත් නිසා වෙන්න ඕන. අපි විරුද්ධ, උනාට, මේක නවත්තන්න මෙයාල කැමති වෙන එකක් නෑ..!”

ප්‍රධානියා මඳක් කල්පනා කළේ ය.

“ඔව් ! කෙතරි කියන එකත් හරි. එහෙම වෙන්නත් පුළුවන්. ඉතිං අපි ඒකට මොකද කරන්නෙ ?”

“මුලින් ම අපි බලය පාවිච්චි කරල, මෙයාල . යටත් කර ගන්න ඕන. ටීටා පස්සෙ සමාදානකට එන්න බලමු. එහෙම උනා ම වැඩි වාසිය අපට” කෙතරි සිතාපුණේ ය.

“ඒත්, අපි එකපාරට ම කොහොම ද ඒක කරන්නේ ? මේ අය ළඟ මොන විදියෙ, දරුණු අවි, ආයුධ ඇද්ද කියල කවුද දන්නෙ ? ”

“ඒක ඇත්ත. ඒත් මං හිතන්නෙ, මෙතනදී අපට පොඩි වාසියක් තියෙනව.”

“මොකක් ද ඒ ?”

“මම හිතන්නේ, මේ අය තවම දන්නේ නෑ අපි ගැන. ඒ මොකද, කෘත්‍රීම ආලෝකය නැතුව, එයාලට මේ ලෝකය දැක බලාගන්න බැරි නිසා. අනික, අපේ අය තවම ඒ තරම් පැකිරිල ගිහිල්ලක් නෑ නෙ.!”

“කෙනරි කියන්නේ, එයාල අපි ගැන නොදන්න එක, එයාල යටත් කරගන්න පහසුවක් කියල ද?”

“ඔව් ! හරියට හරි ! ඒ අයට නොපෙනී ඉඳගෙන, එයාල යටත් කරගන්න ඕන, අපි. ඒක තමා අපේ දිනුම.”

ටයිටෑන් ආරක්‍ෂක ප්‍රධානියා වූ කෙනරි, පිටසක්වළ වැසියන් පිළිබඳව තවදුරටත් සොයාබැලීම සඳහා, විද්‍යාඥයන් හා රහස් පරීක්ෂකයන්ගෙන් සමන්විත, ප්‍රබල ඔත්තු සේවයක් ඇති කළේ ය. මේ අද්භූත මිනිස්සුන්ගේ සාමාන්‍ය ගති පැවතුම්, ඔවුගේ යන්ත්‍ර සූත්‍ර, අවි ආයුධ, අද්භූත විශාල පෙට්ටිය හා විෂ සහිත රෝ ගලින් ඔවුනට ඇති ප්‍රයෝජනය, යනාදිය පිළිබඳව කරුණු රැස් කිරීම, ඔත්තුකරුවනට මූලික වශයෙන් ම පැවරී තිබිණි.

කෙනරිගේ ඔත්තු සේවය විසින්, මූලින් ම සොයාගත් වැදගත් කරුණක් වූයේ, පිට සක්වළ වැසියන් සියලුදෙනා ම එකවර විවේක ගැනීම (නිදා ගැනීම) කරන බවයි. ඒ සඳහා යානය තුළට යන ඔවුන්, ආපසු පැමිණියේ සෑහෙන කාලයක් ගතවීමෙන් පසුව ය.

මේ කාලය ටයිටෑන්වරුනට ඉතා ප්‍රයෝජනවත් විය. දියර ඇල්ල අසලට ම ගොස් අද්භූත පෙට්ටිය හා යන්ත්‍ර පරීක්ෂා කිරීමට ඔවුනට හැකි විය. එහෙත්, එකවර ම යානය අසලට නොයාමට, ඔවුහු පරෙස්සම් වූහ.

මෙහිදී ඔවුන් කළ එක දෙයක් වූයේ, පෙට්ටිය තනා ඇති ද්‍රව්‍යය පිළිබඳව මනා අවබෝධයක් ලබා ගැනීම යි. අනතුරුව, පරෙස්සමින් පෙට්ටිය සිදුරු කරමින්, එය තුළට සියුම් දර්ශක උපකරණයක් යැවීමට, ඔවුහු සමත් වූහ. ඔවුන් මෙය කෙතරම් සියුම් ලෙස කළා දැයි කිවහොත්, පිටත ඇති ටයිටෑන් වායුව, පෙට්ටිය තුළ වූ වායුව සමග මිශ්‍රවීමට පවා ඉඩක් නොවී ය.

කෘත්‍රීම ලෙස ආලෝකවත් කර තිබුණු, පෙට්ටිය ඇතුළත නිරීක්ෂණය කළ ඔවුන් දුටුවේ, එය මේ අද්භූත මිනිස්සුනට ආහාර සපයන, කෘත්‍රීම ගොවිපොළක් බවය. ඔවුන් කිසිදාක නොදුටු, අද්භූත පැළෑටි හා කුඩා සත්වයින් කිහිප දෙනෙක් එහි විය. එසේ ම, රෝ ගල් උණුසුම් කර ලබා ගන්නා දියරයෙන් මේ ශාක වචන බව, ඔවුහු තේරුම් ගත්හ. එනම්, ටයිටෑන් ශාකවලට මිනේන් දියරය අවශ්‍ය වන්නා සේ, මේ අද්භූත

මිනිස්සුන්ගේ ආහාරමය ශාක සඳහා, විෂ සහිත රෝ ගල්වල දියරය අවශ්‍ය වී තිබිණි.

එසේ නම් මේ මිනිස්සුන්, විෂ සහිත වූ රෝ දියරය මූලිකව තැනුණු, අද්භූත, විෂ සහිත ජීවීන් කොටසක් විය හැකි බව, ඔවුහු නිගමනය කළහ.

ටීටා යානය තුළ වූ ඉඩකඩ ඉතා සීමිත වූ බැවින්, මාස ගණනාවක්, එක දිගට ම එය තුළ සිර වී ජීවත්වීම, පහසු කටයුත්තක් නොවී ය. තවත් ප්ලාස්ටික් කුටියක් සාදා, එය ගෘහයක් ලෙස භාවිතා කිරීමේ අදහස, පෘථිවි මිනිස්සුන් තුළ ඇති වූයේ මේ නිසා ය. දස දෙනාට වෙන වෙන ම කුඩා කුටි දහයක්, පොදු සාලයක්, නාන කාමර කට්ටලයක් හා මුළුතැන් ගෙයක් මෙහි තිබිය යුතු බව, සියලුදෙනාගේ ම අදහස විය. මුල් එකට ම යා කර, එයට ප්‍රමාණයෙන් සමාන වන සේ මෙය ද ඉදිකිරීමට, ඉක්මනින් කටයුතු සූදානම් කෙරිණි.

මෙස්නර් හා ස්වෙත්ලානා, සුපුරුදු ලෙස ප්ලාස්ටික් නිෂ්පාදන යන්ත්‍ර අසල, වැඩ කරමින් සිටියහ. මද වේලාවකට පසු, යන්ත්‍ර අසලින් මැත් වූ ඔවුහු, කතාබහ කරමින්, ගං ඉවුර වෙත පා නැගූහ. ඉවුර ඔස්සේ සෙමෙන් දියර ඇල්ල වෙත ගමන් කළ ඔවුන්, සිය ආරක්ෂව පිළිබඳව විශේෂ තැකීමක් නොකළේ, මෙතෙක් කල් ගැවසුනු පරිසරය පිළිබඳව වූ, අවල විශ්වාසය නිසා ය.

එහෙත්, හදිසියේ ම බලාපොරොත්තු නොවූ දෙයක් සිදු විය. දියර ඇල්ල පාමුල වූ විශාල තටාකය තුළින්, සර්පයින් වැනි, දිගු, කළු පැහැති අඩු දෙකක් පිටුපසින් තරුණියන් වෙත දිගු විය. අඳුර තුළින් හරි හැටි දැකගන්නටත් පෙර ම, ක්ෂණිකව ක්‍රියාකාරී වූ මේවා, ඔවුන්ගේ සිරුරු වටා වෙළී ගොස්, දෙදෙනා ම තටාකය වෙත ඇද ගන්නට විය.

අද්භූත අඩු, ඔවුගේ බඳ වටා රවුම් කිහිපයක් වෙළී ගොස් තිබුණු බැවින්, හිණ රැදී, ලේසර් පිස්තෝල පවා ඇදගැනීමට නොහැකිව, ඔවුහු අසරණ වූහ. එහෙත්, ආරක්ෂක ඇඳුම තුළ වූ පණිවුඩ හුවමාරු පද්ධතිය නිසා, තටාකය වෙත ඇදී යද්දී ඔවුන් නැගූ විලාපය, අනෙක් අයට ශ්‍රවණය විය.

යන්ත්‍ර පිහිටි ඉසව්ව බලා එමින් සිටි, ගුරුසිංහ හා සෙන්, සිය ආරක්ෂක ඇඳුම් තුළ වූ, පණිවුඩ හුවමාරු යන්ත්‍ර තුළින් නැගුණු විලාප හඬවල් නිසා, දැඩි ලෙස කලබල වූහ.

“බ්‍රිජට්ගෙයි, ඇලව්ගෙයි කට හඬ නේද?” සෙන්, දුවන්නට ඉගිලෙමින්, මිතුරාගෙන් විමසී ය.

“ඔව්! ඒ දෙන්න තමයි. මොකක් හරි කරදරයක්. ඉක්මන් කරමු.” පිළිතුරු දුන් ගුරුසිංහ, ඉන්දියානුවා පරදවමින් දුවන්නට විය.

“බ්‍රිජට් ! මම දුමින්ද! ඔයා කොහෙන්ද?” ලාංකිකයා කැගැසුවේ ය.

“අපි මෙහේ...! ගහ මැද! සතෙක් අපිව වතුරට අදිනවා...” ශ්‍රීක තරුණිය කැගැසුවා ය.

“අපිව බේරගන්න අයියෝ...!” යනුවෙන් කැගැසූ ස්වෙත්ලානාගේ හඬ ඒ සමග ම ඉන්දියානුවාට ඇසිණි.

ඔවුන් ඉවුරට දිව එදී, තරුණියන්ගේ හෙල්මටටවලින් විහිදුණු ආලෝකය, ගහට ඉහළින් පෙනිණි.

ගුරුසිංහ හා සෙන් දෙදෙනාගේ හෙල්මටටවලින් විහිදුණු ආලෝක දහරා, සැණකින් තටාකය මැදට එල්ල විය. දියර තලයෙන් මතු වූ, දිගු, කළුවන් අඩු දෙකක් හා ගිලෙන්නට ආසන්නව සිටි මිතුරියන්ගේ ඡායාවල්, ඔවුනට පෙනිණි.

ඒ වන විටත්, ඔවුන්ගේ අත්වලට පැමිණ තිබුණු ලේසර් පිස්තෝල, සැණකින් ක්‍රියාත්මක විය. නිවැරදි එල්ලය සොයා, තියුණු, ලේසර් දහරාවෝ ගමන් කළහ.

කළු දියරය තුළ සැඟව සිටි, අද්භූත සත්වයාගේ, අඩු දෙක මැදින් කැපී, වෙන්ව ගොස්, තරුණියන් ද සමග තටාකය තුළට ඇද වැටුණේ ය.

හැඳ සිටි ආරක්‍ෂක ඇඳුම තුළ වූ, ඔක්සිජන් වායු මල නිසා, දියරය මතුපිට පාවීමේ හැකියාව ඔවුන් සතු විය. මැදින් කැපීයාමත් සමග ග්‍රහණය ලිහිල්ව ගොස්, අඩු ගැලවී ගියේ ය.

“ඇලව් ! බ්‍රිජට් ! ඔයාලට මොකද උනේ? කැපුන නේද ඌව ?” ඉන්දියානුවා කැගැසුවේ ය.

“අඩු දෙක කැපිල, අපි ගහට වැටුනා!” තරුණියෝ කැගැසූහ.

“පුළුවන් තරං හයිසෙන් පිනන්න ! නැත්තං ආයින්, ඌ ඔයාලට අල්ල ගනිවි.” ගුරුසිංහ කැගැසුවේ ය.

ඒ සමග ම, ඔහුගේ ප්‍රකාශය සනාථ කරමින්, තරුණියන්ට පිටුපසින්, බිහිසුණු සත්වයාගේ යෝධ, රවුම් හිස, දියර තලයෙන් ඉහළට එසවිණි. සිය අඩු දෙකක් කැපීයාමෙන් කෝපාවිෂ්ඨව ඇඹරුණු ඌ, ඉතිරි අඩු මගහැරුණු ගොදුරු වෙත, දිගු කරන්නට විය.

එහෙත්, ඉවුර මත සිටි තරුණයින් දෙදෙනා, ටීටා වඩා ඉක්මන් විය. මෙවර ඔවුන්ගේ ලේසර් පිස්තෝලවලට සත්වයාගේ යෝධ හිස කෙලින් ම ඉලක්ක විය. බිහිසුණු මර හඬක් නැගූ උෟ, විශාල රැළි නංවා, තටාකය කළඹමින්, පතුලට ගිළුණේ ය.

මර බියෙන් ගැහෙමින් සිටි තරුණයෝ, සැඩ පහරට විරුද්ධව, ඉවුර වෙත, අපහසුවෙන් පිහිනමින් සිටියහ. ඒ සමග ම වේගයෙන් පැමිණි වායුපායාන දෙක, ඉවුර වෙත ළඟා විය.

“දුමින්ද මොකද උනේ ? කෝ බ්‍රිජට් ? කෝ ඇලව් ?” යානය තුළ හුන් සෙර්ගේව්ගේ කළබල වූ හඬ ඇසිණි.

“කෙල්ලො දෙන්න ම ගහේ. අපට උඩට ගන්න අමාරුයි. ෂිප් දෙක ගහට පාත් කරන්න.” ඒ සමග ම සෙන් කැගැසුවේ ය. ඇසිල්ලකින් ක්‍රියාත්මක වූ, ඩෙල්ටා හා ගැමා යානාවෝ, ගහ වෙත ඇදී ගොස්, තටාකය වෙත පහත් වූහ.

මෙස්නර් හා ස්වෙත්ලානා, වෛද්‍යවරුන්ගේ දැඩි පරීක්ෂාවට ලක් වූහ. ආරක්ෂක ඇඳුම, සැබැවින් ම ඔවුන් ආරක්ෂා කර තිබිණි. සිරුරු මදක් තැලීම නිසා ඇති වූ ඇඟ රිදීම හැර, වෙනත් අපහසුතාවයක් ඔවුනට තිබුණේ නැත.

වෛද්‍ය පරීක්ෂණය අවසන් වූ වහාම, මෙස්නර් හා ස්වෙත්ලානා කළේ, ඒ වනවිට යානයට පැමිණ සිටි, තරුණයින් දෙදෙනා සිප වැළඳගෙන, ස්තුතිය පළ කිරීමයි. ඒ මොහොත, ගුරුසිංහට කෙසේ වෙතත්, සෙන්ට දැඩි අපහසුතාවයක් ඇති කළේ ය.

“ෂාන් ! මට බැරි උනා නෙ, ඒ වෙලාවේ දුමින්දයි, විශ්වයි එක්ක පහළට යන්න”. ජලෙම් ව්‍යාජ කණගාටුවක් මවාගෙන, පැවසූ ආකාරය සැමගේ ම විනෝදයට හේතු විය.

ගුරුසිංහ, සියල්ලන්ට ම හොරෙන්, ඔකතගාවා දෙස බැලුවේ ය. මැළවී ගිය වතින් යුතුව සිටි ඕ, ඉවත හැරුණා ය.

තමා නාන තටාකයේ දී පිදු, ඒ මිහිරි තිළිණය, වෙනත් ගැහැනියක වෙතින් ඔහු ලබනවා දකින්නට, ඕ ප්‍රිය නොකළා ය.

නොසන්සුන්ව සිටි ගුරුසිංහ, යළි පහළට යාමට පෙර, ඔකතගාවා තනිව හමුවීමට මග පාදා ගත්තේ ය.

“මිඹි!” ඔහු ඇය ඇමතුවේ, සමාව ඉල්ලන්නාක් බදු ස්වරයකිනි. ඔහු දෙස බැලීමට හෝ තැත් නොකළ ඕ, සිය වත ඉවතට හරවාගෙන සිටියා ය.

“මීට පස්සෙ මගෙන් ඉල්ලන්න එපා. යන්න!” ඇ පවසදී, ඒ දැස්වල කඳුළු පිරි තිබෙනු ඔහු දුටුවේ ය.

“ඔයා මොනව හිතුවත්, මම එයාලගෙන් එහෙම දෙයක් ඉල්ලුවෙ නෑ!” හේ, එක ම එක වැකියකින් නිදහසට කරුණු දක්වා නිහඬ විය.

මද වේලාවක්, ඉවතට හැරී කල්පනා කරමින් සිටි ජපන් යුවතිය, හිස යම්කමින් ඔසවා ඔහු දෙස බැලුවා ය.

අනතුරුව, ඒ වනෙහි අවිහිංසක සිතාවක් ඇඳිනි.

“එන්න ! එන්න !! කෙනරි. අපේ අළුත් යාළුවෝ ගැන මොනව ද අළුත් ආරංචි?” ටයිටැන්වරුන්ගේ ප්‍රධානියා, සිය ආරක්‍ෂක ප්‍රධානියාට අසුනක් දක්වමින්, විමසී ය.

“අපි එයාලට පුංචි අභියෝගයක් කරල බැලුව.” කෙනරි කීවේ ය.

“ආ ! ඒ මොකක් ද ?” රිච්ටන් කුතුහලයෙන් විමසී ය.

“දන්නව නේද, අපේ සමහර ජලාශවල ඉන්න, ‘ක්‍රිටෝ’ කියන සතා ?”

“ඔව් ! ඔව් !! ඉතින් ?”

“අපි එයින් එකෙක්ව අල්ලගෙන, ගිහින්, මිනෝ ඇල්ල පාමුල තටාකයට දැමීම.”

“ආහ් ! ඌ ඒ මිනිස්සු අල්ලගෙන, ගිලදාවී. අපරාදේ, ඇයි එහෙම කළේ ?” රිච්ටන් අනුකම්පා සහගත විය.

“කරන්න දෙයක් නෑ..! අපට ඕන උනා, ඒ අයගෙ අවි ආයුධ මොන වගේ ඒව ද කියල, බලා ගන්න. ඒක අපිට හරි ප්‍රයෝජනවත් දෙයක්.”

“ඉතින් ! ඉතින් !! මොකද උනේ ? ඌ එයාලව අල්ල ගත්ත ද ?”

“ඔව් ! ගං ඉවුර දිගේ ගියපු දෙන්නෙක්ව, එකපාර අල්ලගෙන තියෙනව.”

“ආහ් ! අපරාදේ. ඌ ඒ දෙන්නව ගිලින්න ඇති එහෙනං”

“මොන පිස්සු ද ? එයාලට මොකුත් ම වෙලා නෑ. ඕන නං ටිකක් බයවෙන්න ඇති.”

“මොනව, ඒ කොහොම ද ? ඔව්වර දරුණු, කපටි සතෙක්ගෙන් කොහොම ද බේරුණේ ?”

“ඒ අය ළඟ තියෙනව ලු, දරුණු කිරණයක් නිකුත්වෙන, පුංචි ආයුධ. සතා දෙන්නෙක්ව අල්ල ගත්ත විතරයි, තව දෙන්නෙක් දුවගෙන

ඇවිත්, උගේ අඩු කපල දාල තියෙනවා. ඊට පස්සෙ අනිත් අය, පුංචි යානා දෙකකින් ඇවිත්, ගහට වැටුණු දෙන්නව බේරගෙන තියෙනව.”

“මොනව? ඉතින් ඒගොල්ලො සතාව මරල ද?”

“සතාගෙ මළකඳ ගහ පහළට යද්දි, අපේ අය උාව ගොඩට අරගෙන බලල තියෙනව. අඩු දෙකක් මුලින් ම කපල දාල. ඔළුව දරුණු විදියට, හිස්වෙන්න ම පුව්වලලු.”

“ඇත්තට?” රිවෝන් හිතියට පත් විය.

“ඒව හරි හයානක ආයුධ කියලයි, අපේ විද්‍යාඥයෝ කියන්නේ. සතාව කපල, පුව්වල දාල තියෙන හැටියට, ඒ ආයුධ වලින් කපන, පුව්වන්න බැරි දෙයක් නැතුව ඇති කියල, එයාලට හිතෙනව ලු.”

“එහෙනං, මෙයාල අල්ලගන්න ලේසි වෙන එකක් නෑ, අපට!” නායකයා හිතිය පළ කළේ ය.

“ඔව් ! ටිකක් අමාරු වෙව්. ඒත්, හිතුවොත් බැරි දෙයක් නෑ. අපි ටිකක් ඉවසල බලමු.” කෙතරි පැවසී ය.

“වෙන මොනව ද තියෙන ආරංචි?”

“ආ, ඒ අය තව විශාල පෙට්ටියක් හදනව ලු. මුල එකට ම යා කරල.”

“ඒ මොකට ද? තව ගොවිපොළක් හදන්න වත් ද? ”

“කියන්න බෑ! වැඩ ඉවර නැති නිසා, අපේ අයට තාම හිතාගන්න අමාරු ලු.”

පුරා පෘථිවි දින දහයක පමණ මහත්සියෙන් පසුව, පෘථිවි මිනිස්සු ටයිටැන් මත තැනූ පළමු නිවහනෙහි, ඉදිකිරීම අවසන් විය. යානය තුළින් ගෙන ඒමට හැකි වූ, නොයෙකුත් උපකරණ එහි තබා, නිවස සම්පූර්ණ කරගන්නා ලදී.

‘ගෘහයේ ප්‍රධාන පිවිසුමෙහි, තරමක් විශාල, වායුරෝධක, ආරක්‍ෂක කුටිය විය. පිටත දොරටුවෙන් ඇතුළු වූ පසු, ආරක්‍ෂක ඇඳුම් කුටියේ වූ රාක්කවල තබා, සාමාන්‍ය ඇඳුම් සහිතව දෙවන දොරෙන් ඇතුළට යාම, නිවැසියන්ගේ වාරිත්‍රය විය. නිවසින් පිටවන විට ද, ආරක්‍ෂක ඇඳුම අවශ්‍ය වූ බැවින්, ඒවා එසේ තැබීම පහසුවක් විය.

පළමුව සාලයට පිවිසෙන ඔවුනට, කෙලින් ම නිදන කුටිවලට, නාන කාමරයට හෝ මුළුතැන්ගෙට යා හැකි විය. මුළුතැන් ගෙය හා කාන්තාවන්ගේ කුටි පෙළ අතරින් වූ, කොරිඩෝවේ අවසානය, ගොවිපොළට ඇතුළු වන දොරටුව විය. මේ නිසා, ගොවිපොළ ගැන

වැඩිපුර සොයාබැලීමටත්, මුළුතැන්ගෙට අළුත් ආහාර හෝගලබාගැනීමටත්, නිරතුරුව ම ඉඩකඩ සැලසිණි.

අද්භූත පිටසක්වළ වැසියන් සියල්ලෝම, එකවර අළුතින් තැනු පෙට්ටිය තුළට වැදී, විවේක ගන්නා බව, ටයිටැන්වරු දැන ගත්හ. ඒ සමග ම ඔවුනට පැහැදිලි වූයේ, පිටසක්වළ මිනිස්සුන් සිය විශාල යානාව අතහැර, අළුත් වාසස්ථානය ලෙස, දෙවන පෙට්ටිය තෝරාගෙන ඇති බවයි. විශාල යානාව හා මේ පෙට්ටිය අතර ගමන් බිමන් සඳහා, ඔවුහු බොහෝවිට කුඩා යානා දෙක භාවිතා කළ බව, පෙනිණි.

පිටසක්වළ වැසියන් විවේක ගනිද්දී, ටයිටැන්වරු - දෙවන පෙට්ටිය ද සියුම් ලෙස සිදුරුකර, දෘෂ්‍යාක උපකරණ සවිකළ හ. ඒවා මගින් මේ අද්භූත ජීවීන්ගේ, නිවස ඇතුළත ස්වභාවය හා ඔවුන්ගේ හැසිරීම, මනාව තේරුම් ගැනීමට හැකි විය. පිටසක්වළ වැසියන්, ආරක්ෂක ඇඳුම්වලින් තොරව නිවස තුළ හැසිරුණු බැවින්, ඔවුන්ගේ හැඩ රුව ටයිටැන්වරු මනාව දැක ගත්හ. ඔවුන් තමන්ට වඩා විශාල, ශක්තිමත් මෙන්ම රුමත් මිනිස්සු කොටසක් බව ද, ඔවුහු අවබෝධ කර ගත්හ.

පෙට්ටියට පිවිසෙන දොරටුවට සම්බන්ධ, ආරක්ෂක, වායුරෝධක කුටිය තුළ, මේ ජීවීන්ගේ ආරක්ෂක ඇඳුම් තැත්පත් කර ඇති බව ද, පිටත යඳ්දී ඒවා හැඳගෙන යනවා සේ ම, ඇතුළට යඳ්දී ඒවා එහි තබා යාම ඔවුන්ගේ වාරිත්‍රයක් බව ද, ටයිටැන් ඔත්තු සේවාව කළ, වැදගත් සොයාගැනීමක් විය.

වෙලාසන උදය ආහාරය ගත් මැකොල්ස් හා ස්වෙත්ලානා කතාබස් කරමින් සාලය වෙත පැමිණිය හ. ඔවුනට පිටත යාමට අවශ්‍ය වී තිබිණි. වායුපායාන දෙක ඇතුළට ගැනීමට නොහැකි වූ නිසා, ඒවා නවතා තැබීම සඳහා, කුඩා ගරාජයක් නිවස අසල ම සාදාගැනීම, අවශ්‍ය විය. නිවසට යාබදව, එහි පිටත දොර අසලින්, මේ ඉදිකිරීම ඇරඹීමට, එදින නියමිතව තිබිණි.

“ඉයුජින් මේ බලන්න!” ඇතුළත දොර විවර කිරීමට පෙර, එහි වූ ස්විච් හා දර්ශක පරීක්ෂා කළ ස්වෙත්ලානා, කැගැසුවා ය. මැකොල්ස් වහා අසලට විත්, පරීක්ෂා කළේ ය.

“රුම් එකේ ටයිටැන් ගෑස් එක පිරිල. කවුරුවත් එළියට ගියේ නැත්තං, කොහොම ද මෙහෙම වුණේ.” ඔ මිතුරාගෙන් ඇසුවා ය.

වායුරෝධක කුටියට මෙසේ ටයිටැන් වායුව පිරී තිබීම, පුද්ගලයාට කරුණක් විය. එසේම, මෙය ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකුට වූ අමතකවීමක්

ලෙස ද සැලකිය නොහැකි විය. මන්ද යත්, පෙරදා රැයේ ඇතුළට පැමිණි අවසාන පෘථිවි මිනිසා පවා, සිය ආරක්ෂක ඇඳුම ඉවත්කිරීමට පෙර, කුටියෙහි වූ ආගන්තුක වායුව පිටතට පොම්ප කර, එය නිවස තුළ වූ වායුවෙන් පුරවා ගතයුතු වූ බැවිනි.

“සුවර් එකට ම, පිට දොරේ ‘ලික්’ එකක් ඇති. නැත්තං මෙහෙම වෙන්න කිසි ම විදියක් නැ!” යි පැවසූ මැකොල්ස්, “හුභාක් පුංචි ලික් එකක් වෙන්න ඇති. රැ කිස්සෙ ම මේ වහල දාල තිබුණු නිසා තමයි, ගැස් එක මෙව්වර පිරෙන්න ඇත්ත” යනුවෙන් පැවසී ය.

ස්වෙත්ලානා, වායුරෝධක කුටියේ වූ ටයිටැන් වායුව පිටතට පොම්ප කිරීම සඳහා, අවශ්‍ය ස්විචය එබුවා ය. අනතුරුව, කුටිය රික්තයක් බව සැකහැර දැනගත් ඕ, නිවස තුළ වූ වායුව, එතුළට පිරෙන්නට ඉඩ හැරියා ය.

“දොර අරින්න ද?” එතැනට වී, කුටියේ වායු පීඩනය දක්වන මීටරය දෙස, ඕනෑකමින් බලා සිටි ඇමරිකානුවාගෙන්, අනතුරුව ඕ ඇසුවා ය.

“පොඩ්ඩක් ඉන්න.”

මද වෙලාවක් ඒ දෙස බලා සිටි හේ, තරුණිය වෙත හැරුණේ ය.

“කිසි ම ලික් එකක් නැහැ! හරි පුදුමයි. කොහොම ද මේක උනේ?”

“වරදක් ජේන්න නැත්තං, අපි දොර ඇරල බලමු. මෙතනට වෙලා, හිත හිත ඉඳල වැඩක් නැහැ නෙ. ” රුසියානු යුවතිය කීවා ය.

“ඒකක් ඇත්ත. ”පැවසූ ඇමරිකානුවා, නියමිත ස්විචය ඔබා, දොර විවර කළේ ය. එහෙත්, කිසිදු අමුත්තක් කුටිය තුළ ඇති බවක් නම්, ඔහුට පෙනුණේ නැත.

“ආහ්..! ඉයුජින්!” කාමරය සිසාරා නෙත් යැවූ තරුණිය, එකවර ම කැගැසුවා ය.

“ඇයි ? ඇයි මොකද ඇලව් ? මොකකටද ඔයා බය වුණේ?” තරුණියා ඇගේ සුරත තදින් අල්ලා ගත්තේ ය.

තරුණිය භීතියට පත් වී සිටියා ය. “කෝ දෙයියනේ අපේ ඇඳුම් ? ”

මතුපිටින් බැලූ කල, ඔවුන්ගේ ම කෙනෙක් කළ විහිළුවක් ලෙස පෙනුනත්, මෙය තීරණාත්මක සිද්ධියක් විය. මන්ද යත්, ආරක්ෂක ඇඳුම් නොමැතිව, ඔවුනට නිවසින් පිටත යාමට නොහැකි වන බැවිණි. එනම් ඔවුන්, නිවස තුළ සදාකාලික සිරකරුවන් වන බැවිණි.

ඔවුහු වහා ගොස්, සෙර්ගේයි හමු වූහ. සිදු වී ඇති දෙය දැනගත් හේ, වහා වායුරෝධක කුටිය වෙත පැමිණ, පරීක්ෂා කළේ ය. අනතුරුව, හිස කසමින් කල්පනා කරන්නට විය.

මොහොතකින් සියලු දෙනා ම, පොදු සාලයෙහි, නායකයා ඉදිරිපිට, රැස් කරවනු ලැබිණි.

රුසියානුවාගේ වතෙහි වූයේ බැරෑරුම් පෙනුමකි. ඔහු භාත්පස බලා මුවගුළු හැරියේ ය.

“කරුණාකරල කියන්න. මේක අපි කාගෙහරි විහිළුවක් ද?” ඔහු කාරුණිකව විමසී ය. එහෙත්, උනුත් මුහුණට මුහුණ බලාගත්තා මිස, කිසිවෙක් පිළිතුරු දුන්නේ නැත.

“මේක හරි ම භයානක දෙයක්. විහිළුවක් නං කරුණාකරල කියන්න.” හේ නැවතත් පැවසී ය. .

එවර ද සියල්ලෝම නිහඬ වත පිරුහ.

රුසියානුවාගේ ඉවසීමේ සීමාව, ඉක්ම ගිය බව පෙනිණි.

“මෙව්වර වෙලා මම කතා කළෙ, නෙව්ට්ල් සෙර්ගේයි හැටියට. ඒත්, මම දැන් කතා කරන්නෙ, සැටර්නියා-A යානාවෙ, අණ දෙන නිලධාරියා හැටියට. මේක විහිළුවක් නං, කරපු එක්කෙනා කරුණාකරල ඉදිරිපත් වෙන්න. එහෙම නැත්තං, පස්සෙ කණගාටු වෙන්න වේවි.” ඔහුගේ ස්වරය ඉතා දැඩි බවක් ගත්තේ ය.

මොහොතක නිහඬතාවයකින් පසු, ඉන්දීය පරිගණක ඉංජිනේරුවා, නායකයා ඇමතී ය.

“මෙනන පුංචි ළමයි නෑනෙ නෙව්ට්ල්, මේ වගේ දේකට බොරුවක් කරන්න. සැක නං, අපි ගේ ඇතුළෙයි, ගොවිපොළෙයි, සොයල බලමු. එහෙමත් සොයල නැත්තං, මේක වෙන මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්. අපි ඒ මොකක්ද කියල හොයමු.”

සෙර්ගේයි එකඟ විය. සියලු දෙනාට ම, ගෙතුළ හා ගොවිපොළ තුළ සෑම තැන ම සොයා බලන ලෙස, හෝ දැනුම් දුන්නේ ය.

විනාඩි පහළොවක් ගතවන විට, සියල්ලෝම නායකයා වෙත පැමිණ සිටියහ. සෑමගේ ම මුහුණුවල වූයේ, හීනියක සේයාවන් ය.

“සැක හිතනු හැම තැනක් ම බැලුව. මේක ඇතුළෙ නං නැහැ.” මැකොල්ස් පැවසී ය.

“එහෙම නං, පිටින් කෙනෙක් ඇවිත් මේව ගන්න ඕන. ඒක වෙන්න පුළුවන් දෙයක් ද ?” සෙර්ගේයි ප්‍රශ්න කළේ ය.

“පුළුවන් උනත්, බැරි උනත්, දැන් ඒක වෙලා ඉවරයි. අපි, අපේ ම ගෙදර හිරකාරයෝ කරල” සෙන් පැවසී ය.

“අපේ අය නෙවෙයි නං, කවුද මේක කළේ?” සෙර්ගේයි විමසී ය. .

“රුමි එක ඇතුළෙ ටයිටෑන් ගැස් එක පිරිල තිබුණේ, කවුරු හරි, පිට පැත්තෙන් දොර ඇරල, මේක කළ නිසා වෙන්න පුළුවන්. ඒත්, ඒ කවුද කියල නං, මට හරියට ම කියන්න බැ.!” ඉන්දියානුවා නළල රැළි කළේ ය.

“ඒ ටයිටෑන්වල ඉන්න බුද්ධිමත් ම ජීවියා වෙන්න බැරි ද ?” ඔකතගාවා ඇසුවා ය. .

“ටයිටෑන්වල බුද්ධිමත් ජීවියෙක් ඉන්නව නං, ඒ අයට තිබුණේ, කෙළින් ම ඇවිත් අපි මුණගැහෙන්න. එයාල ඇයි එහෙම නොකළේ ?” මෙස්නර් ඇසුවා ය.

“ඒක එහෙම වෙන්න ම ඕන කියල, අපට කියන්න බැ. මේක, ඒ අයගේ තීරණයක් වෙන්න පුළුවන්.” ගුරුසිංහ පැවසී ය.

“අපි එයාලට කිසි ම වරදක් නොකර, එහෙම තීරණයක් ගන්න කිසි ම හේතුවක් නැ.” හොනෙකර් කීවා ය.

“අපි කොහොම ද බාබරා එහෙම කියන්නේ?” එයාලගෙ ලෝක්කට ඇවිත්, කිසි ම ඇහිල්ලක් බැලිල්ලක් නැතුව, අපි මේ කරන වැඩ නිසා, ඒ ගොලො කලබල වුණා ද කවුද දන්නේ ?” මැකොල්ස් අදහස් දැක්වී ය.

“එතකොට, අපි මේක ඇතුළෙ හිරකරල, එයාල බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මොකක් වෙන්න පුළුවන් ද?” ජලෙමිං ප්‍රශ්න කළේ ය.

“ඒකනං හිතාගන්න ටිකක් අමාරුයි.” සෙන් කීවේ ය.

“ඇත්තට ම මේක එහෙම දෙයක් නං, ඒ අය ඉක්මනට ම අපි මුණගැහෙන්න ඒවි. නැත්තං, අඩු ම ගණනෙ අපි එක්ක කතා කරාවි.” මෙනෙක් නිහඬව හුන් සෙර්ගේයි පැවසී ය.

“ඉතිං, එතකල් අපි මොකද කරන්නේ?” කොලින්ස් ඇසුවා ය.

“කරන්න කිසි ම දෙයක් නැ. වෙන දෙයක් වෙද්දෙන් කියල, බලා ඉන්නයි තියෙන්නේ.” ස්වෙත්ලානා පැවසුවා ය.

ගුරුසිංහ පසුපස, ඔකතගාවා කෙළින් ම ඔහුගේ කුටියට පැමිණියා ය. හැරී බැලූ තරුණයා දුටුවේ, ඇගේ වත මලානික වී, සුදුමැලිව ගොස් ඇති බවයි.

හිතවතාගේ ගෙළ වටා දැන් යැවූ ඕ, ඔහුගේ උරහිස මත වත හොවාගෙන, ඉකිබිඳින්නට වූවා ය.

“මිනිසු!” හේ ඉමහත් දයාවෙන්, ඇගේ හිස පිරිමැද්දේ ය. කෙදිනකවත් මෙවැනි හැසිරීමක් නොදැක්වූ ඇය, ඇත්තෙන්ම සසල වී ඇති බව, ඔහුට පැහැදිලි විය.

ඕ, හිස ඔසවා ඔහු දෙස බැලුවා ය. ඒ අවිනිසක දැස්වලින් කඳුළු ගලා යමින් තිබිණි.

“ඇඩ්ව කියල මොනව කරන්න ද කෙල්ලේ. හැමදේම වෙන්නෙ හොඳට කියල හිතාගෙන, එන දේකට මුණ දෙමු.” තරුණයා පැවසුවේ ය.

“ඌ අපිට මොනව කරාවි ද දුමින්ද ?” ඔහුට තුරුළු වී හිඳිමින්, ඇ දුබල හඬින් විමසුවා ය.

“වැඩි ම උනොත් මරල දාවි. ඒත්, ඒ ගැන හිතල දුක් වෙන්න එපා. ඒ ලෝකෙදිත්, මම විශ්වත් එක්ක ඔයාගෙ පස්සෙන් එනව. ඔයාව බලා ගන්න.” හේ ආයාසයෙන් සිතාවක් නැගුවේ ය.

“ඇත්ත ද ?”

කඳුළු අතරින්, ඇගේ සුන්දර මුවෙහි විකසිත වූ හසරැල්ලක්, දහකාර ලෙස, රෝස පැහැති දෙකපොල් ඔස්සේ පැතිර ගියේ ය.

07

අහසින් ආ සිරකාරයෝ

අද්භූත පිටසක්වළ මිනිසුන්, නිවාස අඩස්සියට පත්කළ ආකාරය පිළිබඳව, කෙනරි සිය නායකයාට පැහැදිලි කළේ ය. ආරක්ෂක ප්‍රධානියාගේ විස්තරයට සවන් දුන් රිච්ටන්, දැඩි සතුටින් ඉපිළ ගොස් සිටියේ ය.

“මට හරි ම සන්තෝසයි. කෙනරි තමන්ගේ රාජකාරිය අකුරට ම කළා.” රිච්ටන් අසුනින් නැගිට, ළඟට ගොස්, කෙනරිගේ දැත් සිය පපුවට තබා ගනිමින්, සිතෙහි වූ දැඩි සතුට පළ කළේ ය.

“මේ සැරේ මමත්, ආරක්ෂකයෝ එක්ක මීනෝ ඇල්ල ළඟට ගියා. පිටසක්වළ යානාවයි, ඒ අයගෙ මෙමින් ටිකයි, හදාපු විශාල පෙට්ටියයි, ඇස් වලින් ම බලාගත්ත.” කෙනරි වැඩි දුරටත් පැවසී ය.

“අර, පෙට්ටියට හයි කළා කියපු, උපකරණවලින් බැලුවෙ නැද්ද?”

“මොකද නැත්තෙ. ඒ මිනින්සුන් වත් හොඳහැටි බලාගන්න පුළුවන් උනා, මට.”

“ඇත්තට ම, ඒ අය අපට වඩා ලස්සන ද, කැනරි?”

“ඇත්තෙන්ම ඔව් ! කළු පාට, දුඹුරු පාට, ලා පාට¹⁷ද, උසට ගැලපෙන මහත තියෙන, හොඳට වැඩුණු මස්පිඩු තියෙන ඇඟවල්. බාහිර පෙනුමෙන්, එයාල වර්ග දෙකක් ඉන්නව කියලයි, අපේ විද්‍යාඥයන් කියන්නෙ.”

“ඒ කිව්වෙ?”

“එක වර්ගයක් උසින් වැඩි. ශක්තිමත් අය. එයාල හැමෝගෙම කොණ්ඩ, කොටයි. සමහර අයගෙ මුණුවලත්, කෙස් තියෙනව.”

“අනිත් ජාතිය?”

¹⁷ අඳුරු ලෝකයක ජීවත් වූ බැවින්, ලා පාටවල් වෙන් වශයෙන් හැඳින්වීමක් ඔවුන් අතර නොවීය

“එයාල එව්වර ම උස නෑ... මුණුවල සියුමැලි ගතියක් තියෙනව. පපුව උසයි. සමහරුන්ගෙ කෙස්සත් දිගයි. කාගෙවත් මුණුවල කෙස් නෑ..”

සිය ප්ලාස්ටික් නිවස තුළ, කොටු වී හුන් පෘථිවි මිනිස්සු, වායුරෝධක, ආරක්ෂක කුටිය අසලට රොක් වී සිටියහ. කුටිය තුළින් සුවිශේෂ, සියුම් හඬක් නැගෙමින් තිබිණි.

“බලන්න ! රුමි එකට ආයින් ටයිටැන් ගැස් එක පිරිල. ටිකකට කලින් කවුරුහරි, මේ දොර පිටින් ඇරල තියෙනවා.” කුටි දොරෙහි සවිකර තිබුණු දර්ශකයක් පෙන්වමින්, ස්වෙත්ලානා කීවා ය.

“එතකොට මොකක්ද මේ . සද්දේ?” හොනෙකර් ඇසුවා ය.

“සමහරවිට, මේක අපි හිරකරපු අයගෙ සිග්නල් එකක්, . වෙන්න පුළුවන්.” මඳක් කල්පනා කළ සෙන් පැවසී ය.

“එහෙම ද, උන් අටවපු ‘ටයිම් බෝම්බයක්’ද දන්නෙ නෑ!” ජලෙම් පැවසී ය.

“එහෙම හිතන්න අමාරුයි. අපිව විනාශ කරන එක, දැන් ඒ අයට සුළු දෙයක්. මේ පෙට්ටිය පිටින් සිදුරු කරපු ගමන්, අපි සේරම ඉවරයි. එව්වර පහසු ක්‍රමයක් තියෙද්දී, අපට බෝම්බ අටවන්න ඒ අයට උවමණාවක් නැහැ.” මැකොල්ස් පැවසී ය.

“අපි දොර ඇරල බලමු.” මෙනෙක් වෙලා කල්පනාවේ ගැලී සිටි, සෙර්ගේයි පැවසී ය.

“ඔව් ! එයාල අපට කියන්න හදන දේ, අපි තේරුම් ගන්න ඕන. නැත්තං, කවදාවත් අපට මෙතනින්, නිදහස් වෙන්න ලැබෙන්නෙ නෑ!” ගුරුසිංහ කියා සිටියේ ය.

“ඇලව් ! අරින්න දොර!” සෙර්ගේයි පැවසී ය.

ස්වෙත්ලානා, වායුරෝධක කුටිය තුළ වූ ටයිටැන් වායුව පිටතට පොම්පාපකර අනතුරුව, නිවස තුළ වූ වායුව කුටියට පිරවුවා ය. ඊළඟ මොහොතේ ඕ දොර විවර කළා ය.

සියල්ලෝම දැඩි කුතුහලයෙන් කුටියට එබී බැලූහ.

“ආ මොකක් ද මේ ?” අද්භූත උපකරණයක් දුටු ඔවුනට කැගැසිණි. සියුම් හඬක් නිකුත් වෙමින් තිබුණේ, මේ උපකරණය තුළිනි.

තද කළු පැහැති, විශාල බිත්තරයක් වැනි වූ එය, මීටරයකට ආසන්න දිගකින් ද, මීටර භාගයක් පමණ පළලින් හා උසින් ද, යුතු විය. කුඩා පාද සතරකින් එය, කුටියේ බිම මත, තිරස් අතට පිහිටා තිබිණි.

හදිසියේ ම, එහි ඉදිරි මුහුණත සුදු පැහැයෙන් ආලෝකවත් විය. අනතුරුව, ඉලිප්සාකාර මුහුණත මත, විවිධ වර්ණවලින් යුතු, තිත් හා ඉරි රටා මැවෙන්නට විය.

“මට ජේන්තො, මේක රූපවාහිනියක් වගේ එකක්.” සෙර්ගේයි නිහඬතාවය බිත්දේ ය.

“ඔව්! මටත් හිතෙනව එහෙම. මේකෙන් අපිට මොකක් හරි පණිවුඩයක් දෙන්නයි, එයාල හදන්නො” මැකොල්ස් පැවසී ය.

එකවර ම, උපකරණය තුළින් මෙනෙක් ඇසුණු, සියුම් හඬ නැවතිණි. ඒ සමග ම, ඉලිප්සාකාර ආලෝක තිරයේ දර්ශනය පැහැදිලි විය.

මුලින් ම, යෝධ, වර්ණවත් හතු පිරුණු, ටයිටැන් වනාන්තරයක් එහි දර්ශනය විය. තිරයේ වර්ණ බොහෝදුරට අඳුරු ඒවා බව පෙනිණි.

අනතුරුව විශාල කඳු වැටියක් හා කළු දියර විලක් දිස් විය.

ර්ළඟ මොහොතේ, කළු දියර ගංගාවක් ගලා යන අයුරු පෙනිණි.

ඉන්පසු දක්නට ලැබුණේ, පෘථිවි මිනිස්සුන් විසින් අයිස් පර්වතය මතු කරන ලද, කළු දියර ඇල්ලයි. ඇල්ල පාමුල හොඳින් පෙනෙන ආකාරයට, දර්ශනය වෙනස් වෙද්දී, පහළ ඉවුර මත වූ, ප්ලාස්ටික් නිෂ්පාදන යන්ත්‍ර, ඒ ආකාරයෙන් ම තිබෙනු පෙනිණි. නිෂ්පාදනය කර තිබුණු, ප්ලාස්ටික් ගඩොල් පවා, එහා මෙහා වී තිබුණේ නැත.

අනතුරුව, උස් බිමක් මත, ආරක්ෂා සහිතව නවතා තිබුණු, ටීටා යානාව පෙනිණි. එය නිරූපදිතව ඇති බව පෙනුණු සඳ, පෘථිවි මිනිස්සු සැනසුම් සුසුමක් හෙළාහ.

ඉන් පසු ලා කහ පැහැති, විශාල, ප්ලාස්ටික් නිවස තිරයේ දිස් විය. එය අසල වූ, කුඩා වායුපායාන දෙක පෙනුණු පසු, නිවසෙහි දොර අසලින් දර්ශනය නිශ්චල විය.

අවසානයේදී, සුවිශේෂ හැඩයක් ගත් කාමරයක් පෙනිණි. පෘථිවි මිනිස්සුන්ගේ ටයිටැන් ආරක්ෂක ඇඳුම්, ආරක්ෂ සහිතව එහි තැන්පත් කර තිබිණි. ර්ළඟ මොහොතේ, තිරයේ ආලෝකය නිවී ගොස්, උපකරණය ක්‍රියා විරහිත විය.

දැහැනින් මිදුණු පෘථිවි මිනිස්සු, එකිනෙකා දෙස බලාගත්හ. ඔවුන් බොහෝ දෙනෙකුගේ මුහුණුවල ප්‍රශ්නාර්ථයක් විය.

“ඒ පෙන්නපු දර්ශන ගැන, මොකක් ද අදහස?” රුසියානුවා, ඉන්දියානුවාගෙන් ඇසුවේ ය. .

සෙන් මොහොතක් කල්පනා කළේ ය.

“හතු වනාන්තර, කඳු වැටි, කළු දියර විල් පෙන්නල අදහස් කළේ, එයාල ටයිටැන්වල වැසියන් බව කියන්න. කළු දියර ගංගාවයි, දියර ඇල්ලයි පෙන්නුවෙ, අපි ආ බව කියන්න. ඇල්ල පාමුල මැෂින්, ඒ විදියට ම තියෙන ප්ලාස්ටික් ගඩොල් ගොඩවල්, ටීටා යානාව, අපේ ප්ලාස්ටික් ගේ, එයා ක්‍රාෆ්ට් දෙක පෙන්නුවෙ, කිසි ම හානියක් නැතුව, ඒව ඒ තැන්වල ම තියෙන බව කියන්න. දොර පෙන්නුවෙ, එයාල එතනට ආ බව කියන්න. ඇඳුම් පෙන්නුවෙ, එයාල ඒව ගත් බවත්, ආරක්ෂා ඇතිව තියෙන බවත්, කියන්න. එව්වරයි” ඉන්දිය තරුණයා සිනාසුණේ ය.

“එහෙම බැලුව ම, මේ අයත්, නරක අය නෙවෙයි වගේ!” මෙස්නර් කීවා ය.

“එකපාරට ම එහෙම කියන්න අමාරුයි. ඒ ගොල්ලෝ අපිට නොදැනී, නොපෙනී ඉඳගෙන අපිව හිරකළා. තවමත් අපිට එයාලගෙ හැඩරුව වත්, පෙන්නුවෙ නැහැ. කොටින් ම ඒ අය මිනිස්සු ද කියල වත්, අපි තවම දන්නෙ නැහැ. මට පේන්නෙ, මේ ගොල්ලෝ හරි ම කපටි ජාතියක්.” ඔකතගාවා කීවා ය.

සියල්ලෝම සිනාසෙමින් ඇගේ කතාව අනුමත කළහ.

“ඒක නෙවෙයි, අපි දැ මේකට මොකද කරන්නෙ?” සෙන්, මිතුරන්ගේ අවධානය ටයිටැන් යන්ත්‍රය වෙත යොමු කළේ ය.

“ඔහොම ම තියෙන්න අරිමු. ඒක හැම අතින් ම ඇහට ගුණයි.” මෙස්නර් යෝජනා කළා ය.

“මම නං කියන්නෙ , අපි මේක ඇතුළට ගනිමු. මේක ටී.ටී. එකකට සමාන යන්ත්‍රයක් විතරයි. බය වෙන්න තරං දෙයක් මෙතන නැහැ” ප්ලෙම් පැවසී ය.

“මේ ඇතුළට අරගෙන, මොනව හරි දෙයක් උනොත් උඹ වග කියන.ව ද?” එවර කොලින්ස් ඇසුවා ය.

“මට නං පේන, අපි දෙගොල්ලෝ අතරෙ සම්බන්ධයක් ඇති කර ගන්නයි, ටයිටැන්ල මේක එවල තියෙන්නේ. ඊට වඩා කිසි ම විශේෂයක් මෙතන නැහැ” මැකොල්ස් අදහස් දැක්වී ය.

“එයාලගෙ අදහස ඒක නං, අප මේක බාර නොගත්තොත්, ඒක විශාල පාඩුවක් වෙන්න පුළුවන්.” ගුරුසිංහ ද එකතු කළේ ය.

“කමක් නැහැ! අපි මේක ඇතුළට ගනිමු.” කල්පනාවෙහි යෙදී සිටි සෙර්ගේයි අවසන් තීරණය දුන්නේ ය.

සැමදා ම උදය ආහාරයෙන් පසු, පෘථිවි මිනිස්සු සිය ටයිටැන් නිවසේ සාලය වෙත පැමිණියේ, සිරගතව සිටි ඔවුනට කරන්නට විශේෂ වැඩක් නොතිබූ බැවිණි. ඒ වෙලාවට, ටයිටැන් රූපවාහිනිය සුපුරුදු සියුම් හඬ නංවා, ඔවුන්ගේ අවධානය තමා වෙත යොමුකර ගත්තා ය. අනතුරුව, ටයිටැන් ලෝකය පිළිබඳව, සරල රූපවාහිනී වැඩසටහන් ප්‍රචාරය කළා ය.

මේ වැඩ සටහන්, පෘථිවි මිනිස්සුනට ටයිටැන් භාෂාව ඉගැන්වීම උදෙසා සකස් වී ඇති බව, ඔවුනට පැහැදිලි විය. ටයිටැන් ලෝකය හා එහි වැසියන් පිළිබඳව වැඩිදුර තොරතුරු දැනගැනීමේ කුතුහලයෙන් ද පසු වූ ඔවුහු, නොවරදවා. ම මේ වැඩසටහන්වලට සහභාගි වූහ. සිරගත වී සිටීම නිසා, ඔවුන්ගේ සිත් තුළ ඇතිව තිබූ චිත්ත පීඩාව, මෙයින් බොහෝ දුරට අඩු වූ අතර, පිරිස විනෝදමත්ව තැබීම ද, මේ නිසා සිදු විය.

එහෙත්, ටයිටැන් වැසියෝ මේ වැඩසටහන්වලට කෙලින් ම පෙනී නොසිටි අතර, මිනිස්සුන්ගේ සහභාගිත්වය අවශ්‍ය වූ ස්ථාන සඳහා, කාටුන් මිනිස් රූප භාවිතා විය. ඒවා, බොහෝ දුරට පෘථිවි මිනිස්සුන්ගේ හැඩරුවට සමාන ලෙස, නිර්මාණය කර තිබිණි.

පෘථිවි මිනිස්සුනට අත්‍යවශ්‍ය වූ, අයිස් හා නිවස තුළ වූ විද්‍යුත් ජනක යන්ත්‍ර සඳහා භාවිතා කළ හයිඩ්‍රෝකාබන් ඉන්ධන, සඳහා යෙදෙන ටයිටැන් සංකේත රූපවාහිනියෙන් විකාශනය විය. එහි වැදගත්කම තේරුම්ගත් පෘථිවි වැසියෝ ද, ඒවායේ ටයිටැන් සංකේතයන් ලියා ගැනීමට හා මතක තබා ගැනීමට උනන්දු වූහ.

තව ද, රූපවාහිනියේ උදව්වෙන් ටයිටැවරුනට සරල පණිවුඩයක් යවන ආකාරය ද, එමගින් පැහැදිලි කෙරිණි. උදාහරණ වශයෙන්, ඉහත සඳහන් අත්‍යවශ්‍ය මූලික දේවල් සඳහා වූ ටයිටැන් සංකේත, කුඩා බොත්තම් මගින් රූපවාහිනියට ඇතුළු කර, ටයිටැවරුන්ගෙන් ඒවා ඉල්ලා සිටිය යුතු ආකාරය පිළිබඳව විස්තර කරන ලදී.

අත්‍යවකාශගාමීන් දසදෙනා නිවාස අඩස්සියට පත් වී, පෘථිවි කාලයෙන් සතියක් ඉක්ම ගොස් තිබිණි. ඒ වනවිට, ක්‍රමානුකූලව කණ්ඩායමේ මානසික ශක්තිය බිඳවැටෙමින් තිබිණි. අනපේක්ෂිතව පත්වූ මේ සිර ජීවිතයෙන් කෙදිනක නිදහස ලැබේ ද යන්න, පිළිබඳව කිසිදු ලෙසකින් බලාපොරොත්තුවක් නොවීම, ටීටා මූලික හේතුව විය. ටයිටැන්වරු සමග සැඟීමකට පත් විය හැකි තරම් වූ සබඳතාවයක් ගොඩනගා ගැනීමට හැකි වී නම්, ඔවුන්ගෙන් සහනයක් බලාපොරොත්තු වීමට ද ඉඩක් තිබිණි. එහෙත් මේ -වන තුරු ඔවුන්ගේ හැඩ රුව

දැකගැනීමට පවා, පෘථිවි මිනිස්සු අසමත් වූහ. එවැනි තත්වයක් යටතේ, ටයිටුවරුන්ගේ මේ හැගිමුත්තම පිළිබඳව, අවිශ්වාසයේ බීජයක් පෘථිවි මිනිස්සුන් තුළ වැඩෙමින් පැවතිණි.

දිනක් කෑමෙන් පසු, සෙර්ගේයි කණ්ඩායම රැස් කළේ ය. මිතුරු මිතුරියගේ මුහුණුවල වූ, බලාපොරොත්තු සුන් වූ ස්වභාවය දුටු හේ, දැඩි සංවේගයට පත් විය.

සන්තෝෂයෙන්, විනෝදයෙන් හිටි අපේ අයට, මේ වෙලා තියෙන දේ ගැන, මට හරි ම කණගාටුයි.” හේ කතාව අරඹමින් කියා සිටියේ ය. “ඒත් ඉක්මනට ම බලාපොරොත්තු නැති කරගන්න එපා. තවමත් අපිට කිසි ම කරදරයක් උනේ නැහැ. ඒ වගේ ම අපි හිර කරපු අය, අපේ ඕනෑ එපාකම් ගැන සැහෙන්න උනන්දු වෙන බවක් ජේනව. ඒකේ තේරුම, එයාල අපට කරදරයක් වෙනවට කැමති නෑ කියන එකයි. ඒක හරි ම වැදගත් දෙයක්.”

“ඒක ඇත්ත වෙන්න පුළුවන්”. කොලින්ස් කතා කළා ය. “ඒත්, දවසින් දවස ම මේ තත්වය දික්වෙන බව මිසක්, විසඳෙන බවක් ජේන්න නැහැ. ඒක නිසයි, හුඟක් අයගෙ මානසික ශක්තිය බිඳවැටිල තියෙන්නේ. විශේෂයෙන් ම කෙල්ලන්ගේ” ඔ කීවා ය.

“මොන දේ උනත්, අපි, අපේ හිත් දුර්වල කරගන්න නරකයි. අපි අප්පාකාශගාමීන් බව, අමතක කරන්න හොඳ නෑ. අප්පාකාශගාමීයෙක්ගෙ මානසිකත්වය, ලේසියෙන් බිඳ වැටෙන එකක් නෙවෙයි.” මැකොල්ස් පැවසී ය.

“අපිට දැන් කරන්න, කිසි ම වැදගත් වැඩක් නෑ. ඔහේ බලා ඉන්නයි වෙලා තියෙන්නේ. ඕනවට වඩා කල්පනා කරන්න ගියාමයි, හිත් උනත් දුර්වල වෙන්නේ. අපි, අපේ විනෝදය ගැන, මීට වඩා හිත් යොමු කරන්න ඕන. දුර්වල අයට හිත හදා ගන්න, ඒක උදව්වක් වෙව්!” ජලෙම් පැවසී ය.

“ඔය හදන අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගන්න. අපි දන්නව හලෝ, ඔයාගෙ හැටි.” හොනෙකර් සිනාසෙමින් කියූ කතාවට, සැමගේ ම මුහුණුවල සිනාව පැතිරිණි.

“නෑ ! නෑ !! ඇලන් කියාපු එක හරි.. අපට පුළුවන් විවේක වෙලාවට පුංචි සෙල්ලම්, තරඟ වගේ දේවල් කරන්න. ඒකෙන් කිසි ම වරදක් වෙන්නේ නෑ. ප්‍රශ්න අමතක කරල, සන්තෝසෙන් ඉන්න, ඒක උදව්වක් වෙව්.” සෙන් පැවසී ය.

“බාබරා හිතපු පැත්ත ගැන උනත්, මම නං වරදක් දකින්නේ නෑ. මෙතන ගැණු පහකුයි, පිරිමි පහකුයි ඉන්නව. අවිනිශ්චිත අනාගතයක් ගැන හිත හිත හුල්ලන්නේ නැතුව, දෙන්න දෙන්න සෙට් වෙල, ‘ලව්’ කරන්න කො.” සෙර්ගේයි මුළු කණ්ඩායම ම සිනා සයුරේ ගිල්වී ය.

“ඒකත් කරන්න බැරි, සමහරු තපස් රකින නිසා නෙ. දෙන්න දෙන්න සෙට් උනත්, එක කෙල්ලෙක් ඉතුරු වෙනව.” කොලින්ස්, ඉන්දියානුවා දෙස බලමින්, ඉඟි කළා ය.

“තපස් රැකීමත් මානව අයිතිවාසිකමක් කියන එක, අමතක කරන්න එපා පෙනී.” සෙන් සිනාසෙමින්, ඊට පිළිතුරු දුන්නේ ය.

“ඩබල් ඇක්ටිවලට ඇලන් සැහෙන්න දක්ෂයි. ඒ හින්ද විශ්වගේ අඩුව ප්‍රශ්නයක් නෙවෙයි.” ගුරුසිංහ සිනාසුණේ ය.

“ඔව් ඉතිං, සකුරා මල් හම්බ වෙච්ච අයට නං, ප්‍රශ්න නැතුව ඇති.” මෙස්නර් උපහාසයෙන් කීවා ය.

“උඹ ඔව් ගනං ගන්න එපා මිනි! ඔන ම දේකට ඉන්නව මම. අනිත් අය මහ පරිමානෙං කරන දේවල්, සුළු පරිමානෙං කරන්න, -අවසර ගන්න ඔන නෑ!” ස්වෙත්ලානා, ජපන් යුවතිය ආරක්ෂා කර ගනිමින්, ග්‍රීක යුවතියට පමණක් ඇසෙන සේ, කීවාය.

“ඔව්ට උත්තර දෙන්න බැරුව නෙවී. සමහරුන්ට නැති උනාට, මට ලැජ්ජාව කියන දේ තියෙනව.” ඔකතගාවා, මෙස්නර් දෙස තියුණු බැල්මක් හෙලමින්, මිතුරියට පැවසුවා ය.

නාන කාමරයේ සිට පැමිණි ගුරුසිංහ, සිය කුටියට ඇතුළු විය. එහි වූ කුඩා මේසය අසල, තරුණියක් සිටිනු, ඔහුට එකවර ම පෙනිණි. දොර හැරෙනවාත් සමග ම, ඕ හැරී බැලුවා ය. එකවර ම ඒ වතෙහි සිනාවක් විකසිත විය.

“මං නැති වෙලාවෙ, හොරන් ම ඇවිත්, ජපනි මොනවද කරන්නෙ ?” හේ සිනාසෙමින් පිටුපසින් ගොස්, එකවර ම ඇගේ දෙවුරින් අල්ලා ගත්තේ ය.

ඕ පිළිතුරක් නොදී, හිස ඇලකර, ලජ්ජාබර සිනාවක් පෑවා ය. ඇගේ අතින් නිම වූ, විසිතුරු, කඩදාසි, මල් පොකුරකින් ඔහුගේ මේසය හැඩ වී තිබිණි.

“ඡා ! ලස්සනයි මිනි ”හේ, සුරත ඇගේ උරය මත තිබියදී ම, මල් පොකුර සහිත බඳුන වමතින් ගත්තේ ය.” ඒ උනාට, මගෙන් අහන්නේ නැතුව, කාමරේට ඇවිත් මේව තියන්න, අවසර දුන්නෙ කවු ද?”

“ආ ! මට ඒවට අවසර තියෙනව..” ඕ, ඔහු වෙනත් මිදි සිනාසෙන්නට වුවා ය.

“කවද ඉඳන් ද හම්බවුණේ?” තරුණයා සිනාසෙමින්, සයනය මත හිඳගත්තේ ය.

“ඇයි මතක නැද්ද? එදා වතුර ටැංකියෙ දි...” ඕ ඉතිරි ටික නොකියා ගිලගෙන, ලප්පාවෙන් බිම බලා ගත්තාය.

“අයියෝ ඒක ද? ඒක පුංචි කිස් එකක් විතර නෙ!” හේ සිනාසෙන්නට විය. එහෙත්, ඔහුගේ කතාවෙන්, ඕ කම්පානයට පත් වුවා ය. ඔහුට එය, එතරම් කුඩා දෙයක් වුව ද, ඇයට නම් එය, අනන්ත වූ විශ්වය සේ විය.

“මිම්!” ඇගේ වෙනස හඳුනාගත් හෙතෙම, ඇ ඇමති ය. ඕ හිස ඔසවා, ඔහු දෙස බැලුවා ය. කහ පැහැති සොදුරු වත, ශෝකයෙන් බර වෙමින් තිබිණි.

ගුරුසිංහ සයනය මතින් නැගිට, සෙමෙන් යුවතිය වෙත ගොස්, ඇගේ දෙවුර මත දැත් තැබුවේ ය.

“අම්මෝ ! වැහි කළුව. තව පොඩ්ඩයි වහින්න.” එකවර ම ඔහුට කියවුණේ, සිතාවක් ද සමග ය.

ඒ සමග ම ඉදිරියට පැන, තරුණයාගේ. උරහිස මත මුහුණ ඔබාගත් තරුණයා, ඉකිබිඳිනට වුවා ය.

ඔහු, හඬන්නට ඉඩ දී සිටියා මිස, ඇ සැනසීමට උත්සාහ නොකළේ ය. අවසන, ඉකිබිඳුම නැවතුණු පසු, හේ සිනාසෙමින්, ඇගේ වත සිය උරහිස මතින් මැත් කළේ ය.

“ඉඹි!”

ඕ, සිය වත ඔහුගේ කම්සයෙහි අතුල්ලා, දැසෙහි වූ කඳුළු පිසගෙන, හිස ඔසවා බලා හිනැහුණා ය.

“පපති අඩල ඉවර ද?

“බිංකුණ්ඩ!” තරහින් පැවසූ ඕ, යළිත් සිනාසෙන්නට වුවා ය.

ටයිටැන් ප්‍රධානියාගේ නිල නිවසෙහි සුවිශේෂ රැස්වීමක් පැවැත්විණි. අද්භූත, පිටසක්වළ මිනිස්සුන් පිළිබඳව, ගතයුතු තීරණය කුමක් දැයි සාකච්ඡා කිරීම, එහි අරමුණ විය.

ආරම්භයේදී ම නැගී සිටි, ආරක්ෂක ප්‍රධානියා වූ කෙනරි, සියලුදෙනාට ම පිටසක්වළ වැසියන් පිළිබඳව හැඳින්වීමක් කළේ ය. ඔවුන්ගේ ඡායාරූප, රැස්වීමට පැමිණ සිටි සියල්ලන්ට ම සපයා තිබිණි.

ආගන්තුකයින්ගේ යානාවල, යන්ත්‍රවල හා නිවාසයෙහි පින්තූරත්, ඔවුන් මිනෝ ඇල්ල වෙනස් කර, අයිස් පර්වතය මතුකර ඇති ආකාරය දැක්වෙන ඡයාරූපත්, ඒවා අතර විය.

කෙතරිට පසුව නැගී සිටියේ, පරිසරය හා සෞඛ්‍යය පිළිබඳ ප්‍රධානියා වූ, ‘එරිත්’ය. එරිත්, පිටසක්වළ වැසියන්, තදින් ම හෙළා දැක්කේ ය.

“මේ අය, මිනේන් ජීවිත්ට සම්පූර්ණයෙන් ම වෙනස්, රෝ ජීවිත් කොටසක්. මෙයාලගෙ ශරීරවල පැවැත්මටත්, ආහාරයට ගන්න පැළෑටි වැඩෙන්නත්, අපට අහිතකර රෝ පංශෝගය ඕන කරනවා. එයාල, මිනෝ ඇල්ල යට තිබුණු, රෝ ගල් පොළොව මතුපිටට ගෙනාවේ ඒ නිසයි. මේක, අපේ ජීවයට හරි ම අහිතකර දෙයක්. මේ විෂ, ‘රෝ’ මිනිස්සු, අපේ අනාගතයට විශාල තර්ජනයක් වෙව්..”

තවත් ප්‍රධානියෙක් වූ, ‘යෝගන්’ නැගී සිට වෙගවත්ව කතා කරන්නට විය.

“පිටසක්වලින් ආපු ජීවිත්, විශේෂ වැදගත්කමක් නියන අය බව, අපි නොදන්නවා නෙවෙයි. ඒත් අපි, අපේ ජීවය ගැනත්, අපේ ජනතාව ගැනත්, අපේ ලෝකය ගැනත්, හින්න ඕන. මේ විෂ ජීවිත් හැමෝම විනාශ කරන්න ම ඕන. ඒ වහා ම ක්‍රියාත්මක කරන්න කියල, මම තදින් ම ඉල්ලා හිටිනවා.”

එම කථාව අවසානයේ, රැස්වීම බොහෝ සේ සෝෂාකාරී විය. බොහෝ දෙනෙක් ඒ මතය පිළිගත් අතර, එය එසේ ම විය යුතු බව පවසමින්, කැගැසූහ.

මෙහිදී පිළිතුරු දීම සඳහා, රිච්ටන් නැගී සිටියේ ය.

“මිත්‍රවරුණි!” ප්‍රධානියා කතාව ආරම්භ කළේ ය. “ඒ තරම් ලේසියෙන් තීරණ ගන්න පුළුවන් නෑ, මමත් හුඟක් කැමතියි. ඒත් මේ අය, අපි හිතන තරම් ලෙහෙසි, පහසු අය නෙමෙයි. හුඟක් බලසම්පන්න ජීවිත් කොටසක් ශරීර ප්‍රමාණයෙන්, ශරීර ශක්තියෙන් වගේ ම තාක්ෂණයෙනුත්, ඒ අය අපට වඩා ඉහළ බවයි, අපේ විද්‍යාඥයින්ගෙ අදහස. එයාල ආවේ මොන ලෝකෙන් ද කියන්නවත්, අපි තාම දනෙ නෑ. සමහරවිට අපේ තාරකාවේ ම, ආලෝකවත්, උණුසුමින් වැඩි ලෝකයකින් වෙන්න පුළුවන්. අපට ඕන විදියට තීරණ අරගෙන, එක පාරට ම ඒ අය විනාශ කළොත්, ඒ ලෝකෙ අය, අපෙන් පිළිගන්න උත්සාහ කරන්න පුළුවන්. ඒ අය, අපේ ලෝකය ආක්‍රමණය කරන්න උනත්, ඉඩ තියෙනවා.”

මගේ තීරණයකින් එහෙම දේකට මුළු පිරුණොත්, අපේ ආරක්ෂාව ගැන, මම නොසලකා හැරිය වෙනව.”

“ඒ අය, අපට වඩා බලසම්පන්න යි කියන එක, පිළිගන්න බැහැ. එහෙම නං කොහොම ද අපි, ඒ අය හිර කළේ?” යෝගන් ප්‍රශ්න කළේ ය. රිච්ටන් සිනාසුණේ ය.

“ඒක සම්පූර්ණයෙන් ම ප්‍රයෝගයකින් කළ දෙයක්. අපේ ආරක්ෂක අංශයේ ශූර බුද්ධිය නිසයි, අපි ඒ ජයග්‍රහණය ලැබුවේ. අනිත් එක, අපේ ලෝකයේ ස්වභාවික තත්වය අපට වාසියක් උනා. එහෙම නැතුව, අපට ඒ අය යටත් කර ගන්න පුළුවන් උනේ, අපි බලසම්පන්න නිසා නෙවෙයි.”

උණුසුම් ලෙස කැගැසූ අය, නිහඬව පසු වූහ. සියල්ලන්ටම, මෙහි ඇති බැරෑරුම්කම වැටහී ගොස් ඇති බව, පෙනිණි. ඒ අතර, ටයිටුවරුන්ගේ පරිසරය හා මානව හිමිකම් පිළිබඳ ප්‍රධානියා වූ, ‘රග්නි’ නැගී සිටියේ ය.

“මේ අය විනාශ කරනවට, මම නං සම්පූර්ණයෙන් ම විරුද්ධයි. ඒල්ගොල්ලෝ අපේ ලෝකයට ආවේ, ආක්‍රමණිකයන් විදියට නෙවෙයි. ඒ අය කළේ, ජීවත් වෙන්න උත්සාහ කිරීම. ඒ විදියට, ජීවත් වීමේ අරමුණ ඇතිව, අපේ ලෝකයට ආපු පිරිසක් විනාශ කිරීම, අපට නින්දාවක්. ඒ ප්‍රශ්නය කොහොම උනත්, මට තියෙනවා ඉල්ලීමක් කරන්න.” රග්නි පැවසී ය.

“සාධාරණ ඕන ම ඉල්ලීමක් කරන්න.” රිච්ටන් ඉඩ දුන්නේ ය.

“මේ ගැන තීරණයක් ගන්න හදිස්සි වෙන්න එපා කියල, මම ඉල්ලා හිටිනවා. ඒ අතර, අපි මේ මිනිස්සු ගැන, තවදුරටත් සොයා බලන්න ඕන. ඒ අය එක්ක සම්බන්ධකම් පවත්වල, එයාල මෙහේට ආපු අරමුණ හොයාගන්න ඕන. ඒ වගේ ම, මේ ජීවීන් අපට වඩා, සැහෙන්න වෙනස් අය බව ඡේනව. කොටින් ම එයාල වර්ග දෙකක් ඉන්න බවයි, වාර්තවල කියවෙන්නේ. මේ කාරණා, අපි තව දුරටත් හොයල බලන්න ඕන. අපට වඩා වෙනස් මේ ජීවය ගැන, ටිකක් ඉගෙනගත්තට වරදක් නෑ. විනාශ කරන අදහස ටික කාලෙකට කල් දාල, මේ අය ගැන, මීට වඩා පුළුල් විදියට පරීක්ෂණ කරන්න කියල ඉල්ලා හිටිනවා මම.” අන් අයගේ ද කුතුහලය අවුස්සමින්, රග්නි සිය දෙසුම හමාර කළේ ය.

“ආ, එන්න ! එන්න !!” තරුණිය සිනාසෙමින්, අමුත්තන් දෙදෙනා පිළිගත්තා ය. ඔවුහු ඇගේ කුටියට ඇතුළු වී, වට පිට බැලුවෝ ය. සිත් ගන්නා ලෙස පිළියෙල කර තිබුණු එය, ප්‍රසන්න ස්ථානයක් විය.

“එක පුටුවයි තියෙන්නෙ . මම දුවල ගිහිං, තව එකක් ගේන්නං.” ඇය, යාබද කාමරයට යාමට තැත් කළා ය.

“එපා ! එපා !! අපට මෙහෙම හොඳයි.” ඉන්දිය තරුණයා වකිතයකින් තොරව ඇගේ සයනය මත හිඳගත්තේ ය. ලාංකිකයා ද මිතුරා අනුගමනය කළේ ය.

ඇය ඔවුනට, කෘත්‍රීම පළතුරු බීමක් සාදා දුන්නා ය. ඔවුහු ඒවා තොලගාමින් දොඩමළු වූහ.

“ඉතිං ජපනි, අපට එන්න කිව්වේ?” උපැස් පැළඳි, උසැති ඉන්දියානුවා, යුවතිය දෙස මිත්‍රශීලී බැල්මක් හෙලමින්, පැවසී ය.

“එන්න කිව්වේ නං, වැදගත් වැඩකට. ඒත් ඔයාල මට හිනාවෙන්න නං, එපා.” ඔකතගාවා කීවා ය.

“හොඳයි ඉතිං ඔව්වර ම කියනව නං, අපි හිනා නොවී ඉන්නංකො.” ගුරුසිංහ සිනාව තද කරගන්නට උත්සාහ කරමින්, පැවසී ය.

ඒ වදන්වලට, ඇයට ද සිනා යන්නට ආ මුත්, ඒ බවක් නොපෙන්වා, ඔහු දෙස රවා බලා, හිනැහුණු ඕ, සිය සටහන් ගොන්නක් අතරින්, සුදු කඩදාසි මිටියක් තෝරා ගත්තා ය.

“බලන්නකො මේව!” ඇය ඒවා දෙමිතුරන් අතට පත් කළා ය.” අංක පිළිවෙලට බලන.” ඕ නැවතත් කීවා ය. ඒවා, යුවතිය විසින් ඇඳි, පරිගණක චිත්‍ර සමූහයක් විය.

“ඡාන් ! ජපනි චිත්‍රකාරියක් බව දැනගෙන හිටියෙ නැතෙ මං.” ගුරුසිංහ සිනාසුණේ ය.

“එහෙම බැලුව ම තව කොච්චර ඇද්ද, ජපනි ගැන අපි නොදන්න දේවල්!” ඉන්දියානුවා ඉඟි කර හිනැහුණේ ය.

“පිස්සො දෙන්න! ඉතිං බලන්නකො ඕක.” ඕ ඔවුන් උනන්දු කළා ය.

ඉන් පළමු වැන්න වූයේ, සෞරග්‍රහ මණ්ඩලයේ පැහැදිලි චිත්‍රයකි. ග්‍රහයින්ට අමතරව, අභ්‍යරු හා බ්‍රහස්පතී අතර කක්ෂයක ගමන් කළ, ඇස්ටර්-1,2 සහ 3 අභ්‍යවකාශ මධ්‍යස්ථාන තුන ද, එහි සිතුවම් කර තිබිණි. තුන්වන ග්‍රහලෝකයේ (පෘථිවියේ) සිට, ඇස්ටර්-2 නැවතුම්පොළ දක්වා ද, ඇස්ටර්-2 සිට, ටයිටැන් දක්වා ද, කොළ පැහැති, වක්‍රාකාර රීතල දෙකක් ඇඳ තිබිණි.

දෙවන චිත්‍රයෙන් පෘථිවිය, ඇස්ටර් මධ්‍යස්ථානයක් හා ටයිටැන් විශාල කර දැක්වුණු අතර, රීතල වඩාත් පැහැදිලිව දක්වා තිබුණි. පෘථිවිය,

එහි මහාදේවීප දැක්වෙන ලෙසට ද, ටයිටැන්, අහසේ සිට බැලූ විට තැඹිලි පාටින් පෙනෙන ආකාරයට ද, අතර තුර වූ අභ්‍යවකාශ නැවතුම්පොළ, හඳුනාගත හැකි වන අයුරු එහි පැහැදිලි රූප සටහනක් සහිතව ද, ඇඳ තිබිණි. සෑම කොළ පැහැති ඊතලයක් සමග ම ඉහළින්, ගැහැණු හා පිරිමි සංකේත මිනිස් රූ දෙක බැගින් විය.

තුන්වන චිත්‍රයෙන්, ඇස්ටර්-2 හා ටයිටැන් විශාල කර දක්වා තිබුණු අතර, අභ්‍යවකාශ නැවතුම්පොළෙහි සිට, . සෙනසුරු - වන්ද්‍රයා වෙත යොමු වූ, කොළ පැහැති ඊතලයට ඉහළින්, සැටරේනියා යානාවේ පැහැදිලි චිත්‍රයක් විය. යානාවේ බඳෙහි, ගැහැණු හා පිරිමි, සංකේත මිනිස් රූ දෙකක් විය.

සිව්වන චිත්‍රය වූයේ, සැටරේනියා යානාව හා ටයිටැන් වන්ද්‍රයා ය. අහසේ දී මවුයානාවෙන් වෙන් වී, ටීටා යානය ටයිටැන් මතට පහත්වන ආකාරය, කුඩා ඊතලවලින්, පැහැදිලිව පෙන්වනු ලබන අතර තිබිණි.

කළු දියර වීල අසබඩ, ටීටා යානය නවතා ඇති ආකාරයත්, ප්ලාස්ටික් නිෂ්පාදන යන්ත්‍ර මගින්, ප්ලාස්ටික් ගඩොල් සාදන ආකාරයත්, පස්වන චිත්‍රයෙන් දැක්විණි.

හයවන චිත්‍රයෙන් දැක්වුණේ, රිං-ලේඩ් මධ්‍යස්ථානය, සෙනසුරු ග්‍රහයා අසල, අභ්‍යවකාශයේ පිහිටා ඇති ආකාරයයි. කඩඉරිවලින් දැක්වීමෙන් රිං-ලේඩ් යෝජිත එකක් බව, හඟවා තිබිණි.

හත්වන චිත්‍රයෙන් රිං-ලේඩ් හා ටයිටැන් දක්වා තිබුණු අතර, රිං-ලේඩ් ප්ලාස්ටික් ගඩොල්වලින් සෑදී ඇති ආකාරයත්, ඒ සඳහා ටයිටැන් සිට ගඩොල් ගෙන එන බවත්, ඊතල මගින් පෙන්වා තිබිණි.

අටවන චිත්‍රයෙන් පෙනුණේ, මිනේන් වැස්සක් පවතිද් දී, යෝධ ඇමිබාවුන් පැමිණ, යානයේ තාප පරිවාරක ආවරණය, කා දමන ආකාරයයි.

සංකේත පෘථිවි මිනිස්සුන්, හිස අත් ගසා ගෙන කල්පනා කරන ආකාරය, නවවන , චිත්‍රයෙන් පෙනිණි. තාප පරිවාරක ආවරණය පලුදු වීම නිසා යානය නැවත අභ්‍යවකාශ ගතකිරීමට නොහැකි බව, යානයේ සිට අහසට යොමු වූ ඊතලය පැහැදිලි කතිරයකින් කපා, පෙන්වා තිබිණි.

දසවන චිත්‍රයෙන් දක්වා තිබුණේ, පෘථිවි මිනිස්සු ආහාර හා ජල හිඟයක් පිළිබඳව, බිය වී ඇති ආකාරයයි. ආහාර හා ජලය ගැන සිතමින්, ඔවුන් කල්පනා කරන ආකාරය, එහි සිතුවම්කර තිබිණි.

ටයිටැන් වන්ද්‍රයාගේ හරස්කඩක් සමග, එහි ඇතුළත ඇති අයිස් නිධිය, එකොළොස්වන විත්‍රයෙන් දක්වා තිබිණි. එයට ළඟාවිය හැකි පහසු තැනක් සොයමින්, ටීටා යානය ගමන් කරන අයුරු, සිතුවමෙහි විය.

දොළොස්වන විත්‍රයෙන්, කළු දියර ගංගාව හා කළු දියර ඇල්ලත්, ඇල්ල යට අයිස් පර්වතය පිහිටා ඇති ආකාරයත්, පෙන්නුම් කෙරිණි. .

දහතුන්වන විත්‍රයෙන් දැක්වුණේ, ඇල්ලේ ස්වභාවය වෙනස්කර, ඔවුන් අයිස් ලබාගන්නා ආකාරයයි.

එම අයිස් ජලය බවට පත්කර, ප්ලාස්ටික් කුටිය තුළ පැළෑටි වචන ආකාරය, දහහතරවන විත්‍රයෙන් පෙන්වා තිබිණි.

පහළොස්වන විත්‍රයෙන් පෙනුණේ, ඔවුන් ගැන සොයාබැලීමට, ‘ඇස්ටර්’ මධ්‍යස්ථානයක සිට, තවත් යානාවක් පැමිණෙන බවයි.

එම යානයේ නැගී සියල්ලන්ම ආපසු යන ආකාරය, අවසාන විත්‍රයෙන් පෙන්වා තිබිණි.

“කොහොම ද විත්‍ර ටික? අඩුපාඩුවක් එහෙම තියෙනවද?” තරුණිය විමසුවා ය.

“කියන්න තරං ලොකු අඩුපාඩු නෑ. ඉතිං, ඔයා මේ ඇඳල, බලාපොරොත්තු උනේ මොකක් ද?” ගුරුසිංහ විමසී ය.

“ඇයි, හිතා ගන්න බැරි ද දුමින්ද? මේක විද්‍යාත්මක භාෂාවෙන් ලියපු පණිවිඩයක්. තේරුමක් නැතිව අපිව හිරකරගෙන ඉන්න, ටයිටැන්වල බුද්ධිමත් ජීවීන්ට යවන්න සැලසුම් කරපු, පණිවිඩයක්. මේකෙ අදහස, අපි ආවෙ මේකටයි. ඒ වගේ ම, අපෙන් ටයිටැන්වල ජීවීන්ට කරදරයක් නෑ. ආව වගේ ම අපි ඉක්මනට ආපහු යනව, කියන එකයි. එහෙම නේද මිනි?”

“ඔව්! හරියට හරි විශ්ව.” ජපන් යුවතිය සතුට පළ කළා ය.

“මේව අදින්න කලින්, ඔයා නෙවිරිල්ගෙන් ඇහුව ද?” ගුරුසිංහ විමසී ය. .

“මම යන්නං අදහසක් දැම්ම. අමාරු වැඩක් නෙවෙයි නිසා, විත්‍ර ටික ඇඳල පෙන්න්න කියල, එයා කිව්ව. ඒත්, මම තාම පෙන්නුවෙ නෑ. මට ඕන, මේ ගැන ඔයාලගෙන් අදහස්, උපදෙස් අරගන්න.”

“ඇත්තට ම, මේකෙන් කියවෙන පණිවිඩය, ඒ අය හුඟාක් දුරට තේරුම් ගනීවි.” සෙන් විශ්වාසය පළ කළේ ය.

“නෙවිරිල් ! ටැංකියෙ වතුර අඩුවෙගෙන එනව.” ස්වෙත්ලානා පැවසුවා ය.

“මෙව්වර ඉක්මනට? ගොවිපළේ පැළවලට යවනෙත්, අපි පාවිච්චි කරල, ආපහු පෙරල ගන්න වතුර, නේද?”

“වැඩිපුර ම වතුර ඕන කරන්නෙ, ඔක්සිජන් ප්ලාන්ට එකට” ඉංජිනේරුවරිය කීවා ය.

“ඔක්සිජන් හදන්න, ඔය තරං වතුර ඕන වෙනව ද?” සෙර්ගේයි විමසී ය.

“හයිඩ්‍රජන් විදියට අයින් වෙන ටික බැලුව ම, ප්ලාන්ට එකට ඕන කරන වතුර ප්‍රමාණය හරි.” රුසියානු තරුණිය කීවා ය.

“ඒ කියන්නේ ගොවිපළටයි, අපටයි, සැහෙන්න ඔක්සිජන් ඕන කරනව කියන එක, නේද?”

“ඔව් ! කාබන්ඩයොක්සයිඩ් විදියට අයින්වෙන ටිකේ අඩුව පුරවන්න, හැම තිස්සෙ ම ඔක්සිජන් දෙන්න වෙනව.”

“අපේ ගොවිපළේ ගස් වැල් වලිනුත්, කාබන්ඩයොක්සයිඩ් ඔක්සිජන්වලට හරවනව නේද?”

“අපි දහදෙනාටයි, ගස් වැල්වලට යි සේරටම ඕන කරන ඔක්සිජන්, තනිකර ම ගොවිපළෙන් ගන්න අමාරුයි.” ඉංජිනේරුවරිය කීවා ය.

“ඒකත් එහෙම ද? එහෙම නං වෙන කරන්න දෙයක් නෑ. ටයිටැන්ලගෙන් අයිස් ඉල්ලන්න වෙනව. මැසේජ් එකක් යවල බලමු.” ප්‍රධානියා පැවසී ය.

“ඉක්මනට එන්න... අපේ මැසේජ් එකට උත්තරයක් එනවා..” හොනෙකර් කැගසන හඬ, පෘථිවි මිනිස්සුන් අත්වල පැළඳ සිටි, පණිවුඩ හුවමාරු උපකරණ තුළින් ඇසිණි. මොහොතකින්, සියල්ලෝම සාලය වෙත දිව ආහ.

සාලයේ වූ ටයිටැන් රූපවාහිනිය, සියුම් ශබ්දයක් පමණක් නිකුත් කරමින් තිබිණි.

“කෝ, මැසේජ් එක ඉවර ද?” ස්වෙත්ලානා බලාපොරොත්තු කඩ වූ හඬින් ඇසුවා ය.

“දැන් එකපාරක් ගියා. ටිකක් ඉන්න. ආයින් යාවි.” හොනෙකර් පිළිතුරු දුන්නා ය.

මොහොතකින්, විකාශනය නැවතත් ආරම්භ විය. මුලින් ම, පෘථිවි මිනිස්සුන් අයිස් ඉල්ලා යැවූ පණිවුඩය ප්‍රචාරය විය. අනතුරුව තිරයෙහි දිස්වූයේ, ඔවුන්ගේ ප්ලාස්ටික් නිවසෙහි, වායුරෝධක කුටියයි. එහි මැද, බිම තබා තිබුණේ කුඩා පොතක් සේ සකස් කරන ලද, සුදු කඩදාසි මිටියකි.

“අපි තියපු මිනිසුන් වීත් ටික තේද?” කොලින්ස්ට කියවිණි. අනතුරුව, පොතෙහි වූ පරිගණක චිත්‍ර, අනුපිළිවෙළින් තිරයේ දිස්වන්නට විය.

නැවතත්, වායුරෝධක කුටිය වෙත, දර්ශනය මාරු විය. එවර, එහි විශාල අයිස් කුට්ටි කිහිපයක් තිබෙනු පෙනිණි.

සියල්ලෝම ප්‍රීතියට පත් වූ බව, මුහුණුවලින් පෙනිණි. නිදහස පතා යැවූ පණිවුඩය, ටයිටැන්වරු ලබාගත් බව දැනගැනීමටත් වඩා, ජීවිත රැකගැනීම සඳහා ලැබී තිබුණු, අයිස් තොගය දැකගැනීම, ඉමහත් සතුටක් විය.

“නෙවිලි, මේක අරින්න ද? මට ඉවසිල්ලක් නෑ බලන තුරු!” පණිවුඩය අවසන් වූ වහා ම, වායුරෝධක කුටියේ දොර වෙත දිව ගිය ස්වෙත්ලානා, ඇසුවා ය.

“කලබල නොවී ඇරල බලන්න.” සෙර්ගේයි මද සිනාවක් සහිතව පැවසී ය. පුවරුවෙහි වූ දර්ශක පරීක්ෂා කර, නියමිත වායු හුවමාරුව සිදු කළ තරුණිය, දොර විවර වන්නට සැලසුවා ය. සියල්ලෝම, කුතුහලයෙන්, කුටිය තුළට එබී බැලූහ.

ටයිටැන් ජීවයට අහිතකර වූත්, නිෂ්ප්‍රයෝජන වූත්, එහෙත්, පෘථිවි ජීවයට නැතිව ම බැරි දෙයක් වූත්, විනිවිද පෙනෙන, සුදු පැහැති, රෝ පාෂාණ කුටි තොගයක්, කුටිය තුළ විය.

නෘන කාමරයේ සිට පැමිණි හොනෙකර්, සිය කුටියට ඇතුළු වූවා ය. එහෙත්, ඇයට දොර වසන්නට ඉඩක් ලැබුණේ නැත. ජලෙමිංගේ කඩවසම් රුව දොර අභියස විය.

“හලෝ බාබරා, ඔයාගෙ ඇස් දෙක හොඳට ම රතු වෙලා තේද?” ඔහු විමසුවේ, ඇගේ දැස් වෙත නිරීක්ෂණාත්මක බැල්මක් හෙලමිනි.

“නෑ... ඇත්ත ද?” පැවසූ ඕ, කෙලින් ම කාමරයේ වූ කැඩපත වෙත ගියා ය. තරුණයා ද, ඇ සමග ම එහි ඇතුළු විය. ඔහු පිටිපසින් කුටියෙහි දොර වැසිණි.

“ආනේ...! යන්නං නේ රතු වෙලා තියෙන්නේ. ඔයාගෙ ඇස්පෙනීම අඩුවෙලා ද දැන්?” ඕ ඔහු දෙස බලා, සිනාසුණා ය.

“මගේ ඇස්. හොඳට ජේන්නව කෙල්ලෙ. බොරුවක් කියාගෙන කාමරේට ආවෙ ඒකයි. ලස්සන දකින්න පුළුවන් වෙලාවට ඕන, ලස්සන

බලන්න.” සිනාසුණු තරුණයාගේ අකීකරු ඇස්, තරුණියගේ ගතෙහි තුවායෙන් නොවැසුණු තැන් පුරා, දිව ගියේ ය.

“හරි! හරි! බලාගත්ත නං, ඉතිං යන්ඩ ! මට ඇඳුම් ඇඳගන්න කියෙනව.” ඕ සිනාසෙමින්, ඔහු දොර දෙසට තල්ලු කළා ය.

තල්ලුව නිසා වැටෙන්නට ගිය බවක් ඇඟ වූ තරුණයා, එකවර ම බැරිවීමකින් මෙන්, තරුණියගේ තුවාය අල්ලා ගත්තේ ය.

සැණෙකින් තුවාය බුරුල් වී, ඇගේ පිරිපුන් සිරුරෙන් කොටසක් නිරාවරණය විය.

“ආයි ! හරි තරකයි ඇලන්.! යන්න හොඳ හිතින් එළියට.” ඕ සිනාසෙමින්, ඔහුට සැරවූවා ය.

“සොරි බාබරා ! මං හිතල කරපු එකක් නෙව්”. හේ සිනාසෙමින්, එකවර ම යුවතිය වැළඳගත්තේ ය.

“ආහ් ! අතේ ඇලන්...!” ඕ සිනාසෙමින්, ඔහුගෙන් මිදෙන්නට දැහලුවා ය. එහෙත්, ඇගේ සිරුර වසා සිටි, ඒ කඩවසම් පෞරුෂය අඛණ්ඩව යා නොහැකිව, අවසානයේ දී ඕ නිසල වූවා ය.

තරුණයා ගේ වත පහත් වී, කිහිපවරක් ම, තරුණියගේ සිනිඳු කොපුල්තල හා ගැටිණි.

තමා සිහින ලොවක වල්මත්ව, පාවෙන්නා සේ, ඇයට දැනිණි. ඒ පාවීම, ඇගේ ම සයනය මතින් අවසන් විය.

“බාබරා...”

ඇයට ඇසුණේ ඇලන්ගේ ප්‍රේමාන්විත ආමන්ත්‍රණයේ, දෝංකාරය පමණි. අනන්ත විශ්වයේ අනෙකුත් සියලු ම කුදු, මහත් ශබ්දයන් වෙනුවෙන්, ඇගේ දෙසවන් බිහිරිව ගොස් තිබිණි.

සෘණ හා ධන අතර වූ ආකර්ෂණය, සමස්ත විශ්වයට ම පොදු වූ, සොබා දහමේ නියමයක් විය. කොතෙක් දුරට සොබාදහම අඛණ්ඩව ගිය ද, විශ්වයේ දරුවන් වූ මිනිස්සු ද, ඉහත කී ගුණ සංසිද්ධිය හමුවේ අසරණ වූහ.

08

ඒකලිංගිකයෝ

ටයිටැන් පාලන බලධාරීන් විසින් ගත් තීරණයක් අනුව, පිටසක්වළ වැසියන් හෙවත් ‘රෝ’ මිනිස්සුන් පිළිබඳව, තවදුරටත් සොයා බලා, වැඩි දුර අධ්‍යයනය කිරීම, අත්‍යවශ්‍ය කරුණක් විය. මේ සඳහා මුලින් ම කෙරුණු කටයුත්තක් වූයේ, ආගන්තුකයන්ගේ ප්ලාස්ටික් සිර ගෙදරට සවිකරන ලද, ශ්‍රව්‍ය හා දෘෂ්‍ය උපකරණ සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීමයි.

ඒ අනුව, මෙතෙක් පෘථිවි මිනිස්සුන්ගේ ප්ලාස්ටික් නිවසේ, සාලයට හා ගොවිපොළට පමණක් සවිකර තිබුණු, ටයිටැන් ශ්‍රව්‍ය හා දෘෂ්‍ය උපකරණ, ඔවුන්ටත් හොරා ඔවුන්ගේ පෞද්ගලික කුටිවලට ද, සවි කෙරිණි. මෙමගින්, ආගන්තුකයන්ගේ සෑම පෞද්ගලික හැසිරීමක් ම, ටයිටැන්වරුන්ට මනාව අධ්‍යයනය කළ හැකි විය.

මීටර එක හමාරකට වඩා උස් නොවූ, නිල් පැහැති, සිහින් සිරුරු හා අළු පැහැති කෙස් ඇති, සෙලවිය හැකි උල් කන් හා විශාල ඇස් සහිත ටයිටැන්වරු, ආලෝකය රහිතව අඳුර තුළින් දැකිය හැකි, සුවිශේෂ දෘෂ්ටියක් ඇත්තෝ වූහ. එහෙත්, ඔවුන් පිළිබඳව වැදගත් ම කරුණ වූයේ එය නොව, ඒකලිංගිකත්වය විය.

එනම්, පෘථිවි මිනිස්සුන්, ගැහැණු හා පිරිමි වශයෙන් ද්විලිංගික වූවා සේ ම, ටයිටැන්වරු ඒකලිංගික මනුෂ්‍ය කොටසක් වූහ.

මිනෙන් ජීවයේ ආශ්වර්සවත් අංගයක් වූ ඔවුහු, ගැහැණු පමණක් ඇති සමාජයක් වූහ. මන් ද යත්, ඒකලිංගික මිනිස් සමාජයක් අනිවාර්යයෙන් ම, ගැහැණු පමණක් විය යුතු වූ බැවිණි.

දරුවෙකු බිහිකිරීම හා ළදරුවෙක් සිය සිරුරෙන් නිකුත් වන දියර මගින් පෝෂණය කිරීම, ද්විලිංගික මෙන්ම ඒකලිංගික දියුණු ජීවයට ද පොදු වූ, අවශ්‍යතාවයක් විය. එබැවින්, ඒක ලිංගික සත්වයාද, පයෝධර හා උපත් මාර්ගය සහිත වීම, අනිවාර්ය විය. ටයිටැන් ඒකලිංගික මනුෂ්‍යයින්, ගැහැණුන් පමණක් වූයේ, මේ නිසා ය.

පිරිමි නොසිටියේ නම්, ඔවුන්ගේ බෝවීම සිදු වූයේ කෙසේ ද? ඔවුන්ගේ ප්‍රජනන ක්‍රමය කුමක් ද? යනුවෙන් කෙනෙකුට ගැටළුවක් ඇතිවීම, ස්වාභාවික විය.

එසේ වුවත්, ඔවුන්ගේ බෝවීම හා ප්‍රජනනය ද, අතිශයින් ම ස්වාභාවික අයුරින් සකස් වී තිබිණි.

ගර්චවල අභ්‍යන්තර ව්‍යුහය අතින්, ටයිටැන් හා පෘථිවි ගැහැණු බොහෝ දුරට සමාන වූහ. පෘථිවි ගැහැණු සේම, එක්තරා වයසක දී, ඔවුන් ද වැඩිවිය පැමිණීමක් සිදුවිය.

පෘථිවියේ තරුණ ගැහැණු හා පිරිමි අතර, ආදර සම්බන්ධකම් ඇති වූවා සේ ම, ටයිටැන් හි තරුණ ගැහැණු අතර ද, ආදර සම්බන්ධකම් ඇති විය.

එහෙත්, ඒ සමාජයේ ගැහැණු-ගැහැණු සම්බන්ධතාවයන්, පෘථිවි සමාජයේ වූ සංසර්ගය දක්වා, දුර දිග ගියේ නැත. ආදර හැඟීම්වලින් ඇති වූ මානසික උත්තේජනය නිසා, කායිකව ඔවුන් අතර සිදුවූයේ සමලිංගික සිප වැලඳගැනීම් හා පිරිමැදීම් පමණි.

මෙවැනි සමලිංගික සිප වැලඳගැනීම් නිසා, ලිංගික උත්තේජනයට පත් වූ ඔවුන්ගේ සිරුරු අභ්‍යන්තරයෙහි, දාරක හෝමෝන නිපදවිණි. ඒ වනවිට ඔවුන්ගේ ඩිම්බ කෝෂ තුළින්, ගර්භාෂ වෙත, සුදුසු තත්වයේ ඩිම්බ නිකුත් වී තිබුණොත්, ඒ ඩිම්බ කලල බවට පත් වී වර්ධනය වීම සිදුවිය.

එබැවින් මෙහි දී, සමලිංගික සිප වැලඳගැනීම්වලට සහභාගි වූ, ගැහැණු දෙදෙනා ම ලිංගික උත්තේජනයට පත් වී, දෙදෙනා ම මාතෘත්වයට පත් වීමට ඉඩකඩ තිබිණි.

එසේ වුවා නම්, මේ ඒකලිංගික සමාජයෙහි ජනගහන වර්ධනය, ලිංගික සමාජවල මෙන්ම දෙගුණයක් වේගයෙන් සිදුවීමට ඉඩ තිබිණි.

එහෙත් සොබාදහම, සැමවිට ම, අතිශය වූද්ධිමත් මැවුම්කරුවෙක් විය.

එනම්, ඒකලිංගිකයින් අතර ඇති වූ, මෙවැනි සෑම ලිංගික උත්තේජනයකින් ම, පිළිසිඳීම් ඇති නොවිණි.

මේ සඳහා සාමාන්‍යයෙන් විශාල ලිංගික උත්තේජනයක් අවශ්‍ය විය.

එහි ප්‍රතිඵලය වූයේ, ඔවුන් අතර දරු උපත්, ද්විලිංගික සමාජවලටත් වඩා අඩු වීම යි.

සමලිංගික සිප වැලඳගැනීමිවලට සහභාගි වූ, දෙදෙනා ම ගැබ් ගැනීම, ඔවුන් අතර ඉතා විරල වූ, සිදුවීමක් විය.

කෙසේ වුවත්, මේ ආකාරයට පිළිසිඳෙන දරුවන්, ස්ථිර වශයෙන් ම ගැහැණු දරුවන් විය. මන් ද යත්, පිරිමි දරුවන් පිළිසිඳීම සඳහා අවශ්‍ය වූ, මවගේ ‘එන්සේ’ ජානය හා පියාගේ ‘වයි’ ජානය අතර සම්බන්ධය, මෙහි දී ඇති නොවූ බැවිණි. එනම්, ටයිටැන් සමාජයේ බිහි වූ, පියවරු නොමැති දරුවෝ, එක්ස් ජාන පමණක් ඇත්තෝ වූහ. එසේ ම, පෙනුමෙන් හා ක්‍රියාවෙන්, සිය මව්වරුනට සර්වසම වූ, ගැහැණු දරුවෝ වූහ.

පෘථිවියට සාපේක්ෂව, ඔවුන්ගේ සමාජය ස්ත්‍රී සමාජයක් වුව ද, එය තුළ සුවිශේෂ ගැහැණු බවක් තිබුණේ නැත. මන් ද යත්, ඔවුන් සියලු දෙනා ම ගැහැණුන් වූ බැවින්, පොදු ස්ත්‍රීත්වයේ ඇති සුවිශේෂත්වයක් ඔවුන් නුදුටු බැවිණි.

උදාහරණයක් ලෙස, ඔවුන්ගේ නම්වල ගැහැණු හා පිරිමි නාම යන වෙනස නොතිබිණි. අප ගැහැණු හා පිරිමි වශයෙන් වෙන්කරන දෙවර්ගයේ ම නම්, ඔවුන් අතර විය.

එසේ ම, මව හා දුව යන ස්ත්‍රී සංකල්ප ද, ඔවුන් අතර නොවී ය. ඒ වෙනුවට වූයේ, වැඩිහිටියා, දරුවා යන සරල සංකල්පය පමණි.

තව ද, විවාහය නමැති, සංකීර්ණ, අසාර්ථක සංස්ථාව නොතිබුණු බැවින්, ඔවුන්ගේ සමාජය සරල එකක් විය. එහි ගැටුම් හා ප්‍රශ්න ඉතා අඩු විය. එසේ ම ඥාති සම්බන්ධතාවයන් ද, ද්විලිංගිකයන්ගේ තරම් පුළුල්ව, විහිදී ගොස් නොතිබිණි. මන්ද යත්, ද්විලිංගික සමාජයක පරම්පරා කිහිපයක් එකට බැඳී, ඇති වූ සම්බන්ධතා, එහි එක් පරම්පරාවකට පමණක් සීමා වීමයි.

ටයිටැන් විද්‍යාඥවරියන් දෙදෙනෙක්, පිටසක්වළ වැසියන්ගේ නිවසට අළුතින් සවිකළ, ශ්‍රව්‍ය-දෘෂ්‍ය උපකරණවලින් ලද, වාර්තා පිරික්සමින් සිටියහ. හදිසියේ ම එක් විද්‍යාඥවරියක්, අනෙක් තැනැත්තියගේ අවධානය, එක් වාර්තාවක් කෙරෙහි යොමු කළා ය.

“සෙරල්” ! බලන්න මේ, මේක. මේකෙ තියෙනව හරි ම අමුතු සිද්ධියක්.” ඕ කීවා ය.

“මොකද ‘නොබි’ ?” ඇය සිය කටයුතු නවතා, මිතුරියට එක් වූවා ය.

පෙර දිනක හොනෙකර්ගේ කුටියෙහි දී, ඇය හා ජලෙම් අතර සිදු වූ නුරාගී රංගනය, ඒ වාර්තාවේ අඩු නැතිව සටහන් වී තිබිණි.

“මේ ලස්සන මුණක් තියෙන, කෝන්ඩේ දිග, පපුව උස, මිටි එක්කෙනා අපි වගේම යි.” සෙරල් පැවසී ය.

“ඔව් ! ටිකක් ගොරෝසු පෙනුමක් තියෙන, කොට කෙස්සක් තියෙන, නාහට යටින් කෙස් තියෙන, උස එක්කෙනා එයාල ගෙ අනිත් වර්ගය.” නොබී කීවා ය.

“බලන්න ඒ දෙන්නා බදාගෙන ඉඹගන්න හැටි.! අපේ අය වගේම යි.”

“ඒ උනාට එයාල අපි වගේ එතනින් නතරවෙන්නේ නෑ. බලන්නකො හොඳට.”

“ආහ් ! අර උස එක්කෙනාගෙ ඇඟ හරි වෙනස්. හරි ම අමුතුයි.”

“ඇඟ විතරක් නෙවෙයි. එයා හැසිරෙන විදියත් අමුතුයි. මිටි එක්කෙනා මේකට, බලෙන් වගේ ඇදල ගත්තත් එයා. ඊට පස්සෙ යාළුව වලඟත්කාරයෙන් මර්දනය කරනව වගෙයි පේන්නේ.”

“ඒත්, එයත්, ඒ මර්දනයට කැමතියි වගේ. එයා ඒක ඉවසන්නෙ අකමැත්තකින් නෙවී.”

“ආ, අර ! අර මොකද කරන්නේ? මට නං, හිතා ගන්නත් අමාරුයි.”

“අනේ මන්ද ! අපේ ඇඟවල් නං, ඔය විදියෙ දේකට අපි කවදාවත් යොදාගෙන නැහැ.”

“ඇත්ත, අපි කොහොම ද එහෙම යොදා ගන්නේ? අපි අතරෙ ඉන්නෙ, සේරම අපි වගේ ම අය. හැඩරුවෙන් හැසිරීමෙන් වෙනස්, මේ විදියෙ ශක්තිමත් වර්ගයක් අපි අතරෙ නැහැ.” ජලෙම්ගේ රුව පෙන්වමින්, නොබී කීවා ය.

“මේකෙන්, මේ දෙන්න ම, සැහෙන සතුටක් විඳිනව වගෙයි, මට නං පේන්නේ.”

“ඔව් ! සෙරල් දන්නව නෙ, කවුරු හරි අතගාන කොට, ඉඹෙන කොට, අපිට කොච්චර සතුටක් ලැබෙනව ද කියල. ඇත්තට ම මේක, ඊට වඩා වැඩිපුර දෙයක්. එහෙම නං, මේකෙන්, ඊටත් වඩා සතුටක් ලැබෙනව ඇති.”

“උස එකෙන් හරි ම මහත්සියක් වෙනව. දෙන්නගෙන් වැඩිපුර ක්‍රියාත්මක වෙන්නෙත්, එයා නේද?”

“මං හිතන්නෙ, මේ වැඩේදි මුල් තැනක් ලැබෙන්නෙ, එයාට යි. අනික, මිටි එක්කෙනාට වඩා, එයා හරි ම ශක්තිමත් පාටයි.”

ඔවුහු, සිද්ධිය අවසාන වන තුරු ම, කුතුහලයෙන් එය නැරඹූහ. අවසානයේ දී, පෘථිවි මිනිස්සුන්, දැඩි තෘප්තියකින් යුතුව සුරතාන්තයට එළඹීම, ඔවුනට සුවිශේෂතම අත්දැකීමක් විය.

“ආහ්! මොකද ඒ උනේ? දෙන්න ම පණ නැතුව වගේ ගියා නේද?”

“ඔව්! වැඩිපුර ම අපේ ජාතියෙ එක්කෙනා.”

“හලෝ...! ඔයා බිසි ද?”

ගුරුසිංහ, පිටුපසින් ඇසුණු සුරතල් හඩින්, හැරී බැලුවේ ය. අඩක් විවර වූ, ඔහුගේ කුටි දොරකඩින් ඇතුළට එබී තිබුණේ, ජපන් යුවතියගේ සොදුරු වුවනයි.

“නැ... මිනි, ඇයි?” හේ පිළිතුරු සිතාවක් පාමින් ඇසී ය.

“අද ‘කුකිං’ මම”

“ඇත්ත ද? ශෝක් නො!”

“ශෝක් නෙව්. අද එන්න ඕන මට හෙල්ප් කරන්න.”

“මට බෑ! ගැණුන්ට උයන්න උදව් කරල පුරුද්දක් නෑ, මට.” හෝ සාවඤ්ඤ ස්වරයකින් පැවසී ය.

“බිංකු-ණ්-ඩ”කෝපයෙන් පැවසූ තරුණිය දොර වසාගෙන පිටව ගියා ය.

නිස පිරාගෙන, කමිසයක් ඇඟලාගත් ගුරුසිංහ, කෙල්ලන්ගේ කාමර ජේලිය වෙත, සෙමින් පිය නැගුවේ ය. ඔකතගාවාගේ කුටිය වසා තිබිණි. හේ මුළුතැන්ගෙය දෙසට හැරුණේ ය.

මුළුතැන්ගෙයි වූ. විශාල කබය හැරගෙන, පිටුපස සිටියේ ඔහු සෙවූ රුවයි.

සිය පැමිණීම ඇයට නොදැනුණු බව, ඔහුට දැනිණ පිටු පසින් ළං වූ හෙතෙම, එකවර ම ඇගේ උරහිස මත සුරත නැබුවේ ය.

“ආහ්!” ගැස්සී ගිය ඕ, එකවර ම හැරී බැලුවා ය.

“ඔව්වර බයවුණා ම ඇති.” තරුණයා මුවගට සිතාවක් නගාගත්තේ ය.

“මං හිතුවේ ඇලන් කියල.” ඕ සිනාසෙමින්, යළිත් කබය වෙත නැඹුරුව, මස් ටින් එකක් එලියට ගත්තා ය.

“ඇයි, ඇලන්ට එව්වර ම බය ද?”

“බය? බය නෑ! ඒත් මං ආස නෑ, එයාට.” අවශ්‍ය තවත් දේවල් කිහිපයක් ඉවතට ගත් ඕ, කබය වසමින් කීවා ය. ගුරුසිංහ මුළුතැන්ගෙයි කෙළවර වෙත ගොස්, කුඩා ස්ටුලයක් මත හිඳ ගත්තේ ය.

“දුමින්ද?”

“ඇයි?”

“මට ෆාම් එකට යන්න ඕන කොල්ලො. සුප් එකට එළවළු නැහැ.”

“ඇත්තද? ඉතිං යන්න..”

ඕ, ඔහු දෙස බලා රැව්වා ය. මොහොතකට පසු, යළිත් හිස ඇලකර සිනාසුණා ය.

“යං... කෝ...!”

“යමු ! යමු...!” තරුණයා හිඳ සිටි තැනින් නැගී සිටියේ ය. ඇය ද, කුඩා දැරියක සේ සතුටින්, බැගයක් ද රැගෙන, ඔහු පසුපස ඉගිළුවා ය.

යුවතිය පැසුණු එළවළු තෝරද්දී, තරුණයා බැගය ද රැගෙන, ඇ පසුපස ගියේ ය. කුඩුව තුළ සිටි, කුකුල් පැටවුන් නැගූ කීව් බීව් හඬ, ඔහුට ඇසුණේ උපහාසයක් ලෙසිනි.

“හලෝ දුමින්ද!” .

පිටුපසින් නැගුණු හඬ නිසා , හැරී බැලුවේ ය. සිනාසෙමින්, ඔවුන් දෙස බලා සිටියේ, ඉන්දියානු මිතුරා ය.

“මං, ඔයා හොයන්න රුමි එකටත් ගියා..”

“ඔේ ! හෙවිට කමක් නෑ. හැබැයි එක්ක යන්න දෙන්න බැ.” ඔහු වෙත හැරුණු තරුණයා ඇඟිල්ලක් උරුක් කළා ය.

“අම්මෝ ! ජපනිගෙ සැර...” සෙන් සිනාසුණේ ය.

“සැරක් නෑ. අද එයා මාත් එක්ක කුස්සියෙ වැඩ. තාපසය වෙත අතක් බලාගත්තොත් හොඳයි.” ඕ සිනාසෙන්නට වූවා ය.

“අපොයි ! දෙන්න එක්ක ඕන දෙයක් උයාගත්හ. අපි ගියා ! අපි ගියා..!!” හේ සිනාසෙමින් ආපසු හැරුණේ ය.

“විශ්වා ඉන්න පොඩ්ඩක්. හදිස්සියක් ද?” ලාංකිකයා විමසී ය.

“නෑ! නෑ!! හදිසි දෙයක් නෙවෙයි. ඒක අපි පස්සෙ බලමු ”

“ආ ! සුවදේ ඉන්න බෑ අද නං!” ගුරුසිංහ හැන්දට මස් කැබැල්ලක් ගෙන, කටෙ දා ගත්තේ ය.

“හරි නරකයි..! බෙදන්නත් ඉස්සෙල්ල කනවද ඔය” ඕ ඔහුට හැන්ද උරුක් කරමින්, සැරවූවා ය.

“හරි රසයි ජපනි ඔයා ඉව්වම..” ඔහුගේ කතාවෙන් ඇගේ සිත සොදුරු හැඟුමින් පිරෙන්නට විය.

“ඇත්තද? පොළොවට යන්න ලැබුණොත්, මාව ලංකාවට එක්ක යන්න. රසට උයල දෙනං මම, හැමදාම.”

“ඡා ! කොව්වර හොඳ ද ! ඒත්, ලොකු පඩියක් ගෙවන්න වෙච් ද, දන්නෙ නෑ” තරුණයා සිනාසුණේ ය.

“බිංකුණ්ඩො ළඟ, පඩියට උයන කෙල්ලො නෙව් අපි..” ඔ, ඔහුට සැර වූවා ය.

“එහෙනං මොනවට ද උයන්නෙ?” ඔහු ඇසුවේ, එකවර ම ඉදිරියට පැන, ඇගේ කෙටි කෙස්සෙන් අල්ලා, පිටුපසට අදිමිනි.

“ඌ. යි ! අතාරින්න.” කෑගසා සිය කෙස් වැටිය මුදාගත් ඔ, “පුළුවන් නං කියන්න බලන්න!” යනුවෙන් පවසා හිනැහුණා ය.

“මේවට ද?” ඔහු එකවර ම ඇ වෙත නැඹුරුව, රෝස පැහැති, සිනිඳු කොපුල් තලයක් සිපගත්තේ ය.

“හරි ! හරි !! ඒවට තමයි.” ඔ සිනාසෙමින්, ඔහු පසෙකට තල්ලු කළා ය.

හදිසියේ ම, එක් උදය වරුවක, ටයිටැන් රූපවාහිනිය මගින් ලැබුණු පණිවුඩයක් නිසා, පෘථිවි මිනිස්සු කලබල වූහ. එයින් දැක්වුණේ, මුළු සිරුර ම වැසෙන සේ, කළු පැහැති, ආරක්ෂක ඇඳුම්වලින් සැරසුණු, මිනිස්සුන්ට සමාන පුද්ගලයින් දෙදෙනෙක්, නිවසෙහි වායුරෝධක, ආරක්ෂක කුටිය තුළ සිටින බවයි.

එකිනෙකා සමග, මඳ වෙලාවක් සාකච්ඡා කළ පෘථිවි මිනිස්සු, දොර විවර කිරීමට තීරණය කළහ. ටයිටැන්වරු, ඔවුන් හමුවීමට පැමිණ ඇත්තේ, දෙපිරිස අතර සම්බන්ධතාවයක් ගොඩනගාගැනීම සඳහා බව, වැඩි දෙනෙකුගේ විශ්වාසය විය.

විවර වූ දොර තුළින් පෙනුණේ, මීටර එකහමාරක් පමණ උසැති, කළු පැහැති ඇඳුමකින් සම්පූර්ණයෙන් ම වැසුණු, අඳුරු මුහුණු ආවරණ පැළඳි, අභූත ආගන්තුකයින් දෙදෙනෙකි. පළමුව අතක් ඉහළට ඔසවා, මිත්‍රශීලී බව හැඟවෙන සංඥාවක් කළ ඔවුහු, පැකිලීමකින් තොරව පෘථිවි මිනිස්සුන් වෙත පැමිණියහ.

එය, අභ්‍යවකාශ ඉතිහාසයේ රන් අකුරින් ලියවෙන, සදානුස්මරණීය මොහොතක් විය. වෙනත් ජීව ලෝකයක් වෙත ගිය පෘථිවි මිනිසුනට, සමාන බුද්ධියකින් යුතු තවත් මිනිස් කොටසක් හමුවීම, අතිශය වැදගත් සිද්ධි වීමක් විය.

කුතුහලයෙන් ගල්ගැසි සිටි පෘථිවි මිනිස්සු, ඇත් මැත් වී, අමුත්තන් දෙදෙනාට සිය ප්ලාස්ටික් නිවස තුළට පැමිණීමට, ඉඩ ලබා දුන්න. සාලය

වෙත පැමිණි අදහ්‍ය අමුත්තෝ, දැඩි කුතුහලයෙන්, පෘථිවි මිනිස්සුන් හා නිවසේ බඩු බාහිරාදිය දෙස බැලූ හ..

රිළඟ මොහොතේ, ඉදිරියෙන් ම සිටි සෙර්ගෙයි වෙත පැමිණි ඔවුහු, සිය හිස් සෙමින් ඉදිරියට සොලවා, දැන් පසුවට තබා ගත්හ. එය ඔවුන්ගේ ආචාරය විය. සෙර්ගෙයි ද ඔවුන් අනුගමනය කරමින්, ඒ ආකාරයට ම ආචාර කළේ ය.

දැඩි සතුටට පත් වූ බවක් ඇඟවූ අමුත්තෝ, පිරිසේ අනෙක් අයට ද, සිය ආචාරය පුද කළහ. පිරිස ද, ඔවුනට පිළිතුරු සමාවාරය පැවැත් වූහ.

“මිමි” සෙර්ගෙයි, කණ්ඩායමෙහි වූ අභිංසක ම පෙනුමක් ගත්, ඉතා ම ආචාරශීලී යුවතිය ඇමතී ය.” මේ දෙන්නට ඉදගන්න කියල කියන්න.”

ඔකතගාවා කෝල, එහෙත් සුන්දර සිනාවක් පාමින්, අමුත්තන් ඉදිරියට විත්, ආචාර කළා ය. අනතුරුව, හස්ත මුද්‍රාවෙන්, ඔවුන් සාලයේ වූ, ප්ලාස්ටික්, එහෙත් සුව පහසු, අසුන් වෙත කැඳවුවා ය.

ටයිටැන්වරු දෙදෙනා, ආසන පිරික්සා බලා, හිස සලා, හරි බරි ගැසී ඉදගත්තෝ ය. පිරිසේ වූ පිරිමි පස් දෙනා, ඔවුන් ඉදිරිපිට අසුන් ගත්හ. ගැහැණු, පිරිමින්ගේ පිටුපසට වී, අමුත්තන් දෙස බලා සිටියහ.

සිය ඇඳුමේ සාක්කුවකින්, කුඩා වස්තුවක් පිටතට ගත් අමුත්තෙක්, තුදුරෙහි වූ ටයිටැන් රූපවාහිනිය වෙත ගොස්, එය ඊට ඇතුළුකර, යන්ත්‍රය ක්‍රියාත්මක කළේ ය.

සියුම් හඬක් නගමින්, තිත් හා ඉරි රටා කිහිපයක් දැක් වූ රූපවාහිනිය, මොහොතකට පසු, අදහ්‍ය මිනිස් රූ දෙකක් තිරයෙහි දැක්වී ය.

නිල් පැහැති, සිහින් මුහුණු ද, අළු පැහැති කෙස් වැටී ද, විශාල ඇස් හා උල් විශාල කන් ද, උස් ළම පෙදෙස් ද සහිතව, අඳුරු පැහැ ඇඳුමින් සැරසුණු ඔවුහු, අදහ්‍ය කාන්තාවෝ දෙදෙනෙක් වූහ.

එක් අතක් රූපවාහිනී තිරය වෙතද, අනෙක් අත තමන් වෙතට ද, දිගුකළ අමුත්තෝ, ඒ ඔවුන් බව ඇඟවූහ. පෘථිවි මිනිස්සු, දැඩි කුතුහලයෙන් යුතුව, මේ පිටසක්වළ අමුත්තන්ගේ නියම ස්වරූපය රූපවාහිනියෙන් නැරඹූහ.

“බලන්න ! හරි ම විශාල ඇස්!” ස්වෙත්ලානා එකවර ම කැගැසුවා ය.

“ඒගොල්ලො, කරුවලේ ජීවත්වෙන නිසා වෙන්න ඇති, ඇස් ලොකු.” කොලින්ස් පැහැදිලි කළා ය.

“මුණු හරි ම වෙනස්. අපේ වගේ පළල් නැහැ. හුඟාක් උලයි. හීනයි.” ගුරුසිංහ කුතුහලයෙන් කීවේ ය.

“මුණ හීන වෙනකොට, විශාල ඇස් දෙක දෙපැත්තට යනව. එයාලගෙ ඇස්වලින්, ඉස්සරහ වගේ ම දෙපැත්තත් පේනව ඇති. අඳුරේ ජීවත්වෙන අයගේ ආරක්ෂාවට, ඒක ඕන වෙන දෙයක්.” හොනෙකර් පැහැදිලි කළා ය.

“කන් දෙක ලොකුවට තියෙන්නෙ, වැඩිපුර සද්දවලට ඇහුම්කන් දෙන්න ද?” සෙන් විමසී ය.

“ඔව්! ඒකත් අඳුරේ ජීවත්වෙන අයගෙ ආරක්ෂාවට, ඕන කරන දෙයක්. සමහරවිට මෙයාලට, කන් හරවන්නත් පුළුවන් ඇති.” හොනෙකර් කීවා ය.

“ආ ! අර බලන්න. එයාලගෙ ඇස්වල කළු ඉංගිරියාව දිහා.” රූපවාහිනියේ දර්ශනය වෙනස් වී, ඔවුන්ගේ මුහුණුවල පැහැදිලි, විශාල රූප වැටුණු කල, මෙස්තර් කැගැසුවා ය.

“ඇපේ කළු තිබයි, කළු ඉංගිරියාවයි දෙකක් නැහැ. ඒ දෙක ම එකයි. ඒ වගේ ම ඒක, ඇහැ පිරෙන්න ම විශාලයි.” මැකොල්ස් කීවේ ය.

“හුඟාක් අඩු එළියකින් දේවල් බලා ගන්නයි, ඇස් එහෙම හැදිල ඇත්තේ. කළු තිබ විශාල වෙන තරමට, ඇහැට ඇතුල්වෙන එළිය වැඩිවෙල, කළුවරේදිත් හොඳට පේනව.”

හොනෙකර් විස්තර කළා ය.

මේ දෙදෙනා ම ගැහැණු වීම, පෘථිවි මිනිස්සුන් තුළ කුතුහලයක් ඇති කළේ ය. අසුනින් නැගී සිටි සෙර්ගේයි, රූපවාහිනී තිරය වෙත අතක් දිගු කර පෙන්වා, පෘථිවි තරුණියන් වෙත අතක් දිගු කළේ ය. එවිට අමුත්තෝ, සිය හිස් සලා, එය තේරුම් ගත් බව ඇහ වූහ.

සෙර්ගේයි ඊළඟට ඔවුන්ගෙන් ඇසුවේ, වැදගත් ප්‍රශ්නයකි. සිය පිරිසේ පිරිමි දෙසට අත දිගු කළ හෙතෙම, විමසුවේ ටයිටැන් පිරිමි පිළිබඳව ය.

නිරුත්තර වූ අමුත්තෝ, මොහොතක් එකිනෙකා දෙස බලා සිටියහ. අනතුරුව ඉදිරියට ආ එක් ටයිටැන් කාන්තාවක්, පෘථිවි පිරිමි දෙසට අත දිගුකර, අනතුරුව තමන් දෙසට ද අතක් දිගු කර, හිස දෙපසට වැනුවා ය.

“හරි පුදුමයි ! ඒ කිව්වේ , එයාලට පිරිමි නෑ කියල ද?” ඔකතගාවා ඇසුවා ය.

“සමහරවිට වෙන්න ඇති. ඒත් මෙයාලගෙ භාෂාව හරියට නොදැන, මේ වෙලාවේ, ඒ ගැන, මීට වඩා අහන්න බැහැ.” සෙර්ගේයි පිළිතුරු දුන්නේ ය.

අනතුරුව අසුනින් නැගී සිටි රුසියානුවා, ඔවුන්ගේ නිවස ඇතුළත නැරඹීමට පැමිණෙන ලෙස, හස්ත සංඥා මගින්, අමුත්තන්ට ආරාධනා කළේ ය. හිස් වනා එය පිළිගත් ඔවුහු, පිරිස සමග පැමිණියහ.

කණ්ඩායමේ නිදන කුටි පෙන් වූ පසු, නාන කාමරය පෙන්වනු ලැබිණි. එහි දියර මලෙන් ගලා ආ, උණුසුම් රෝ දියර දුටු ටයිටැන්වරු, අකමැත්තෙන් ඇත් වූහ.

එහෙත්, මෙහි දී එක් ටයිටැන් කාන්තාවක්, සිය ඇඳුමේ සාක්කුවකින්, කැමරාවක් යයි සිතිය හැකි, කුඩා උපකරණයක් පිටතට ගත්තා ය. හස්ත සංඥා මගින් ඇය පැවසුවේ, පෘථිවි මිනිස්සුන්, රෝ දියරයෙන් සිරුර පිරිසිදු කරගන්නා ආකාරය, ජායාරූප ගත කිරීමට තමා කැමති බවයි. නාන ඇඳුමකින් සැරසී පැමිණි ජලෙම්. සිනාසෙමින් ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම ඉටු කළේ ය.

අනතුරුව ඔවුහු, මුළුතැන්ගෙය වෙත ගියහ. දැඩි උණුසුමක් භාවිතා කර, පෘථිවි මිනිස්සු ආහාර පිසගන්නා ආකාරය, ඔවුන් නැරඹුවේ විමසෙනි. එය ජායාරූප ගතකරද්දී පවා, ඒ දෙසට වැඩිපුර ළං නොවීමට, ඔවුන් ප්‍රවේසම් වූහ.

නිවසට යාබදව වූ ගොවිපොළ, ඔවුන්ගේ කුතුහලය දැඩි ලෙස ඇවිස්සීමට සමත් විය. එහි සෑම තැන ම ඇවිද ගිය ඔවුහු, එළවළු හා පැළ වර්ග, ඔවුන් වෙත වූ කුඩා අඩු විශේෂයකින් අල්ලා, පරීක්ෂාකර බලමින්, රුගත කළ හ. කුඩුව තුළ සිටි, කුකුල් පැටවුන් තිදෙනා දෙස ද, ඔවුන් බලා සිටියේ දැඩි ඕනෑකමිනි. මෙස්නර්, කුඩුව හැර පැටවුන් ඉවතට ගෙන, ඔවුන්ගේ කැමරාව ඉදිරියෙන් තැබුවා ය.

ගොවිපොළෙහි හා මේ අද්භූත ජීවීන්ගේ අවශ්‍යතා ඉටුකළ, රෝ දියර පිරි ටැංකිය, ඔවුන් නැරඹුවේ විශ්මයෙන් මෙනි. ඒ අසල වැඩිපුර ගැවසීමට ඔවුහු නොකැමැති වූහ.

අවසානයේ දී, ඔවුනට පෘථිවියේ ජායාරූප කිහිපයක් පෙන්වා, හස්ත සංඥා මගින්, ඒ පිළිබඳ විස්තරයක් කරන ලදී. එය, හිරුගෙන් හා උප ග්‍රහයා වූ සඳුගෙන්, දිවා ෫ ආලෝකය ලබන, මීට වඩා බොහෝ සේ ආලෝකවත් ලෝකයක් බව, වැඩිදුරටත් පැහැදිලි කර දෙනු ලැබිණි.

පෘථිවියේ දීප්තිමත් දර්ශන, සුන්දර ගඟ කොළ හා වෛවර්ණ සතුන්ගේ සේයාරුවලට, අමුත්තෝ දැඩි ආශාවක් දැක්වූහ. පැය දෙකක් පමණ නිවස තුළ ගතකළ, ටයිටෑන් ගැහැණු දෙදෙනා, ආචාර කර සමුගතේ, පෘථිවි මිනිසුන්ගේ ඉරියව් සෑහෙන ප්‍රමාණයක් රුගත කරගෙන, පෘථිවි දර්ශන කීපයක් ද ඉල්ලාගැනීමෙන් අනතුරුව ය.

ඉන් පසුව ද, මේ ටයිටෑන් ගැහැණු දෙදෙනා, වරින් වර ආගන්තුකයින්ගේ නිවසට පැමිණියහ. ඔවුන් එසේ පැමිණීමේ මූලික අරමුණ වූයේ, ටයිටෑන් බස පෘථිවි මිනිස්සුනට ඉගැන්වීම යි. මන් ද යත්, භාෂාවක් වැනි සංකීර්ණ විෂයයක් ඉගැන්වීම, කුඩා රූපවාහිනියකට පමණක් තනිව කළ නොහැකි දෙයක් වූ බැවිණි.

බුද්ධිමත් ශිෂ්‍ය පිරිසක් වූ පෘථිවි මිනිස්සු, ඉතා ඕනෑකමින් හා ඉක්මනින්, ටයිටෑන් භාෂාව ඉගෙන ගත්හ. ගුරුවරියන් දෙදෙනා ද බුද්ධිමත් හා ඉගැන්වීමෙහි ශූර වීම නිසා, කාර්යය වඩාත් පහසු හා ඉක්මන් විය.

ඇති වූ එක ම අපහසුව වූයේ, ආරක්‍ෂක ඇඳුම් හා අඳුරු මුහුණු වැසුම් නිසා, ගුරුවරියන්ගේ දෙනොල් සෙලවෙන ආකාරය හා මුහුණුවල මතු වන හැගීම්, දැනගැනීමට නොහැකි වීමයි. ඒ අඩු පාඩුව, රූපවාහිනිය හා කැසට් භාවිතයෙන් බොහෝ දුරට මගහැරගැනීමට හැකි වූ අතර, එමගින් ගුරුවරියන්ගේ මුහුණු හොඳින් දැකගැනීමට, ශිෂ්‍යයන්ට හැකි විය.

මේ හමුවීම් හා ආශ්‍රයන් තුළින්, පෘථිවි මිනිස්සුන් අවබෝධයක් ලැබුවේ, ඔවුන්ගේ භාෂාව ගැන පමණක් නොවී ය. ටයිටෑන් සමාජය හා එහි සංස්කෘතිය පිළිබඳ බොහෝ කරුණු ද, ටීටා ඇතුළත් විය.

“ටයිටෑන් ටීවර්ස්ලදෙන්න කියන විදියට, එයාල අතරෙ පිරිමි කියල ජාතියක් නැහැ. එයාල බෝවෙන්නෙ තනිකර ම ගැණුන්ගෙන්. මේක වෙන්න පුළුවන් ද?” කෑම මේසයේ දී, ස්වෙත්ලානා ඇසුවා ය.

“ඕක අපෙන් අහන්නෙ, තව ගැණු හතරක් මෙතන ම ඉන්න එකේ, ඔයාට ම ට්‍රයි කරල බලන්න තිබුණ නේ, ඒක ඇත්තක් ද කියල.” ජලෙම් සියල්ලන්ම හිනස්සමින් පැවසුවේ ය.

රුසියානු යුවතිය, ඉංග්‍රීසි ජාතිකයා දෙස රවා බැලුවා ය. දබරයක් ඇරඹෙනට පෙර, මැකොල්ස් කතා කළේ ය.

“එයාල අතරෙ, සංසර්ගයක් නැහැ කියලනේ කියන්නේ. සමලිංගික සිප වැලඳගැනීම වලින් ශරීර උත්තේජනය උනා ම, එයාලට පිළිසිඳීම ඇතිවෙනව කියන එක පිළිගන්න පුළුවන් ද, බාබරා?”

“එයාල මිනේන් ජීවිත්. අපි ජලජ ජීවිත්. ඒ අය වෙනම ම ජීවයක්. අපි එක්ක සංසන්දනය කරල, එයාලගෙ තත්වය තේරුම්ගන්න අමාරුයි. අපි දන්නව නේ, ලිංගික කටයුතුවලදි මනස කොයිතරම් බලපානව ද, කියල. සමහරවිට, එයාලගේ මනස ඒ පැත්තෙන් හුඟක් සංවේදී ඇති. සමලිංගික උත්තේජනයකින් දාරක හෝමෝන නිකුත්කරල, පිළිසිඳීමක් ඇතිකරවන්න, එයාලගෙ මනසට හැකියාවක් තියෙන්න පුළුවන්.” හොනෙකර් පැහැදිලි කළා ය.

“අපේ ගැණුන්ගෙ මනසට, ඔය හැකියාව නොතිබුණු එක, එක අතකට වාසතාවක්! නේද ඇලන්?” කොලින්ස් ඉහිකරමින් සිනාසුණා ය. සැමගේ ම සිනාහඬ මැද, හොනෙකර් යළිත් දොඩමළු වූවා ය.

“එහෙම ම කියන්නත් එපා. ඒකලිංගික ප්‍රජනනය, පෘථිවියේ ජීවිත් අතරත් තියෙන්න පුළුවන් කියල, සැකයක් තියෙනව.”

“එහෙම කියන්න, මොකක් හරි හේතුවක් තියෙනව ද?” සෙර්ගේයි ඇසුවේ ය.

“ඔව් ! ඇමෙසන් වනාන්තරයෙ කටුස්සො ගෝත්‍රයක් ඉන්නව. උන්ගෙ සමාජයේ පිරිමි සත්තු නැහැ. ඒත්, ඒ කටුස්සියො බිත්තර දැමීමම, ඒ බිත්තරවලින් උන්ගෙ බෝවීම ඇති වෙනව. මේක, ඒකලිංගික අවස්ථාවක් කියලයි සැක කරන්නේ.”

“උරගයො කියන්නේ, හුඟක් නොදියුණු සත්තු ජාතියක් නේ.” ගුරුසිංහ කීවේ ය.

“උරගයො විතරක්මත් නෙවෙයි. දන්නවනේ, ෆාමි කිකිළියන්ගේ බිත්තර ගැන. ඒව සංසේවනය නොවුණු ඩිම්බ. ඒවයින් පැටව් එන්නෙ නැ. ඒත් පරීක්ෂණයක් විදියට, වතාවක් මේ බිත්තර, අට දාහක් රක්කවල තියෙනව. - එයින් හතරකින් කිකිළි පැටව් ආව ලු.” ඇය පැවසුවේ සියල්ලන්ම කුතුහලයට පත් කරවමිනි.

“මම අහල තියෙනව, හුඟක් ඉස්සර කාලෙ, ඇමෙසන් වනාන්තරයෙ, ඇමසන් යෝදියො කියල, විශාල ශරීර තිබුණු, ගැණු ගෝත්‍රයක් හිටිය ලු. එයාලගෙ බෝවීමක් තිබුණත්, ඒ අය අතරෙ, පිරිමි ඉඳල නැහැ. මේකත් සමහරවිට, ඒකලිංගික ප්‍රජනන අවස්ථාවක්, වෙන්ත බැරි ද?” සෙන් විමසී ය.

“සමහරවිට වෙන්න පුළුවන්.” හොනෙකර් කීවා ය.

“විද්‍යාඥයෝ, ඒකලිංගික ප්‍රජනන අවස්ථාවට කියන්නේ, ‘කොමරෝද්භවය’ කියල. මේක, පරිණාමයේ විශේෂ අවස්ථාවක් වෙන්න පුළුවන්.”

“මේ, අපේ ලෝකෙ සටහනක්.” ගුරුසිංහ, පරිගණක තිරයක් මත වූ, පෘථිවියේ සිතියම, ටයිටැන් ගුරුවරියන් දෙදෙනාට පෙන්වී ය. “මේ පුංචි දූපත තමයි, මගේ රට. මේව මහා දූපත්. මහා දූපත්වල රටවල් හුඟක් තියෙනව.” හේ, සිය මිතුරු මිතුරියන් වෙත ඇඟිල්ල දිගු කරමින් හා ඔවුන්ගේ මවුරටවල් පැහැදිලි වන සේ, විශාල කරමින් තිරයෙහි දැක්වී ය. “ඒ රටවල්වල මිනිස්සුන්ගේ හැඩරුව වෙනස්. මේ ලෝකෙත් එහෙම රටවල් තියෙනව ද? ඒ රටවල මිනිස්සුන්, අපි වගේ වෙනස් ද?” හෙතෙම, කැඩුණු ටයිටැන් බසින් විමසී ය.

“දූපත් තියෙනව. මහා දූපත් තියෙනව.” තෝරාගත් කැසටයක් රූපවාහිනියට ඇතුළු කළ ටයිටැන් ගුරුවරිය, තිරය මත ටයිටැන් සිතියම දක්වමින්, කීවා ය. “ඒත්, රටවල් ගොඩක් නැහැ. තියෙන්නේ ‘කෝඩියක්’ දේශය විතරයි. ඒක තමයි අපේ රට. මේකෙ ඉන්නේ අපි විතරයි. අපි සේරම එක වගෙයි.” සිතියමෙහි තැනක් විශාල කර දැක් වූ ‘නෙස්මි, වැඩි දුරටත් පැවසුවා ය.

“හරි පුදුමයි. ඒ කියන්නේ, ඔයාල මේ ලෝකෙ පුරාම, පැතිරිල ගිහින් නැද් ද?” මෙස්නර්, වචන ගැටගසමින් ඇසුවා ය.

“නැහැ! අපේ ගෝත්‍රයට තවමත්, පරම්පරා පහකට වඩා නැහැ.” අනෙක් ගුරුවරිය වූ ‘පෝලා’ කීවා ය.

“මොනව ? පරම්පරා පහකින් කොහොම ද, ජීවයක් පරිණාමය වෙන්නේ ? එහෙම නං ඔයාල, වෙන කොහේ හරි ඉඳල, මේ ලෝකෙට ආව කට්ටියක් ද?” හොනෙකර් ප්‍රශ්න කළා ය.

“ඔව්! අපේ මුතුන් මිත්තන්ගේ ලෝකය, මේ නෙවෙයි. ඇත විශ්වයේ තියෙන, රතු පාට තාරකාවකට අයිති ග්‍රහලෝකයක් කියල, අපේ ඉතිහාසයේ සඳහන් වෙනව.” නෙස්මි කීවා ය.

“අපට, ඒ තාරකා මණ්ඩලය පෙන්නන්න පුළුවන් ද?” මැකොල්ස් විමසී ය.

“පුළුවන්.” පැවසූ පෝලා, තවත් කුඩා කැසටයක් තෝරාගෙන, රූපවාහිනියට ඇතුළු කළා ය. සැණෙකින් එහි තිරය මත, ‘ඔරායන්’ හෙවත් ‘දඩයක්කාරයා’ තරු පන්තියේ, සටහන ඇඳිනි.

“මෙන්න මේ, රතු පාට තරුව වටේ තියෙන ග්‍රහලෝකවලින්, අන්තිම එක තමයි, අපේ මුතුන් මිත්තන්ගෙ ලෝකය.” ඔරායන්ගේ වම් උරහිස හෙවත්, ‘බිටල්පුස්’ නැමැති යෝධ, රතු තාරකාව පෙන්වමින්, නෙස්මි කීවා ය.

“බිටල්පුස් කොයි තරම් විශාල ද කියනව නං, ඒකෙ අරය, අපේ පෘථිවියෙ ඉඳන්, සූර්යයාට තියෙන දුරට සමානයි.” අසල හුන්, ගුරුසිංහ හා ඔකතගාවා විස්මයට පත් කරවමින්, සෙන් පැවසී ය.

“ඉතින් ඇයි, ඔයාල එහේ ඉඳල, මෙහේ ආවේ?” සෙර්ගෙයි විමසී ය.

“අපේ තරුව, ප්‍රසාරණය වෙන එකක් ලු. ඒකේ රස්නෙන්, ටික ටික වැඩි වෙච්ඳු තිබුණේ. ඒ වෙනකොට, ග්‍රහලෝකයේ නිවර්තන කලාපවල, අපේ ජීවය සම්පූර්ණයෙන් ම විනාශ වෙලා ලු. සමකය හරියෙ, අපට විෂ, රෝ දියරය හැදෙන්න ගත්ත ලු. ඒ වෙනකොටත්, විනාශ නොවී ඉතුරු වෙල හිටි, අපේ අය ටික දෙනා, ග්‍රහලෝකයේ ධ්‍රැවවල ලු, පදිංචි වෙලා හිටියෙ.”

“ඉතිං ! ඉතිං!” ජලෙම්, ඔවුන් උනන්දු කළේ ය.

“එයාලට තේරුණා ලු, තව වැඩි කාලයක්, ඒ ලෝකෙ ජීවත්වෙන්න බැරි බව. ඒ අය අභ්‍යවකාශ යානාවල නැගිල, ශීතල නින්දකට පත්වුණා ලු, විශ්වයේ වෙනත් තාරකාවලට යන්න. ඒ ස්වයංක්‍රීය යානාවලින් එකක් තමයි, අපේ මුල් ම අය, මේ ලෝකෙකට ඇවිත් තියෙන්නෙ. මේ ලෝකෙ පරිසර තත්වය, ඒ අයට ගැලපුනු නිසා, පිරිස අවදි කරල, යානාව මේ ලෝකයට ගොඩ බැස්ස ලු.”

“පුදුමයි ! මෙහේ පරිසරය, හරියට ම ඒ ලෝකෙට සමාන උනා ද?” කොලින්ස් ඇසුවා ය.

“ගැලපුනා කිව්වෙ, හුඟක් දුරට.., කියන එකයි. මුල් කාලෙදී, ඒ අයටත්, සැහෙන ප්‍රශ්න මතුවුණා ලු. ඒත්, ඊළඟ පරම්පරාවල්, මේ පරිසරයට, හුඟක් දුරට හැඩ ගැසුන ලු.”

“ඉතින් ඒ මුල් ම යානාව, තවමත් පරිස්සම් කරගෙන තියෙනව ද?” මැකොල්ස් විමසුවේ, ආපසු ඇස්ටර් මධ්‍යස්ථානයක් වෙත යාම සඳහා, උපකාරයක් ලැබිය හැකි වේ යයි, අදහස් කළ බැවිණි.

“නැහැ ! අපේ අය මෙහාට ගොඩබස්සපු ගමන් ම, යානාව ආපසු ගියා ලු. මේ ලෝකේ ගැන දන්වල, තව අය අරගෙන එන්න. ඒත්, ඒක, කවදාවත් ආපසු ඇවිත් නැහැ සමහර විට මොකක්හරි හේතුවක් නිසා, මගදි

විනාශ වෙන්න ඇති. ඒ, එක ම යානාව නැතිවුණාට පස්සෙ, අපේ අයගෙ අභාවකාශ තාක්ෂණයත් නැතුව ගියා ලු.” නෙස්මි පැහැදිලි කළේ, ඇමරිකානුවාගේ බලාපොරොත්තු සුන් කරමිනි.

“පුරෝගාමියෝ හැටියට, ඒ අය, සැහෙන්න ප්‍රශ්නවලට මුණ දීල තියෙනව. මුල් කාලෙදි, ඒවත් විසඳගෙන ඒවත් වෙන්න වුණු නිසා, එයාලට අභාවකාශ තාක්ෂණය වගේ දේවල් රැකගන්න, විවේකයක් තිබිල නැ. ඒ වටිනා තාක්ෂණය, නැති වෙන්න ඇත්තෙ ඒකයි.” පෝලා වැඩි දුරටත් කීවා ය.

එදින, පෝලා හා නෙස්මි ප්ලාස්ටික් නිවස තුළට පැමිණ සිටියේ, සුවිශේෂ පණිවුඩයක් ද රැගෙන ය. මෙතෙක් කල් සිරගතව, සිත්වේදනාවෙන් කල් ගෙවූ පෘථිවි මිනිස්සුනට, එය විශාල අස්වැසිල්ලක් මෙන්ම, දැඩි සතුටක් ද දැනවී ය.

එනම් ඒ, සියලු විශ්ව ජීවීන් ම අතිශය වැදගත් ලෙස සැලකූ, නිදහස පිළිබඳ පණිවුඩය යි.

එහෙත්, අනිවාර්යයෙන් ම ඊට කොන්දේසි කිහිපයක් ඇතුළත් විය. ඒවා පිළිබඳව සාකච්ඡා කර, ඊට එකඟ වන්නේ නම්, පෘථිවි මිනිස්සු නිදහස් කිරීමට, ටයිටැන් පාලකයින්ට අවශ්‍ය වී තිබිණි. ඒ වෙනුවෙන්, ටයිටැන් හි ප්‍රධාන පාලිකාව වූ රිචෝන්, පෘථිවි මිනිසුන් සියලුදෙනා ම, සාකච්ඡාවක් සඳහා කැඳවා තිබිණි.

මේ සඳහා නිවසින් පිටත යාමට සිදු වූ බැවින්, පෘථිවි මිනිස්සුනට තාවකාලිකව, සිය ආරක්ෂක ඇඳුම් ආපසු ලැබිණි. එහෙත්, ඒවා සමග වූ, ලේසර් අවි නොලැබිණි. සන්නද්ධ ටයිටැන්වරුන්ගේ මුරකාවල් මැද, සැහැල්ලු අවරපෙති පද්ධතියක් මගින් ක්‍රියාකළ, තරමක් විශාල, ටයිටැන් අහස් යානාවකට ඔවුන් නංවා ගන්නා ලදී.

කිසිදු ආලෝකයක් නිකුත් නොකළ යානය, ඉතා අඩු ශබ්දයක් සහිතව, අහසට නැගිණි. විශාල හතු වනාන්තර, අළු දුඹුරු කඳුවැටි, කළු දියර වීල් හා ගංගාවල් පසුකළ එය, ටයිටැන්වරුන්ගේ කුඩා, අඳුරු රාජ්‍යය වෙත ගමන් කළේ ය. යානයේ කවුළු සියල්ල වසා තිබුණු බැවින්, අවට පරිසරය හෝ තමන් ගෙන යන දිශාව, පිළිබඳ හැඟීමක් පෘථිවි මිනිස්සුනට නොවී ය. එහෙත්, නිදහස හා ආපසු යාම පිළිබඳව, අසීමිත බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව සිටි ඔවුන්, ඒ ගැන කම්පාවට පත් වූයේ නැත.

විශාල, අර්ධ ගෝලාකාර, අභූත, අඳුරු ගොඩනැගිල්ලක් තුළට යානය කෙලින් ම පහත් කරන ලදී. අනතුරුව, අඳුරු කළු උපැස්¹⁸ පැළඳගත් සන්නද්ධ ටයිටැවරු, අමුත්තන් රැගෙන ගියේ, එම ගොඩනැගිල්ලේ සාකච්ඡාව සඳහා සුදානම් කර තිබුණු ස්ථානයටයි. එහි, පෘථිවි මිනිසුන් වෙනුවෙන් තැනූ, වායු දොරක් සහිත, සුවිශේෂ, ආලෝකවත් කුටියක් විය. ඇතුළත සිට අවට බැලිය හැකි වන අයුරු, එය විනිවිද පෙනෙන සුළු බිත්තිවලින් නිමවා තිබිණි. එහි ඇතුළු වී, ආරක්ෂක ඇඳුම් ඉවත්කර, සුව පහසු ලෙස අසුන් ගන්නා මෙන්, ආගන්තුකයින්ගෙන් ඉල්ලා සිටින ලදී. මෙම කුටිය, පෘථිවි මිනිසුන්ට අවශ්‍ය, නිවැරදි සංයුතියෙන් හා පීඩනයෙන් යුතු, ආශ්වාස වායුවෙන් පුරවා තිබුණු අතර, ප්‍රමාණවත් තරම් වූ ආලෝකයෙන් හා උණුසුමින් ද යුතු වූ, එකක් විය. ටයිටැන් විද්‍යාඥයින්ගේ සුවිශේෂ නිර්මාණයක් වූ මෙහි, වායු සංයුතිය හා කාමර උෂ්ණත්වය පාලනය කිරීමේ ක්‍රම වලට අමතරව, කුඩා වැසිකිළියක් හා බිමට පිරිසිදු ජලය ලබා ගැනීම සඳහා පහසුකම් ද, තිබිණි. තව ද, කුටියෙන් පිටතට හා පිටතින් කුටිය තුළට, බාධාවකින් තොරව ශබ්දය ගමන් කරන ලෙස, සාකච්ඡාවක් සඳහා ගැලපෙන ආකාරයට මෙය සැලසුම් කර තිබීම, ඉමහත් පහසුවක් විය.

පිටසක්වළ අමුත්තන් අසුන් ගෙන නොබෝ වේලාවකින්, සාකච්ඡා මාලාවේ ආසන, අඳුරු කළු උපැස් පැළඳී, ටයිටැන් නියෝජිතයින් ගෙන්, පිරෙන්නට විය. ටයිටැන්හි, ප්‍රධාන පාලක මඩුල්ලේ සාමාජිකාවන්ට අමතරව, ප්‍රධාන විද්‍යාඥවරියෝ කිහිප දෙනෙක් හා ප්‍රධාන වෛද්‍යවරියෝ කිහිප දෙනෙක් ද, ඔවුන් අතර වූහ. අවසානයේ දී, ප්‍රධාන පාලිකාව රිචෝන්, ප්‍රධාන ආරක්ෂිකාව වූ කෙනාරි සමග පැමිණ, අසුන් ගත් පසු, සභාවේ වැඩ ඇරඹිණි.

මුලින් ම, රිචෝන්ගේ සංඥාවකට අනුව, අමුත්තන්ට මුහුණලා හිඳ ගෙන සිටී, ටයිටැන්වරු සියලුදෙනා ම එකවර නැගී සිටියහ. අනතුරුව ඔවුහු, පෘථිවි මිනිස්සුන්ට සිය ආචාරය පිරිනැමූහ.

ඒ සමග ම, සෙර්ගෙයි ඇතුළු පිරිස ද නැගී සිට, ටයිටැන් ක්‍රමය අනුව, ඊට සමාවාර පැවැත්වූහ.

¹⁸ පෘථිවි මිනිස්සුන් වෙනුවෙන් තැනූ කුටිය, ආලෝකවත් කර තිබුණු නිසා, ටයිටැවරුන්ට අඳුරු කළු උපැස් අවශ්‍ය විය.

සාකච්ඡාව ආරම්භ කිරීම සඳහා, ටයිටැන් ප්‍රධාන පාලිකාව වූ රිච්ටන්, මුලින් ම නැගී සිටියා ය. සිහින්, එහෙත් නියුණු හඬකින්, ඔ පෘථිවි වැසියන් ඇමතුවා ය.

“අපේ ම තාරකාවට අයිති, තුන් වෙනි ග්‍රහ ලෝකයෙන් ආ බව කියන අමුත්තනි, මගේ රට වැසියනුත්, අපේ ලෝකයත් වෙනුවෙන්, මම මේ හැමදෙනාම ගෞරවයෙන් පිළිගන්නවා. ඒ වගේ ම, මේ අය හිර කරන්න සිදුවුණු එක ගැන, මගේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ වෙලාවේ අපි ඒ තීරණය ගත්තේ, අපේ ලෝකයට ඇවිත් මේ අය හැසුරුණු විදිය නිසා, අපිට, අපේ ආරක්ෂාව ගැන බයක් ඇති වුණු නිසයි. .

කොහොම උනත්, අපි දැන් මේ අය ගැන, හුඹාක් දේවල් දන්නවා. ඒ නිසා, දැන් ඒ බය, සැහෙන දුරට අඩු වෙලා තියෙනව. ඒ වගේ ම අපි විශ්වාස කරනව, මේ අය සාධාරණ, යුක්තිගරුක සමාජයකින් ආ, සාධාරණ, යුක්තිගරුක මිනිස්සුන් බව.

මමත්, අපේ පාලක මණ්ඩලයත් තීරණය කළා, කොන්දේසි ඇතිව, මේ අයට නිදහස ලබා දෙන්න. ඒ කොන්දේසි පිළිගන්න ලැස්ති නං, මේ හැමදෙනාට ම නිදහස ලැබෙව්.”

අනතුරුව, පෘථිවි වැසියන් වෙනුවෙන් නැගී සිටි, රුසියානු ජාතික නෙවිරිල් සෙර්ගේයි, සිය ගැඹුරු, පෞරුෂත්වයේ හඬ අවදි කළේ ය.

“අපේ ම තාරකාවට අයිති, හය වන ග්‍රහ ලෝකයේ, ප්‍රධාන චන්ද්‍රයා මත ජීවත් වන මිත්‍රවරුණි, මේ අය මුණගැහිල, මේ විදියට කතා බහ කරන්න ලැබුණු එක ගැන, අපට හුඹාක් සන්තෝසයි.

මේ අය, අපි ගැන වැරදි අවබෝධයක් ඇති කර ගත්ත නං, ඒ ගැන හුඹාක් කණගාටුයි. මේ ලෝකයට ඇවිත් අපි කටයුතු කරපු විදිය නිසා, මේ අයට කරදරයක් උනා නං, ඒ ගැනත් අපි අවංකව ම කණගාටු වෙනව.

අපි මේ ලෝකයට ආවේ, ඉක්මනින් ම ආපහු යන්න බලාපොරොත්තු ඇතුවයි. ඒත්, මෙහේ ඉන්න සත්තු වර්ගයක්, අපේ යානාවේ පිට බිත්තියට හානි කළ නිසා, යානාව අභ්‍යවකාශගත කරන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වුණා. ඒ නිසා, අපිව බේරගන්න ඊළඟ යානාව එනතුරු, සැහෙන කාලයක් මෙහේ ජීවත් වෙන්න සිද්ධ වුණා. එතැන දි අපි කටයුතු කරපු විදිය නිසා, මේ අයට හිරිහැරයක් උනා නං, අපට හුඹාක් කණගාටුයි. අපි, අපේ ජීවිත රැකගන්න උත්සාහ කළා මිසක්, මේ අයට කරදරයක් කරන්න බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ. ඒ නිසා, අපි හිර කරන තුරු, මේ අය මෙහේ ඉන්න බවත්, අපි දැනගෙන හිටියේ නැහැ.

අනිත් ජීවීන් වගේ ම අපිත්, අපේ නිදහස හුඟාක් අගේ කරනව. මේ ලෝකෙන් ඉක්මනින් ම පිටවෙල, මවුලෝකෙට යන්න, අපේ අය ඉන්න ඉවසිල්ලක් නැතිව. අපි නිදහස් කරන්න ඕන කරන කොන්දේසි ඉදිරිපත් කරන්න කියල, මම ඉල්ලා හිටිනවා. ඒ වගේ ම ඒව සාධාරණ, යුක්ති ගරුක කොන්දේසි වේව් කියල, අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. එහෙම උනොත්, ඒ කොන්දේසි ඉෂ්ට කරන්න, අපි සේරම කැමැත්ත ප්‍රකාශ කරනව.”

සෙර්ගේයිගේ කථාවට, ඔවුන් කෙරෙන් පළ වූයේ, සතුටුදායක ප්‍රතිචාරයකි. ඒ සමග ම, රිච්ට්න් නැවතත් නැගී සිටියා ය.

“මූණ පුරාම කෙස් තියෙන, උස, මහත අපේ පිටසක්වළ මිත්‍රයා කරපු ඒ ප්‍රකාශය, අවංකව ම කළ එකක් විදියට මම පිළිගන්නවා. ඒ වගේ ම අපේ කොන්දේසි, සාධාරණ, යුක්ති ගරුක ඒවා බවත්, කියන්න කැමතියි.

ඒ කොන්දේසි, අපේ අදාළ අය, මේ අයට පැහැදිලි කරාවි. ඒව හොඳින් තේරුම් අරගෙන, මේ අයගේ අදහස් ඉදිරිපත් කරන්න කියල, මම ඉල්ලා හිටිනව.”

09

පිටසක්වලින් තාත්තෙක්

මුලින් ම, ආරක්ෂක ප්‍රධානියා වූ, කෙනරි නැගී සිටියා ය. අනතුරුව, පෘථිවි මිනිස්සුනට ආරක්ෂක කොන්දේසි කිහිපයක් ඉදිරිපත් කළා ය.

* “මිත්‍රවරුණි, මේ අයට නිදහස දුන්නට පස්සෙ, මේ අයත්, මේ අයගෙ ලෝකයේ අයත්, අපේ අයගෙ ජීවිතවලටත්, දේපලවලටත්, ඉතා ම සුළුවෙන් වත් තර්ජනයක් වෙන්න බැහැ.!”

* ඒ වගේ ම, මේ අයගෙ යානාවක් අපේ ලෝකයට එන හැම වෙලාවෙ ම, කලින් දැනුම් දීල එන්න ඕන. අපේ අවසරයක් නැතිව, මේ අයගෙ යානාවල අපේ ලෝකයට පහත් කරන්න තහනම්.!”

*ඒ වගේ ම, තමන්ගේ ආරක්ෂාවට වත් මේ අයගෙ අවි ආයුධ මේ ලෝකය ඇතුළෙදි පාවිච්චි කරන්න තහනම්.!” මෙහේදි, මේ අයට ඕන කරන ආරක්ෂාව දෙන්නෙ, අපි. ඒ ගැන සම්පූර්ණයෙන් ම සහතික වෙන්න අපට පුළුවන්.”

පිළිතුරු දීම සඳහා, සෙර්ගේයි නැගී සිටියේ ය.

“අපේ කණ්ඩායමේ නායකයා හැටියටත්, අපේ ලෝකයේ නියෝජිතයෙක් හැටියටත් ඒ කොන්දේසි තුන ඉතා ම සාධාරණ බව, මම පිළිගන්නවා. ඒ වගේ ම, ඒව ඒ විදියට ම ඉෂ්ට කරන්නත්, සම්පූර්ණයෙන් ම එකඟ වෙනවා.”

අනතුරුව, ටයිටාවරුන්ගේ පරිසරය හා මානව හිමිකම් පිළිබඳ බලධාරිණිය වූ, ‘රග්නි’ නැගී සිටියා ය.

*“මේ අය නිදහස් උනාට පස්පෙ, අපේ ලෝකය ඇතුළෙ, අපේ පරිසරයට බලපාන දෙයක් කරන්න ඕන උනොත්, ඊට කලින් අපේ අනුමැතිය ගන්න ඕන. එහෙම නැතිව, මේ අයගේ තනි කැමැත්තට ඒ විදියෙ කිසි ම දෙයක් කරන්න බැහැ.!”

*ඒ වගේ ම, මේ අය කිසි ම කෙනෙකුට, අපේ ලෝකයේ කිසි ම අයිතියක් නැහැ.!” මේ අයට, අපේ ලෝකයේ තාවකාලිකව හරි පදිංචි වෙන්න ඕන නං, අපෙන් ඒකට අවසර ගන්න ඕන.”

“ඒ කොන්දේසි දෙකට ම, අපි සම්පූර්ණයෙන් ම එකඟයි.” නැගී සිටි සෙර්ගේයි පිළිතුරු දුන්නේ ය. අනතුරුව, ඔවුන්ගේ වෙළඳ හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ බලධාරීණිය නැගී සිටියා ය.

* “ඒ ලෝකයෙන් ගෙනා කිසි ම දෙයක්, අපේ අවසරයක් නැතුව, මෙහේ අයට දෙන්න තහනම්.. ඒ වගේ ම, මේ ලෝකයේ තියෙන කිසි ම දෙයක්, අපේ අවසරය නැතුව, ඒ ලෝකයට ගෙනියන්න තහනම්..!”

*ඒ වගේ ම, අපේ සංස්කෘතිය වෙනස් කරවන කිසි ම වාරිත්‍රයක්, අවසරයක් නැතිව, මෙහේ අයට උගන්නන්න තහනම්..”

ඒ කොන්දේසි දෙක ද, බාධකයකින් තොරව ඉටු කළ හැකි බව, සෙර්ගේයි විසින් දැනුම් දෙනු ලැබී ය.

අවසානයට නැගීසිටියේ, ටයිටැන් හි ප්‍රධාන වෛද්‍යවරියයි. ඇය විස්තර සහිතව ඉදිරිපත් කළේ, පුදුම සහගත වූ කොන්දේසියකි.

“අපේ විද්‍යාඥයෝ, මේ අය ගැන විස්තර හොයල බලද්දි, මේ අය ද්විලිංගිකයින් බව, තේරුම් ගියා. ඒ වගේ ම, මේ අය අතරෙ, කායික සම්බන්ධතා තියෙන බවත්, එයින් මේ අය, විශාල සතුටක් ලබන බවත්, හොයාගත්තා. ද්විලිංගිකත්වය නිසා, මේ අයගෙ සමාජය බලසම්පන්න වෙලා තියෙන බවත්, ශක්තිමත් වෙලා තියෙන බවත්, අපි විශ්වාස කරනව.

ඒ විතරක් නෙවෙයි. මේ අය පවත්වන කායික සම්බන්ධතාවලට, සමාන සම්බන්ධතා පවත්වන්නත්, අපේ අය ආශා කරනව. ඒ නිසා ද්විලිංගිකත්වය ලබා ගන්න, අපේ අය, ඉතා ම කැමැත්තෙන් ඉන්නව.

සාමාන්‍යයෙන්, මේ අය අතරෙ ඉන්න උසින් අඩු, පපුව උස, මුනෙ කෙස් නැති වර්ගයත්, අපිත් අතර ඒ තරම් වෙනසක් නෑ. අපි අතරෙ නැත්තෙ, මේ අයගෙන් වැඩිපුර ශක්තිමත්, උසින් වැඩි, මුණ කෙස් තියෙන අයයි. ද්විලිංගිකයින් අතරින් වැඩිපුර ශක්තිමත්, බලසම්පන්න වර්ගය මේ උසින් වැඩි අය බවයි, අපේ හැඟීම.

අපේ සමාජයෙන්, මේ වගේ ශක්තිමත් පිරිසක් ඇතිකරගන්න, අපි ලොකු කැමැත්තක් දක්වනව. ඒකට කරන්න ඕන මොකක් ද කියල හොයල බලන එක, අපි දැනටමත් පටන් අරගෙන ඉවරයි. .

* අපි මේ අයට ඉදිරිපත් කරන, වැදගත් ම කොන්දේසිය මේකයි. ද්විලිංගිකත්වය ලබාගන්න අපි කරන උත්සාහයට, මේ අය, අවංකව ම සහයෝගය දිය යුතුයි.” ප්‍රධාන වෛද්‍යවරිය සිය දේශනය අවසන් කරමින් කීවා ය. මෙයට පිළිතුරු දීමට නැගී සිටියේ, පෘථිවි මිනිස්සුන්ගේ ප්‍රධාන ශල්‍ය වෛද්‍ය ඇලන් ජලෙම් ය.

“ඒක නං, ටිකක් බැරැරුම් කොන්දේසියක්. ඒකලිංගික සමාජයක් ද්විලිංගිකයින් කරන එක, ඒ තරම් ලේසි දෙයක් කියල, මම නං හිතන්නෙ නෑ. විශේෂයෙන් ම මේ අයත්, අපිත් ජීව පරිණාමයේ අන්ත දෙකක් නිසා. අපි, වැඩි ශරීර උෂ්ණත්වයක් තියෙන, ජලජ ජීවීන්. මේ අය, සීතල ශරීර තියෙන, මිනිස් ජීවීන්. බාධකය තියෙන්නෙ එතනයි.

අපේ කණ්ඩායමේ ප්‍රධාන වෛද්‍යවරයා හැටියට, මේ ගැන වගකීම තියෙන්නෙ, මටයි. මේ අයගෙ බලාපොරොත්තුව, ඉෂ්ට කරන්න පුළුවන් උනත්, නැතත්, මට එක දෙයක් අවංකව ම කියන්න පුළුවන්. ලිංගිකත්වය ලබාගන්න මේ අය කරන උත්සාහයට, දෙන්න පුළුවන් හැම සහයෝගයක් ම දෙන්න, අපි හැමෝම සුදානම් බව.” ටයිටැන්වරුන්ගේ ප්‍රීති සෝභා මැද, සිය කථාව අවසන් කරමින්, ඉංග්‍රීසි ජාතිකයා පැවසී ය.

ටයිටැවරු සමග සාකච්ඡාවට සහභාගී වී, ආපසු සිය නවාතැනට පැමිණි පෘථිවි මිනිස්සු, කෑම මේසයේ දී යළිත් හමු වූහ.

“මට පේන්නෙ, දිගට ම හිරේ හිටිය නං, මීට වඩා හොඳයි වගේ.” මැකොල්ස් සිනාසුණේ ය.

“ඒ මොකද එහෙම කිව්වෙ ?” සෙර්ගේයි විමසී ය.

“ඇයි, ටයිටැන්වල ඉන්න මිනිස් ගැණුන්ට, මිනිස් පිරිමි හදල දෙනවට වඩා, ඒක ලේසි නැද්ද?” ඇමරිකානුවා ඇසුවේ, සියලුදෙනා ම සිනහ ගත්වමිනි.

“මම නං, ඕක පොඩ්ඩක්වත් බැරැරුම් විදියට, හිතන්නෙ නෑ.” සෙන් කීවේ ය.

“ඒ මොක ද?” ඔහු අසල සිටි, ඔකතගාලා ඇසුවා ය.

“ඇයි, ඔය ‘සබ්පෙක්ට්’ එකට, අපේ තුන් දෙනෙක් ම ඉන්නව නෙ. එයාල දන්නෙ නැතෑ, කරන්න ඕන දේ.” ඉන්දියානුවා, ජලෙමිං, කොලිස් හා හොනෙකර් පෙන්වමින්, සිනාසෙන්නට විය.

“හැමෝම වැඩ පෙන්නල ඉවරයි. දැන් අන්තිමට ඇවිල්ල තියෙන්නෙ, ඇලන්ගෙ වාරෙ.” ගුරුසිංහ සිනාසෙන්නට විය.

“මෙව්වර කල්, කෙල්ලන්ට කරදර කර කර හිටියට, හොඳ වැඩේ.” ස්වෙත්ලානා ඉහිකරමින් කීවා ය.

“එහෙම ම කියන්නත් එපා. අපි තාම, අපේ වැඩ පෙන්නුවෙ නෑ! නේද ඇලන්.” හොනෙකර් කීවා ය.

“ඔව් ! අපි, ටයිටාන් ගැණුන්ට, පිරිමි ළමයි ලැබෙන සලස්සපු දාට, මෙයාලගෙ කටවල් නිකම් ම වැහේවි.” ජලෙම් පැවසුවේ ආඩම්බරයෙනි.

“ඔව් ! ඒ ටික නං ඇලන්ට තනියම උනත් කරන්න පුළුවන් වෙව්.” මෙස්නර්ගේ කතාවට සියල්ලෝම හඬනගා සිනාසෙන්නට වූහ.

“ඒ තරං ලෙල්සියෙන් කරන්න පුළුවන් දෙයක් නෑ, මේකෙ කිසි ම ගැටළුවක් නෑ.” ජලෙම් ද සිනාවට හවුල් වෙමින් කීවේ ය.

“ඇත්තට ම, අපේ පිරිමියෙකුයි ටයිටාන් ගැනියෙකුයි එකතු උනොත් මොනව වෙයි ද?” ගුරුසිංහ ඇසුවේ ය.

“මොනව වෙන්න ද? අපේ මිනිහගෙ ඇගේ තියෙන රස්තෙට, ටයිටාන් ගැනි පිවිළි, කරවෙල යාවි. ඒ ගැනිගෙ ඇගේ තියෙන සිතලට, අපේ මිනිහ ගල්වෙල, මැරිල යාවි.” කොලින්ස් කීවා ය.

පෘථිවි දින කීපයකට පසු, ටයිටාන්හි ප්‍රධාන වෛද්‍ය මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෝ සිව්දෙනෙක්, සාකච්ඡාවක් සඳහා, ජලජ මිනිස්සුන්ගේ ප්ලාස්ටික් නිවස වෙත පැමිණ සිටියහ. “ටයිටාන්වරුනට ද්විලිංගිකත්වය ලබාගත හැක්කේ කෙසේ ද යන්න තීරණය කිරීම, මේ සාකච්ඡාවේ අරමුණ විය.

මුලින් ම කතා කළ, ටයිටාන් ප්‍රධාන වෛද්‍යවරිය වූ ‘තෙසෙල්,’ ඔවුන්ගේ ඒකලිංගික සමාජයේ බෝවීමේ ක්‍රමය පිළිබඳවත්, ඒ අනුව ඔවුන් එක වර්ගයක ජීවීන් පමණක් බිහිකරන ආකාරය පිළිබඳවත්, පැහැදිලි විස්තරයක් ඉදිරිපත් කළා ය.

අනතුරුව, පෘථිවි මිනිස්සුන්ගේ ද්විලිංගික සමාජයේ බෝවීමේ ක්‍රමය පිළිබඳවත්, ඒ අනුව, ඔවුන් දෙවර්ගයක ජීවීන් බිහි කරන ආකාරය පිළිබඳවත්, විමසා සිටියා ය.

පෘථිවි ජීව විද්‍යාඥවරිය වූ හොනෙකර්, ටයිටාන්වරුනට අවශ්‍ය වූ කරුණ පැහැදිලි කළා ය.

“අපේ ද්විලිංගික සමාජයේ ‘ගැහැණු’ ‘පිරිමි’ කියල වර්ග දෙකක් ඉන්නවා. මෙයින්, දරුවන් බිහිකරන්න හැකියාව තියෙන, උපත් මාර්ගය තියෙන, අය ගැහැණු. අනිත් අය පිරිමි. මේ ලිංගික වර්ගීකරණයට අනුව, මමත් ගැහැනියක්. ඒ වගේ ම, මේ අයගෙ සමාජයේ ඉන්න හැම දෙනාමත් ගැහැණු. මේ අය ගෙ ඩිම්බ කෙලින් ම කලලයක් බවට විකසනය වුණත්, අපේ ගැහැණු අයගේ ඩිම්බ, තනියම විකසනය වෙන්නෙ නැහැ. ඒව මුලින් ම, අපේ පිරිමි අයගෙ ශුක්‍රාණුත් එක්ක එකතුවෙල, යුක්තානුව හැදෙනව.

රිට පස්සෙ මේ යුක්තානුව තමයි, විකසනය වෙන්නෙ. අපේ ගැහැණු අයගෙ ඩිම්බවල තියෙන, වණදේහවල, ලිංගිකත්වය තීරණය කරන්න තියෙන්නෙ එක ජාන¹⁹ වර්ගයයි. ඒත්, අපේ පිරිමි අයගෙ ශුක්‍රාණුවල, ගැහැණු අයගෙ තියෙන ජානයට අමතරව, ලිංගිකත්වය තීරණය කරන තවත් ජානයක්²⁰ තියෙනවා. අපේ ගැහැණු, පිරිමි ජීව අණු එකතුවෙන කොට, දෙගොල්ලන්ගෙ ම සමාන ජාන එකතු වුනොත්, (එක්ස්+එක්ස්) ගැහැණු දරුවන් බිහිවෙනව. විරුද්ධ ජාන එකතු වුනොත් (එක්ස් + වයි) පිරිමි දරුවන් බිහිවෙනව.”

“ඒ කියන්නෙ, පිරිමි ළමයි ලැබෙන්න නං, විකසනය වෙන්න කලින්, අපේ අයගෙ ඩිම්බ වලටත්, විශ්වයේ කවුරු හරි පිරිමි කොටසකගේ ශුක්‍රාණුවලින් ජාන එකතු වෙන්න ඕන, කියන එක ද?” තවත් වෛද්‍යවරියක් වූ, ‘පෝනිම්’ ඇසුවා ය.

“ඔව් ! මූලධර්මවල හැටියට බැලුවොත්, ඒක හරි.” හොනෙකර් කීවා ය.

“ඉතින් එහෙනං, ඔයගොල්ලො අපට ඒ ජාන වර්ගය දෙන්න. එතකොට අපටත් පුළුවන්, ඔයගොල්ලන්ට වගේ ද්විලිංගිකත්වය ලබන්න.”

“ඒත්, මෙතන ප්‍රායෝගික ගැටළු දෙකක් තියෙනව.” ජලෙම්. කතාවට එක් විය. “පළවෙනි එක, අපේ පිරිමි අයගෙ ජලීය ශුක්‍රාණු, මේ අයගෙ මිනිස් ඩිම්බ එක්ක, එකතු කරන්න බැහැ. මේ දෙක එකකට එකක් විෂයි. දෙවෙනි කාරණේ, අපේ ශුක්‍රාණුවලට ඕන කරන, උෂ්ණත්ව පරාසයක් තියෙනව. මේ උෂ්ණත්ව සීමාවේ නොතිබුණොත්, ඒව විනාශ වෙනව. ඉතින්, හුඟාක් අඩු උණුසුම්ක තියෙන, මේ අය ගේ ඩිම්බ එක්ක, අපේ ශුක්‍රාණු සංසේචනය කරන්න කොහොමවත් බැහැ..”

“මේ ප්‍රශ්න ගැන, අපේ අයත්, හුඟාක් දුරට සාකච්ඡා කළා. මේව සැහෙන්න බරපතළ ප්‍රශ්න බව, අපිත් පිළිගන්නව. ඒත්, ඒක එහෙමයි කියලා, අපේ බලාපොරොත්තු නැතිකරගන්න බැහැ. අපි මේ ප්‍රශ්නවලට, කොහොමහරි විසඳුම් සොයාගන්න ඕන.” තවත් වෛද්‍යවරියක් වූ ‘රෙකි’ පැවසුවා ය.

“මගේ තියෙනව මෙහෙම අදහසක්. ඇත්තට ම, ශුක්‍රාණුව මේ වැඩට සංකීර්ණ වැඩියි. අපි යුක්තානුවක් හදන්නත් අවශ්‍ය නැහැ. ජලීය

¹⁹ එක්ස් ජානය

²⁰ වයි ජානය

ශුක්‍රාණුවල තියෙන, ජලීය ජානවල, මිනේන් ප්‍රතිරූපක නිර්මාණය කරන්න ඕන, අපි. ඊට පස්සෙ, ඒ මිනේන් ජාන, මේ අයගේ ඩිම්බ විකසනය, වෙන මුල් ම අදියරේ දී, ඒවට ඇතුල් කර ගන්න ඕන.” ජලෙම් කීවේ ය.

ඒ සමග ම, මිනේන් කාන්තාවන් පිරිස දැඩි සතුටට පත් වූ බව, ඔවුන්ගේ උදෙසාගිමත් හැසිරීම තුළින්, පෘථිවි මිනිස්සුනට පෙනිණි.

“ඔව් ! ඇත්තට ම ඒක හුඟක් හොඳ අදහසක්. ඒත් ප්‍රශ්න තියෙන, ඔය කියන විදියෙ මිනේන් ජාන,

නිර්මාණය කරන්න පුළුවන් වෙව් ද?” තෙසොල් ඇසුවා ය.

“ඒක තමයි මෙතන තියෙන අමාරු ම වැඩේ. ඒත් උත්සාහ ගත්තොත්, බැරිවෙන එකකුත් නැහැ. අපේ, ‘ජාන ඉංජිනේරු විද්‍යාව’ හුඟක් දියුණුයි. ජලීය ජානවල යි, මිනේන්ජානවල යි, අනුක සැකැස්මවල් පරීක්ෂා කරල, මේ වැඩේට හරියන මිනේන් ජාන හදා ගන්න, සමහරවිට අපේ දියුණු යන්ත්‍රවලට පුළුවන් වෙව්.” ජලෙම් බලාපොරොත්තු සහගතව පැවසී ය.

“ඇලන්, ඇත්තට ම උඹේ ඔළුව තරක් වෙලා ද?” ටයිටැන් වෛද්‍යවරියන් පිරිස පිටවී ගිය වහා ම, කොලින්ස් කඩා පැන්නා ය.

“ඒ මොක ද ජෙනී, එහෙම ඇහුවෙ ?” ජලෙම් විමසුවේ ය.

“ජාන ඉංජිනේරු විද්‍යාව ගැන, උඹට තරම් දැනුමක් මට නැති බව ඇත්ත. ඒත්, ජලජ, මිනේන් ජානවල අණුක සැකැස්මවල් ‘වෙක්’ කරල, අළුත් ජානයක් මිනේන්වලින් හදන්නෙ කොහොම ද? මේ වගේ දෙයක්, අපේ මහා පෘථිවිය උඩ, මෙව්වර කාලෙකට සිද්ධ වෙලා නැහැ.! උඹ හදන්නෙ, ප්‍රාතිහාර්යයක් කරන්න ද?”

“ඔයාගේ කතාව ඇත්ත, ජෙනී. ඒ ප්‍රාතිහාර්යය මෙව්වර කාලෙකට පෘථිවිය උඩ සිද්ධ වෙලා නැහැ. ඒත්, ‘ඇස්ටර් ස්පේස් සෙන්ටර්’ එකේ, මගේ ලැබී එක ඇතුළෙ, ඒ විදිහෙ ප්‍රාතිහාර්යයක් උනා. ඒක තවමත්, මුළු විශ්වයට ම රහසක්.” ජලෙම් පැවසුවේ, සිය කඩවසම් වතට, කිසිදාක නොවූ තරම් ගැඹුරු පෙනුමක්, ආරූඪ කර ගනිමිනි.

“මොනව ! ඔය ඇත්තම ද ඇලන්?”

“හොනෙකර් විමසෙත් විමසුවා ය.

“ඔව් ! ලබන සැරේ ‘විනය’ සම්මානය²¹ වෙනුවෙන් මම, ජලජ ජානයක අණුක සැකැස්ම වෙක් කරල, ඒකට හුඟාක් දුරට සමාන ජානයක් ඊතර්වලින් හැදුව. හැබැයි ඊතර් කියන්නෙ, ජලයට හුඟාක් සමාන සංයෝගයක්. සරල ම ඊතරය ජලය කියල කිව්වත්, වරදක් නැහැ. ඒ පැත්තෙන් බැලුව ම, මිනේන්, ජලයට ඒ තරම් ම සමාන නැහැ. ඒ උනත්, අපි උත්සාහ කරල බැලුවොත්, ජලජ ජානයකට අනුරූපවේන මිනේන් ජානයක් හදා ගන්න එක, අපි හිතන තරම් ම බරපතළ දෙයක් වෙන එකක් නැහැ.”

කුඩා රටක් වූ, කෝඩියැක් දේශයේ, ප්‍රධාන ගම්මානය වූ ‘ටැම්ටෙන්තු’ වල, සුභද සංචාරයක් සඳහා, පෘථිවි මිනිස්සුනට ඇරයුමක් ලැබී තිබිණි. පිටසක්වළ අමුත්තන්ට සිය අඳුරු රාජ්‍යය නැරඹීම සඳහා, ටයිටැන්වරු සුදානම් කර තිබුණේ, හෙලිකොප්ටරයකට සමාන ලෙස ක්‍රියා කළ අහස් යානාවකි. එහි මගී මැදිරිය තුළ, පෘථිවි මිනිස්සුනට අවශ්‍ය ඔක්සිජන් සහිත ආශ්වාස වායුව, ජලය, උණුසුම හා ආලෝකය ද විය. පිටත නැරඹීම සඳහා, විනිවිද පෙනෙන සුළු ද්‍රව්‍යයකින් තැනූ, කවුළු තිබිණි. පරිසරය වඩාත් හොඳින් දැකගැනීම සඳහා, ස්වදේශිකයන්ට එතරම් පීඩාකාරී නොවූ, නිල් පැහැති ආලෝකයක් යානය හාත්පසින් නිකුත් විය.

ටීටා යානයේ රසායනාගාරය තුළ, සුවිශේෂ ජාන ඉංජිනේරු විද්‍යාත්මක පර්යේෂණයක නිරත වෙමින් සිටි, ප්ලෙමිං, කොලින්ස් හා හොනෙකර් හැර, ඉතිරි පෘථිවි වැසියෝ හත් දෙනා, මේ සංචාරයට එක් වී සිටියහ. ප්ලාස්ටික් නිවසින් පිට වී, සංචාරක යානාවට නැගගත් ඔවුහු, සන්නද්ධ ටයිටැන් කාන්තාවන්ගේ මුරකාවල් මැද, ගමන ආරම්භ කළහ.

නන් පැහැ ගත්, නොයෙක් හැඩැති හතු හා විශාල දිලීර වර්ගවලින් දෙපස අලංකාර වූ, අඳුරු මාවත් ඔස්සේ, පොළොවට මීටර පහළොවක් පමණ ඉහළින්, යානය ගමන් කළේ ය. පහළ, අඳුරේ සිටි ටයිටැන්වරු, නිවෙස්වලින් පිටතට පැමිණ හා මං මාවත්වල නැවතී, යානය දෙස විස්මයෙන් බලා සිටින අයුරු පෙනිණි.

²¹ වසරේ අති විශිෂ්ටතම වෛද්‍ය විද්‍යාත්මක පර්යේෂණය වෙනුවෙන්, එවකට පෘථිවිය මත පිදුණු, උසස්තම සම්මානය.

“මේ ගොල්ලන්ගෙ ගෙවල් හරි ම අමුතුයි, නේද?” ජපන් යුවතිය, යානයේ කවුළු තුළින් දිස්වෙන, අර්ධ ගෝලාකාර පියසි සහිත, කුඩා නිවාස දෙස බලමින්, කීවා ය.

“ඔව් ! මෝදුවේගෙන එන, හතුවල හැඩට ටිකක් සමානයි.” ගුරුසිංහ සිනාසෙමින් පැවසී ය.

“අපේ ගෙවල වගේ, විසාල ජනේල නැහැ.” සෙන් ද කතාවට එක් විය.

“මේගොල්ලන්ට, එළිය ඕන වෙන්තෙ නැහැ නෙ. ඇතුළට වාතාශ්‍රය ලැබෙන්න විතරයි ඕන. විශාල ජනේල වෙනුවට, පුංචි පුංචි කවුළු ගොඩාක් තියල තියෙන්නෙ, ඒක වෙන්තෙ ඇති.” ස්වෙත්ලානා කීවා ය.

යානය තරමක් විශාල ගොඩනැගිලි කිහිපයක් පසු කළේ ය. පොදු ස්ථාන බව පෙනුණු ඒවා ද, ඉහතින් කළ මූලික විස්තරයෙන් බැහැර වූයේ නැත.

“ෂාන් ! හරි ලස්සන කළු දියර පොකුණක්.” ඔකතගාවා හදිසියේ ම කීවා ය. එය, කුඩා ළමුන් උදෙසා පිළියෙල කළ, විනෝද උද්‍යානයක කොටසක් විය. දියෙහි ක්‍රීඩා කරමින් සිටි හා අයින් වැනිරි බලා සිටි, උඩුකය නග්න කුඩා ටයිටෑන් දැරියෝ, විස්සක් පමණ එහි වූහ.

යානය පොළොවට පහත් කරන ලෙස, සෙර්ගේයි, ටයිටෑන් රියැදුරියගෙන් හා ආරක්‍ෂිකාවන්ගෙන් ඉල්ලා සිටියේ ය. පොකුණ අසලට පහත් වූ, පිටසක්වළ අමුත්තන් සහිත යානාව දුටු දැරියෝ, මොහොතක් විස්මයෙන් බලාසිට, ඊළඟ මොහොතේ යානාව සමීපයට පැමිණියහ. එහෙත්, ඒ වනවිටත්, නියමු මැදිරියෙන් පොළොවට බැස සිටි ආරක්‍ෂිකාවෝ, උවමණාවට වඩා ළං වීමට ඉඩ නොදී, දැරියන් වැළකූහ.

මැකොල්ස් හා මෙස්නර් දෙදෙන, විඩියෝ කැමරා දෙකක් රැගෙන කවුළු අසලට ගොස්, පිටසක්වළ දැරියන්ගේ හැසිරීම විඩියෝ කළහ. අනෙක් අය ද, කවුළු අසලට ගොස්, කුතුහලයෙන් ඔවුන් දෙස බලා සිටින, හුරුබුහුටි, මිනේන් කෙල්ලන් නැරඹූ හ.

“මට අර පුංචි කෙල්ල, වඩාගන්න ඇත්නං...” ඔකතගාවා කීවා ය.

“ෂෝක් එකට හිටිවි. ! ඒකිව පුවවල දාන්න ද හදන්නෙ? ඔයා වඩා ගත්තොත්, ගිනි අඟුරු ගොඩක් උඩ තිබ්බ වගේ, කෙල්ල විලාප දේවි.” සෙන් සිනාසෙන්නට විය.

පෘථිවි වැසියෝ, යානය තුළ වූ මයික්‍රොෆෝන භාවිතා කර, කුඩා මිනේන් කෙල්ලන් සමග, කැඩුණු ටයිටෑන් බසින් කතා කළහ. අමුත්තන්

නැගු ප්‍රශ්නවලට, බුහුටි ලෙස ඔවුන් දුන් පිළිතුරු, යානයෙහි වූ ස්පීකරය තුළින් ඇසිණි.

මද වේලාවක් කුඩාවූත් සමග ගත කළ පෘථිවි මිනිස්සුන්, විශේෂයෙන් ම පෘථිවි තරුණියන්, දැන් වනමින් ඔවුන්ගෙන් සමුගත්තේ අකමැත්තෙන් මෙනි. ඉහළ නගින යානාවක් සමග, නොපෙනී යන පිටසක්වළ අමුත්තන්ට, ඔවුහු සිය නිල්වන් අත්පොඩි සලමින්, නැවත එන්නැයි කැගැසූහ.

ඇලන් ප්ලේමිං, ටීටා යානයේ රසායනාගාරය තුළ ඉතා ආරක්ෂකාරී ලෙස තැන්පත් කර තිබුණු, මීටරයක් පමණ දිග, මීටර තුනෙන් දෙකක් පමණ පළලින් හා සනකමින් යුතු, ආරක්ෂිත පෙට්ටියක් විවෘත කළේ ය.

නොඉවසිල්ලෙන් සිටි බාබරා හොනෙකර් හා ජෙනිෆර් කොලින්ස්, විවර වූ පෙට්ටිය තුළට එබී බැලූවේ දැඩි කුතුහලයෙනි.

“කොච්චර සියුම් ජාන විද්‍යාත්මක පරීක්ෂණයක් උනත්, මේ පෙට්ටිය ඇතුළේ තියෙන මැෂින් එකෙන් කරගන්න පුළුවන් කියල කිව්වොත්, ඔයාල විශ්වාස කරනව ද?” පෙට්ටිය තුළ මනාව අසුරා තිබූ, පරිගණක කිහිපයක් ද සහිත උපකරණ පද්ධතියේ විවිධ කොටස්, පිටතට දිග හරිමින් හා ඉවතට ගෙන සම්බන්ධ කරමින්, ප්ලේමිං විමසී ය.

“ඇස්ටර් වගේ අභ්‍යවකාශ මධ්‍යස්ථාන හැදෙනවත් එක්ක, වැදගත් උපකරණ වැඩි හරියක්, පුංචි කරන්න සිද්ධවුණු බව දන්න නිසා, අපි විශ්වාස කරනව.” හොනෙකර් පැවසී ය.

“නැතුව, අපි මෙයාව විශ්වාස කරන හන්ද නෙවී. නේද බාබරා...” කොලින්ස් සිනාසෙමින්, ඉතිරි හරිය සම්පූර්ණ කළා ය.

“ටයිටැන්වල ජීවයක් තිබුණොත්, ඒ ගැන ජාන විද්‍යාත්මක පරීක්ෂණ කරන්න ඕන කියල කියපු නිසයි, ඇස්ටර් අභ්‍යවකාශ අධිකාරිය, මේක ගේන්න ඉඩ දුන්නෙ. කොහොම උනත්, මේක ගේන්න වෙච්ච මහත්සිය, අපතෙ ගියේ නෑ.” ප්ලේමිං සිනාසුණේ ය.

ජාන විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සිදු කරන යන්ත්‍රයෙහි ප්‍රධාන පරිගණක තිරය දෙස, ප්ලේමිං, කොලින්ස් හා හොනෙකර් ඇසි පිය නොහෙලා බලා සිටිය හ. කෝටි, ප්‍රකෝටි වාරයක් විශාලනය කරන ලද, ජලීය ‘එක්ස්’ ජානයක සියුම් අණුක සැකැස්ම, පරිගණක තිරය මත දර්ශනය වෙමින් තිබිණි. යන්ත්‍රයේ සංකීර්ණ, ඉලෙක්ට්‍රොනික් පාලන පුවරුව ක්‍රියාත්මක කරමින්, දර්ශනය වඩාත් පැහැදිලි කර ගැනීමට, ප්ලේමිං උත්සාහ දැරුවේ ය.

ඔවුහු, ජලීය X ජානය පිළිබඳ සියලු ම තොරතුරු, පරිගණක පද්ධතියේ මතක ගබඩාවට ඇතුළු කළහ. අනතුරුව, ආරක්ෂිත බිකරයක බහාලන ලද, ටයිටැවරන්ගේ ඩිමිබ සෛලයක්, යන්ත්‍රයේ කුඩා, එහෙත් සංකීර්ණ පර්යේෂණ කුටිය තුළට, ඇතුළු කරන ලදී.

මිනිත්තු කීපයකට පසු, මිනේන් X ජානයේ අණුක සැකැස්ම ද, පරිගණක තිරයේ දිස්වන්නට විය. අනතුරුව, පර්යේෂකයින්ගේ ඉල්ලීම පරිදි, එය සෑදී ඇති මූලික සංයෝග පිළිබඳ සවිස්තර තොරතුරු ද, පරිගණක තිරය මත සටහන් වන්නට විය.

“ආහ් ! ඇලන්, මේ මිනේන් ජානවල ඔක්සිජන් නැහැ නේද?” හොනෙකර් ප්‍රශ්න කළා ය.

“ඔව් ! ඒක මූලික වෙනසක්. ඔක්සිජන් තිබුණොත්, ජානය ඇතුළේ තියෙන හයිඩ්‍රජන් එක්ක, ජලය හැදෙන්න ඉඩ තියෙනව. ඒ නිසා, ඒ වෙනුවට තියෙන මිනයිල් කාණ්ඩයක්. ඒක හයිඩ්‍රජන් එක්ක එකතු වුණොත්, හැදෙන්නෙ මිනේන්. මිනේන් ජීවීන්ට, ජලය වෙනුවට අවශ්‍ය මිනේන් නිසා.” ජලෙමිං පැහැදිලි කළේ ය.

“අපේ ජාන ඇතුළේ තියෙන්නෙ කාබන්, හයිඩ්‍රජන්, නයිට්‍රජන්, ඔක්සිජන් තියෙන භාග්මික සංයෝග හතරක්.²² ඒත්, මිනේන් ජාන ඇතුළේ තියෙන්නෙ, කාබන්, හයිඩ්‍රජන්, නයිට්‍රජන් තිබුණට, ඔක්සිජන් නැති සංයෝග. දැන් අපට මිනේන් Y ජාන හදන්න පාවිච්චි කරන්න වෙන්නෙත් මේ අළුත් සංයෝග නේද?” කොලින්ස් විමසුවා ය.

“හරියට හරි ජෙනී. ! ඔය තේරෙන්නෙ අපූරුවට. මිනේන් Y ජානය නිර්මාණය කරන්න අපට පාවිච්චි කරන්න වෙන්නෙ, මිනේන් X ජානය ඇතුළේ තියෙන, මේ විශේෂ සංයෝග තමයි.” ජාන ඉංජිනේරුවා පැහැදිලි කළේ ය.

“ඒ උනාට, අපේ X ජානයෙන්, මිනේන් X ජානයෙන්, අණුක සැකැස්මවල් වෙනස්. ඒ නිසා, මිනේන් Y ජානය අපේ Y ජානයට වඩා, අණුක සැකැස්ම අතින් වෙනස් වෙන්න ම ඕන. ඉතින් අපි කොහොම ද අපේ Y ජානය දිහා බලාගෙන මිනේන් Y ජානය හදන්නේ ?” හොනෙකර් ප්‍රශ්න කළා ය.

“හරි ! ඒක තමයි බාබරා මෙතන තියෙන ගැටළුව. මිනේන් X ජානයත් අපේ X ජානයත්, එකිනෙකට වෙනස් උනාට, ඒවයෙ

²² ඇඩිනින්, ගුඇනින්, සයිටොසින්, තයමින්

අසමානකම් වගේ ම සමානකමක් තියෙනව. අපි ඒ සේරම, විස්තර ඇතුළුව, කොමිෂියුටර් එකේ සටහන් කර ගන්නව. ඊළඟට අළුත් ජානය නිර්මාණය කරන ඕන, X, ජාන දෙක අතර තිබුණු සමාන කමක්, අසමාන නමුත් ආරක්ෂා වෙන විදියටයි. එතකොට අපේ Y ජානයට අනුරූප වෙන, මිනේන් Y ජානය, හරියට ම ගොඩනගාගන්න පුළුවන්.”

“මේක හරියට, පුංචිකාලෙ, අපි විනෝදෙට මැජික් කොටු පිරව්ව වගේ වැඩක් නෙ. කොටු හතරයි තියෙන්නෙ. තුනක ඉලක්කම් දන්නව. එකක් දන්නෙ නෑ. දන්න තුනයි, ඒව අතරෙ තියෙන සම්බන්ධයයි උදව් කරගෙන නොදන්න එක හොයනව.” කොලින්ස් සිනාසුණාය.

“එහෙම හිතුවාට මෙනත තියෙන ගැටළුව හුඟක් සංකීර්ණයි ජෙනී. අපි කරල ම බලමු. එතකොට ඔයාලට තේරේවි.” ජලෙම් සිනාසුණේ ය.

“ටැම්ටෙන්තු’ වටා ගිය සංචාරක යානය, ආපසු එන ගමනේ දී, විශාල ගොවිපොළක් අසලින් ගමන් කළා ය. එහි වටා තිබුණු, ලොකු, කුඩා, විවිධ වර්ගවල හතු හා දිලීර දුටු පෘථිවි වැසියෝ, විස්මයට පත් වූහ. යානය හැකිතාක් පහත් කර, ගොවිපොළ මතින් පියාසර කරවන ලෙස, ඔවුහු ඉල්ලා සිටියහ.

පෘථිවි මිනිස්සු, මෙතෙක් කිසි දිනක නුදුටු, විවිධ හැඩයන්ගෙන් හා වර්ණවලින් යුතු, හතු හා දිලීර වර්ග එහි විය. එහෙත්, මේවායේ වර්ණ සියල්ල ම අඳුරු ඒවා වීමත්, කොළ පැහැය හෝ ඊට ආසන්න වර්ණ නොතිබීමත්, විශේෂත්වයක් විය.

ගොවිපොළ වටා කිහිප වරක් ම, යානය රවුමට ගෙනගිය ටයිටැන් රියදුරියෝ, ආගන්තුකයින්ට එය මනාව දැක බලාගන්නට, ඉඩ ලබා දුන්නෝය. සිය විඩියෝ කැමරාවල උදව්වෙන්, මේ මිනේන් ශාකවල අසිරිය විඩියෝ පට මත සටහන් කර ගැනීමට, පෘථිවි අමුත්තෝ අමතක නොකළහ.

“මේව, මෙයාලගෙ එළවළු ජාති වෙන්න ඇති.” ස්වෙත්ලානා සිනාසුණා ය.

“එක යායට ජේන අර පුංචි දිලීර, පළා ජාති වෙන්න ඇති.” මෙස්නර් ද එකතු කළා ය.

“එළවළු, පළා විතරක් මොකද, පළතුරු ජාතිත් මෙනත ඇති.” මැකොල්ස් ද සිනාසෙමින් ඊට එක් විය.

“අපි දැන්, මේව දිනා බලල හිනාවෙනව. එදා අපේ ගොවිපළ දැකල, එයාලට මීට වඩා හිතායන්න ඇති.” ගුරුසිංහ පැවසී ය.

“විශ්වයේ එක්තරා ජීවීන් කොටසක්, කන, බොන, අඳින, පළඳින, ජීවත්වෙන හැටි බලල, ඒ විශ්වයේ ම තවත් ජීවීන් කොටසක් හිතාගෙනව. ඒක අපට විතරක් නෙවෙයි. මුළු විශ්වයට ම පොදු දෙයක්.” සෙන් අදහස් දැක්වී ය.

“අපි මේ ගොවිපොළට ආයින් එන්න ඕන. හැබැයි, උඩ ඉඳන් බලන්න නෙවෙයි. අපේ ටයිටැන් සුටි ඇඳගෙන, බිමින් ඇවිදල බලන්න.” ඔකතගාවා කීවා ය.

“මේ අය එක්ක, තව ටිකක් හිතවත් වෙනකොට, අපට ඒකත් බැරිවෙන එකක් නැහැ.” සෙර්ගේයි බලාපොරොත්තු සහගතව පැවසී ය.

ජාන විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සිදුකරන යන්ත්‍රයෙහි, ප්‍රධාන පරිගණක තිරය දෙස බලාහුන්, කොලින්ස් හා හොනෙකර් දෙදෙනා, එකවර ම මුහුණට මුහුණ බලාගත්හ. ඔවුන්ගේ ඇඟිබැම, නළල ආක්‍රමණය කර තිබිණි.

“මොකද බයවෙල වගේ?” ඒ සමග ම, ඇලන් ප්ලේම් සිනාසෙමින් ඔවුනට එක් විය.

“බය වෙන්නෙ නැතුව තියෙවියැ. මොකක්ද උඹ මේ, අපට බාර දුන්න කොට්ටලිගෙ? ”කොලින්ස් කැගැසුවාය.

“ඇයි? ඒ මොකද?” .

“මොකද තමයි ! අපි හිතාගෙන හිටියේ, කොම්පියුටර් එක බබා වගේ, මිනේන් ජානයේ අණුක සැකැස්ම දේවී කියල. බලන්න ‘ස්ක්‍රීන් එක දිහා ! මෙතන අණුක සැකැස්මවල් කීයක් තියෙනව ද? අපි කොහොමද, මෙයින් හරි එක තෝරගන්නේ?” හොනෙකර් කියවාගෙන ගියාය.

“සිම්පල් නෙ කෙල්ලෙ. කොල්ලෝ පහක් අතරෙන්, ඔයා ඇලන්ව තෝරගන්නෙ? අන්න ඒ වගේ තෝරගන්නකො.” ඉංග්‍රීසි ජාතිකයා සැහැල්ලුවෙන් සිනාසෙන්නට විය.

“මේ ! තමුසෙ මගෙන් මොකවත් අහගන්න එපා.” හොනෙකර් ඔහුගේ ඇඟට කඩා පැන්නා ය.

“හරි ! හරි !! බේබි. සමචතුරප්‍රයක වර්ග ඵලය 25 නං, පැත්තක දිග කීයද? මේ ප්‍රශ්නට උත්තර දෙකයි. ධන 5 නැත්නම් සෘණ 5. ඉතින් මෙව්වර පුංචි ප්‍රශ්නකටත්, උත්තර දෙකක් තියෙනව නං, මේ වගේ සංකීර්ණ ප්‍රශ්නයකට, විසඳුම් ගණනාවක් තියෙන්න බැරි ද?” ප්ලේම් සිය බහුශ්‍රැත බව පෙන්වන්නට විය.

“අපට උඹේ වතුරයෙන් වැඩක් නෑ... දැං ඊළඟට කරන්නෙ මොකක් ද කියල කියාපං” එවර කොලින්ස් කඩා පැන්නා ය.

“නෑ ! වතුරයෙන් වැඩක් තියෙනව. ඇයි අපි ඒ ප්‍රශ්න උත්තරය හැටියට, ධන 5 තෝරගන්නෙ?”

“සෘණ 5 අතාත්වික නිසා.” හොනෙකර් කීවා ය.

“හරියට හරි ! මේ ප්‍රශ්නදීත් එහෙම ම තමයි. අපි ඊළඟ ‘ස්ටෙප්’ එකේදී, මේ ජාන අණුක සැකැස්මවල් පාවිච්චි කරල මිනේන් වර්ණදේහ හදන්න, මේ යන්ත්‍රයට ම බාර දෙනව. එතනදී, අතාත්වික විසඳුම් කොමිපියුටරෙන් ම අයින් කරනව. සාමාන්‍යයෙන් මේ වගේ ප්‍රශ්නෙකදී, විසඳුම් ගණනේ සියයට හැටක් විතර, මේ විදියට අයින් වෙනව.”

“හොඳයි, එහෙම කරලත්, දෙක-තුනක් ඉතුරු උනොත්?” කොලින්ස් හරස් කැපුවා ය.

“එතකොට, යන්ත්‍රය පාවිච්චි කරල, අපට වර්ණ දේහ ජාති කීපයක් ම හදන්න වෙනව. ඒත්, ප්‍රායෝගිකව ඒ වර්ණදේහ පාවිච්චි කරන්න ගියාම, අපේ වැඩේට ගැලපෙන්නෙ, එයින් එකක් විතරයි. ඒක තමයි නියම ජානය තියෙන්නෙ.” ජලෙමි පැහැදිලි කළේ ය.

“ඔන්න ඔහොම කියන්නකො. අපේ මොලේ හොල්මන් නොකර.” හොනෙකර් සිනාසුණා ය.

“මම දන්නව නෙ, කොච්චර උනත් ඇලන්ට, හොඳ ඔළුවක් තියෙනව කියල.” කොලින්ස් ඉඟිකරමින් හිනැහුණා ය.

“ඇලන්, කොහොමද දැං, එක්ස්පෙරිමන්ටවල තත්ත්වය?” සෙර්ගේයි කළේ සුපුරුදු විමසීමකි.

“අපි දැන්, මිනේන් Y ජානවල අණුක සැකැස්ම, තීරණය කරලයි තියෙන්නෙ. ඊළඟට තියෙන්නෙ, ඒ අණුක සැකැස්මවල් පාවිච්චි කරල, මිනේන් වර්ණදේහ හදන්න.”

“ඇයි, කෙලින් ම ජානයෙන් බැරිද, මේ වැඩේ කරන්න?”

“බැහැ ! ජාන හුවමාරු කරන්නෙ, වණදේහ මාර්ගයෙන් මෙනනදී, පරීක්ෂණයට සම්බන්ධ වෙන, පුංචි ම ‘ඒකකය වෙන්නෙ, වර්ණදේහය.” ජලෙමි පැහැදිලි කළේ ය.

කොලින්ස්, ජාන විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සිදු කරන යන්ත්‍රයෙහි, පරිගණක ක්‍රියාත්මක කරමින්, පරීක්ෂණයේ ප්‍රතිඵල ලබාගන්නට උත්සාහ කළා ය. ජලෙමි හා හොනෙකර්ගේ නොඉවසිලිමත් දැස්, වීදුරු තිරය මත ඇඳෙන ප්‍රස්තාර හා සටහන් පසුපස ලුහු බඳින්නට විය.

“මහ! මේ පාරත්, අපි පරාදයි වගේ.” අවසානයේ දී භොතෙකර් කියවිණි. තවත් මොහොතක්, පරිගණක යතුරු පුවරුව මත ක්‍රියාත්මක වූ, කොලින්ගේ , කළු පැහැති, සුන්දර, දිගු දෑත් අලස ලෙසින් ඉවතට ඇදීනි. ප්ලේමිංගේ කඩවසම් වත, කල්පනාවෙන් බරවී තිබිණි.

පරිගණක යතුරු පුවරුව, යළිත් ක්‍රියාත්මක කළ ජාන ඉංජිනේරුවා, ප්‍රධාන පරිගණකයට කිසියම් අණක් දුන්නේ ය. ඒ සමග ම, යන්ත්‍රයේ පර්යේෂණේ කුටිය විවර වී, කුඩා, ආරක්ෂිත බිකර තුනක් පිටතට පැමිණියේ ය. ඒවා තුළ වූ, විශේෂ, ජීව රසායනික රෝපණ මාධ්‍යයක බහා තිබුණේ, ටයිටැන් කාන්තාවන්ගෙන් ලබාගත්, චිකසනය වන අවස්ථාවේ පැවති ඩිම්බ තුනකි.

මිනේන් ඩිම්බවල සෛල න්‍යෂ්ටි තුළින්, X ජාන සහිත වර්ණදේහවලින් කොටසක් ඉවත් කර, ඒ වෙනුවට, අළුතින් නිර්මාණය කරන ලද, මිනේන් Y ජාන සහිත වණදේහ තැන්පත්කිරීම සඳහා, ඔවුන් අත්හදා බැලූ, සිව්වන අවස්ථාව මෙය විය. එහෙත් තවමත්, මිනේන් ඩිම්බ විසින්, අලුත් මිනේන් වර්ණදේහ, ප්‍රතික්ෂේප කරමින් තිබිණි.

ඒ, ප්ලාස්ටික් නිවාසය තුළ, සියල්ලන්ම නිදන කෘත්‍රීම රාත්‍රියයි. එහෙත්, ලාංකික තරුණයා වෙත, නින්දා ළඟා වූයේ නැත. සයනය මත පෙරලෙමින් සිටි හේ, නැගී සිට කුටියේ විදුලි පහන දැල්වී ය.

පිටත ගිය ගුරුසිංහ, දුබල ලෙස ආලෝකවත්ව තිබුණු සාලය වෙත ගොස්, මද වේලාවක් එහි ගත කළේ ය. අනතුරුව, යළිත් කුටියට ඇතුළු විය. එහෙත්, නිදි මතක් නොදැනිණි. හේ, සිය කුඩා මේසයට ඉදගත්තේය. අතට හසු වූ පැනකින්, කොලයක් මත, තේරුමක් නොමැති රටාවන් ඇඳෙන්නට විය.

ඒ සමග ම, අඩවල් තිබුණු දොර මැත්වෙත හඬ ඇසී, හෙතෙම හැරී බැලුවේ ය. දොරින්, අඩක් ඇතුළු වී සිටියේ, නිදන ඇඳුමකින් සැරසුණු තරුණියකි.

“දුමින්ද නිදි නැද්ද ?” ඕ සිනාසෙමින්, ඔහු වෙත ආවා ය.

“ආ බ්‍රිජට්!” තරුණයා අසුනින් නැගීසිටින්නට, තැත් කළේ ය.

“ඉදගන්න ! ඉදගන්න!” ඔහුගේ දෙවූරින් අල්ලා, පුටුව මත හිඳවූ ඕ , සයනය මත ඉදගත්තා ය. දුහුල් නිදන ඇඳුම තුළින් දිස්වූ, ඇගේ සරාභී, කඩවසම් සිරුර, තරුණයා මෝහනයට පත් කළේ ය.

“මොකද, ඔයාටත් නින්දා යන්නේ නැද්ද?” පියව් තත්ත්වයට පත්වන්නට වූයම් කරමින්, ඔහු කියාගත්තේය.

“නැති නිසා තේන්නං, මේ ආවේ!” ඔ සිනාසෙන්නට වූවා ය.

“අපි යමු බ්‍රිජට් සාලට. කතා කර, කර ඉන්න පුළුවන් එතකොට, නිදිමත වෙන තුරු.”

“ඇයි, මාත් එක්ක මෙහෙම ඉන්න බය ද?” ඔ යළිත් සිනාසුණා ය.

“බය? බයකට නෙව්. මට මතක් වුණා, දවසක් ඔයා, මාව රවටටපු හැටි.” හේ සිනාසෙන්නට විය.

“රවටටපු හැටි?” ඔ සිනාසී, බිම බලා ගත්තා ය. යළිත් හිස එසවූ ඇ, “රවටගන්න ඔයා පුංචි බබෙක්, නෙවෙයි නෙ දුමින්ද.” යනුවෙන් පවසා හිනැහුණා ය.

“කොහොම හරි ඔයා දන්නව නෙ, මම එදා, ඒ සිද්ධිය ගැන, හුඟාක් පසුතැවිලි වුණු බව ?”

“ඒත්, ඔයා දන්නෙ නෑ දුමින්ද, එදා මගේ ජීවිතේ වැදගත් ම දවසක්. මං එදා ඔයාගෙන් ලබාපු සතුට, කවදාවත්, කාගෙන්වත් ලබල නෑ. ඔයාට ඕන නං, මම පෙන්නන්නං, මගෙ ඩයරි එකෙන් ලියල තියෙනව, ඒ දවස ගැන.”

ඊට පිළිතුරු දෙන්නට, ගුරුසිංහට ඉඩක් ලැබුණේ නැත. හදිසියේ ම මැත් වූ දොරෙන්, කිමෝනාවක් හැඳි රුවක් මතු විය.

ඒ අත් කිසිවෙකු නොව, මිමිකෝ ඔකතගාවා විය.

හදිසියේ ම සිදු වූ ඇගේ පැමිණීම, කාමරය තුළ සිටි දෙදෙනා, දැඩි අපහසුකමට පත් කළේ ය.

ජපන් යුවතියන්ගේ දෑස්, පළමුව තරුණයා වෙතත්, අනතුරුව, දුහුල් නිදන ඇඳුමකින් සැරසී, ඔහුගේ සයනය මත හිඳගෙන සිටි, ග්‍රීක යුවතිය වෙතත් යොමු විය.

“බ්‍රිජට් ” ඇගේ මුවින් එකවර ම පිටවූයේ, මඳක් උස් හඬිනි. “ඔයා මොකද මෙහේ කරන්නෙ?” ඇය ඇසුවේ, කෙලින් ම කාමරයට ඇතුළු වෙමිනි.

එහෙත්, මෙස්නර් මඳකුණු නොසැලී, ඇයට මුහුණ පෑවා ය.

“මටත් අහන්න තියෙන්නේ ඒකමයි මිමි ! ඔයා මොකද මෙහේ ?”

පිළිතුර වෙනුවට නැගුණු ප්‍රශ්නයෙන්, ඔකතගාවා දැඩි අපහසුතාවයකට පත් වූවා ය.

“මට තියෙනව ඒකට අයිතියක්!” ඇය පිළිතුරු දුන්නේ කෝපයෙනි.

“එහෙනං, ඒ අයිතිය ම තියෙනව මටත්!” සයනය මතින් නැගීටීමට හෝ තැන් නොකළ, මෙස්නර් පැවසුවා ය.

ජපන් තරුණියගේ වත, කෝපයෙන් රතු වී තිබිණි. ඇය අසරණ ලෙස, තරුණයා දෙස බැලුවා ය.

“බ්‍රිජට්, දැන් ඔයා යන්න. අපි පස්සේ කතා කරමු.” ගුරුසිංහ පැවසී ය.

ඒ සමග ම ශ්‍රීක යුවතිය සිනාසෙමින්, නැගී සිටියා ය.

“කියනව නං, මම යන්නං දුමින්ද! හැබැයි, ඔයාගෙ සකුරා මලට බයේ නෙවෙයි.” දොරෙන් පිටවෙමින්, ඕ පැවසුවා ය.

තරුණයාගේ සයනය මත ඇදවැටුණු ජපන් යුවතිය, ඉති බිඳිමින් හඬන්නට වූවා ය.

කොළය මත පැනෙන් ඉරි අඳිමින් සිටියා මීස, ඔහු, ඇ සනසන්නට උත්සාහ නොකළේ ය.

ඇගේ හැඩුම නර වී ඇතැයි දැනුණු සඳ, ඔහු අසුනින් නැගී සිටියේ ය.

“මිනි, ඉතිං ඔයත් ගිහිල්ල නිදා ගන්න. මටත් නිදි මතයි. අපි උදේට කතා කරමු.”

ඕ වැතිර සිටි ඉරියව්ව වෙනස් කර, නැගීට, සයනය මත හිඳ ගත්තා ය. කඳුළුන් පිරුණු ඒ වත, බිමට යොමු වී තිබිණි.

“ගිහිල්ල නිදාගන්න මිනි.. ජලීස්!” හේ සුරතීන් අල්ලා, ඇය ඇඳ මතින් ඉවත් කළේ ය.

යුවතිය නිහඬව, බිම බලාගෙන පිය නගා, දොරටුවෙන් පිට වූවා ය.

ඇ පසුපස, ඔහු සිය කුටි දොර වසා දැමීමේ ය.

“යුරේකා ! යුරේර්කා !!” සතුටින් කෑගසමින් ජලෙම් නැගී සිටියේ ය. හොනෙකර් හා කොලින් දෙදෙනාගේ මුහුණුවල ද, සතුට උතුරා යමින් තිබිණි. ඔවුන් මෙතෙක් දැරූ උත්සාහය මල් පල ගන්වමින්, අළුතින් නිර්මාණය කරන ලද, මිනේන් Y ජාන සහිත වර්ණදේහ, ටයිටැන් ඩිම්බයක සෛල තුළ, රෝපණය වී තිබිණි.

කෙල්ලෝ දෙදෙන, තරුණයාට අතට අත දී, සුභ පැතුහ. ඔහු සිනාසෙමින්, ඔවුන් දෙදෙනා දැනින් බදා ගත්තේ ය. දෙදෙනාගේ ම කොපුල් තලවලට, ඔහුගෙන් ලැබුණේ, උණුසුම් හෘද දෙකකි.

“ඉතින් අපි ඉක්මනට යමු, අනිත් අය හම්බවෙන්න.” හොනෙකර් කීවා ය.

“ඔව්! මටත් ඉවසිල්ලක් නෑ, මේක එයාලට කියන තුරු.”
කොලින්ස් සිනාසුණා ය.

“ඒ සේරටමත් වඩා, මේකෙන් පස්සෙ අපට නිදහස ලැබෙනව.
කොට්ටර සන්නේසයක් ද ඒක.” ජලේම් පැවසී ය.

“මං හිතන්නෙ, හුඟ කාලෙකට පස්සෙ, අපි හැමෝමම අද, හරි ම
වාසනාවත්ත දවසක්.” සතුටින් උදම් වී සිටි පිරිස අමතමින්, සෙර්ගේයි
කතාව ආරම්භ කළේ ය. “ටයිටැන්ඩර්ගෙ වැදගත් ම කොන්දේසිය ඉෂ්ට
කරන්න, දැන් අපට හැකියාව තියෙනව. අපේ නිදහස වෙනුවෙන්, මේ
මනුස්සය පෙන්නපු ඒ ප්‍රාතිහාර්යයට, අපි හැමෝම ණය ගැතියි.” තමා ළඟ
හුන් ජලේම්ගේ, කර වටා අත යවමින් පවසදී, ප්‍රතාපවත් පෘථිවි මිනිසෙකු
වූ සෙර්ගේයිගේ, දැස් අඟ කළුළු මතුවිය.

“මට තියෙනව, ඇලන්ගෙන් අහන්න, පොඩ් ප්‍රශ්නයක්.” ඒ සමග
ම සෙන්, කතාව වෙනතකට යොමු කළේ ය.

“ඔව් ! ඕන ම දෙයක් අහන්න.” ජලේම් සිනාසුණේ ය.

“ඇලන් හදපු, මේ අළුත් මිනෙත් ජානවලින්, මිනෙත් පිරිමි ළමයි
ඉපදුනොත්, එයාලට තාත්තල කියල කොටසක් ඉන්නව ද?”

සියල්ලෝම සිනාසෙන්නට වූහ. වැඩිපුර ම සිනාසුණේ කෙල්ලන්
පිරිසයි.

“ඒක, හිතාවෙන්න දෙයක් නෙවෙයි. මම ඇහුවෙ, වැදගත් සමාජ
ප්‍රශ්නයක්.” සෙන් බැරෑරුම් ලෙස පැවසී ය.

“විද්‍යානුකූලව බැලුවොත් නං, පිරිමියෙකුගේ Y ජානයකට චිතරයි,
පිරිමියෙක් බිහිකරන්න පුළුවන්. ඒ විදියට හිතුවොත්, තාත්තා කෙනෙක්
නැතුව, පිරිමි ළමයෙක් බිහිවෙන්න බැහැ.” භෞතකර් පැවසුවා ය.

සිය කඩවසම් නළල, මදක් රැළිකරගත් ජලේම්, කටහඩ අවදි කළේ
ය.

“මිනෙත් ජාන හදනව කියල, ඇත්තට ම අපි හදන්නෙ මිනෙත්
වර්ණදේහ. හැම තිස්සෙ ම, මේ වර්ණදේහ නිර්මාණය කෙරෙන්නෙ,
අපේ පිරිමියෙකුගෙ වණදේහවලට, සෑහෙන දුරට සමාන වෙන විදියට.
අපේ වර්ණදේහවල, ලිංගිකත්වය තීරණය කරන ජානවලට අමතරව,
අපේ පරම්පරා ලක්ෂණවලට බලපාන, තවත් ජාන වර්ග තියෙනව.
මෙතනදී, ඒ හැම ජානයක් ම, මිනෙත් ජාන විදියට නිර්මාණය වෙනවා.
අපේ සමහර පරම්පරා ලක්ෂණත්, ඇත්තට ම ඒ මිනෙත් ජානවල
තියෙන්න පුළුවන්.”

“ඒ කියන්නෙ, කවුරු හරි පිරිමියෙක් මේ වගේ දේකට ජාන දුන්නොත්, එයාගෙ පෙනුම, හැඩරුව, ගතිගුණ වගේ දේවල්, උපදින පිරිමි ළමයාට ලැබෙන්න ඉඩ තියෙනව, කියන එක නේද?” සෙන් විමසී ය.

“ඔව්!” කෙටියෙන් පැවසූ ජාන ඉංජිනේරුවා නිහඬ විය.

“ඒ විතරක් නෙවෙයි, එනකොට ඒ පිරිමිය, ඒ ළමයාගෙ තාත්තා වෙනව.” මෙස්නර් සිනාසෙන්නට විය.

“එකපාරට ම, එහෙම කියන්නෙ කොහොම ද? මෙතනදි, පිරිමිය එයාගෙ ජාන කෙලින් ම දීල නැහැ නෙ?” ජපන් යුවතිය හරස් කැපුවා ය.

“කෙලින් ම දුන්නත් එකයි. මේ විදියට දුන්නත් එකයි. විද්‍යානුකූලව බැලුවොත්, එයා, ඒ ළමයාගෙ තාත්ත. ”මෙස්නර් ජයග්‍රාහී ලෙස කීවා ය.

“මේක විද්‍යානුකූලව පිතෘත්වයක්.” මැකොල්ස් සිනාසෙන්නට විය.

පිටසක්වළ රෝ මිනිස්සුන් විසින්, නිර්මාණය කරන ලද ජානයක උදව්වෙන්, පිරිමි දරුවන් ලබාගත හැකි බවත්, එමගින් ද්විලිංගිකත්වය ලබාගත හැකි බවත්, ටයිටෑන් රාජ්‍යය පුරා, අස්සක් මුල්ලක් නැර පැතිරී ගියේය. ද්විලිංගිකත්වයේ ඇති වාසි හා නිර්මාණය කරන ලද, සුරතල් මිනෙත් පිරිමි දරුවන්ගේ රූප, ඔවුන්ගේ ජනමාධ්‍ය තුළින් ප්‍රචාරය විය.

දරුවන් ලැබිය හැකි වයස්වල සිටි, ටයිටෑන් කාන්තාවන්ගෙන්, ටැම්ටෙන්තු ගම්මානයේ සෞඛ්‍ය මධ්‍යස්ථානය, පිරි ගියේ ය. පිටසක්වලින් පැමිණ සිටි, යෝධ, රෝ පිරිමි පස්දෙනාගේ, විශාල, පැහැදිලි ඡායාරූප, එහි ප්‍රදර්ශනයට තබා තිබිණි. පිරිමි දරුවන් අවශ්‍ය කාන්තාවන් විසින්, තමා පිළිබඳ විස්තර හා සිය දරුවා ගේ පියා විය යුතු පිටසක්වළ අමුත්තාගේ නම ඇතුළත් අයදුම්පතක්, භාරදිය යුතු විය. අනතුරුව, විශේෂ වෛද්‍ය පරීක්ෂණයකට භාජනය විය යුතු ඇය, එයින් සමත් වී නම්, පිරිමි දරුවෙකු ලබා ගැනීමට අවසර ලැබිණි. නිරෝගී පිරිමි දරුවන් පමණක් ලබාගෙන, ඔවුන්ගේ සමාජය ශක්තිමත් කරගැනීමට, ටයිටෑන් බලධාරීන්ට අවශ්‍ය වූ බැවින්, ඉතා ම නිරෝගී, සෞඛ්‍ය සම්පන්න, ටයිටෑන් කාන්තාවන්ට හැර, අන් අයට මේ සඳහා අවසර නොලැබිණි.

රාත්‍රී අහරෙන් පසු, පෘථිවි මිනිස්සුන් අතර, සුපුරුදු පරිදි ඇරඹුනු පිළිසඳර මැද දී,

“ඇලන්, මං අර විස්තරය කියවන්න ද?” පරිගණක වාර්තාවක් පෙන්වමින්, කොලින්ස් සරදම් සිනාවක් පෑවා ය.

“මොකද ජෙනී ?” නළල මදක් රැළි කරමින් විමසූ ජලේමි, සිනාසී,
“ආ ! කමක් නෑ, කියවන්න.” යනුවෙන් පැවසී ය.

“ටයිටැන්වල ජනගහනය හුඟාක් අඩු එක, අපට ලොකු පහසුවක්.
දරුවන් ලබන්න පුළුවන්, නිරෝගී ගැණු අයගේ ඩිමිබ 103 කට, අළුත්
මිනේන් ජාන ඇතුළු කරවගන්න, එයාල බලාපොරොත්තු වෙනව.”
කොලින්ස් පරිගණක වාර්තාව දෙස බලමින් කීවා ය. “අපේ පිරිමි අයට
ඉල්ලුම තියෙන්නෙ, එක එක විදියට.” යනුවෙන් නැවතත් පවසා
සිනාසුණු ඔ,

“ඉස්සෙල්ලම,

විශ්වතාත් සෙන් - ඉල්ලුම්කාරියෝ 09 යි

දුමින්ද ගුරුසිංහ - ඉල්ලුම්කාරියෝ 14 යි

නෙවිරිල් සෙර්ගේයි - ඉල්ලුම්කාරියෝ 21 යි

ඉයුජින් මැකොල්ස් - ඉල්ලුම්කාරියෝ 26 යි

ඇලන් ජලේමි - ඉල්ලුම්කාරියෝ 33 යි

එකතුව - 103 යි.”

යනුවෙන් කියවා, විස්තරය අවසන් කළා ය.

“කොහොම හරි, ඇලන් එතනත් කප් එක ගැහුව.” මෙස්නර්
පැවසුවේ සියල්ලන්ම හිනස්සවමිනි.

“විශ්වටත් ඉල්ලුම්කාරියෝ ඉන්නෙ, එයා ගැන දන්නෙ නැති හින්දා
වෙන්න ඇති.” ස්වෙත්ලානා සිනාසුණා ය.

“මට ජේන්නෙ ඒගොල්ලෝ, උස, මහත අයට වැඩිපුර කැමතියි
වගේ.” සෙර්ගේයි සිනාසුණේ ය.

“ඔව්! ඒකලිංගිකත්වය නිසා, එයාලගේ පරම්පරාව, ශක්තියෙන්,
උස මහතින් අඩුවෙලා කියලයි, එයාල හිතන්නෙ. ඒ හින්දා, ඒව ගැන
වැඩිපුර හිතන එක, පුදුමයක් නෙවෙයි.” හොනෙකර් කීවා ය.

පිරිස විසිර යද්දි ඔකතගාවා, ගුරුසිංහගේ කණට මුව ළං කළා ය.

“බඳින්නත් කලින්, ළමයි දාහතර දෙනෙක් ඉන්න තාත්තා
කෙනෙක් වෙන්න ද, ඔයා හදන්නෙ?” විමසූ ඔ, සිනාසුණා ය.

“ඔව්! ඇයි තරක ද?” තරුණයා සිනාසෙන්නට වූයේ, ව්‍යාජ
ආඩම්බරයක් මවා ගනිමිනි.

“තරක නෑ ! හැබැයි, දරුවො එව්වර ගොඩක් ඉන්න තාත්තලට, අපි
නං කැමති නෑ!” පැවසූ ඔ, සිනාසෙමින් ඉවත්ව ගියා ය.

ජලේමි හා සෙර්ගේයි දෙදෙනා, සෙන්ගේ කාමරයට ඇතුළු වූහ.

“ඉඳ ගත්ත.” ඉන්දියානුවා පැවසී ය.

“විශ්ව, ඇයි අපට එන්න කිව්වෙ?” රුසියානුවා, සයනය මත හිඳ ගත්තේ ය.

“මට තියෙනව පොඩ් ප්‍රශ්නයක්. ඒ ගැන කියන්නයි, එන්න කිව්වෙ.” ඉන්දියානුවාගේ වතෙහි පෙනුම බැරෑරුම් විය.

“මොකක්ද ඒ ?” ජලෙම් විමසී ය.

“මම කෙලින් ම කියන්නං, එහෙනං.” සෙන් හිස ඔසවා මිතුරන් දෙස බැලීය. “ටයිටාන් ගැණුන්ට පිරිමි ළමයි හදන්න, මගේ ජාන ඉල්ලන්න එපා. මම කැමති නැහැ දෙන්න.”

“ආ ! ඇයි ඒ ?” සෙර්ගෙයි පුද්ගලයාට පත් වූ බවක් පෙනිණි.

“ඇයි විශ්ව, මොකක් ද තියෙන ප්‍රශ්න ?” ජලෙම් කුතුහලයෙන් ඇසුවේ ය.

“මගෙන් අහන්න එපා, ඒ ගැන. මම කැමති නැහැ, ඒකට. ඒක මගේ ප්‍රතිපත්තියක්. එව්වරයි, මට කියන්න තියෙන්නෙ.”

සෙර්ගෙයි හා ජලෙම්, පුද්ගලයන් කල්පනා කරන්නට වූහ. ගුප්ත වර්තයක් තිබුණු මේ ඉන්දියානුවා මෙවැන්නක් පැවසීම, එක අතකට සාමාන්‍ය දෙයක් විය.

“මේක, ප්‍රතිපත්ති ආරක්ෂා කරන්න වෙලාවක් නෙවෙයි, විශ්ව අපිට දැන් ඕන නිදහස. අපේ කණ්ඩායම නිදහස් කරගන්න ඕන හැම දෙයක් ම, අපි කරන්න ඕන. ඒකයි අපේ යුතුකම.” සෙර්ගෙයි පැවසී ය.

“ඒක වෙන්න පුළුවන්. ඒත්, නිදහස තියා, ඊට වඩා වටිනා දෙයක් වෙනුවෙන් වත්, ගැනියෙකුට ළමයෙක් හදන්න සමාදන් වෙන්න, මම කැමති නැහැ. ඒකයි මම කිව්වේ, ඒක මගේ ප්‍රතිපත්තියක් කියල.”

“මේ වැඩේට, විශ්වගේ ජාන කෙලින් ම පාවිච්චි වෙන්නෙ නැහැ. අපට ඕන කරන්නෙ, ඔයාගේ ජානවල අණුක සැකැස්ම විතරයි.” ජලෙම් තර්ක කළේ ය.

“ජානය ගත්තත්, ඒකෙ අණුක සැකැස්ම ගත්තත්, සිද්ධ වෙන්නෙ එකම දේ බිහිවෙන ළමයෙකු තාත්ත, මම වෙන එක. මම කැමැති නැත්තෙ ඒකටයි.” ඉන්දියානුවා ද, මෙල්ල වූයේ නැත.

“ඒ කියන්නේ, මෙතනින් නිදහස්වෙල යන්න, විශ්වට ඕන කමක් නැහැ.” රුසියානුවා විමසුවේ, මඳක් තදිනි.

“මම එහෙම කියන්නේ නැහැ. ඔයගොල්ලන්ට නිදහස වටිනව නං, ඒ අය ඉල්ලන දේවල් දීල, ඔයගොල්ලෝ නිදහස්වෙලා යන්න. මම ඒකට

විරුද්ධ නැහැ. ඒත්, ජීවිත කාලය ම, ටයිටැන්වල හිර කරල තිබ්බත්, මේ විශ්වයේ කිසි ම ගැනියෙකුට, මගේ සම්බන්ධයක් තියෙන ළමයෙක් උපදිනවට, මම කැමති නැහැ.”

“ඔය තේරුමක් නැති ප්‍රතිපත්තිය නිසා, අපි හැමෝටම නිදහස නැති වෙන්න පුළුවන්. විශ්වට තේරෙන්නෙ නැද්ද ඒක?” සෙර්ගේයි ප්‍රශ්න කළේ, කෝපයෙනි.

“ටයිටැන්වල ගැණු නව දෙනෙක්, විශ්වගෙන් දරුවො බලාපොරොත්තු වෙනව. ඒක විහිළුවක් නෙවෙයි.” ජලෙම් පැවසී ය.

“ඉතිං, ඔය හතරදෙනාට පුළුවන් නේ, මං වෙනුවට ඒ ටිකක් කරන්න. මේකට, මාව ගාවගන්න එපා. මම කියන්නෙ ඒකයි.” සෙත් පැහැදිලි කළේ ය.

“ඒ නවදෙනා බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ, විශ්ව ගැන මිසක්, අපි ගැන නෙවෙයි. අපට, එයාලගෙ උවමනාව සම්පූර්ණ කරන්න බැහැ” ජලෙම් කීවේ ය.

“විශ්ව ! සැටරේනියා යානාවේ අණ දෙන නිලධාරිය හැටියට, මට සිද්ධ වෙනව අණ කරන්න. විශ්ව මේකට කැමති වෙන්න ම ඕන.” සෙර්ගේයි කෝපයෙන්, දත් සපමින් නැගී සිටියේ ය.

ඉන්දියානුවා එයට පිළිතුරු දුන්නේ, සාවඤ සිනාවකිනි.

“මේක, මගේ මානව අයිතිවාසිකමක් නෙවිරිල්. කොයිතරම් ලොකු දඩුවමක් විදින්න උනත්, මම ඒ අණ පිළිපදින්නෙ නැහැ.”

“නෙවිරිල්, අපි දැං යමු ” ජලෙම් ප්‍රධානියාගේ උරහිසට අත තැබුවේ ය. අපි මේක, ටයිටැන්වල එක්ක සුහදව කතාකරල. බලමු. අපට පුළුවන් වෙච් සමහරවිට, මේක බේරුමක් කර ගන්න.”

“තමුසෙට පිස්සු ද ඇලන් ? උං කැමති වෙච් ද, බලාපොරොත්තු වුණු මිනිහගෙ විදියට නැතුව, වෙන විදියකට ජාන හදවගන්න? අනික, මේ වගේ විකාර වැඩ හින්ද, තමුසෙල මෙව්වර කල් මහන්සිවෙල දරපු උත්සාහය සේරම වතුරෙ ගියොත්, මොනතරං අපරාධයක් ද ඒක?” ඉන්දියානුවාගේ කාමරයෙන් පිට වූ වහා ම, රුසියානුවා, ජලෙම්ගේ ඇඟට කඩා පැන්නේ ය.

“හරි ! හරි !! මට තේරෙනව නෙවිරිල්. මම ඒ ටික බලාගන්නං. අපිට තියෙන්නෙ, අපි හතර දෙනාගෙන් ජාන අරගන්න, උං කැමති වුණා කියල, විශ්වට කියන එක විතරයි.”

“විශ්ව රැවැටුවුවට, අපට පුළුවන් ද, ටයිටැන්වල රචවටන්න ?”

“අපි උන්ව රවට්ටන්නෙ නෑ. අපි උන්ට, විශ්වගෙ විදියට ජාන හදල දෙමු. එතකොට හරි නෙ.” ජලෙමිං සිනාසුණේ ය.

“ඉතිං, මේ පිස්සු යකා කැමති නැත්තං, අපි කොහොමද මිනිහගෙ ජාන ගන්නෙ?”

“සිම්පල් නෙ. අපි ඒව හොරකම් කරමු. ඒ ටික මට පුළුවන් කරන්න.” ඉංග්‍රීසි ජාතිකයා සිනාසුණේ ය.

සෙර්ගේයිගෙන් අමතර යතුරු ලබාගත් ඇලන් ජලෙමිං, සොරෙකු මෙන්, සෙන්ගේ කාමරයේ දොර විවර කළේ ය. ශබ්ද නොනැගෙන සේ, සයනය වෙත ගිය හේ, මොහොතක් මිතුරා දෙස බලා සිටියේ ය. කිසිවක් නොදත්, අහිංසක ඉන්දියානුවා, ක්‍රමානුකූල ලෙස හුස්ම ඉහළ පහළ හෙලමින්, සිය රාත්‍රී නිදිසුවය ලබමින් සිටියේ ය.

“මට සමාවෙයන් විශ්ව. මම හොරකම් කරන්න යන්නෙ, උඹේ මානව අයිතිවාසිකමක්. අපේ නිදහස වෙනුවෙන් නෙවයි නං, පවුම් කෝටියක් වෙනුවෙන් වත්, මම මේක කරන්නෙ නැහැ” යනුවෙන් තොල් මතුරාගත් ඉංග්‍රීසි ජාතිකයා, ඖෂධ සහිත කුඩා කැප්සියුලයක්, සාක්කුවෙන් ඉවතට ගත්තේ ය. ඊළඟ මොහොතේ එය, සෙන්ගෙ නාසය අසල, මදක් මිරිකිණි. තත්පර කිහිපයක දී, නින්දේ සිටි තරුණයා, නිර්වින්දන තත්වයට පත් විය.

දොරෙන් එබුනු ජලෙමිං, පිටත සිටි සෙර්ගේයි ට සංඥාවක් දුන්නේ ය. ඊළඟ මොහොතේ ඔවුන් දෙදෙනා එකතුව, ඉන්දියානුවා ඔසවාගෙන, ජලෙමිංගේ කාමරයට ගෙන ගියහ.

කුඩා, සියුම් සැත්කමකට ඉන්දියානුවා භාජනය විය. ලේසර් කිරණ උපයෝගී කර ගනිමින්, ඔහුගේ ශුක්‍ර ආශිකාවේ, සියුම් සිදුරු දෙකක් විදින ලදී.

මෙම එක් සිදුරක් තුළින්, ආලෝකවත් කරන ලද, ශුක්‍ර ආශිකාවේ ඇතුළත, පරිගණක තිරයකින් පරීක්ෂා කරමින්, අනිත් සිදුරේ උපකාරයෙන්, වෛද්‍යවරයා සෙන්ගේ ශුක්‍රාණු ලබා ගත්තේ ය. අනතුරුව, සිදුරු කළ ස්ථානයේ ඖෂධයක් ගැල්වූ හේ, විනාඩි දහයකින් සියල්ල අවසන් කළේය.

“අවදි උනා ම මිනිහට තේරේවි ද?” සෙර්ගේයි විමසී ය.

“මම අන්තිමට ගාපු බෙහෙත නිසා, පැය පහක් ඇතුළත, තුවාල වෙලෙනව. ඊට පස්සෙ, වේදනාව වත් දැනෙන්නෙ නෑ.” ජලෙමිං සිනාසුණේ ය.

ඔවුහු, සිහිසුන්ව සිටි මිතුරා ඔසවාගෙන, ඔහුගේ කුටියට ගෙන ගියහ.

සාර්ථක ලෙස, අළුත් මිනෙත් ජාන බද්ධකරන ලද, ටයිටැන් ඩිම්බ, ආරක්ෂා සහිතව ආපසු භාරදෙන ලදී. අතිශයින් ම ආරක්ෂා සහිතව, ඒවා රැගෙන ගිය ටයිටැන් වෛද්‍යවරියෝ, අයිතිකාරියන්ගේ ගර්භාෂ තුළට, නැවතත් ඒවා ඇතුළු කර, රෝපණය කරවූහ. දින කිහිපයකට පසු, ඔවුන් පෘථිවි වැසියන්ට දන්වා සිටියේ, ජාන බද්ධ කරන ලද ඩිම්බ, ටයිටැන් කාන්තාවන්ගේ කුසවල තුළ, සාර්ථක කලලයන් සේ වැඩෙන බවයි.

මේ වනවිට ටයිටැන්වරු, පෘථිවි වැසියන් සමග, සැහෙන දුරට මිත්‍ර වී සිටියහ. සම්පූර්ණයෙන් ම නොවූවත්, සියයට අනුවක පමණ නිදහසක් ද, ඔවුන් පෘථිවි වැසියන්ට ලබාදී තිබිණි. දසදෙනාගේ ම ටයිටැන් ආරක්ෂක ඇඳුම්, ස්ථිර ලෙස ම ආපසු භාර දී තිබුණු අතර, ගැමා හා ඩෙල්ටා යානා භාවිතා කරමින්, කැමති අවස්ථාවක, කැමති ආකාරයකට, ටීටා යානය වෙත යාමේ අවසරය ද, ලබා දී තිබිණි. එපමණක් නොව, කළු දියර ඇල්ලට තරමක් දුරින්. ගහ පහළ ස්ථානයක යන්ත්‍ර සවිකර, සිය හතු ගොවිපළට අනතුරක් නොවන පරිදි, නැවතත් ප්ලාස්ටික් නිෂ්පාදන කටයුතු ඇරඹීමට, අවසර දීම සඳහා ද, ටයිටැන් ප්‍රධානීන් අතර සාකච්ඡා පැවැත්වෙමින් තිබිණි.

දිනක්, ටීටා යානය වෙත ගිය පෘථිවි මිනිස්සුනට, ඇස්ටර් මධ්‍යස්ථානයකින් ලැබුණේ, සුවිශේෂ පණිවුඩයකි. ටයිටැන්වල අතරමං වී සිටි, ඔවුන් බේරා ගැනීම සඳහා පැමිණෙන, “සැටරේනියා-B” යානාව, සෙනසුරුට ආසන්න වෙමින් පවතින බවයි, ඒ යානාවේ ගමන් වේගය අනුව, තවත් මසකින් පමණ, එය ටයිටැන් වෙත ළඟාවීමට ඉඩ ඇති බව ද, එයින් කියවිණි.

ඒ වනවිට, මාස පහකට ආසන්න කාලයක්, ටයිටැන් මත අතරමං වී සිටි පෘථිවි වැසියනට, මෙය අතිමහත් සතුටක් ගෙන දුන් අවස්ථාවක් විය. තවත් මාසයකුත් දින කිහිපයකින්, ආපසු යාමට හැකි වන බවට, ස්ථිර විශ්වාසයක් ඔවුන් තුළ ඇති වීම, ටීටා හේතුව විය. තමන් බේරා ගැනීමට දෙවන යානාව පැමිණෙන බව, මීට පෙර දැන සිටියත්, එය ටයිටැන් වෙත පැමිණෙන නිශ්චිත කාලය පිළිබඳව, ඔවුනට දැනගන්නට ලැබුණු ප්‍රථම වතාව මෙය විය.

රාත්‍රියේ ලෝකය තුළ, කාලය සාමාන්‍ය අයුරින් ගත වී ගියේ ය. පිටසක්වළ මිතුරන්ගෙන් අවසර ලැබූ පෘථිවි මිනිස්සුන්, ඔවුන්ගේ ප්ලාස්ටික් නිෂ්පාදන කටයුතු, යළිත් ආරම්භ කර තිබිණි.

සැටරේනියා - B යානාව සෙනසුරු වෙතින් ඇත් වී, ටයිටැන් වෙත සමීප වෙමින් තිබුණු බැවින්, සෙර්ගේයි, මැකොල්ස්, සෙන් හා ඔකතගාවාට, කටයුතු බහුල වී තිබිණි. එකිනෙකා සඳහා, රාජකාරි වෙලාවන් වෙන්කරගෙන සිටි ඔවුහු, නිරතුරුව ම, ගුවන් විදුලි පණිවුඩ මගින්, සැටරේනියා-B සමඟ සම්බන්ධ වී සිටියහ.

මෙස්නර් හා ස්වෙත්ලානා, ප්ලාස්ටික් නිෂ්පාදන කටයුතු කෙරෙහි, පූර්ණ අවධානය යොමු කර සිටියහ. මෙතෙක් අතපසු වී තිබුණු, නිෂ්පාදන කටයුතු වේගවත්ව පවත්වා ගෙන යාම, ඔවුන්ගේ අරමුණ වී තිබිණි. ගුරුසිංහ හා ප්ලෙමිං දෙදෙනා ද, මේ සඳහා හැකි සෑම අයුරකින්ම, සහයෝගය ලබා දුන්හ.

කොලින්ස් හා හොනෙකර් දෙදෙනා ද, විශේෂ කටයුත්තක නිරත වී සිටියහ. ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වරට, පෘථිවි මිනිස්සුන් විසින් සොයාගනු ලැබූ, මිනේන් ජීවය පිළිබඳව තවදුරටත් හදාරා, ඒ පිළිබඳව වැඩිදුරටත් කරුණු රැස්කිරීමයි, ඒ. තව ද, ටයිටැන්වරුන්ගෙන් ලද අවසරය මත, ඇස්ටර් වෙත ගෙනයාම සඳහා, මිනේන් ජීවයේ විවිධ සාම්පල, ආරක්ෂාකාරී ලෙස ගබඩාකර තැබීම ද, ඔවුනට පැවරී තිබිණි.

මේ සියලු කටයුතු මධ්‍යයේ වුව ද, විවේක ලැබුණු අවස්ථා වල දී කිහිපදෙනා බැගින්, කෝඩියක් දේශයේ විවිධ ප්‍රදේශවල සංචාරය කිරීමට, පෘථිවි වැසියෝ අමතක නොකළහ. ටයිටැන්වරුන්ගේ ආරාධනා ඉවසීමෙන්, සුහදතාවය ආරක්ෂා කරගැනීම හා ඔවුන්ගේ සමාජය පිළිබඳව වැඩිදුරටත් කරුණු අධ්‍යයනය කිරීම, මේ සංචාරවල අරමුණ විය.

“දුමින්ද ! දුමින්ද !! ඉක්මනට දොර අරින්න.” පිටතින් ඇසුණු හඬින් කලබල වූ තරුණයා, වතුර මල නවතා, තුවාය හැඳගෙන, දොර විවර කළේ ය. ඒ සමඟ ම, කුඩා දැරියක සේ සිනාසෙමින්, ඔහුගේ දෑත් අතරට පැත්තේ ජපන් යුවතියයි.

“මම, ටීටා එකේ ඉඳල එන ගමන්. ඇලව් කිව්ව, ඔයා ගේ ඇතුළෙ හිටිය කියල.”

“ඇයි මිනි, මොකක්ද හදිස්සිය ? අද නං, කෙල්ල හරි ම සන්තෝසෙකින් වගේ.” හේ සිනාසෙමින්, ඇගෙන් මිදෙන්නට තැත් කළේ ය.

“සුභ ආරංචියක් ! කිව්වොත්, ඔයා මොනවද ජපනිට දෙන්නෙ ?” ඕ දහකාර සිනාවක් පා, ඔහුගේ කරවටා දැන් යැව්වා ය.

“ඉස්සෙල්ල ආරංචිය කියන්න. ඊට පස්සෙ ඕන දෙයක් ඉල්ලන්න.” තරුණයා සිනාසුණේ ය.

“සැටරේනියා-B, තව පැය දෙකකින්, ටයිටෑන් වටේ කක්ෂගත වෙනව.” සතුටින් ඉපිළෙමින්, ඕ කීවා ය.

“ඡාහ් ! ඇත්ත ද?” තරුණයා දැඩි සතුටින්, ඇගේ දෙවුර මිරිකා ගත්තේ ය.

“එව්වර වටින ආරංචියක් කියලත්, කෝ, මට මොනවත් නැද්ද ඉතිං?” ආශාවෙන් පිරුණු අඬවත් දෙනෙතින්, බැල්මක් හෙළා ඕ, සිය සුන්දර කොපුල් තලයක් ඔහු වෙත පැව්වා ය.

සිනාසෙමින්, මොහොතක් ඇ දෙස බලාසිටි හේ, එකවර ම නැමී, ඇගේ රෝස පැහැති දෙකොපුල සිපගත්තේ ය.

විශාල, අඳුරු තැනිතලාවේ, තරමක් උස් ස්ථානයක, ටීටා යානය නවතා තිබිණි. යානය තුළ සිටි පෘථිවි මිනිස්සු, සැටරේනියා-B වෙතින් වෙන් වී, ඒ වනවිටත් ටයිටෑන් වෙත පහත් වෙමින් තිබුණු, ‘බීටා’ යානාව සමග, ගුවන් විදුලි පණිවුඩ හුවමාරු කර ගනිමින් සිටියහ.

සන්නද්ධ ආරක්ෂක නිලධාරීන්ගෙන් පිරිවරාගත්, ටයිටෑන් බලධාරීන්ගේ, ටීටා යානයට තරමක් දුරින්, සිය යානා නවතාගෙන, පිටසක්වළ යානාව පිළිබඳව, බලාපොරොත්තුවෙන් පසුවුහ. සෑහෙන වේලාවකට පසු, ඇත අහසේ සිට පහළට ඇදී එන, දීප්තිමත් ආලෝක පුංජයක් ඔවුන්ගේ නෙත ගැටිණි. වහා ම, සිය අඳුරු උපැස් ලාගත් ඔවුහු, යානයේ අවරෝහණය දෙස, විස්මයෙන් හා කුතුහලයෙන් බලා සිටියහ.

ක්‍රමයෙන් විශාලවෙමින්, පහළට ගිනි දළුවක් නිකුත් කරමින් පැමිණි ආලෝකය, කඩා වැටෙන වල්ගා තරුවක් බඳු විය. පහළ වායුගෝලය තුළට ළඟා වීමෙන් පසු, එකවර ම සිය වලිත දිශාව වෙනස් කරගත් එය, පොළොවට සමාන්තර මාර්ගයකට පත් වූ බව පෙනිණි. ඒ සමග ම, ඉන් නිකුත් වූ ගිනි දැල්ල නැති වී ගිය අතර, ආනත පටයක් ඔස්සේ, එය ක්‍රමාණුකූලව භූමිය වෙත ඇදී එන්නට විය. යානය භූමියට ළං වෙද්දී දැල්වුණු, දීප්තිමත් විදුලි පහන් නිසා, අඳුරු, ටයිටෑන් වායුගෝලය එකවර ම දීප්තිමත් වූ අතර, එහි පිටුපසින් දිගහැරී තිබුණු, යෝධ පැරණි තුනක් ද ඒ සමග ම පෙනිණි.

තවදුරටත් පොළොවට ළං වෙද්දී, යානයේ වහල විවරව, ඉහළට මතු වී, දිගහැරී ගියේ යෝධ අවරපෙත්තකි. ඒ සමග ම භ්‍රමණය වීම ඇරඹුණු අවරපෙත්තේ ගිගුම් හඬින්, වායුගෝලය කම්පනය වන්නට විය.

සිය සොහොයුරිය සොයමින් පහළට පැමිණි බීටා, අවරපෙත්තේ උදව්වෙන්, සෙමෙන් පොළොවට ළං වන්නට වූවා ය. අවසානයේ දී ඇය, සිය පතුලෙන් පිටතට පැමිණි, යාන්ත්‍රික පා සතරක් මත, ටීටා යානයට නුදුරුව, ටයිටැන් බිමෙහි නිසල වූවා ය.

බීටා යානයෙන් පැමිණි, දෙවන කණ්ඩායමෙහි මූලික ම කටයුත්ත වූයේ, ඔවුන් විසින් ගෙන ආ අමුද්‍රව්‍ය හා සුවිශේෂ යන්ත්‍රෝපකරණ භාවිතා කර, ටීටා යානයේ තාප පරිවාරක ආවරණය පළුදු වී තිබුණු ස්ථාන, අළුත්වැඩියා කිරීමයි. මෙය සාර්ථකව නිම කිරීම සඳහා, බීටා හා ටීටා යානාවල නඩත්තු ඉංජිනේරුවරුනට, දින කිහිපයක් ගත විය.

ඒ වනවිටත්, සැටරේනියා-A යානාව ආපසු ඇස්ටර් මධ්‍යස්ථානය බලා පිටත් වියයුතු කාලය, පසුවී තිබිණි. එබැවින්, ඇස්ටර් බලධාරීන්ගේ නියමය වී තිබුණේ, ටීටා හි අළුත්වැඩියාව අවසන් වූ වහා ම, එය මවුයානය ද සමග ආපසු පැමිණිය යුතු බවයි.

අනපේක්ෂිත බාධා ඇතිවීම නිසා, සැටරේනියා-A අභ්‍යවකාශ සැලසුමෙහි ඉතිරි වූ වැඩ කොටස, සැටරේනියා-B අභ්‍යවකාශ සැලසුමට ඇතුළත් කර තිබිණි.

සිය රාජකාරී කටයුතු මිතුරන්ට භාරදුන් සැටරේනියා-A අභ්‍යවකාශගාමීහු, ආපසු ගමන සඳහා සුදානම් වූහ. වෙන්ව යන රෝ මිතුරු මිතුරියන් වෙනුවෙන් ටයිටැන්වරු, සිය පාරම්පරික නැටුම්, ගැයුම් හා වැයුම්වලින් සමන්විත, සංස්කෘතික සංදර්ශනයක් පැවැත් වූහ. ටයිටැන් සමාජයට ද්විලිංගිකත්වය ලබාදීම සඳහා අවංකව ම සහයෝගය දුන්, සෙර්ගේයි ප්‍රමුඛ පිරිසගෙන් ගෞරවනීය ලෙස සමුගැනීම, සිය යුතුකමක් ලෙස ඔවුහු සැලකූහ.

පිටත්වීමට පෙර දින, ගර්හනී තත්වයේ සිටි ටයිටැන් ගැහැණු 103 දෙනා හමුවීමේ අවස්ථාව, සෙර්ගේයි ප්‍රමුඛ පස්දෙනාට උදා විය. තමා මීට සම්බන්ධ නැති බව විශ්වාස කළ සෙන්, මේ හමුවීමට අකමැත්ත පළ කළ මුත්, අන් අයගේ බලවත් පෙරැත්තය නිසා, ඔහු ද එයට සහභාගී විය.

තමා කුසින් දරා සිටින දරුවාගේ පියා, ඡායාරූපය ඇසුරින් හඳුනා ගත් ටයිටැන් ගැහැණු, විනිවිද පෙනෙන, සුවිශේෂ කූටිය අසලට රොක් වී, පිටසක්වළ අමුත්තන් දෙස කුතුහලයෙන් බලා සිටියහ. සිය කුසට පිරිමි

දරුවන් ලබාදීම සම්බන්ධයෙන්, පෘථිවි පිරිමින්ට තමන් සදාකාලිකව ම ණයගැති වන බව, ඔවුහු ප්‍රකාශ කළහ. එසේ ම, සිය දරුවන් බිහි වූ පසු, ඔවුන් දැකබලාගැනීම සඳහා නැවත පැමිණෙන ලෙස ද, ඔවුහු ඉල්ලා සිටියහ.

10

විශ්වයේ අවාසනාවන්ත පියවරු සහ පුත්තු

ඇස්ටර්-2 අභ්‍යවකාශ මධ්‍යස්ථානයේ වූ, සුබෝපහෝගී භෝජනාගාරයක් තුළ, කෙලවරක වූ මේසයකට හිඳගෙන සිටියේ, උපැස් පැළඳී, උසැති තරුණයෙකි. ශාලාවට ඇතුළු වූ, කෙටි කොණ්ඩයකින් හා ලා කහ පැහැති පිරිපුන් සිරුරකින් යුතු, රුමත් තරුණයෙක්, සිනාසෙමින් ඔහු වෙත පැමිණියා ය.

“හලෝ විශ්ව!”

“ආ, මිනි ! එන්න, ඉඳගත්හ.” හිස ඔසවා බලා සිනාසුණු හේ, ඇයට ද ඇරයුම් කළේ ය.

“ඉතිං!” තමා අසල වූ, රස කැවිලි බඳුන ඇ වෙත තල්ලු කරමින්, හේ සිනාසුණේ ය.

“හවසට²³, මං ඔයාගෙ රුම එක පැත්තෙ එන්නයි, හිතා හිටියෙ.” ජපන් යුවතිය රස කැවිල්ලක් අතට ගත්තා ය.

“ඇත්ත ද? දුමින්දල හෙට ඇස්ටර්වලට එන එක මතක් කරන්න වෙන්න ඇති.” හේ සිනා රැඳී මුවින් යුතුව විමසී ය.

“ඔව් ! පහුගිය දවස් ටිකේ ම මං හිටියෙ, ඇහිළි ගැන, ගැන.” ඔ සිනාසුණා ය.

“ඉතින්, දැං කවද විතර ද, බඳින්න බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ ?”

“මම නං ඕන ම වෙලාවක. ඒත්, දුමින්දලෙ නැහැනෙ තව ම තීරණයක්.”

“ඒ මොකද ?”

“එයාට, අර මිනේන් පුංචි ඇයින්ට දැකගන්න තිබුණෙ හරි ම ආශාවක්. ආයින් වතාවක් ටයිටැන් ගිහිල්ල එනතුරු, කිසි ම උත්තරයක් දෙන්න කැමති උනේ නැහැ.”

“අපි ටයිටැන්වලට මුලින් ම පය තියලත්, අද වෙනකොට සැහෙන කාලයක්. දැනුවෙත් නෑ, නේද මිනි?”

²³ අභ්‍යවකාශ කාලසටහනට අනුව එය සවස් යාමය විය.

“ඔව් ! අවුරුදු දෙක හමාරක් විතර. හරියට අද -ඊයෙ වගෙයි මතක.”

“ඉතින් දැන් දුමින්ද ආව ම, ජොබ් එකෙන් අස්වෙල, ආපහු පොළොවට යන්න ද දෙන්නගෙ කල්පනාව?”

“මම නං හරිම ආශාවෙන් ඉන්නෙ, පොළොවට යන්න. ඒත්... අනේ මංදා!”

“කීරණයක් නැතුව, වැනි වැනි ඉඳල නං, හරියන්නෙ නෑ. ඔහොම බලාහිටියොත්, ජපනිගෙ බඳින වයසත් පහුවෙව්.” ඔහු සිනාසුණේ ය.

“ඇයි, මගේ විතර ද පහුවෙන්නෙ? ඔය, කියන මිනිහගෙ නැද්ද?” ඔ සිනාසුණා ය.

එකවර ම සෙන්ගේ දෑස් බිමට නැඹුරු විය. මොහොතකින් යළිත් එසවුණු ඒ දෑස්වල, කිසියම් වේදනාවක සේයාවක් ඇයට පෙනිණි. සිය හිතවතාගේ ගුප්ත චරිතය පිළිබඳව, දැනගැනීමේ හදිසි ආශාවක්, මෙහි දී ඇය තුළ ඇති විය.

“විශ්ව!” ඔ ඔහුගේ දෑස් තුළට එවුනා ය. “අද නං මට කියන්න ම ඕන.”

“මොකක් ද මිනි?” ඔහු, සිය මන්දස්මිතයෙන් සියල්ල සහවාගැනීමට, තැත් කළේ ය.

“ඔයා ගැන. ඔයාගෙ අතීතය ගැන.”

“අපි, වෙන දෙයක් ගැන කතා කරමු. මං ගැන කතා කරල කිසි ම පලක් නැහැ.” හේ සිනාසුණේ ය.

“නැහැ ! මට ඕන, ඔයා ගැන දැනගන්න. දුමින්දටයි, මටයි කවදාවත් බැරිවුණා ඒක කරන්න. ඒ උනත්, ඔයා ගැන කියන තුරු, අද මම මෙතනින් නැගිටින්නෙ නැහැ!” සිනාසුණු ඔ, අසුනේ හරි බරි ගැසුනා ය.

“ඔයාගෙ හිත, අළුත් බලාපොරොත්තුවලින් පිරිල තියෙන වෙලාවෙ, මම කැමති නැහැ. මගේ පරණ කුණු කන්දල් අවුස්සල, ඔයාගෙ ඔළුව නරක් කරන්න.” බිමට යමක් ඇනවුම් කරමින්, හේ පැවසී ය.

“දුක සැප බෙදාගෙන, අපි කොච්චර කල් ළඟින් ආශ්‍රය කළා ද, විශ්ව ? හුභාක් වෙලාවට, මේ අපේ ආශ්‍රයෙ අන්තිම කාලෙ වෙන්න පුළුවන්. ඉතිං ඔයා කැමති නැද්ද, ඔයාගෙ ප්‍රශ්න ගැන මට කියල, අඩු ම ගණනෙ හිතේ බරවත් සැහැල්ලු කරගන්න?”

“මගේ හිත, කවදාවත් සැහැල්ලු කරගන්න බැහැ මිනි ! කවදාවත් බැහැ ! මේ මුළු විශ්වයට ම ඇහෙන්න, හයිසෙන් කැගහල මගෙ වේදනාව

ගැන කිව්වත්, මගේ හිතේ බර එහෙමම යි.” ඉන්දියානුවා පැවසුවේ හඬන්නට ළංවූ ස්වරයකිනි.

“විශ්වයට ම ඇහෙන්න කැගැහුවත් වැඩක් නැහැ, අහන්න කවුරුවත් නැත්නම්. දැන්, මේ මොහොතේ, ඔයා ඉස්සරහ තියෙනව අහන්න කන් දෙකක්, ඔයා ගැන අනුකම්පාවෙන් පිරිව්ව ඔප්වකට අයිති. ඉතින් කියන්න.”

අභ්‍යවකාශ සේවාවට පැමිණි දා පටන්, මෙතෙක් කිසිවෙකුටත් නොකී, ඒ අනුවේදනීය කථාන්තරය විශ්වතාත් සෙන්ගේ මුවින් දිග හැරිණි.

“ඒ කාලෙ මට, වයස විස්සක් විතර ඇති. කෙටි උස කොල්ලෙක් උනත්, හුඟාක් කෙල්ලන්ගේ හිත ඇදිල එන විදියේ, දහකාර, කඩවසම් පෙනුමක් මට තිබුණා. මට රේඛා’ මුණගැහුනේ මේ කාලෙදී. හරි ම ලස්සන රූපයක් තිබුණු එයාට, එතකොට වයස දහ අටකට වඩා නැහැ.

කෙටි ආශ්‍රයකින් පස්සෙ අපි විවාහ වුණා.. මගේ රස්සාවට යන්න පහසු නිසා, කල්කටාවලින් ගෙයක් කුලියට අරගෙන, අපි පදිංචි වුණා. අවුරුද්දක් විතර අපි හරි ම විනෝදෙන් ජීවත් වුණා. ඊට පස්සෙ තමයි, අපිට පුතෙක් ඉපදුනේ.

අපේ පුංචි පුතා හරි ම ලස්සනයි. හරි ම හුරතල්. එයාට මං, පුදුම විදියට ආදරය කළා. හැම තිස්සෙ ම, හැම දේම කළේ, පුතා ගැන හිතල. මේ කාලෙදී රේඛගෙයි, මගෙයි ජීවිතේ ටිකක් අවිචේකී වුණා. පුතා නිසා අපේ නිදහස ඇහැරුණා. අපේ විනෝදය අඩු වුණා. ඒත් පුතා ගැන ම හිතපු, එයා ගැන ම වෙහෙසුනු මට, ඒ අඩුව එව්වර දැනුනේ නැහැ.

ඒත් රේඛා හිතුවේ, මං, එයා ගැන නොසලකා හැරිය කියලයි. පුතා ඉපදුනාට පස්සෙ, අපේ ලිංගික ඇසුර සීමාවීම ගැනත්, එයා හිටියේ තරහින්. ඒත්, මට ඒකට විසඳුමක් තිබුණේ නැහැ. පුතාගේ වැඩ කටයුතුවලට වෙහෙසෙද්දී රැ, දවල් කියන වෙනස මට තිබුණේ නැහැ.

පුතාට අවුරුදු තුන වෙනකොට, රේඛගෙන්, මගෙන් ජීවිතේ, සැහෙන්න අවුල් සහගත වෙලයි තිබුණේ. මට ඕන උනා, පුතා වගේ ම ලස්සන දුවෙකුත්. ඒත්, රේඛා ඒකට කැමති වුණේ නැහැ. තවත් ළමයි හදන්න, එයාගේ බලාපොරොත්තුවක් තිබුණේ නැහැ.

මේ කාලෙදී, මට ටික ටික ආරංචි වුණා, රේඛගේ වෙනත් සම්බන්ධයක් ගැන. මම කෙලින් ම එයාගෙන් ඇහුව, ඒ ගැන. ඒත්, එයා

ඒක පිළිගත්තේ නැහැ. පුතාගෙ අනාගතේ ගැනත් හිතල, ඉවසීමෙන් වැඩ කරන්න ඕන කියල, මම තීරණය කරගත්ත.

ඒත් මම බලාපොරොත්තු නොවුණු වෙලාවක, රේඛා ගෙදරින් පිටවෙල, එයාගෙ නිදහස හොයාගෙන ගිහින් තිබුණ. ටවුන් එකට ගිහින්, ටිකක් ප්‍රමාදවෙල ගෙදර ආපු මට, එයා ලියල තිබුණු ලියුම ලැබුණ.

පුතාව, අහල පහළ කෙනෙකුටවත් බාරදීල යන්න තරම්, එයා, දරුව ගැන හිතල තිබුණෙ නැහැ. දරුව කාමරේට දාල වහල, එයා පිටවෙලා ගිය බව, මම දැනගත්තෙ එයාගෙ ලියුමෙන්.

මම, ලියුම කියවල ඉවර කරන්නෙත් නැතුව, දිව්වෙ ළමයව හොයන්න. කාමරේ ඇතුළෙන් කිසි ම සද්දයක් නැහැ. මම ඉක්මනට දොර ඇරල බැලුව.

ඒත්, පුතා කාමරේ හිටියෙ නැහැ. ඇඳ ළඟ තිබුණු ජනේලෙ, ඇරල දාල තිබුණ. මම ඉක්මනට එතනට දිව්ව.

ජනේලෙන් එබිල බලපු මට, එකපාරට ම, හයියෙන් කැගැහුන.

එයාව, බලෙන් කාමරේකට දාල වහපු නිසා, පුතා ඇඳට නැගල, ජනේලෙ ඇරගෙන, එළියට එන්න හදන්න ඇති. පහළින් තිබුණු පුංචි පොකුණට, එයාව ලිස්සල වැටෙන්න ඇත්තෙ, ඒ වෙලාවෙ වෙන්න ඇති.

මම, කැ ගහගෙන කාමරෙන් එළියට දුවල, පුතාව වතුරෙන් ගොඩ ගත්තා. පෙවිල තිබුණු වතුර අයින් කරල, එයාට හුස්ම පිඹින්න උත්සාහ කළත්, වැඩක් උනේ නැහැ -

ඒ වෙනකොටත්, මගෙ රත්තරං, පුංචි පුතා, මාව දාල වෙන ලෝකෙකට ගිහිල්ල තිබුණ.”

කථාව අවසන් කරමින්, ඉන්දියානුවා හඩාවැටුණේ ය. දැනින් මුහුණ වසාගෙන, ඉකිබිඳින ඔහු දුටු, ඔකතගාවාගේ දැසට ද කඳුළු නැගිණි.

“විශ්ව” මොහොතකට පසු ඇය, ඔහුගේ දැනින් අල්ලා ගත්තාය. “ඉතින් ඇති ! අනිත් අයත් අපි දිහා බලනව.”

ඔහු සාක්කුවෙන් ලේන්සුව ගෙන, සිය දැස් පිසදා ගත්තේ ය.

“රේඛගෙන් පස්සෙ, මට ගැණු සංහතිය ම එපා වුණා. ජීවිතේ තියෙන තුරු, කිසි ම දවසක, ගැනියෙකුට දරුවෙක් ලබා නොදෙන්න මම තීරණය කරගත්තා. දරුවෙක් හදාපු වරදට, මේ තරම් වේදනාවක් විඳින්න සිද්ධ වෙව් කියල හිතන නං, මම කවදාවත් දරුවෙක් හදන්නෙ නැහැ මිනි...!”

මද වේලාවකට පෙර සැටරේනියා - A යානාවෙන් පැමිණි, අභ්‍යවකාශගාමීන් පිළිගැනීම සඳහා, ඇස්ටර්-2 මධ්‍යස්ථානයේ, අභ්‍යවකාශ යානා තොටුපළේ, පර්යන්ත ගොඩනැගිල්ලෙහි වූ පිරිස, නොඉවසිල්ලෙන් බලා සිටියහ. සෙන්, ඔකතගාවා, ස්වෙත්ලානා, කොලින්ස්, මෙස්නර් හා හොනෙකර් ද ඔවුන් අතර වූහ.

“අර එන්නෙන ”සතුටින් පැවසූ ජපන් යුවතිය, සෙනග පිරාගෙන ඉදිරියට ගියා ය. ඉන්දියානුවා ද, ඇ පසුපස විය.

සැටරේනියා - A යානාවේ, දෙවන ටයිටැන් ගමනට සහභාගි වූ පිරිස අතර, ගුරුසිංහට අමතරව, සෙර්ගේයි, මැකොල්ස් හා ජ්ලෙම් ද විය.

“මිස් එක ලැන්ඩ් කරලත්, පැය බාගයක් විතර බලා හිටිය එනතුරු ”ඔකතගාවා ප්‍රීතියෙන් ඉපිළෙමින්, ගුරුසිංහගේ සුරත මිරිකා ගන්නා ය. දෙවන වර ටයිටැන් වෙත ගිය ඔහු, ඇයට හමුවූයේ, වසරකට පමණ පසු ය. ඇස්ටර් මධ්‍යස්ථානයක සිට, සෙනසුරු වෙත ගොස් පැමිණීමට ඉතා දිගු කාලයක් ගත වීම, ඊට හේතුව විය.

“කොහේද, මේ ගොල්ලන්ගෙ ‘ටෙස්ට් වලින් බේරිල එන එක, අභ්‍යවකාශයට යනවටත් වඩා අමාරු නෙ.” ලාංකිකයා සිනාසුණේ ය.

“දැ ඉතිං, තව ගමනකට ලැස්ති උනාට කමක් නෑ ! මිමි ඇහිළි ගැන ගැන ඉන්නෙ, පොළොවට යන්න.” සෙන් සිනාසුණේ ය.

“මේ හදිස්සියේ?” සිනාසුණු භූ විද්‍යාඥයා, මිතුරිය හා මිතුරාගේ දැනින් අල්ලාගෙන, පිළිසඳර ශාලාවට පිය නැගුවේ ය.

ගුරුසිංහ, ඇස්ටර් මධ්‍යස්ථානයේ පිහිටි, සිය කාමරය පිළියෙළ කරමින් සිටියේ ය. ඔකතගාවා, ඔහුට උදව් වෙමින් සිටියා ය.

“මේ පෙට්ටියෙ මොනවද දුමින්ද?”

“ආ ! දැනට ඒක පැත්තකින් තියන්න. පස්සෙ මම ඒක හදා ගන්නං”හේ පැවසී ය. එහෙත්, ඔහු එය මගහැරීමට තැත් කළ බව, ඇයට දැනිණි.

“ඇත්තට ම, මොනවද දුමින්ද ඒකෙ තියෙන්න?”

“ටයිටැන්වලට ටී.වී. මැසේජ් යවන්න පුළුවන්, ‘ඉන්ස්ටෑමන්ට්’ එකක්. මට එහෙත් හම්බ වුණා.” ඔහු, වැඩි උනන්දුවකින් තොරව පැවසී ය.

යුවතිය, නිහඬව කල්පනාවේ ගැළපෙනා ය. ඇය සිතුවේ, ඔහු, ටයිටැන් සමග ඇති සම්බන්ධකම් සියල්ල අවසන් කර, පැමිණ ඇති බවයි. එහෙත්,

සත්‍යය එය නොවී ය. දැන් ඔහු, ටයිටැන් සමග වඩාත් දැඩි සම්බන්ධකම් ඇති කර ගැනීමට, උත්සාහ කරන බවක් පෙනෙන්නට ඇත.

“දුමින්ද!”

“ඇයි ?”

“මට කිව්වේ නැතො තාම, ඔයාගේ ළමයි ටික ගැන.” ඒ සිනාසුණා ය.

“වරදක් නෑ ! සතීපෙන් ඉන්නව. කොල්ලො අටයි. කෙල්ලො හයයි.” ඔහු සිනාසුණේ ය.

“ඕ.. ඔයා වගේ ද?” නෙතහින් බැල්මක් හෙළා හිනැහුණා ය.

“ඒක ඉතින් මට කියන්න බැහැ නෙ. ඇලන් නං කිව්ව, සමහර අය මං වගේමයි කියල.”

“ඒගොල්ලොත්, පොළොවේ ළමයි වගේ ලස්සන ද ?”

“පොළොවේ ළමයි වගේ නං නෙවෙයි. අළුපාට කෙස් තියෙන, ලොකු ඇස් තියෙන, නිල් පාට, මිණේන් ළමයි. ඒත් සාමාන්‍ය මිණේන් ළමයින්ට වඩා, හොඳට හැදිල. හරි හුරුබුහුටියි.”

“ඉතිං, කතා කළා ද ඔයත් එක්ක?”

“ඔව් ”

“මොනව ද කිව්වේ ?” “

දන්නෙ නැද්ද ඉතිං, පුංචි ඇයින්ගෙ කතා. ඒත්, මට තාත්තා කියල කතා කරන කොට නං, හරි ලැජ්ජ හිතූන.” ඔහු සිනාසුණේය.

එහෙත්, ඒ සමග ම, ඔහුගේ තුරුණු මුහුණෙහි පැතිර ගිය ආලෝකය, ඇය දුටුවා ය. එය, පීතෘ සෙනෙහසේ ආලෝකය විය. එහෙත්, ඇගේ නොවූ දරුවනට ඔහුගේ සෙනෙහස හිමිවීම, මේ හැඟීම්බර යුවතියගේ සිත වේදනාවට පත් කළේ ය.

“ඉතිං, අපි කවද ද පොළොවට යන්නෙ ?” ඇය විමසුවේ, කාමරය පිළියෙළ කිරීම අවසන් කර, ඔහුට බීමට පානයක් ද සුදානම් කර දීමෙන් අනතුරුව ය. එහෙත්, ඊට පිළිතුරක් නොදුන් හේ, ඇඳ මත හිඳගෙන, ඇගේ පානය රස බලමින් සිටියේ ය.

“කියන්නකෝ!” ඔහු වෙත ආසන්නවූ ඇය, දහකාර සිනාවක් පා, ඔහුගේ දෙවුර මත දැන් තැබුවා ය.

“ඇයි ඉතින්, ඔයාට ඕක, ඔවර හදිස්සි?” හේ විමසී ය. එබසට ඇගේ සිත තුළ ඉපදුනේ කෝපයකි.

“මම අවුරුදු දෙකක් බලාගෙන හිටිය දුමින්ද. මමත් ගැනියෙක්. දැන් මට හදිස්සි තමයි.” ඇය, ඔහු වෙතින් ඉවත් වෙමින් පැවසුවේ තරහිනි.

“ඔව්වර කේන්ති ගන්න එපා. ඉක්මනට නාකි වෙව්” තරුණයා විහිළුවක් කර, ප්‍රශ්නය අමතක කිරීමට තැත් කළේ ය.

“විහිළු කරල මග අරින්න හදන්නෙ නැතුව, මාව ඔයාට එපා වෙල නං, ඒක කෙලින් ම කියන්න දුමින්ද?” ඔ දැනින් මුහුණ වසාගෙන, ඉකි බිඳින්නට වූවා ය.

ඔහු, ඇගේ හැඩිම මදක් අඩුවන තුරු බලා සිටියේ ය.

“මට, තව ටිකක් කල් දෙන්න මිනි ! එක ගමනක් ගිහිල්ල, හුස්ම ගන්න වත් ලැබුණෙ නැතෙ, හරියට.” අවසානයේ දී ඔහු පැවසුවේ ය.

ගුරුසිංහ, සිය කුටියේ දොර හැර, පිටත බැලුවේ ය. සිනුව නාද කර තිබුණේ, සෙත්ය. සිනාසුණු හේ, මිතුරා ඇතුළට කැඳවී ය.

අසුනකට බර දුන් ඉන්ද්‍රියානුවාගේ නෙත්, එක්වර ම යොමු වූයේ, මේසය මත වූ, තුපුරුදු උපකරණයක් වෙත ය.

“ටයිටැන්වලින් ගෙනාව කියපු, ටී.ටී. මැසේජ් යවන්න පුළුවන් ගැජට් එක මේක ද?”

“ඔව්” ලාංකිකයාගේ කෙටි පිළිතුර විය.

“මම කරදර කළා ද මන්ද. ඔයා දැන්, මේක පාවිච්චි කර කර ද, හිටියෙ ?”

“මම නිකමට වගේ, මැමරි එකේ තිබුණු, පරණ මැසේජ් එකක් බැලුව. විශ්වගෙන් කරදරයක් උනේ නැහැ.” සිනාසුණු හේ, ලොකරයක් හැර, තාප පරිවාරක බඳුනක් පිටතට ගෙන, එහි වූ බීමක් විදුරු දෙකකට වත් කළේ ය.

“රියෙ හවස, මිනි ආව මගේ රුමි එකට.” බීම විදුරුව තොලගාමින් සෙත් පැවසී ය.

“ඉති?”

“මාත් එක්ක, හුඟාක් වෙලා කතා කර කර හිටි ය. වැඩිපුර ම දුමින්ද ගැන.”

ගුරුසිංහ ඉවත බලාගෙන සිටියා මිස, පිළිතුරක් දුන්නේ නැත.

“දුමින්දගෙන් ප්‍රශ්නයක් අහන්න, අවංකව ම උත්තර දෙනව ද?”

“අහන්න බලන්න.” හේ සිනාසුණේ ය.

“මොකද හිතන්නේ මිනිකෝ ගැන? එයා බිරිඳක් උනොත්, කොහොම වෙව් ද?”

“තමගේ මිනිහ වෙනුවෙන් හුඟාක් කැපවුණු, හොඳ බිරිඳක් වෙච් කියල හිතෙනව.”

“හොඳයි, එහෙනං ඊළඟ ප්‍රශ්නෙන් අහන්නං. ඇයි, ඔයා පොළොවට ගිහිල්ල මිමිකෝව බඳින්නෙ නැතුව, තවත් බල බලා ඉන්නෙ ?”

“ඇත්ත ම කිව්වොත්, මුලින් ම ටයිටැන්වල ඉඳල ආවට පස්සෙ, මගේ හිත අවුල් වුණා විශ්ව. මගේ හැඩ රුව තියෙන මිනෙත් ළමයි දැක්කට පස්සේ, ඒ තත්වය තවත් වැඩි වුණා.”

ඉන්දියානුවා මොහොතක් නිහඬව, කල්පනාවේ ගැලී සිටියේ ය.

“ඔව් ! තද හිතක් නැති, සංවේදී හිතක් තියෙන මිනිහෙකුට, එහෙම වෙන්න පුළුවන්. ඉතිං දැං, මොකක්ද දුමින්දගේ අදහස ?”

“මම පොළොවට ගියොත්, ඒ පුංචි ඇයො එක්ක ඇති කර ගත්තු සම්බන්ධය, එකපාරට ම නැතිවෙලා යාව්. ඒක, ඒ අයට හරි වේදනාවක් වෙච්, විශ්ව. හිතක් පපුවක් නැති මිනිහෙක් වගේ, මම කොහොමද එකපාරට ම එහෙම කරන්නෙ ? මට තියෙන ප්‍රශ්න, ඒගොල්ලො දන්නෙ නෑ. එයාල දන්නෙ, මං එයාලගෙ තාත්ත බව, විතරයි.” ඔහු පැවසුවේ, වේදනාව පිරුණු හඬින්.

“ඉතින්, එතකොට, මේ කෙල්ලට මොකද කරන්නේ? මිමි ඔයාට මුණ ගැහුනො, මේ සේරටම කලින්. ඒ විතරක් නෙවෙයි, ඒකි ඔයා ගැන, අහස උසට බලාපොරොත්තු තියාගෙන. එයාගේ මුළු ජීවිතේ ම කේන්ද්‍ර ගතවෙල තියෙන්නෙ, දුමින්ද වටේ.”

“වෙනත් පුළුවන් විශ්ව. ඒත්, මම මොනව කරන්න ද? තව කාලයක් මෙහේ ඉන්න, මිමි කැමති නෑ. එයාට පොළොවට යන්න, හොඳට ම ඕන වෙලා තියෙන්නෙ.”

“මේ ප්‍රශ්න, එයාට තේරුම් කරල දෙන්න බැලුවෙ නැද්ද ?”

“වැඩක් නෑ විශ්ව. එයාට තියෙනව, ඕන තරං කියන්න දේවල්. එයාගෙ වයස යනව ලු. එයත් ගැනියෙක් ලු. එයාටත් අම්ම කෙනෙක් වෙන්න ඕන ලු, එයාගෙ අම්මල තාත්තල මැරෙන්න කලින්, පොළොවට යන්න ඕන ලු. බැලුව ම ඒ සේරමත් ඇත්ත.”

ඔකතගාවා සහ ගුරුසිංහ දෙදෙනා, ඇස්ටර්-2 හි පිහිටි, කුඩා උද්‍යානයක විවේකීව පසුවුහ.

“දුමින්ද ” ඇය කටහඬ අවදි කළා ය.

“ඇයි ?” ඔහු ඇ දෙස නොබලා ම ඇසුවේ ය.

“ඇලකයි, ඉයුජිනුයි දෙන්න, ජොබ් එකෙන් අස්වෙන්න යනව.”

“ඉතිං ?”

“අස්වෙල, පොළොවට ගිහින්, බඳින්න ලූ අදහස.”

“ඉතිං ?”

“තව මාසෙකින් විතර, ඒ දෙන්න පිටත් වෙව්.”

“ඉතිං ?”

“ඉතිං තමයි!” ඇය කෝපයෙන් ඔහුට ධව්වා ය. ඔහු ඇ දෙස බලා, සිතාසෙන්නට විය.

“ඒ දෙන්නගෙ, එව්වර තද ‘ලව්’ එකක් තිබුණෙත් නැහැ. ඒත් බලන්න, ඉයුජින් කොව්වර හොඳ ද?”

“ඔව් ! ඉයුජින් කවදත් හොඳ මනුස්සය.”

“ඊටත් වඩා හොඳයි කියල හිතාපු අය ගැන, බලාපොරොත්තු තියාගෙන ඉඳල, අපට තමා, තාමත් වෙලෙන්න වෙලා තියෙන්නෙ.” ඇය ශෝකයෙන් පැවසුවා.

කිසිවක් නොපැවසූ ගුරුසිංහ, සෙමෙන් හිඳ සිටි තැනින් නැගී සිට, ඔරලෝසුව බැලුවේ ය.

“ඔය යන්න ද නැගිටටෙ ?”

“ඔව් ”

“අද, අර ඡෝ එක බලන්න එනව නේද?”

“මොන ඡෝ එක ද?”

“ඇයි මතක නැද්ද ? මම ඊයෙ කිව්වෙ, ලස්සන, ජපන් ඡෝ එකක් ගැන. ‘සමුරායි’ වරුන්ගේ කතාවක්.”

“අද නං, මට බැහැ මිනි!”

“ඇයි ඔයාට බැරි ? මොකක් ද තියෙන වැඩෙ ?”

“මට අද ටයිටැන්වලින් මැසෙජ් එන දවස.”

එකවර ම, ඇගේ වතෙහි වූ පැහැපත් බව මැකී ගොස්, එය අඳුරින් වැසෙන්නට විය.

“ඇත්තට ම, ඔය මිනේන් සත්තු නැතුව, ඔයාට ජීවිතයක් නැද්ද දුමින්ද ?” ඇය ඇසුවේ කෝපයෙනි.

ඇගේ කතාව නිසා, ඔහුගේ සිතට ද ඇතුළු වූයේ කෝපයකි. එහෙත් කිසිවක් නොදෙඩූ හේ, නිහඬ වත පිරුවේ ය.

“අඩු ම ගණනෙ, ඔය නිල්පාට මිනේන් පැටව්, ඔයාට හුරතල් කරන්න වත් පුළුවන් ද ? බලන්න, අපේ ලෝකේ පුංචි ඇයි දිහා! ඔය කැත, මිනේන් සතුන්ට වඩා, එයාල කොව්වර ලස්සන ද? හුරතල් ද? ඔය විකාර

අමතක කරල දාල, අපි දෙන්නගෙ කියල ලස්සන පුංචි එකෙක්, දෙන්නෙක් හදා ගන්න, ඔයාට ඕනකමක් නැත්තෙ ඇයි?”

ඔහු එයට ද පිළිතුරක් දුන්නේ නැත. යුවතිය නැගිට, ඔහු අසලට චීත්, ගෙල වටා දැන් යැව්වා ය.

“බලන්න දුමින්ද, අපි දෙන්නගෙ පෙනුම කොච්චර හොඳ ද ? අපට බබෙක් ලැබුණොත්, එයා කොච්චර ලස්සන, හුරුතල් ළමයෙක් වේවි ද? එක්කෙනෙක් මදිනං, ඉල්ලන තරමක් මම හදල දෙන්නං. හොඳ ළමය වගේ අපි යමු ආපහු පොළොවට. ඔයාගෙ ලස්සන රටට. ලංකාවට!” ඇය, ඔහුට තුරුළුවෙමින් පැවසුවා ය. “අපි දෙන්න, දැන් කොච්චර හම්බකරල තියෙනව ද? පොළොවට ගිහින්, ජීවිත කාලෙ ම, දුක් නොවිද, සන්තෝසෙන් ජීවත්වෙන්න වත්කම තියෙද්දී, ඇයි අපි මෙහේට වෙලා දුක් විදින්නෙ?” ඔ ඈසුවා ය.

“ගුඩ් ඊව්නි මිනි. එන්න ඇතුළට.” ඉන්දියානුවා, මිතුරිය සිය කුටිය තුළට කැඳවීය. “ඉඳගන්න!” පැවසූ හෙතෙම, කමිසයක් ඇඟලා ගනිමින්, ඇය වෙත පැමිණියේ ය.

කිසිවක් නොදෙඩූ යුවතිය, අසුනක් මත ඇඳවැටුනා ය. ඇගේ වතෙහි වූ වේදනාකාරී, සුදුමැලි පෙනුම දුටු තරුණයා, විශ්මයට පත් විය.

“මිනි, මොකද මේ ? මොකක් හරි කරදරයක් ද?”

“විශ්ව ! අනේ විශ්ව!” ඔ දැනින් මුහුණ වසාගෙන, ඉකිබිඳින්නට වූවා ය.

“මිනි!” ඉදිරියෙන් හිඳගත් හෙතෙම, මෘදු ලෙස ඇගේ දැන් අල්ලා ගත්තේ ය. “මොකක්ද උනේ ? ඇඬිල්ල නවත්තල කියන්න මට සේරම ”

මොහොතකින්, යුවතියගේ ඉකිබිඳුම නතර විය. ලේන්සුවෙන් කඳුළු පිසගත් ඔ, මුවගුළු හැරියා ය.

“මම තීරණයක් ගත්තා විශ්ව! ”

“තීරණයක් ? මොකක් ද ?”

“මම, තව සතියකින් ඇස්ටර්වලින් පිටත් වෙනව! පොළොවට යන්න.”

“සතියකින්? ඇයි එව්වර හදිසියෙන්? එතකොට දුමින්ද ?” ඔහු කුතුහලයෙන් විමසී ය.

“එයා එන්නේ නෑ විශ්ව. එයා එන්නෙ නෑ! එයා කවදාවත් එන එකක් නෑ!”

“මොනව? ඒ මොකද ඒ?” සෙන් නළල රැළි කළේ ය.

“එයාට, මට වඩා, අර ටයිටැන්වල ඉන්න, නිල්පාට, මීතේන් පැටව් ටික ලොකු වෙලා. උන් මත්තෙ ම නැහෙන්න හදනව. උපන්න ලෝකෙ, රට, අම්මා, තාත්ත, නැදෑයො සේරම අමතක කරල.”

“ඉතින්, මෙව්වර කල් ඔය දෙන්න, ඔය තරම් ළඟින් ආශ්‍රය කරලත්, ඔයාලට බැරිවුණා ද මේ ප්‍රශ්න විසඳගෙන එකතු වෙන්න ?”

“කොච්චර ළඟින් ආශ්‍රය කළත්, අපි, දෙන්නට දෙන්න තේරුම් අරගෙන නෑ, විශ්ව. අපි ඉන්නේ අන්ත දෙකක. දැන් ම ඇස්ටර්වලින් යන්න එයාගෙ අදහසක් නෑ. මට ඕන, පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් පොළොවට යන්න.”

ඔකතගාවා ගුරුසිංහගේ ගෙළ බදාගෙන, හඩාවැටුණා ය.

“අඩන්න එපා මිනි!” ඔහු ඇගේ හිස පිරිමදිමින් පැවසුවේය. “කීරණයක් ගන්නට පස්සෙ, ඒ ගැන පසුතැවිලි වෙලා වැඩක් නැහැ. මේ ප්‍රශ්න සේරම අමතක කරල, ඔයා සන්තෝසෙන් පොළොවට යන්න. මට වෙර කරන්න එපා. කවද හරි අම්ම කෙනෙක් උනොත්, එදාට ඔයා මට සමාව දේවි.” ඔහු අවසන් වශයෙන් පැවසුවේ ය.

සදාදර මිතුරු මිතුරියන්ගෙන් වෙන්වූ ඔකතගාවා, පෘථිවිය බලා පිටත්වන, ‘කොපර්නිකස්’ අභ්‍යවකාශ යානාව වෙත යන පිරිසට එකතු වූවා ය. ගුරුසිංහ, සෙන් ඇතුළු පිරිස, වෙන්ව යන සහායයන් දෙස, නෙත් නොසලා බලා සිටිය හ.

ඇස්ටර්-2 හි අභ්‍යවකාශ යානා තොටුපළ කම්පනය කරමින්, විශාල ගිනි දළු විහිදුවමින්, යෝධ, කොපර්නිකස් යානාව, අභ්‍යවකාශය තුළට ඇදී ගියේ ය. දීප්තිමත් තරු - පිරුණු, කළු පැහැති අජටාකාශය තුළ, ක්‍රමයෙන් කුඩා ආලෝක පුංජයක් බවට පත්වූ එය, මොහොතකින් නොපෙනී ගියේ ය.

“දුමින්ද!” සෙන් මිතුරාගේ උරහිසට අත තැබුවේ ය. පිළිතුරක් නොදුන් ලාංකිකයා, හැරී ඉන්දියානුවා දෙස බැලුවේ ය.

“ඉතිං අපි යමු!”

බියර් වීදුරු දෙකක් පිරවූ ගුරුසිංහ, එකක් මිතුරා වෙත දිගු කළේ ය.

“දුමින්ද” වීදුරුව අතට ගත් සෙන්, හිතවතා ඇමතී ය. “මට දැන්වත් පැහැදිලි කරල කියන්න, ඔයාගෙ හිත මෙව්වර වෙනස් වුණේ කොහොම ද කියල.”

“ඒක ටිකක් දිග කතාවක් විශ්ව. ඒත් මම ඒ සේරම කියන්නං.” බියර් උගුරකින් දෙතොල තෙමාගත් තරුණයා, කතාව ඇරඹී ය.

“දෙවනි වතාවට ටයිටැන්වලට ගියාට පස්සෙ, මම හිටියෙ පුද්ගලිකව නොඉවසිල්ලකින්. අපේ ජාන කොපිකරල හදාපු, මිනෙන් ලමයි දැකගන්න තුරු, මට ඉස්පාසුවක් තිබුණේ නැහැ. සතියකට විතර පස්සෙ, අපට ඒ අවස්ථාව උදා වුණා.

අපි, ටයිටැන්වලගෙ ඡිප් එකකින්, ටැම්ටෙන්කුවලට ගියා. පොළොවෙ මිනිස්සු, ටයිටැන්වල එක්ක මුල් ම සාකච්ඡාව තියපු ගොඩනැගිල්ලටයි, අපි ගියේ. එදා, ඒ සාකච්ඡාව වෙනුවෙන් හදල තිබුණු, විනිවිද පේන කාමරයට අපි ඇතුල් වුණා.

අපි හතරදෙනා, කාමරේ ඇතුළෙ වාඩි වෙල, විනාඩි දහයක් විතර ඉන්න ඇති. කෙළවරකින් දොරක් ඇරිල, ටයිටැන්වල කණ්ඩායමක් අඳුරු ශාලාවට ඇතුල් උනා. ටයිටැන් ගැණු සියක් විතර. හැම ගැනියෙක් ළඟම, ලස්සනට අන්දපු දරුවෙක්.

පුංචි එවුන් ටික කැකෝ ගහගෙන, ශාලාව මැදට දුවගෙන එද්දි, අම්මල, ඒ අය සංවර කර ගන්න උත්සාහ කළා. එතන ගැණු, පිරිමි දෙවර්ගෙ ම ළමයි හිටියා. අපට ඒ ළමයි දැකගන්න පහසු වෙන, ශාලාව ඇතුළෙන්, අපේ කාමරයෙන්, එයාලගෙ ඇස්වලට අමාරු නැති, නිල්පාට එළි දැල්වුණා.

පුංචි ඇයො අම්මලත් එක්ක, අපි හිටපු කාමරය ළඟට ආව. අපේ පාට කෙස්, ලොකු ඇස් තිබුණු, නිල්පාට, දහකාර, මිනෙන් ළමයි. ටයිටැන්වල සාමාන්‍ය මිනෙන් දරුවන්ට වඩා, මේ අය හොඳට වැඩිල. ඊට වඩා දහකාරයි. හුරුබුහුටියි. පෙනුමෙන් ලස්සනයි.

මේ මිනෙන් ළමයින්ගෙ වයස, අවුරුදු එකහමාරක් විතර ඇති. ඒත් ටයිටැන්වලගෙ ආයුෂ, අපේ ආයුෂවලට වඩා සැහෙන්න අඩු නිසා, මේ ළමයි, ඒ වයසෙ පොළොවෙ ළමයින්ට වඩා, දැනුමෙන් මුහුකුරා ගිහින් තිබුණ.

කුතුහලය පිරිව්ව, පුංචි මුණු, අපි දිහාට එල්ල වෙලා. කවදාවත් නොදැකපු සත්තු දිහා බලනව වගේ, ඒ අය අපි දිහා බැලුව. අපි හතර දෙනාගෙ ම නම්, ටයිටැන් භාෂාවෙන් ලියල, අපේ ආසනවලට ඉස්සරහින් හසිකරල තිබුණ. ටයිටැන් ගැණු, ඒ නම් දිහාත්, එයාල අතේ තිබුණු අපේ පිංතූර දිහාත් බලල, තමන්ගෙ දරුව එයාගෙ තාත්ත ළඟට අරගෙන ආව. නිල්පාට, පුංචි ඇයො දාහතරක් එක්ක, ටයිටැන් ගැණු දාහතරක් මගේ ඉස්සරහ. ඒ වෙලාවෙ මට දැනුනෙ, විස්තර කරන්න අමාරු හැඟීමක්. අම්මල ටික දකින කොට සැහෙන ලැජ්ජාවක් දැනුනත්, හුරතල් පුංචි ඇයො රංචුව දකින කොට දැනුනෙ, පුදුම සතුටක්.

පිරිමි ළමයි අටයි ! ගැණු¹ ළමයි හයයි. ! ඒ හැම ළමයෙක්ගෙ ම මුණ තිබුණු, පුංචි අමුත්තක් මම දැක්ක. කන්නාඩියෙන් මම දකින, මගේ ම මුණත් එක්ක, විස්තර කරල කියන්න බැරි විදිහ, අමුතු ම සමානකමක් ඒ.

“මේ කාමරේ ඇතුළෙ ඉන්න, විශාල, ලස්සන පිරිමිය තමයි, ඔයාගෙ තාත්ත.” අම්ම කෙනෙක් දරුවෙකුට කියනව, මට ඇහුන.

මම ඉබේට ම වගේ, පුටුවෙන් ඉස්සුනා. කාමරේ බිත්තිය අයිනට ම ගිය මම, බිත්තිය අල්ලගෙන, කුකුළුගෙයෙන් මං දිහා බලා හිටපු, ඒ පුංචි ඇයො එක්ක හිනාවුණා. එකපාරට ම, පුංචි ඇයින්ගෙ හුරුතල් මුණ, ලස්සන හිනාවලින් පිරුණා. හරියට, මල් දාහතරක් පිපුන වගේ. ඒ වෙලාවෙ මට ඇතිවුණු හැඟීම, විස්තර කරන්න වචන නැහැ විශ්ව. . තාත්ත කෙනෙක් නොවුණු කිසි ම කෙනෙකුට, කවදාවත්, ඒ හැඟීම තේරුම්ගන්න බැහැ.

එක දහකාර ළමයෙක්, අම්මගෙ අතින් මිදිල, කාමරේ බිත්තිය ළඟට ආව. ඇවිත් මගෙන් ඇහුව,

“ඇත්තට ම ඔයා අපේ තාත්ත ද?” කියල.

“ඔව්!” මට එකපාරට ම කියවුණා. ඒ වෙලාවෙ, ඒ පුංචි මුණෙ ඇතිවුණු සතුට, මට විස්තර කරල කියන්න අමාරුයි. ලස්සන, නිල්පාට, රෝසමලක් පිපෙන හැටි, මම එයාගෙ මුණෙන් දැක්ක.

ඒ එක්ක ම අතින් ළමයින්, අම්මල අතඇරල, මං ළඟට එකතු වුණා. ඒත්, හිත් පිත් නැති, අවේනනික බිත්තිය, එයාලත්, මාවත් වෙන් කළා. පුංචි ඇයො දාහතර දෙනෙකුට, එක්කෙනෙක් වටේ එකතුවෙන්න අමාරුයි. මං ළඟට එන්න, එයාල හැම කෙනෙකුට ම ඕන කළා. එයාල ඒකට පොරකද්දි මගේ ඇස්වලින්, මම නොදැනුවත්ව ම කඳුළු කඩා හැළුන.

ටයිටෑන් අම්මල මේ දරුවන්ට, තාත්ත කියන පුද්ගලය ගැන, හොඳ අවබෝධයක් ලබා දීල තියෙන බව, මට පෙනුන. තාත්තත්, අම්ම වගේ ම දරුවන්ට හුඟාක් ආදරෙයි කියල, ඒ අය මේ දරුවන්ට කියන්න ඇති.

පුංචි ඇයෝ තෙරපි තෙරපි මං ළඟට ඇවිත්, මම හේත්තුවෙලා හිටපු තැන, බිත්තිය අතගැව. ඇත්තට ම ඒ ළමයි අතගැවෙ, විනිවිද පේන බිත්තිය නෙවෙයි. එයාලගෙ ම තාත්තව.

එක පිරිමි ළමයෙක්, අත්දෙක දෙපැත්තට. විහිදුවල, බිත්තිය තනියම බදාගත්ත. ‘තාත්ත මගේ. ඔයාලට දෙන්න බෑ !’ කියනව වගේ, ඒ පුංචි එකා අතින් අය දිහා බැලුව. බිත්තියට, පුංචි ඇයින්ගෙ මුණ තෙරපිල

තිබුණු තැන්, මම ආශාවෙන් අතගැව. එයාලගෙ මුණු ළඟට මගේ අත එනකොට, ඒ මුණු සන්තෝසෙන් එළිය වුණු හැටි, මට තාමත් ජේතව වගෙයි.

ශාලාවේ නිල්පාට ආලෝකය, ළමයින්ගෙ ඇස්වලට ඒ තරම් අමාරු නොවුණත්, ඒ ආලෝකය ඇතුළෙ උනත්, මේ ළමයින්ව වැඩිවෙලා තියන්න ටයිටෑන් දොස්තරුවරු කැමති වුණේ නැහැ. පැය බාගෙකින් විතර, ආරක්‍ෂකයෝ ළමයින්ට ශාලාවෙන් අයින් කළා. ඒත්, එක, පුංචි, හුරුබුහුටි, ලස්සන, නිල්පාට, පිරිමි ළමයෙක් මාව දාල යන්න බැරුව වගේ, මං දිහා ම බලාගෙන හිටිය. එයාගෙ අම්මත්, කර කියාගන්න දෙයක් නැතුව වගේ, ළමයත්, මා දිහා බලාගෙන හිටිය.

“ඔයා මගේ තාත්ත නේද?” පුංචි එකා මගෙන් ඇහුවේ, අවිශ්වාසය නැතිකරගන්න වගේ.

“ඔව් පුතා!” මම කිව්ව.

“අම්ම වගේ ම, ඔයත් මට ආදරේ ද?” එයා ආයින් ඇහුව.

“ඔව් ! ඊටත් වඩා ආදරෙයි.” මම කිව්වා..

“එහෙනං ඇයි ඕක ඇතුළෙ ඉන්නෙ? එළියට එන්න. ඇවිල්ල මාව වඩාගන්න.” පුංචි එකා කිව්වේ, හරි ම හැඟීම්බර විදියට.

“ඒක කරන්න බෑ පුතා. ඔයාගෙ තාත්තගෙ ඇඟ හරි ම රස්නෙයි. මං වඩා ගත්තොත්, ඔයා පිටිවිල යාවි.” මම අමාරුවෙන් කියාගත්ත.

පුංචි, නිල්පාට දරුව, ටිකක් වෙලා කල්පනා කළා.

“පිටිවිල ගියාට කමක් නෑ. මාව වඩාගන්න.! මාව ඉඹින්න!” පුංචි එකා ගොත ගැහුවා.

ඒ වෙලාවේ මට ඇතිවුණේ, පුද්ගලිකව හිත් වේදනාවක්. මේ මුළු විශ්වයට ම ඇහෙන්න, හයියෙන් කැගහල, අඩන්න හිතුනා, මට. ඒ වගේ අහිංසක ඉල්ලීමක් ඉෂ්ට කරන්න බැරි නම්, මෙව්වර දියුණුයි කියන විද්‍යාවෙන් කිසි ම වැඩක් නෑ ! අපි හිටපු කාමරේ බිත්තිය කඩාගෙන එළියට පැනල, ඒ පුංචි එකාව වඩාගෙන, ඉඹිගෙන, ඉඹිගෙන යන්න හිතුනා, මට.

පැය බාගෙකට විතර පස්සෙ, ඒ ගොල්ලෝ ආයින් ශාලාවට ආව. ඒ වෙනකොට අපි, ටයිටෑන් ආරක්‍ෂක ඇඳුම් ඇඳගෙන, ශාලාව ඇතුළට ඇවිල්ලයි හිටියෙ. ඇඳුමෙ පිටපැත්තෙ, ටයිටෑන් භාෂාවෙන් ලියල තිබුණු, අපේ නම්වලින් අපිව අඳුරගෙන, අම්මල, දරුවන්ව තාත්තල ළඟට එක්කගෙන ආව.

ආරක්‍ෂක ඇඳුමෙන් වැහිල තිබුණු නිසා, එයාල එකපාරටම මං ලඟට එන්න පැකිලුනා. ඒ අතරෙ මං දැක්ක, එයාව වඩාගන්න කියල මට කියපු, අර හුරතල්, පිරිමි ළමයව.

මම ළඟට ගිහින්, එකපාරට ම එයාව වඩාගත්ත. ආරක්‍ෂක ඇඳුමෙන් වැහුණු, මගේ අත් දෙකෙන් උඩට ඉස්සෙද්දි, එයා බයවෙලා වගේ හිටියත්, වීදුරු මුණ ආවරණයෙන් මගෙ හිනා මුණ දකිද්දි, ඒ පුංචි මුණ ඇතිවුණ හරි ම ලස්සන හිනාවක්. ඒක කවදාවත්, කාටවත් මිල කරන්න බැරි හිනාවක්

විශ්ව. ඒ තරම් ම වටිනා හිනාවක්. පුංචි දරුවෙක්, එයාගෙ ම තාත්තට විතරක් පෙන්නන හිනාවක්.”

හදිසියේ ම, ඉන්දියානුවා අත වූ බියර් වීදුරුව අතහැරිණි. මෙතෙක්, සිය සිතුවිලි සමග තදබල අරගලයක යෙදෙමින්, ගුරුසිංහගේ විස්තරයට සවන් දී සිටි ඔහු, පරාජයට පත්වී තිබිණි. එකවර ම අසුනින් නැගී සිටි සෙන්, ගුරුසිංහට පිටුපා, අඩි කීපයක් ඉදිරියට ගියේ ය.

“විශ්ව ! ඔයාට මොකද උනේ ? විශ්ව!” තරුණයා ද ඒ සමග ම නැගිට, මිතුරා වෙත පියනැගුවේ ය. විශ්වනාත් සෙන්, දැඩි චිත්ත ආවේගයෙන් යුතුව, බිත්තියක හිස ඔබාගත්තේ ය.

“විශ්ව ”ගුරුසිංහ ඉමහත් දයාවෙන් සිය මිතුරාගේ උරහිස මත අත තැබුවේ ය.

ඉන්දියානුවා, කුඩා දරුවෙකු සේ, ඉකිබිඳිමින් හඬන්නට විය.

ගුරුසිංහ, ටයිටෑන් සිට ගෙන ආ, රූපවාහිනී පණිවුඩ යවන උපකරණය ක්‍රියාත්මක කළේ ය. එහි මතක ගබඩාවේ සටහන්ව තිබුණු පණිවුඩය, තිරය මත දිගහැරෙන්නට විය. ‘පිව්විල ගියාට කමක් නෑ! මාව වඩාගත්හ.’ යනුවෙන් පැවසූ සුරතල් මිනෙත් දරුවා විසින්, එවා තිබුණු පණිවුඩයකි, ඒ.

අඳුරු තිරය මත වැටුණු, නිශ්චන්, සුරතල් මුහුණේ විකසිත වෙන, සුන්දර සිනාව දෙස, තරුණයා හද පිරි සොම්නසින් බලා සිටියේ ය.

“තාත්තේ ...!”

විශ්වය ම කම්පනය කළ, වටිනා වදනකින් පණිවුඩය ආරම්භ විය.

“තාත්ත ඉන්නෙ හුඟක් දුරද? අම්ම එහෙම කියනවා. ඔයා එක්ක අපට කතාකරන්න බැරි ඒක ලු. අපට පුළුවන්, පණිවුඩයක් දෙන්න විතර ලු. ඇයි තාත්තා ඔවර දුර ගියේ? හොඳ තාත්තා වගේ, ළඟට එන්න.

හැමදාම ඔයා එක්ක කතාකරන්න පුළුවන් නං කොච්චර හොඳද? මං ගොඩාක් ආසයි ඒකට. මට ඔයාගෙන් අහන්න, කොච්චර දේවල් කියෙනවද?

මං තාත්තව හීනෙන් දකිනවා. එතකොට ඔයා එන්නෙ, අර ගොරෝසු ඇඳුම නැතුව. ඔයා මාව වඩා ගන්නවා. ඉඹිනවා. ඒත්, මාව පිටුවෙන්නෙ නෑ.”.

පණ්ඩුඩය අවසන් වූ පසු, ඊට යවන පිළිතුර ලියා ගත් ගුරුසිංහ, උපකරණය සුදානම් කරගෙන, එය කියවන්නට විය.

“තාත්ත ඉන්නෙ හුභාක් දුර බව ඇත්ත. ඒත්, තාත්තගෙ හිත නිතර ම කියෙන්නෙ පුතාල ලඟ..

තාත්තගෙ ලෝකෙ මාමල එකතු වෙල පුතාලගෙ ලෝකෙට ඉහළින් විශාල ගෙයක් හදනවා. ඒක හදල ඉවරවෙන තුරු, මම ඉවසිල්ලක් නැතුවයි ඉන්නෙ. ඉවරවුණු ගමන් ම තාත්ත ඒකට එනවා. එතකොට පුතාට හැමදාම උනත්, මාත් එක්ක කතාකරන්න පුළුවන්. ඕන ම දෙයක් අහගන්නත් පුළුවන්.

මාත් පුතාව හීනෙන් දකිනවා. පුතා මගේ කර උඩ නැගල, මගෙ බෙල්ල බදාගෙන හිනාවෙන හැටි දකිනවා. මාව ඉඹින හැටිත් දකිනවා. ඇත්තට ම බැරි වුණත්, හීනෙන් හරි, එහෙම ලං වෙන්න පුළුවන්කම කියෙන එක, කොච්චර හොඳද?”

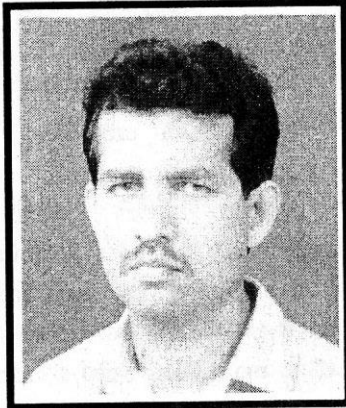
ඒ සංවේදී පෘථිවි මිනිසා විසින්, සිය නිල්වන්, මිනේන් දරුවාට යැවූ පණ්ඩුඩය, කිසි දිනක බොරු නොවනු ඇත. සෙනසුරු කක්ෂයෙහි, ලිං-ලේඩ් අභ්‍යවකාශ මධ්‍යස්ථානය ඉදි වූ පසු, එය ඔහුගේ ස්ථිර නවාතැන වනු ඇත. එහි සිට, වරින් වර ටයිටැන් වෙත යන ඔහු, සිය දරුවන් සමග, ජීවිතයේ ඉහළ ම සතුව විඳගනු ඇත.

අන්තිම කැමති පත්‍රයට අනුව, කෙදිනක හෝ ඔහු මියගිය පසු, ජලය ඉවත්කර, මිනේන් ගල්වා, අධි ශීතකරණයට භාජනය කෙරෙන මල සිරුර, ටයිටැන් වෙත යැවෙනු ඇත. එවිට, ගොරෝසු ආරක්ෂක ඇඳුමින් නොවැසුණු, ආදරණීය තාත්තාගේ සිරුර ස්පර්ශ කිරීමේ වරම, ඒ මිනේන් දරුවන් ලබනු ඇත.

එපමණක් නොව, එතෙක්, ඔහුත්, ඔහුගේ දරුවනුත් දුටු සිහින, සැබෑ වනු ඇත. ආදරණීය තාත්තාගේ, සිතල මුහුණ සිප ගැනීමේ වාසනාව ඒ මිනේන් දරුවනට හිමිවනු ඇත.

සමාප්තයි.

කතුවරයා ගැන.

බෙන්තර ඇල්පිටිය ප්‍රදේශයේ, කහඳුවට නුදුරු, නිල්වන් කඳු වලල්ලකින් වටවූ, සිසිල් දියෙන් පිරි ඇල දොලින් අලංකාර වූ, තේ, රබර්, කුරුඳු හා කෙන් වතුවලින් පොහොසත්, මිරිස්වත්ත සුන්දර ගම්මානය, ශ්‍රීකාන්තගේ උපන් බිම වෙයි.

ගමේ පාසැල වූ ඒරමුල්ල කණිටු විදුහලෙන් මූලික අධ්‍යාපනය ලැබූ ඔහු, කොළඹ නාලන්දා විද්‍යාලයෙන් අ.පො.ස. සාමාන්‍ය පෙළත්, අම්බලන්ගොඩ ධර්මාශෝක විද්‍යාලයෙන් අ.පො.ස. උසස් පෙළ සමත් වී ඇත.

දැනට තිස් අට හැවිරිදි වියේ පසුවන හෙතෙම කාර්මික සහකාරවරයෙකු වශයෙන්, පිළියන්දල ඒ. සී. එල්.කේක්බිල්ස් ආයතනයේ සේවය කරයි.

මෙය ඔහුගේ දෙවන කෘතිය වන අතර, ලේඛන කලාවට මහත් සේ ඇළුම් කරන ඔහුගේ අනාගත බලාපොරොත්තුව, ශ්‍රී ලංකාවේ යොවුන් පරපුර වෙත, අඩු ම තරමින් සිංහලෙන් ලියවුණු විද්‍යා ප්‍රබන්ධ දහයක් වත් නිළිණ කිරීමයි.

පුංචි පුතු විශ්ව තාරකගේ සුරතල් බලමින්, ආදරණීය බිරිඳ නයනා ද සමග, කොළඹ හොරණ පාරේ, කහතුවුවට නුදුරු, වෙනිවැල්කොළ නැමැති සුන්දර ගම්මානයෙහි ඔහු දැනට පදිංචිව සිටියි.

